

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ปริญญานิพนธ์
ของ
จักรกฤษณ์ โปณะทอง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ตุลาคม 2557

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ตุลาคม 2557

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จักรกฤษณ์ โปณะทอง. (2557). การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจโรงเรียนนายร้อยตำรวจ. ปริญญาโท. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.คณะกรรมการควบคุม:
อาจารย์ ดร.อรณพ โพธิ์สุข, รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์,
อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) พัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ และตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งประกอบด้วยด้านต่างๆ 9 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านคณาจารย์ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการติดตามและประเมินผล และด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า จำนวน 508 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ แบบการสนทนากลุ่ม และแบบสอบถามเพื่อใช้ในการศึกษาเพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้ และแบบสอบถามเพื่อใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยการทดสอบที โดยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 3.51 ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมาใช้เป็นตัวบ่งชี้ และการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ โดยการทดสอบทีเทียบกับเกณฑ์การคัดเลือกตัวบ่งชี้ ผลการวิจัยมี ดังนี้

1. การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่าเห็นว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เห็นว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ มีความเหมาะสมทั้ง 9 ด้าน รวมทั้งสิ้น 99 ตัวบ่งชี้

3. ผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีความเห็นว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ทั้ง 9 ด้าน รวมทั้งสิ้น 99 ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

DEVELOPMENT OF QUALITY ASSURANCE KEY PERFORMANCE INDICATORS
OF ROYAL THAI POLICE CADET CURRICULUM,
THE ROYAL THAI POLICE CADET ACADEMY

AN ABSTRACT
BY
CHAKRIT PONATHONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Doctor of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

October 2014

Chakrit Ponathong. (2014). *Development of Quality Assurance Key Performance Indicators of Royal Thai Police Cadet Curriculum, The Royal Thai Police Cadet Academy*.Dissertation,Ed.D. (Higher Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Adviser Committee : Annop Phothisuk,Ph.D., Associate Professor Achara Wattananarong,Ph.D., Chatupol Yongsorn,Ed.D.

The purposes of this research were to evaluate the Royal Thai Police Cadet Curriculum A.D. 2006 (the 2008 Revision), to develop indicators for the internal quality assessment, and to verify the appropriateness of those indicators in 9 major aspects: Royal Thai Police Cadet curriculum, students, instructors, resources supporting the learning processes, learning management, curriculum management, consultation, monitoring and evaluation, and quality of graduates. The samples used in this research were 508 persons. instructors and administrators of the Royal Thai Police Cadet Academy, police cadets, alumni supervisors and alumni. The research instruments used were questionnaires and interview form to evaluate the Royal Thai Police Cadet Curriculum, interview form for focus group interview and questionnaires to develop indicators, and questionnaires to study the appropriateness of those indicators. Statistical methods used to analyze opinions for indicators development were mean, standard deviation, and one sample t – test. The indicators which means were higher than 3.51 significantly were selected as appropriate indicators. In addition, one sample t-test was used to analyze opinions on the appropriateness of indicators which were compared with the indicators selection criteria. The findings of the study were as follows:

1. The opinions of instructors and administrators, police cadets, alumni supervisors and alumni toward the Royal Thai Police Cadet Curriculum were appropriate at high level.

2. According to administrators and instructors of The Royal Thai Police Cadet Academy, 99 indicators of 9 aspects were appropriate to be employed for the internal quality assessment of The Royal Thai Police Cadet Academy.

3. The administrators and instructors of The Royal Thai Police Cadet Academy had opinions that all the 99 internal quality assessment indicators of all 9 aspects were appropriate at high level. It was also found that the appropriateness levels were higher than the criteria at statistically significant level of .01

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ของ

จักรกฤษณ์ โปณะทอง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาดุริยบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่เดือนพ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษาหลัก

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.มีชัย สีเจริญ)

.....ที่ปรึกษาร่วม

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

(อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข)

.....ที่ปรึกษาร่วม

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศร)

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศร)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนาณรงค์ และอาจารย์ ดร.จตุพล ยงศร กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ นอกจากนี้ ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.มีชัย สีเจริญ ซึ่งกรุณาเป็นประธานกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา ได้กรุณาเป็นกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม สอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ โดยให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.ทิวลิป เครือมา รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.โสรัตน์ กลับลีลา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. หึง สมหวัง โอชารส ดร.ประภาศรี พรหมประกาย และรองศาสตราจารย์วัฒนา สุนทรชัย ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ พล.ต.อ. ศุภวุฒิ สังข์อ่อง ศาสตราจารย์ พล.ต.ต. ดร.โสภณ ศรีวจน์ รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.โสรัตน์ กลับลีลา รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.ดร. พงษ์พิชญ ภัคดีณรงค์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. หึง ณัฐกฤตา ภัทรนิชากานต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.มีชัย สีเจริญ และ พ.ต.ท. ดร.ดิษฐภัทร บวรชัย ที่กรุณาสละเวลาเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม เพื่อพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ให้การสนับสนุนช่วงระยะเวลาในการศึกษาวิจัย และขอขอบคุณโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่ให้การสนับสนุนข้อมูลประกอบการทำวิจัยอย่างต่อเนื่องจนทำให้งานวิจัยลุล่วงได้ด้วยดี และขอบคุณผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า ศิษย์เก่า และนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พิจิตรลักษณ์ ภูศิริ ที่ปรึกษาผู้อำนวยการสำนักวิชาการ และอาจารย์ ดร.ศรีวรรณ ทาปัญญา ผู้อำนวยการสำนักกลยุทธ์องค์กรและบริหารความเสี่ยง รวมทั้งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพที่ให้ความสนใจแก่ผู้วิจัยในช่วงระยะเวลาการทำปริญญานิพนธ์เสมอมา ขอกราบขอบพระคุณบูรพาจารย์สาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณเพื่อน รุ่นพี่และรุ่นน้องสาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่าน ที่คอยเป็นกำลังใจอย่างดียิ่ง

บุคคลสำคัญที่ผู้วิจัยจะลืมพระคุณไม่ได้คือ คุณพ่อสมปอง ไปนะทอง คุณแม่ละเอียด ไพจิตร วิจารณ์ คุณพ่อนิวัฒน์ และคุณแม่อุไรรัตน์ แก้วละเอียด อาจารย์อาทิตยา ไปนะทองภรรยา และบุตรสาวทั้งสองคน เด็กหญิงพิมพ์ชญา และเด็กหญิงปณรศมี ไปนะทอง รวมทั้งญาติทุกคนในครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจที่ดีและช่วยเหลือสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา ผู้วิจัยขอระลึกไว้เสมอว่าตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ณ “มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” แห่งนี้ ได้ให้วิชาความรู้แก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จทางการศึกษาอย่างสูงสุด ผู้วิจัยจะมีความรักและความภาคภูมิใจกับมหาวิทยาลัยแห่งนี้ยิ่งตลอดไป

จักรกฤษณ์ ไปนะทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	8
ความสำคัญของการวิจัย.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร.....	15
การประเมินหลักสูตร.....	22
รูปแบบของการประเมินหลักสูตร.....	32
การประกันคุณภาพหลักสูตรระดับอุดมศึกษา.....	47
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษา.....	53
องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรระดับอุดมศึกษา.....	65
เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548.....	67
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.....	73
การประกันคุณภาพหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจ.....	81
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรและการประกันคุณภาพหลักสูตร ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจทั้งในและต่างประเทศ.....	91
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	94
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	97
ขั้นตอนที่ 1 การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ.....	97
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาร่างตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร นักเรียนนายร้อยตำรวจ.....	101
ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ.....	104

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
ผลวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	144
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	144
วิธีดำเนินการวิจัย.....	144
สรุปผลการวิจัย.....	145
อภิปรายผล.....	146
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	158
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	162
บรรณานุกรม.....	164
ภาคผนวก.....	172
ภาคผนวก ก แผนการศึกษาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)	173
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย.....	182
ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ และสรุปผลการวิเคราะห์.....	185
ภาคผนวก ง แบบประเมินหลักสูตรและแบบสัมภาษณ์.....	203
ภาคผนวก จ รายนามกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมสนทนากลุ่ม.....	236
ภาคผนวก ฉ แบบสนทนากลุ่ม และสรุปผลการสนทนากลุ่ม.....	239
ภาคผนวก ช แบบสอบถามเพื่อใช้ศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ หลักสูตร.....	287
ภาคผนวก ซ จดหมายเชิญผู้เชี่ยวชาญ และจดหมายขอความอนุเคราะห์.....	301
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	315

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)	98
2	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า ที่มีต่อหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) เป็นรายด้านและโดยรวม.....	109
3	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรนักเรียน นายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านบริบท เป็นรายข้อ.....	110
4	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรนักเรียน นายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านปัจจัยนำเข้าเป็นรายข้อ.....	112
5	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านกระบวนการผลิต เป็นรายข้อ.....	115
6	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ศิษย์เก่า และศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านผลผลิต เป็นรายข้อ.....	119
7	การเปรียบเทียบจำนวนตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ก่อนการสนทนากลุ่ม และหลังการสนทนากลุ่ม.....	124
8	จำนวนและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม สถานภาพและส่วนราชการที่สังกัด.....	125
9	การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มี ต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ กับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) เป็นราย ด้าน และโดยรวมทุกด้าน.....	126
10	การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มี ต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ กับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านหลักสูตรเป็นรายข้อ.....	127

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านผู้เรียน เป็นรายชื่อ.....	129
12	การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ กับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านคณาจารย์ เป็นรายชื่อ.....	130
13	การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นรายชื่อ.....	133
14	การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านการจัดการเรียนรู้ เป็นรายชื่อ.....	134
15	การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านการบริหารหลักสูตร เป็นรายชื่อ.....	137
16	การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านการให้คำปรึกษา เป็นรายชื่อ.....	138
17	การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านการติดตามและประเมินผลเป็นรายชื่อ.....	140
18	การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ กับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นรายชื่อ.....	141

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร นักเรียนนายร้อยตำรวจ	96
2 สรุปโครงสร้างขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การ ประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ	107
3 การเชื่อมโยงผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ.2459 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)และสัมภาษณ์เพิ่มเติมกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ ประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ	123

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้ให้ความหมายของคำว่า “การศึกษา” ว่าเป็น “กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต” และจากพระราชบัญญัตินี้ได้ส่งผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาทุกระดับ และเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารราชการภาครัฐเป็นอย่างมาก มีการเน้นในเรื่องการประกันคุณภาพหลักสูตร และการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อพัฒนาความคิดและการแก้ปัญหาของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ตลอดจนการพัฒนาคุณค่าและวัฒนธรรมของไทย การปฏิรูปการศึกษาดังกล่าว ส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการจัดการศึกษาได้มากขึ้น ปัญหาที่ตามมาคือ จะทำอย่างไรให้สังคมเชื่อมั่นได้ว่าคุณวุฒิที่บัณฑิตได้รับจากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เหล่านี้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เท่าเทียมกันหรือเทียบเคียงกันได้ที่น่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศด้วย โดยสิ่งหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงควมมีประสิทธิภาพและควมมีมาตรฐานของคุณวุฒิดังกล่าว ได้แก่ คุณภาพของบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒินั้นๆ ซึ่งสามารถพิจารณาจากผลลัพธ์การเรียนรู้ของบัณฑิตทางด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะด้านต่างๆ ในการทำงานและการประกอบอาชีพ รวมทั้งคุณลักษณะอื่นๆ ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2555: ออนไลน์)

การผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมและประเทศชาติต้องการ จำเป็นต้องมีหลักสูตรเป็นเครื่องชี้นำการดำเนินงาน ในการผลิตบัณฑิตต้องดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนไปสู่ความรู้จริงที่เป็นแก่นความรู้ ต้องให้เครื่องมือในการสร้างความรู้ใหม่ๆ (Knowledge Machine) ทั้งนี้ นิสิต นักศึกษา และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ต้องสอนให้ผู้เรียนได้รู้วิธีการแสวงหาความรู้และการสร้างองค์ความรู้ เป็นผู้นำทางความคิดและการแก้ปัญหาของชาติ (เกษม วัฒนชัย. 2544: 4 -5) มหาวิทยาลัยจึงมีหน้าที่ในการแสวงหาและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ สอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ แสวงหา และสร้างองค์ความรู้ เป็นที่รวบรวมนักวิจัยและนักวิชาการเพื่อการถ่ายทอดความรู้ใหม่ เป็นผู้นำทางความคิดและการแก้ปัญหาของชาติ (เทียนฉาย กีระนันทน์. 2544: 9) โดยการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ และการอยู่ร่วมกันในสังคมเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาแต่ละคนไปจนถึงขีดสูงสุด (พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย; วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา; และ ทิพย์รัตน์ สีเพชรเหลือง. 2543: 33) หลักสูตรจึงมีความสำคัญต่อการสร้างและ

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพราะหลักสูตรคือสิ่งที่นำเป้าหมายและนโยบายการศึกษาของชาติเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ เป็นเครื่องชี้แนะแนวทางในการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ (ธำรง บัวศรี. 2542: 9-10) นอกจากนี้ ความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การขยายตัวของปริมาณนักศึกษาและความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความคาดหวังของสังคมที่มีต่อการอุดมศึกษาในฐานะเป็นกลไกในการผลิตและพัฒนาศักยภาพทรัพยากรบุคคล เพื่อให้สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติได้ ความจำกัดในทรัพยากรและงบประมาณภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ นับเป็นแรงผลักดันและส่งผลกระทบต่อการศึกษาเช่นกัน รวมทั้งปัญหาคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน (สุธรรม อารีกุล. 2543: 3) จึงทำให้สถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ต้องเร่งดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และคุณภาพของบัณฑิตเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในสภาพสังคมปัจจุบัน

การประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นแนวทางในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินระบบการประกันคุณภาพการบริหารหลักสูตรในส่วนงานวิชาการต่างๆ ของสถาบัน ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาเกี่ยวกับระบบและองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินเพื่อให้ความมั่นใจแก่สาธารณชนว่า สถาบันมีหลักสูตรที่มีคุณภาพ ส่งผลให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาได้รับการยอมรับจากสังคม และในการประกันคุณภาพหลักสูตรควรให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานภายนอกร่วมการดำเนินงานด้วย เพื่อให้หลักสูตรมีความเข้มแข็งทางวิชาการต่อไป (ทพวงมหาวิทยาลัย. 2543: 50) การประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่สำคัญในดำเนินงานหลักสูตร เพราะมีส่วนสำคัญในการช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพครบวงจรของการพัฒนาหลักสูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2546: 50) การประกันคุณภาพหลักสูตรจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สถาบันการศึกษาจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญ เพราะการประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นแนวทางการเตรียมความพร้อมพัฒนาหลักสูตร และเปรียบเสมือนกับกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นภาพทุกขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรอย่างแจ่มชัดว่า สามารถบรรลุตามเป้าหมายหรือประสบความล้มเหลว หรือมีข้อบกพร่อง ปัญหาและอุปสรรคอย่างไรเพื่อหาทางแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ อย่างไรก็ตาม การประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นงานที่สำคัญที่ต้องการผู้ที่มีความรู้ทั้งในเรื่องของหลักสูตรและการประเมินผล และดำเนินการกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง และในการจัดการศึกษาในหลักสูตรต่างๆ การประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นกิจกรรมสำคัญที่ต้องกระทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่มีความทันสมัย และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่อย่างไร ซึ่งผลของการประกันคุณภาพหลักสูตรจะนำมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ทำให้หลักสูตรได้รับการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่นขึ้น รวมทั้งเป็นการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ชุมชนและสังคมเกิดความมั่นใจว่า หลักสูตรของสถาบันการศึกษามีการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพ (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539: 189)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ สกอ. ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพหลักสูตร โดยในระยะแรกของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดกรอบสำหรับการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น และได้จัดทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2542” เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติสำหรับการประกันคุณภาพหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง โดยมีหลักการ 3 ประการ คือ 1) การให้เสรีภาพทางวิชาการ 2) ความมีอิสระในการดำเนินงานของสถาบัน 3) ความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบจากภายนอกตามหลักของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2555: ออนไลน์) และเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สกอ. ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาได้มีการออกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548” ขึ้นเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตร โดยเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ได้กำหนดองค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตรไว้ในประกาศกระทรวงศึกษาธิการข้อ 14 ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษาและความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และหลังจากการดำเนินงานตามประกาศฉบับดังกล่าวได้ระยะหนึ่ง สกอ. จึงได้ทำประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552” ขึ้นเพื่อให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา และมาตรา 47 โดยกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก และเห็นสมควรให้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา / สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ โดยกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้กำหนดองค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตรไว้ในหมวดที่ 7 ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ การบริหารหลักสูตร การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน การบริหารคณาจารย์ การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2556: ออนไลน์)

จึงกล่าวได้ว่า การประกันคุณภาพหลักสูตรในระดับอุดมศึกษา มีความสำคัญดังนี้

- 1) เป็นเครื่องมือในการนำแผนนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการวัดการศึกษาตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม
- 2) มุ่งเน้นที่ผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพเพื่อประกันคุณภาพบัณฑิต
- 3) มุ่งประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเข้าไว้ด้วยกันและเชื่อมโยงให้เป็นเรื่องเดียวกัน
- 4) เป็นเครื่องมือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง/มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคม และสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่คาดว่าจะพึงมี
- 5) มุ่งให้คณาจารย์หรือปริญญญาของสถาบันใดๆ ของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้
- 6) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. 2555: ออนไลน์)

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพภายในที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพหลักสูตรมี 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน การบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร และระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2556: ออนไลน์) และสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อประเมินคุณภาพภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพหลักสูตร มี 4 ตัวบ่งชี้ คือ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ ตัวบ่งชี้ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตามและทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2556: ออนไลน์)

จากการศึกษาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพหลักสูตร และการพัฒนาตัวบ่งชี้ของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ อาทิ การดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัยทักษิณ (2555: 2-3) พบว่า มหาวิทยาลัยเห็นว่าการประกันคุณภาพหลักสูตรมีความสำคัญ เพราะเป็นการวางระบบการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินหลักสูตรอย่างครบวงจร แต่ก็ยังไม่มี การกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์ชี้วัดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพหลักสูตรจากส่วนกลาง ต่อมามหาวิทยาลัยทักษิณจึงได้กำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรจากทุกหน่วยงานต้นสังกัดที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และมีการกำหนดตัวบ่งชี้เฉพาะของมหาวิทยาลัย รวมจำนวนตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรทั้งสิ้น 22 ตัวบ่งชี้เพื่อใช้ประกันคุณภาพหลักสูตรให้มีคุณภาพตามลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัย ในขณะที่การดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2555: 7) พบว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรตามที่ สกอ. กำหนดขึ้นต้องมีการปรับเปลี่ยนและเพิ่มเติมตัวบ่งชี้ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและคณะให้มากขึ้น และเพื่อแสดงถึงประสิทธิภาพการดำเนินงานในด้านประกันคุณภาพหลักสูตรที่คณะรับผิดชอบ ประกอบกับแต่ละสถาบันมีระบบการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีความแตกต่างกัน จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาตัวบ่งชี้เฉพาะของแต่ละสถาบันเพื่อประกันคุณภาพหลักสูตรอย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ไตรรุ่ง (2549: 125) ที่ได้พัฒนาตัวบ่งชี้และการศึกษาสภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัยชุมชน โดยพบว่า มีความแตกต่างกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ทั่วไป จึงควรกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงภารกิจและการดำเนินงานของสถาบันนั้นอย่างแท้จริง นอกจากนี้ อุดุลย์ วิริยะเวชกุล (2541: 92) มีความเห็นว่า การกำหนดคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของแต่ละสถาบันและแต่ละสาขาวิชาไม่จำเป็นต้องเหมือนกันและย่อมมีความแตกต่างกันตามลักษณะและบริบทของสถาบัน จึงกล่าวได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาต่างตระหนักถึงความสำคัญของการกำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับภารกิจการดำเนินงานของแต่ละสถาบันมากยิ่งขึ้น

โรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางในด้านการบังคับใช้กฎหมายและวิชาชีพตำรวจที่มีอายุกว่าร้อยปี มีประเพณี วัฒนธรรม และการเรียนการสอนที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ทำหน้าที่ผลิตนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่มีคุณสมบัติมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป ให้มีความพร้อมทั้งทางด้านความรู้ ร่างกาย จิตใจและความเป็นผู้นำ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ในด้านต่างๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติและประชาชนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ โรงเรียนนายร้อยตำรวจยังมีการฝึกในการวางแผนการปฏิบัติการอำนวยการ ประสานงาน กำกับ การ และดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม และประเมินผลแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ รวมทั้งสนับสนุนการผลิตบุคลากรในวิชาชีพตำรวจให้มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ และมีจิตวิญญาณของความเป็นตำรวจเพื่อประชาชน โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลง โดยมีผู้

บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ โรงเรียนนายร้อยตำรวจเปิดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา หลักสูตรที่ใช้ในการผลิตนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรนี้เป็นหลักสูตรเฉพาะทาง ไม่มีการแบ่งแยกสาขาวิชาที่เรียน นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกคนจะเรียนแบบสหวิทยาการ (Multi-disciplinary) เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในวิชาชีพตำรวจได้ทุกสายงาน ทั้งในด้านสืบสวน สอบสวน และป้องกันปราบปรามอาชญากรรม โดยเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้รับปริญญาตำรวจศาสตรบัณฑิต เน้นหนักด้านงานตำรวจ (รปบ.ตร.) หลักสูตรใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 4 ปี (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.2555: ออนไลน์)

ในส่วนการดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตร และการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า โรงเรียนได้ดำเนินการกิจด้านการประกันคุณภาพหลักสูตรตามหลักเกณฑ์การดำเนินงานที่ สกอ. และ สมศ. ได้กำหนดไว้เช่นเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นทั่วไป กล่าวคือ โรงเรียนนายร้อยตำรวจได้ดำเนินการจัดทำระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร และมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบโดยตรง จากเดิมในปีการศึกษา 2550 โรงเรียนนายร้อยตำรวจได้ประกันคุณภาพหลักสูตรโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี พ.ศ. 2548 เป็นแนวทางในการปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตร โดยใช้ CIPP Model ซึ่งประกอบด้วย การประเมินสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation: C) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P) และการประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P) ต่อมาหลังจากที่ สกอ. ได้ประกาศให้ทุกสถาบันการศึกษาประกันคุณภาพหลักสูตรโดยใช้กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ในปีการศึกษา 2554 โรงเรียนนายร้อยตำรวจจึงได้ดำเนินการประเมินหลักสูตรโดยส่งแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อวัดความพึงพอใจคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะวิชาชีพตำรวจ ซึ่งเป็นการประเมินเฉพาะด้านผลผลิตเท่านั้น และยังไม่ครอบคลุมตัวบ่งชี้ด้านอื่นๆ เช่น ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ จึงยังไม่เป็นการประกันคุณภาพหลักสูตรที่ครอบคลุมแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตร อัตลักษณ์ และภารกิจของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ (ดิฐภัทร บวรชัย; อิศราวุธ อ่อนนุ่ม; และมีชัย สีเจริญ. 2556: สัมภาษณ์) ดังนั้น ในการประเมินคุณภาพภายในของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ปีการศึกษา 2554 คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในจึงได้เสนอแนะให้โรงเรียนนายร้อยตำรวจพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรที่ครอบคลุมการประเมินผลคุณภาพหลักสูตร และให้ปรับการวางระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจให้มีคุณภาพและตรงตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติ (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. 2555: 18)

นอกจากนั้น จากการศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะทางด้านการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งมีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง เช่น การผลิตนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่มีคุณสมบัติมากกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป เป็นต้น ดังนั้น จึงส่งผลให้โรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่สามารถดำเนินการประกันคุณภาพหลักสูตรตามตัวบ่งชี้บางตัวของ สกอ. และ สมศ. ได้ เพราะตัวบ่งชี้ของ สกอ. บางตัว เช่น ด้านระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ซึ่งภารกิจหลักของโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่ได้เน้นความก้าวหน้าด้านการวิจัยของอาจารย์ จึงทำให้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันมีจำนวนน้อย หรือจากตัวบ่งชี้ของ สมศ. บางตัวด้านบัณฑิตปริญาตรีที่ได้งานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ซึ่งสถาบันจะต้องปรับเปลี่ยนเพราะผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้จะมีงานทำและประกอบอาชีพตำรวจทุกคน ด้วยความมีเอกลักษณ์เฉพาะด้านของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จึงทำให้ไม่สามารถนำตัวบ่งชี้ส่วนหนึ่งของ สกอ. และ สมศ. มาประกันคุณภาพหลักสูตรได้ตรงตามภารกิจและสภาพการดำเนินงานของสถาบันได้ รวมทั้ง จากการประกันคุณภาพหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2552 ตามหมวด 7 ด้านการประกันคุณภาพหลักสูตร ของ สกอ. ไม่ได้กำหนดตัวบ่งชี้ควบคุมคุณภาพการประกันคุณภาพหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน และจากการศึกษาภาพรวมของการประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ และ ความเชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพหลักสูตรที่จะมาร่วมพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และยังพบว่า ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบด้านการประกันคุณภาพหลักสูตรต้องการเครื่องมือในการประกันคุณภาพหลักสูตรให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของการประกันคุณภาพหลักสูตร และต้องการให้มีการกำหนดตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรที่ชัดเจน และตรงตามเอกลักษณ์ของสถาบันมากยิ่งขึ้น (ดิฐภัทร บวรชัย; อิศราวุธ อ่อนนุ่ม; และ มีชัย สีเจริญ. 2556: สัมภาษณ์)

จากหลักและวิธีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และสภาพปัญหาการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจในด้านต่างๆ ที่ต้องคำนึงถึงคุณภาพของการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนนายร้อยตำรวจอย่างต่อเนื่อง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจให้มีลักษณะเฉพาะและตรงตามภารกิจของสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรซึ่งสามารถนำไปเป็นมาตรฐานในการบริหารจัดการหลักสูตรของสถาบันที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการประกันคุณภาพหลักสูตรของ สกอ. และ สมศ. และเพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้ในการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นให้เห็นว่า โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีการจัดการหลักสูตรที่มีมาตรฐานตามเกณฑ์การประกันคุณภาพหลักสูตรของ สกอ. และ สมศ. มีคุณภาพอยู่ในระดับแนวหน้า มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับต่อสาธารณชน และเป็นที่ยอมรับ

ทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้ง สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคม และ ประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ มีความ มุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)
2. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
3. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนาย

ร้อยตำรวจ

ความสำคัญของการวิจัย

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการร่วมพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อย ตำรวจให้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการบริหารหลักสูตรให้ได้มาตรฐาน และใช้เป็นตัวบ่งชี้ในการ พัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจไปในทิศทางที่ชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีการ จัดการหลักสูตรที่มีมาตรฐาน และมีคุณภาพอยู่ในระดับแนวหน้าเป็นที่ยอมรับต่อสาธารณชน ซึ่งจะ เป็นการยกระดับฐานะโรงเรียนที่มีอัตลักษณ์เฉพาะทางนี้ให้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับทั้งภายในและ ภายนอกประเทศ รวมทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพหลักสูตรของหน่วยงาน หรือสถาบันการศึกษาในระดับต่างๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือสถาบันการศึกษาเฉพาะทาง อื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งมี ขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) เป็น การศึกษาและประเมินค่าความเหมาะสมของหลักสูตรฯ โดยเลือกใช้ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam. 1971: 218) ประกอบด้วย การประเมินบริบท การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมิน กระบวนการ และการประเมินผลผลิต โดยนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลักสูตรไปวิเคราะห์หาจุด แข็ง จุดอ่อนและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อนำไปพัฒนาเป็นตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร นักเรียนนายร้อยตำรวจ

2. การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นการศึกษาและพัฒนาขึ้นตามสภาพการดำเนินงานและการบริหารจัดการหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยตัวบ่งชี้ที่ศึกษาประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์ ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล และตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม รวมจำนวนทั้งสิ้น 664 คน ดังนี้

3.1 ประชากรที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) และเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติม รวมจำนวน 561 คน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ศิษย์เก่าของโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่าโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 รวมจำนวน 546 คน

3.1.2 ประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารและอาจารย์ประจำของโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่ดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ รวมจำนวน 15 คน

3.2 ประชากรที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 2 คน และผู้ทรงคุณวุฒิภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 5 คน รวมจำนวน 7 คน

3.3 ประชากรที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ประกอบด้วย ผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ รวมจำนวน 96 คน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ หมายถึง หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ฉบับที่มีการแก้ไขโดยที่ประชุมสภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ภายในหลักสูตรมีการประมวลความรู้และประสบการณ์ที่จัดขึ้น เพื่อพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ หลักสูตรจึงเป็นเสมือนแผนที่กำหนดทิศทางในการพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็น

เป้าหมายและมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียนนายร้อยตำรวจในการพัฒนาไปสู่มาตรฐานที่กำหนด

2. การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตร นักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ.2551) โดยพิจารณาองค์ประกอบของหลักสูตร นักเรียนนายร้อยตำรวจ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล และหาแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจให้มีคุณภาพ โดยอาศัยการรวบรวม วิเคราะห์และสรุปผลการสำรวจความเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า โดยประยุกต์ใช้รูปแบบจำลอง (CIPP Model) ประกอบด้วย การประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านบริบท หมายถึง การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรความต้องการของผู้เรียน และปรัชญาการศึกษา เนื้อหาสาระของรายวิชา ในหลักสูตร ความเหมาะสมของโครงสร้างและจำนวนหน่วยกิตของหลักสูตร

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า หมายถึง การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร ผู้เรียน คณาจารย์ และทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้

2.3 ด้านกระบวนการผลิต หมายถึง การประเมินความเหมาะสมของกระบวนการ จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ การบริหารหลักสูตร การให้คำปรึกษา และการ ติดตามและประเมินผล

2.4 ด้านผลผลิต หมายถึง การประเมินความเหมาะสมเกี่ยวกับคุณภาพของผู้สำเร็จ การศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะตามจุดประสงค์ทั่วไป และคุณลักษณะตามจุดประสงค์ด้านวิชาชีพ

3. การประกันคุณภาพหลักสูตร หมายถึง กระบวนการควบคุม ตรวจสอบ และประเมิน ความเหมาะสมของการบริหารจัดการ และการดำเนินการกิจตามโครงสร้างของหลักสูตรนักเรียน นายร้อยตำรวจ เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตร และ เป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่สาธารณชนยอมรับในคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนาย ร้อยตำรวจ

4. องค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ หมายถึง กระบวนการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินความเหมาะสมของการบริหารจัดการ และการดำเนิน การกิจตามองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งมี 9 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านคณาจารย์ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการติดตามและ ประเมินผล และด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ดังต่อไปนี้

4.1 ด้านหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานการจัดโครงสร้างของหลักสูตรต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในห้องเรียนและในชุมชน

4.2 ด้านผู้เรียน หมายถึง การดำเนินงานพัฒนาระบบและกลไกในการพัฒนานักเรียน นายร้อยตำรวจที่รับเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนายร้อยตำรวจต้องเป็นไปตามแผนการรับนักเรียน นายร้อยตำรวจและสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงคุณภาพที่สภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด ระบบการคัดเลือกนักเรียนให้เป็นไปตามข้อบังคับโรงเรียนนายร้อยตำรวจ วิธีรับนักเรียนนายร้อยตำรวจให้ใช้ระบบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ระบบสอบตรง และวิธีพิเศษอื่นๆ ที่สภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด

4.3 ด้านคณาจารย์ หมายถึง การดำเนินงานพัฒนาระบบและกลไกในการพัฒนา อาจารย์ผู้สอนให้มีคุณวุฒิทางการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือ หลักสูตรที่เปิดสอน หรือจุดเน้นของสถาบัน และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ที่ปรึกษา ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐาน

4.4 ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินงาน พัฒนาระบบและกลไกในการพัฒนาความพร้อมของทรัพยากรสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนรู้ เช่น มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และสถานที่ฝึกทักษะวิชาชีพตำรวจครบถ้วนตามเนื้อหาหลักสูตร มีวารสาร หนังสือ และตำราประกอบการเรียนที่เพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน มีแหล่งค้นคว้า และฐานข้อมูล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน มีห้องคอมพิวเตอร์ และระบบเครือข่ายเพื่อให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้หลากหลาย มีระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้คำปรึกษาและสื่อสารระหว่างอาจารย์ที่ปรึกษากับนักเรียน จัดสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และมีการสนับสนุนงบประมาณสำหรับการจัดการเรียนการสอน แต่ละหลักสูตรอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

4.5 ด้านการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินงานพัฒนาระบบและกลไกในการ จัดทำรายละเอียดของรายวิชา มีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการฝึกงานร่วมกับชุมชน มุ่งเน้นให้นักเรียนนายร้อยตำรวจสามารถศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ได้เรียนรู้ในสภาพการณ์จริง การฝึกงาน รวมทั้งจัดให้มี กิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น จัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น เพื่อเสริมความรู้ทักษะด้านที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง รวมทั้งมีการนำเสนอผล การศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง และมีวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลายและเป็นธรรม

4.6 ด้านการบริหารหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานพัฒนาระบบและกลไกในการบริหารหลักสูตรโดยมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วยคณบดี ประธานหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร โดยมีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจเป็นผู้กำกับดูแล ให้คำแนะนำ ตลอดจนกำหนดนโยบายการปฏิบัติสำหรับอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจะวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนเพื่อติดตามและรวบรวมข้อมูลสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

4.7 ด้านการให้คำปรึกษา หมายถึง การดำเนินงานพัฒนาระบบและกลไกในการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา และระบบและกลไกในการพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจ เช่น การให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการและวิชาชีพตำรวจ การวางแผนการเรียน การสนับสนุนการเรียนและกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพตำรวจ การให้คำแนะนำในกรณีมีปัญหาเพื่อให้นักเรียนนายร้อยตำรวจสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด

4.8 ด้านการติดตามและประเมินผล หมายถึง การดำเนินงานพัฒนาระบบและกลไกในการพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลการเรียนของนักเรียน การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ทุกภาคการศึกษา พร้อมทั้งรายงานผลการประเมิน เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน

4.9 ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานพัฒนาระบบและกลไกในการพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจต้องมีมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะวิชาชีพตำรวจ ผู้สำเร็จการศึกษามีความรับผิดชอบ และมีประสบการณ์เชิงปฏิบัติ ตรงตามปณิธานของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

5. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้บริหารระดับนโยบายที่มีความรู้และประสบการณ์ในการบริหารหลักสูตร และ/หรือเป็นนักวิชาการทางการบริหารหลักสูตร มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาหรือในโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่น้อยกว่า 5 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 5 คน

6. ผู้ทรงคุณวุฒิ หมายถึง ผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ด้านการบริหารหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

6.1 ผู้ทรงคุณวุฒิในขั้นตอนการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ เกี่ยวกับเรื่องการบริหารหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยพิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรหรือผลงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาหรือ

ในโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่น้อยกว่า 5 ปี และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวนทั้งสิ้น 5 คน

6.2 ผู้ทรงคุณวุฒิในขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร
นักเรียนนายร้อยตำรวจ หมายถึง ผู้ที่มาทำหน้าที่ในขั้นตอนการสนทนากลุ่มจำนวน 7 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

6.2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกโรงเรียนนายร้อยตำรวจ หมายถึง ผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์จากภายนอกโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีหน้าที่ให้ข้อมูล และความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจจากการสนทนากลุ่ม มีประสบการณ์ด้านการบริหารหลักสูตรและการสอนโรงเรียนนักเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คนซึ่งสามารถให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจได้

6.2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ หมายถึง ผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์จากภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีหน้าที่ให้ข้อมูล และความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจจากการสนทนากลุ่ม มีประสบการณ์ด้านการบริหารหลักสูตรและการสอนโรงเรียนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีประสบการณ์ในการบริหารหลักสูตรไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน ซึ่งสามารถให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจได้

7. โรงเรียนนายร้อยตำรวจ หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางด้านวิชาชีพตำรวจ ผลิตบุคลากรในวิชาชีพตำรวจ ตามความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน การวิจัย การฝึกอบรม และการให้บริการทางวิชาการ แก่สังคม โดยเน้นทักษะความเชี่ยวชาญด้านการบังคับใช้กฎหมายและวิชาชีพตำรวจ

8. ผู้บริหาร หมายถึง บุคคลที่มีส่วนในการสร้างวิสัยทัศน์ นโยบายและเป้าหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ บริหารงานในระดับต้น กลางและสูงสุด ทำให้โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ประสบความสำเร็จ ก้าวหน้าและบรรลุผลสำเร็จ สามารถจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม มีอำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อนำกลุ่มประกอบกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่ง ผู้บัญชาการ รองผู้บัญชาการ ผู้บังคับการ คณบดี ผู้กำกับ การ และรองผู้กำกับ การ ที่ปฏิบัติงานในปี การศึกษา 2556

9. คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ หมายถึง กลุ่มบุคคลซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อทำหน้าที่พัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ในปีการศึกษา 2556

10. อาจารย์ประจำ หมายถึง กลุ่มบุคคลซึ่งทำหน้าที่สอนตามหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ที่ปฏิบัติงานในปีการศึกษา 2556

11. นักเรียนนายร้อยตำรวจ หมายถึง กลุ่มบุคคลซึ่งกำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ตามหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ในปีการศึกษา 2556

12. ศิษย์เก่า หมายถึง กลุ่มบุคคลซึ่งสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ในปีการศึกษา 2555

13. ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า หมายถึง บุคคลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ในปีการศึกษา 2555

14. ตัวบ่งชี้ หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่อาจเป็นสารสนเทศที่เป็นข้อความ หรือตัวเลขที่บ่งบอกถึงสภาพการณ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งในเชิงปริมาณหรือคุณภาพของสภาพการณ์นั้นๆ เป็นการนำข้อมูล ตัวแปร หรือข้อเท็จจริงมาสัมพันธ์กัน เพื่อให้เกิดคุณค่าที่สามารถชี้ให้เห็นลักษณะของสภาพการณ์นั้นๆ

15. เกณฑ์การคัดเลือกตัวบ่งชี้ หมายถึง เกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ โดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความเหมาะสมกับเกณฑ์ 3.51 โดยใช้การทดสอบที (One sample t-test) ถ้าตัวบ่งชี้ใดมีค่าคะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ถือว่าตัวบ่งชี้ที่มีความเหมาะสมและใช้เป็นตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้วิจัย ได้จัดลำดับสาระในการนำเสนอ ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร
2. การประเมินหลักสูตร
3. รูปแบบของการประเมินหลักสูตร
4. การประกันคุณภาพหลักสูตรระดับอุดมศึกษา
5. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษา
6. องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรระดับอุดมศึกษา
7. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548
8. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552
9. การประกันคุณภาพหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรและการประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจทั้งในและต่างประเทศ
11. กรอบแนวคิดของการวิจัย

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

ในวงการศึกษา มีนักวิชาการให้ความหมายของหลักสูตรทั้งที่คล้ายและแตกต่างกัน ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1272) ให้ความหมายหลักสูตรว่าหมายถึง ประมวลวิชาและกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้ในการศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง และเป็นแผนที่ได้ออกแบบขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละแผนการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยทั่วไปแล้วหลักสูตรประกอบด้วยจุดมุ่งหมายและนโยบายการศึกษา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร รูปแบบและเค้าโครงของหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชาเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการเรียนการสอน การประเมินผล วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

สงบ ลักษณะ (2540: 41) ได้ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งมวล ที่จัดไว้อย่างเป็นระเบียบที่ดี เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ มีความสามารถทางทักษะ เจตคติ และคุณสมบัติอันเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541: 3) ได้ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตร หมายถึง แนวทาง กำหนดประสบการณ์ทั้งหมดที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับจากการศึกษาทั้งในแง่วิชาการ และพัฒนาการทุกด้าน และยังครอบคลุมไปถึงจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการฝึกอบรม การใช้สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล

ธำรง บัวศรี (2542: 7 - 9) ได้ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตรว่า หมายถึง โครงการให้ การศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะให้สอดคล้องกับความมุ่ง หมายทางการ ศึกษาที่ได้กำหนดไว้

ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2545: 1) ได้ให้ความหมายของคำว่า หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียน การสอนที่ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายทางการศึกษา วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งหมายถึง การพิจารณา คัดเลือก จัดรวบรวมและเรียบเรียงเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ ตลอดจนการประเมินผลเพื่อให้ ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีสติปัญญาและคุณธรรม สามารถเสริมสร้างองค์ความรู้ คิดวิเคราะห์ได้และนำ ความรู้มาแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ในส่วนวิชาการ วิชาชีพ และการดำรงชีวิต

รุจิร ภู่อาระ (2551: 9) ได้ให้ความหมายของคำว่า หลักสูตร หมายถึง รายการ กระบวนวิชา แผนการเรียน ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมาย จุดประสงค์เฉพาะที่จะนำเสนอและจัดการเนื้อหา ซึ่งจะ รวมถึงแบบการเรียนการสอน ตามจุดประสงค์และท้ายที่สุดจะต้องมีการประเมินผลลัพธ์ของการเรียน

เซเลอร์, อเล็กซานเดอร์ และเลวิส (Salor, Alexander; & Lewis. 1981: 10) ได้กล่าวว่า หลักสูตร เป็นแผนการจัดโอกาสในการเรียนรู้สำหรับบุคคลที่ได้รับการศึกษา เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษาแบบ กว้างและจุดมุ่งหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประชากรที่กำหนดไว้โดยมีสถานศึกษาเป็นศูนย์กลางในการ จัดการ

ออนสไตน์และฮันคินส์ (Ornstein; & Hunkins. 1993: 9) กล่าวว่า หลักสูตร เปรียบเสมือน แผนกิจกรรมหรือการกำหนดกลยุทธ์เพื่อนำไปสู่เป้าหมายทางการศึกษา

สรุปได้ว่าหลักสูตร หมายถึง เอกสารที่กำหนดถึง แผน แนวทางปฏิบัติ โครงการให้ การศึกษา โดยมีการระบุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร รายวิชา องค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อหา รายวิชา ตลอดจนการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้แก่ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะให้สอดคล้องตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรถือเป็นหัวใจสำคัญที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งของการศึกษา ก่อให้เกิดประโยชน์ ในวงการศึกษา มีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 11) ได้แสดงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรเป็น เครื่องมือในการปรับจุดมุ่งหมายและนโยบายทางการศึกษาของชาติเข้าสู่การปฏิบัติใน สถาบันการศึกษาระดับต่างๆ หลักสูตรจะเป็นเสมือนกับหางเสือที่คอยกำหนดทิศทางการเรียน การสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษาหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ หลักสูตรเป็นเครื่องชี้

ทางในการจัดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะต้องปฏิบัติตามเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มุ่งสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาและเป็นเครื่องชี้วัดความเจริญของชาติ ถ้าประเทศใดมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ คนในประเทศนั้นก็จะมีความรู้ มีคุณภาพ และศักยภาพในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่

ชูศรี สุวรรณโชติ (2542: 39) ได้แสดงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง เพราะหลักสูตรเป็นกระบวนการในการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนด้วยการนำเสนอเนื้อหาสาระ สภาพแวดล้อม ประมวลประสบการณ์ของผู้เรียนที่มีมาก่อน เพื่อนำมารวมกันแล้วจัดกิจกรรมต่างๆ ตามความเหมาะสมกับสภาวะของสังคม วิทยุของผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้และได้เพิ่มพูนประสบการณ์ให้สูงขึ้น หากไม่มีหลักสูตรก็เหมือนผู้สอนขาดทิศทางการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของการจัดการศึกษาที่ต้องการผลิตคนให้มีคุณภาพ ความความต้องการของประเทศ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542: 23-24) ได้แสดงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษาตามที่วางไว้ หลักสูตรจึงมีความสำคัญเพราะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของผู้สอนที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ทักษะ ความประพฤติ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

อดุลย์ วิริยเวชกุล (2546: 27) ได้แสดงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตรเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการศึกษา เนื่องจากเป็นเครื่องชี้แนวทางหรือทิศทางในการจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตให้ได้ตามวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความรู้ความสามารถตามศักยภาพของแต่ละบุคคลจนสำเร็จการศึกษาและออกไปทำงานในสถานประกอบการ จึงเป็นเรื่องที่สถาบัน อุดมศึกษาต้องรับผิดชอบ ให้มีการกำกับดูแล ประกันคุณภาพให้ครบวงจรโดยมีหลักสูตรเป็นจุดร่วม

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 17) ได้ให้ความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่า

1. หลักสูตรเป็นเสมือนเบ้าหลอมพลเมืองให้มีคุณภาพ
2. หลักสูตรเป็นมาตรฐานของการจัดการศึกษา
3. หลักสูตรเป็นโครงการและแนวทางในการจัดการศึกษา
4. ในระดับโรงเรียนหลักสูตรจะให้แนวปฏิบัติแก่ครู
5. หลักสูตรเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญองงามพัฒนาการของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายการศึกษา
6. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ว่าผู้เรียนและสังคมควรจะได้รับสิ่งใดบ้างที่จะเป็นประโยชน์กับผู้เรียนโดยตรง
7. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดว่าเนื้อหาวิชาอะไรบ้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีชีวิตอยู่ในสังคม อย่างราบรื่น เป็นพลเมืองของประเทศชาติและบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคม
8. หลักสูตรเป็นเครื่องกำหนดว่าวิธีการดำเนินชีวิตของผู้เรียนให้เป็นไปด้วยความราบรื่นและผาสุกเป็นอย่างไร

9. หลักสูตรย่อมทำนายลักษณะของสังคมในอนาคตว่าเป็นอย่างไร

10. หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะและเจตคติของผู้เรียนในอันที่จะอยู่ร่วมในสังคม และบำเพ็ญให้เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและชาติบ้านเมือง

สรุปได้ว่า หลักสูตรมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรถือเป็นแผนปฏิบัติ และแนวทางในการจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตให้ได้ตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของแต่ละหลักสูตร เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีความรู้ความสามารถตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

องค์ประกอบของหลักสูตร

การจัดการศึกษาหลักสูตรระดับต่างๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบเพื่อช่วยกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย มีนักการศึกษากล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ดังนี้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541: 7) ได้กล่าวว่า หลักสูตรอย่างน้อยควรแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Objectives)
2. เนื้อหา (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
4. การประเมินผล (Evaluation)

ธารง บัวศรี (2542: 8 - 9) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญและความจำเป็นของหลักสูตรประกอบด้วย จุดประสงค์และนโยบายการศึกษา จุดหมายของหลักสูตร รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชา เนื้อหา จุดประสงค์ของการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน การประเมินผล และวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

เสริมศรี ไชยศรี; และคนอื่นๆ. (2543: 5-8) สรุปองค์ประกอบหลักสูตรตามมาตรฐานคุณภาพของหลักสูตรตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรกำหนดให้สอดคล้องกับปรัชญาและปณิธาน สถาบันมุ่งพัฒนาความเป็นมนุษย์และความสามารถทางวิชาชีพที่สอดคล้องกับความจำเป็นของสังคม และเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงต่างๆ รวมทั้ง พัฒนาผู้เรียนให้มีความลึกซึ้งทางปัญญาและความคิด มีทักษะการเรียนรู้ การสื่อสารและการทำงาน ปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรม วัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น เสริมสร้างความเข้าใจในภูมิปัญญาสากลเพื่อให้ก้าวทันและเข้าสู่เครือข่ายการเรียนรู้ และการพัฒนาในสังคมโลก

2. โครงสร้างหลักสูตร การจัดโครงสร้างหลักสูตรควรมีการสอดแทรกคุณธรรมและทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิตและสังคม ในวิชาแกนบังคับทั่วไปหรือการศึกษาทั่วไปประกอบด้วยเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่เน้นทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิตและสังคมเป็นหลัก และส่งเสริมให้ผู้เรียนต่างวิชาเอก

ได้วิเคราะห์ปัญหาหรือศึกษาค้นคว้าร่วมกัน ให้มีทั้งประสบการณ์พื้นฐานเบื้องต้นและประสบการณ์ที่ต้องการวุฒิภาวะขั้นสูง มีการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมความเข้าใจและทักษะแบบองค์รวม และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสนใจอย่างแท้จริง

3. เนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ครอบคลุมมาตรฐานจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทันสมัย เหมาะสมกับกาลเวลา เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนเนื้อหาสาระตามความสนใจและความจำเป็น ให้มีโอกาสศึกษาเชื่อมโยงวิชาความรู้กับประสบการณ์จริงในชีวิต ใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนหลากหลาย เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและใช้เทคโนโลยีเพื่อโอกาสการเรียนรู้ที่กว้างขวางขึ้น สอนให้คิดวิเคราะห์ ตัดสิน แก้ไขปัญหาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เน้นการมีประสบการณ์ตรง ทั้งเชิงทฤษฎีและปฏิบัติในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ส่งเสริมการคิด และการทำงานร่วมกันอย่างเป็นอิสระ จัดประสบการณ์ที่ฝึกพฤติกรรมและความคิดแบบประชาธิปไตย การจัดการเรียนในวิชาเฉพาะด้านให้มีส่วนที่ส่งเสริมการวิเคราะห์จากต่างสาขาวิชา มีการประเมินการเรียนการสอนด้วยวิธีการหลากหลายและตรงสภาพจริง และใช้แหล่งวิทยาการการเรียนรู้การเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ

4. การประเมินและปรับปรุงหลักสูตรให้ประเมินอย่างสม่ำเสมอ มีการประเมินและปรับปรุงหลักสูตร กระทำโดยใช้ข้อมูลจากหลายฝ่าย มีการพัฒนาดัชนีชี้วัดมาตรฐานคุณภาพของหลักสูตรเพื่อประกันคุณภาพ รุจิร ภูสาระ (2551: 16) กล่าวว่า iva องค์ประกอบของหลักสูตร คือ ส่วนที่อยู่ภายในและประกอบกันเข้าเป็นหลักสูตร เป็นส่วนสำคัญที่จะให้ความหมายของหลักสูตรมีความสมบูรณ์เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร

ทาบ (Taba. 1962: 422-423) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบหลักสูตรว่า มี 4 องค์ประกอบ คือ วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะ เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอน วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล

สอดคล้องกับงานวิจัยของชฎาวัลย์ รุณเลิศ (2552: 7) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตรสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์ของหลักสูตร ที่ควรมีหลายระดับ ในแต่ละระดับจะประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ โดยที่จุดประสงค์รายวิชาจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ใหญ่
2. โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ที่ควรมีหลายระดับ ในแต่ละระดับจะประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ โดยที่จุดประสงค์รายวิชาจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ใหญ่
3. การนำหลักสูตรไปใช้เป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยมีครูเป็นกุญแจดอกที่สำคัญที่สุด
4. การประเมินผล ซึ่งเป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลหรือสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจแก้ไข ปรับปรุง หรือยกเลิกการใช้หลักสูตร

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตร สามารถแบ่งออกได้เป็น จุดมุ่งหมาย/วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างเนื้อหาหรือรายวิชาหรือกลุ่มวิชาของหลักสูตร ตลอดจนการบริหารการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ระยะเวลาการศึกษา รวมถึงการประเมินผลการเรียนการสอน และการประกันคุณภาพการศึกษาในหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้จัดการเรียนการสอนได้ครบถ้วนและตอบสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียน

ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงลักษณะของหลักสูตรที่ดี ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542: 39) ได้กล่าวถึง ลักษณะหลักสูตรที่ดีเพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ใช้หลักสูตร ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดการบริหาร การบริการอำนวยความสะดวก เพื่อให้หลักสูตรและการสอนให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตร
2. ผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องหลักสูตรควรกำหนดการจัดประสบการณ์ วิธีการ การวัดและประเมินผลให้ชัดเจน
3. หลักสูตรที่ดีควรระบุได้ว่าผู้เรียนจะมีคุณลักษณะอย่างไรและผลผลิตจากหลักสูตรมีคุณภาพอย่างไร

เสริมศรี ไชยศร; สุรพล บัวพิมพ์; และ สุนทรี คนเที่ยง (2543: 5) ได้สรุป ลักษณะของหลักสูตรที่ดีว่าควรมีจุดหมาย 5 ประการคือ

1. เพื่อพัฒนาหรือส่งเสริมความเป็นคนสมบูรณ์ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะชีวิตและสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และความรู้เฉพาะด้าน
2. เพื่อมุ่งเตรียมความพร้อมทางสติปัญญา ความสามารถเพื่อให้เป็นผู้บริโภคที่ฉลาด รู้คุณค่าของความคิดวิชาการและสรรพสิ่งโดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความลึกซึ้งทางปัญญา และรู้จักใช้ความคิดขั้นสูง
3. เพื่อส่งเสริมทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ในสังคมข้อมูลข่าวสาร
4. เพื่อส่งเสริมการเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น
5. เพื่อพัฒนาความเป็นสากล ความก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศในเชิงวิชาการ เนื้อหาและประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถในการใช้ภาษาสากลเพื่อติดต่อสื่อสารและการแสวงหาความรู้

แพร์ทท์ (สุวัฒน์ ชำรงศรีสกุล. 2541: 32-33; อ้างอิงจาก Pratt. 1980: 409-413) กล่าวถึงลักษณะหลักสูตรว่าหลักสูตรที่ดีควรประกอบด้วย

1. จุดมุ่งหมาย ควรกำหนดถึงลักษณะหลักสูตรอย่างชัดเจน จุดมุ่งหมายควรมีความสำคัญอย่างเพียงพอและครอบคลุมความมุ่งหมายสำคัญ

2. ระบุเหตุผลและความจำเป็นในการใช้หลักสูตร และนำข้อถกเถียงที่สำคัญมากกล่าวหรือการคาดการณ์ ข้อคัดค้านที่อาจเกิดขึ้น

3. กำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะ ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน และควรมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทั่วไป มีความชัดเจน ยึดหยุ่น นำไปใช้ได้

4. มีเกณฑ์การวัดพฤติกรรมที่เหมาะสม สมบูรณ์ ชัดเจน เชื่อถือได้

5. มีการประเมินผลเพื่อให้คะแนนชัดเจนสะท้อนหรือสนับสนุนจุดมุ่งหมายเฉพาะ

6. มีเนื้อหาสาระเหมาะสมกับการนำไปใช้

7. ระบุคุณลักษณะผู้เรียน การคัดเลือก การกำหนดพื้นฐานความรู้พื้นฐาน การทดสอบเบื้องต้นและการจัดสิ่งทดแทนให้ผู้ที่ไม่สามารถเรียนได้

8. มีแผนการสอนที่ชัดเจน มีคุณค่า ดึงดูดความสนใจ สัมพันธ์กับจุดหมายมีวิธีการสอนเหมาะสม สร้างสรรค์

9. มีการจัดการความแตกต่างของผู้เรียน การประเมินผล การสอนซ่อมเสริม การกำหนดจำนวนผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร

10. มีการทดลองใช้หลักสูตร และประเมินโครงการ

11. มีแนวทางบริหารทรัพยากรและกำหนดแผนการใช้หลักสูตร กำหนดบทบาทหน้าที่ผู้ใช้หลักสูตร

12. หลักสูตรมีรูปแบบอิสระในตัวเอง มีผลผลิตจากหลักสูตรน่าสนใจและส่งเสริมสร้างสรรค์วิชาชีพ

สรุปได้ว่า ลักษณะของหลักสูตรที่ดีควรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นคนที่สมบูรณ์ มีความรู้ ความเข้าใจทั้งในวิชาการ วิชาชีพ และการอยู่ร่วมกันในสังคม มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มีการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์และเป็นระบบ รวมทั้ง ต้องรู้คุณค่าของศิลปวัฒนธรรมของชาติและนานาชาติ

การบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรเป็นการดำเนินกิจกรรมต่างๆ อย่างมีระบบเพื่อนำหลักสูตรไปใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของแต่ละหลักสูตร มีนักวิชาการได้กล่าวถึงการบริหารหลักสูตร ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนันต์โรจน์ (2542: 43) ได้กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรมีกระบวนการ 3 ขั้นตอนคือ การเตรียมการหลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร และการประเมินหลักสูตร

ชูศรี สุวรรณโชติ (2542: 242) ได้กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย งานด้านต่างๆ เช่น งานบุคคล งานธุรการ งานวิชาการ งานสนับสนุนและส่งเสริมเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้อง ส่งเสริมและประสานกัน

เสริมศรี ไชยศรี; สุรพล บัวพิมพ์; และ สุนทรี คนเที่ยง. (2543: 61) สรุปว่า การจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีในปัจจุบันควรมีความหลากหลายรูปแบบทั้งการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาตลอดชีวิต ในการบริหารหลักสูตร จึงต้องคำนึงถึงประเด็นสำคัญ 3 ประการ คือ

1. เวลาเรียน ต้องจัดให้มีทั้งแบบเต็มเวลาและแบบไม่เต็มเวลาโดยให้มีความยืดหยุ่นในช่วง เวลาการศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้ามาเรียนได้ ทำให้เกิดการศึกษาแบบต่อเนื่อง เพื่อสนองตอบต่อผู้เรียนและตลาดแรงงาน

2. เปิดโอกาสให้มีการเทียบโอนหน่วยกิตหรือรายวิชาเรียนระหว่างสถาบันซึ่งเป็นการส่งเสริมหลักการศึกษาต่อเนื่องและการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถาบันการศึกษาลดลง

3. การใช้ระบบเทคโนโลยีการสอนแบบใหม่ เพื่อให้เกิดความหลากหลายในการเข้าถึงการศึกษาทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองรวมทั้งการศึกษาทางไกลเพื่อการขยายตัวของการอุดมศึกษาไปสู่มวลชนด้วยการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อสนองความต้องการของปัจเจกบุคคลและสังคม

จรัส สุวรรณเวลา (2545: 11-12) กล่าวว่า ปัญหาในการบริหารหลักสูตรผู้สอนมักจัดเนื้อหาสาระมากจนหลักสูตรแน่นทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลาเหลือพอที่ใช้ในการคิดค้นคว้า นักศึกษาจึงมุ่งแต่ท่องจำ นอกจากนี้ในโครงสร้างหลักสูตรยังมีข้อกำหนดวิชาบังคับ เงื่อนไขวิชา ข้อจำกัดในการจัดการสอนทำให้ทุกคนต้องเรียนเหมือนกัน ผู้ที่สนใจหรือมีความสามารถพิเศษความถนัดพิเศษบางอย่างมีโอกาสน้อยที่จะได้ศึกษาได้ตรงกับความต้องการ การศึกษาจึงไม่น่าสนใจและไม่สัมฤทธิ์ผล

สรุปได้ว่าการบริหารหลักสูตรที่ดีต้องมีการบริหารจัดการที่ดี ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเหมาะสม ต้องพัฒนาทั้งผู้สอน บุคลากรสายสนับสนุน ผู้เรียน และปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยทันการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการสามารถสร้างบรรยากาศและสังคมทางวิชาการให้เอื้อต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้การดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การประเมินหลักสูตร

ความหมายของการประเมินหลักสูตร

ในการประเมินหลักสูตร มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตร ไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 192) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรหมายถึง การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจหาข้อบกพร่องเพื่อหาทางปรับปรุงส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้นหรือเพื่อตัดสินหาคุณค่าของหลักสูตร

สุทธนู ศรีไสย์ (2539: 133) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นจนการนำหลักสูตรไปใช้แล้วตั้งแต่การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) จนถึงการประเมินผลรวมขั้นสุดท้าย(Summative Evaluation)

ชมพันธ์ คุญชร ณ อยุธยา (2540: 72) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการที่ชี้ให้เห็นว่าได้ประสพการณ์การเรียนที่จัดขึ้น เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร

ชูศรี สุวรรณโชติ (2542: 213 - 214) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการในการหาข้อมูล การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการใช้หลักสูตรหรือกระทำก่อนการใช้หลักสูตรเพื่อนำผลการประเมินมาใช้ในการตัดสินใจทางเลือกที่ดีกว่าเดิมเพื่อการพัฒนาหลักสูตรต่อไป เพื่อจะได้รู้คุณค่า คุณภาพของหลักสูตร ซึ่งต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

วิชัย ประสิทธิ์วิฑูริเวช (2542: 106) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล นำผลมาใช้ในการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรที่วัดได้กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อหาข้อบกพร่องหรือปัญหาและพิจารณาคุณค่าของหลักสูตร

บุญชม ศรีสะอาด (2546: 95) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณา เปรียบเทียบ และตัดสินใจเกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ในระบบหลักสูตรว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีความสอดคล้องระหว่างมาตรฐาน ความมุ่งหวัง และการปฏิบัติจริงเพียงใด หลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด มีผลกระทบอย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ปรับปรุงหลักสูตรนั้นให้ดีขึ้น การพัฒนาหลักสูตรจะขาดการประเมินหลักสูตรไม่ได้เลย

รุจิร ภูสาระ (2551: 143) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อหลักสูตรในการพิจารณาตัดสินความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและนำข้อมูลนั้นมาเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนและหลักสูตร การประเมินจึงหมายถึง การวัดผลการปฏิบัติของผู้เรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในเชิงปริมาณ โดยการเปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติของผู้เรียนกับมาตรฐานการอธิบายและการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร การอธิบายการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร และการเลือกวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเรื่องหลักสูตร การใช้ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพในการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้

ทักแมน (Tuckman. 1985: 1) กล่าวว่า การประเมินเป็นการกำหนดแผนปฏิบัติการที่นำไปสู่จุดหมายโดยการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือผลผลิต

ลองสตรีทและเชน (Longstreet; & Shane. 1993: 143) กล่าวว่า การประเมินเป็นการตัดสินความสำเร็จและความเหมาะสมของการนำไปใช้ ซึ่งอยู่ในขั้นการวางแผนการดำเนินงานหลักสูตรเพื่อช่วยให้จัดการศึกษาให้นักศึกษาได้บรรลุตามวัตถุประสงค์

อนสไตน์และฮันคินส์ (Ornstein; & Hunkins. 1993: 335) กล่าวถึงการประเมินว่า เป็นแนวทางการกำหนดคุณภาพประสิทธิภาพหรือคุณค่าของแผน ผลผลิต โครงการ กระบวนการ จุดมุ่งหมายหรือหลักสูตร เพื่อตัดสินคุณภาพ มาตรฐาน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลและการอธิบายมาตรฐานเพื่อกำหนดคุณภาพ

สรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริง สภาพปัญหาที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเพื่อพิจารณาตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ทำให้ทราบถึงคุณภาพ ข้อดี ข้อด้อย ข้อบกพร่องของหลักสูตรโดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการรวบรวม การวิเคราะห์ และรายงานอย่างเป็นระบบเพื่อนำผลการประเมินมาใช้พัฒนาปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอนให้มีคุณค่า มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพต่อไป

ความสำคัญของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรถือเป็นหัวใจสำคัญที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งของการศึกษา ก่อให้เกิดประโยชน์ มีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของการประเมินหลักสูตรไว้ ดังนี้

ธำรง บัวศรี (2542: 340) กล่าวว่า การประเมินผลบริบท นั้นว่ามีความสำคัญมาก เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยได้แก่ การเปลี่ยนเทคนิคหรือการกระทำบางอย่าง แต่ยังรักษาสภาพเดิมของจุดมุ่งหมายและอื่นๆ ไว้ หรือมุ่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใหญ่ คือ เปลี่ยนโดยสิ้นเชิงเพื่อให้สอดคล้องกับอุดมการณ์ที่คิดไว้ หรือมุ่งเปลี่ยนแปลงโดยนำนวัตกรรมใหม่หรือสร้างสิ่งใหม่เข้ามาทดแทนสิ่งที่มีอยู่เดิม

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2543: 33) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรมีความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อหาข้อบกพร่องหรือความผิดพลาด อาจะเนื่องมาจากสาเหตุและปัจจัยต่างๆ เช่น การออกแบบหลักสูตรอาจไม่เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสังคม เป็นต้น

ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2545: 43) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยสถาบัน เพื่อใช้ข้อมูลและสารสนเทศในการตัดสินใจและเพื่อการวางแผนทางกลยุทธ์ เพื่อคาดคะเนแนวทางที่จะนำผลที่ได้ไปใช้และเชื่อมโยงกับกระบวนการวางแผน

บุญชม ศรีสะอาด (2546: 95) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกิจกรรมในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่มีความสำคัญมาก ช่วยในการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครบวงจรของการพัฒนาหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้น การพัฒนาหลักสูตรจะขาดการประเมินหลักสูตรไม่ได้เลย

สอดคล้องกับงานวิจัยของชฎาวัลย์ รุณเลิศ (2552: 9-10) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนนาภิเษก พบว่า การประเมินหลักสูตรมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรหลายประการ ดังนี้

1. ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศต่างๆ ทราบความจำเป็นและความต้องการของประชากร เป้าหมายของหลักสูตร เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของ สภาพสังคมและผู้เรียน

2. ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแผนงาน กิจกรรม และหลักสูตรให้ เหมาะสมก่อนนำไปปฏิบัติ เพื่อลดโอกาสเสี่ยง อุปสรรค ที่จะให้หลักสูตรล้มเหลว

3. การประเมินความสำเร็จของหลักสูตรจะทำให้ทราบว่า การใช้หลักสูตรบังเกิดผล ตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเพียงใด ผู้สำเร็จการศึกษานำความรู้ไปใช้ได้ มากน้อยเพียงใด คุ่มค่าหรือไม่ ควรจะปรับปรุงและพัฒนาส่วนใด เพื่อเป็นการลดโอกาสสูญเปล่า อีกทางหนึ่ง

4. การประเมินผลหลักสูตร จะทำให้ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและผู้ใช้หลักสูตรเห็นจุดเด่น จุดอ่อนของตน และจะเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้ง หากผู้รับผิดชอบมองเห็นความสำเร็จในการนำหลักสูตรไปใช้ ก็จะทำให้เกิดแรงจูงใจหรือสร้างขวัญ กำลังใจ ในการปฏิบัติงานต่อไป

สรุปได้ว่าการประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการสำคัญเพื่อใช้ในการตรวจสอบว่า หลักสูตรที่ ใช้ยังมีข้อบกพร่อง หรือผิดพลาด ลำสมัย หรือไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและ สังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัย และตรงตามความ ต้องการของสถานศึกษาและสังคมต่อไป

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตร จะต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มีนักการศึกษา กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 192-193) กล่าวว่า โดยทั่วไปการประเมินหลักสูตรใดๆ ก็ตาม จะมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่คล้ายคลึงกันดังนี้ คือ

1. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร การประเมินผลในลักษณะนี้มักจะดำเนินในช่วงที่การพัฒนาหลักสูตรยังคงดำเนินการอยู่ เพื่อที่จะ พิจารณาว่าองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร เช่น จุดหมาย โครงสร้าง เนื้อหา การวัดผล ฯลฯ มี ความสอดคล้องและเหมาะสมหรือไม่ สามารถนำมาปฏิบัติในช่วงการนำหลักสูตรไปทดลองใช้หรือ ในขณะที่การใช้หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนกำลังดำเนินอยู่ได้มากน้อยเพียงใด ได้ผล เพียงใด และมีอุปสรรคอะไร จะได้เป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นได้ทันทั่วทั้ง

2. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การนิเทศกำกับดูแล และการจัด กระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การประเมินผลในลักษณะนี้จะดำเนินการใน ขณะที่มีการนำหลักสูตรไปใช้ จะได้ช่วยปรับปรุงหลักสูตรให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

3. เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปอีกหรือควรยกเลิกการใช้หลักสูตรเพียงบางส่วน หรือยกเลิกทั้งหมด การประเมินผลในลักษณะนี้จะดำเนินการหลังจากใช้หลักสูตรไปแล้วระยะหนึ่ง แล้วจึงประเมินเพื่อสรุปผลการตัดสินใจว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่ดี บรรลุเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้มากน้อยเพียงใด สนองความต้องการของสังคมเพียงใด และเหมาะสมกับการนำไปใช้ต่อไปหรือไม่

4. เพื่อต้องการทราบคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่า มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่ อย่างไร การประเมินในลักษณะนี้จะดำเนินการในขณะที่มีการนำหลักสูตรไปใช้หรือหลังจากที่ใช้หลักสูตรไปแล้วระยะหนึ่งก็ได้

วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์ (2542: 106) กล่าวว่า ในการประเมินหลักสูตรจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรที่ปฏิบัติกันส่วนใหญ่มีอยู่ 2 ประการ คือ

1. การประเมินเพื่อปรับปรุงหลักสูตร คือ การประเมินในระหว่างกระบวนการปฏิบัติงานพัฒนาหลักสูตร มีวัตถุประสงค์ เพื่อใช้ผลการประเมินนั้นให้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยมีการวัดผลเป็นระยะๆ ในระหว่างการพัฒนาหลักสูตรแล้วนำผลจากการวัดมาประเมินว่าแต่ละขั้นตอนของหลักสูตร มีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้เพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตร ในการที่จะปรับปรุงส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรได้ถูกต้องก่อนที่จะนำไปใช้จริงต่อไป

2. การประเมินหลักสูตรเพื่อสรุปผลว่าคุณค่าของการพัฒนาหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่หลักสูตรได้สนองความต้องการของผู้เรียน ของสังคมเพียงใด ควรจะใช้ได้ต่อไปหรือควรยกเลิกทั้งหมด หรืออาจจะยกเลิกเพียงบางส่วนและปรับแก้ในส่วนใด

วรวรรณ เสนาวงศ์ (2542: 123 - 124) กล่าวว่า ในการประเมินหลักสูตรโดยทั่วไป มีจุดมุ่งหมายสำคัญ ดังนี้

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้น โดยดูว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้นสามารถสนองวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่

2. เพื่ออธิบายและดูว่า ลักษณะของส่วนประกอบต่างๆ ของหลักสูตรในแง่หลักการ เนื้อหาสาระ การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลว่าสอดคล้องต้องกันหรือไม่ หรือสนองความต้องการหรือไม่

3. เพื่อตัดสินว่า หลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่ เหมาะสมและไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ มีข้อบกพร่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง

4. เพื่อตัดสินว่า การบริหารงานด้านวิชาการและการบริหารงานด้านหลักสูตรเป็นไปในทางที่ถูกต้องหรือไม่

5. เพื่อติดตามผลการผลิตจากหลักสูตร คือ ผู้เรียนที่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากผ่านกระบวนการศึกษามาแล้วตามหลักสูตรเป็นไปตามความมุ่งหวังหรือไม่

6. ประเมินโครงการความสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรวมถึงการสอบด้วย ผลการสอบของนักเรียนเป็นอย่างไร จะดีหรือเลวนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การสอนของครู ความบกพร่องทางร่างกายของผู้เรียน กรณีที่บ้าน ความยากง่ายของข้อสอบ ความยากง่ายของแบบเรียน เป็นต้น

7. ประเมินโครงการของผู้เรียนจบออกไปว่าหางานทำได้หรือไม่ ทำแล้วเกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมมากน้อยเพียงใด สังคมยอมรับในผลผลิตที่ออกไปจากสถาบันนั้นหรือไม่

ทิสนา แคมณี (2544: 133) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรใดๆ ก็ตาม จะมีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกันอยู่ 3 ประการสำคัญ คือ

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้น โดยดูว่า หลักสูตรที่จัดขึ้น สามารถสนองตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่

2. เพื่อตัดสินว่า การวางเค้าโครงและรูปแบบของหลักสูตร ตลอดจนการบริหารงาน และการสอนตามหลักสูตร เป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่

3. เพื่อวัดผลดูว่าผลผลิตคือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 250-251) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรนั้น โดยดูว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้นสามารถสนองวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่ สนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมอย่างไร

2. เพื่ออธิบายและพิจารณาว่าลักษณะของส่วนประกอบต่างๆ ของหลักสูตรในแง่ต่างๆ เช่น หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลว่าสอดคล้องต้องกันหรือไม่ หรือสนองความต้องการหรือไม่

3. เพื่อตัดสินว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่ดี เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับการนำไปใช้ มีข้อบกพร่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง การประเมินผลในลักษณะนี้มักจะดำเนินไปในช่วงที่การพัฒนาหลักสูตรยังคงดำเนินการอยู่ เพื่อที่จะพิจารณาว่า องค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร เช่น จุดหมาย โครงสร้างเนื้อหา การวัดผล ฯลฯ มีความสอดคล้องและเหมาะสมหรือไม่ สามารถนำมาปฏิบัติในช่วงการนำหลักสูตรไปทดลองใช้หรือในขณะที่ใช้หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนกำลังดำเนินอยู่ได้มากน้อยเพียงใด ได้ผลเพียงใด และมีปัญหาอุปสรรคอะไรจะได้เป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นได้ทันทั่วทั้ง

4. เพื่อตัดสินว่า การบริหารงานด้านวิชาการและบริหารงานด้านหลักสูตรเป็นไปในทางที่ถูกต้องหรือไม่ เพื่อหาทางแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพ

5. เพื่อติดตามผลผลิตจากหลักสูตร คือ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากการผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วตามหลักสูตรว่าเป็นไปตามความมุ่งหวังหรือไม่

6. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่างๆ ในหลักสูตร

7. เพื่อช่วยในการตัดสินใจว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปหรือควรปรับปรุงพัฒนาในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเพื่อยกเลิกการใช้หลักสูตรนั้นหมด การประเมินผลในลักษณะนี้จะดำเนินการหลังจากที่ใช้หลักสูตรแล้วระยะหนึ่ง แล้วจึงประเมินเพื่อสรุปผลตัดสินว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่ดี บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้มากน้อยเพียงใด สนองความต้องการของสังคมเพียงใดและเหมาะสมกับการนำไปใช้ต่อไปหรือไม่

นอกจากนี้ นักวิชาการที่มีชื่อเสียงในสาขาหลักสูตรหลายท่าน กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

แมคเนล (Mcneil.1981: 153) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตรเป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจที่เลือกหลักสูตร เพื่อนักพัฒนาหลักสูตรได้รู้ว่าควรปรับปรุงหลักสูตรตรงไหนและอย่างไร และเพื่อที่จะให้ผู้สอนใช้หาคำตอบเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียน

ทาบ (Taba.1962: 310) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตร กระทำขึ้นเพื่อศึกษากระบวนการต่างๆ ที่กำหนดไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงใดบ้างที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ทางการศึกษา ซึ่งการประเมิน ดังกล่าวจะครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของหลักสูตรและกระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง ได้แก่ จุดประสงค์ขอบเขตของเนื้อหาสาระ คุณภาพของผู้บริหารและผู้ใช้หลักสูตร สมรรถภาพของผู้เรียน ความสัมพันธ์ของวิชาต่างๆ การใช้สื่อ และวัสดุการสอน

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร เพื่อพิจารณาหาคุณค่าและประสิทธิภาพของหลักสูตร หาข้อบกพร่องของหลักสูตร รวมทั้งกำหนดแนวทางปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร โดยพิจารณาจากบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ รวมทั้ง กระบวนการจัดการเรียนการสอน คุณภาพอาจารย์ หน่วยงานสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ผลผลิตตลอดจนผลข้างเคียงที่ได้จากการนำหลักสูตรไปใช้

ขั้นตอนของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตร จะต้องมีการกำหนดขั้นตอนการประเมินหลักสูตรที่ชัดเจน ที่ชัดเจน ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 197 - 202) ได้สรุปขั้นตอนของการประเมินหลักสูตรควรดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1. ขั้นกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร ผู้ประเมินหลักสูตรต้องกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินให้ชัดเจนก่อนว่าจะประเมินในส่วนใดหรือเรื่องใด นอกจากนี้ ผู้ประเมินหลักสูตรต้องกำหนดด้วยว่าต้องการนำข้อมูลมาทำอะไร การกำหนดขอบข่าย วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการประเมินหลักสูตรอย่างเด่นชัดจะเป็นกรอบของการประเมินผล หรือตัวเสนอแนะรูปแบบของการประเมินผลกลุ่มผู้ให้ข้อมูลวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการสร้างมือที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

2. ขั้ววางแผนออกแบบการประเมินผล หลังจากที่ได้ผู้ประเมินผลได้ศึกษาและสำรวจเอกสารและผลงานประเมินที่เกี่ยวข้องต่างๆ แล้ว ผู้ประเมินผลก็พร้อมที่จะตัดสินใจวางตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรได้ สิ่งที่คุณประเมินผลจะต้องตัดสินใจกำหนดมีดังนี้ คือ

2.1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ในการประเมินหลักสูตร ผู้ประเมินอาจได้ข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมายทั้งหมด ซึ่งต่างก็มีข้อดี และข้อเสียกันคนละอย่าง เช่น การศึกษาจากกลุ่มประชากรทั้งหมดจะทำให้ได้ผลที่แม่นยำ ในขณะที่การศึกษากลุ่มตัวอย่างอาจส่งผลให้การสรุปอ้างอิงไปยังกลุ่มประชากรเป้าหมายไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากไม่ได้เป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่มประชากรทั้งหมด และมีค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง ส่วนการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างช่วยประหยัดในเรื่องระยะเวลา แรงงาน งบประมาณมากกว่าการศึกษาจากกลุ่มประชากรเป้าหมาย รวมทั้งการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างมีข้อมูลน้อยกว่า จึงง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น อย่างไรก็ตามหากผู้ประเมินตัดสินใจศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ก็ควรเลือกใช้ขนาดของกลุ่ม (Sample size) วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling strategy) ที่เหมาะสมด้วย

2.2 การกำหนดแหล่งข้อมูล ก่อนลงมือเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ประเมินผลต้องตัดสินใจกำหนดแล้วว่าใช้แหล่งข้อมูลจากที่ใด กล่าวคือ ใช้แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary source) ซึ่งผู้ประเมินต้องเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่ด้วยตนเอง หรือใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary source) ซึ่งผู้ประเมินต้องอาศัยข้อมูลที่บุคคลหรือองค์กรอื่นๆ เก็บรวบรวมไว้แล้วหรือใช้ข้อมูลทั้งสองแหล่ง พร้อมกันนั้น ผู้ประเมินผลควรพิจารณาข้อมูลจากหลายๆ แหล่ง เพื่อข้อมูลที่ให้มีผลที่น่าเชื่อถือมากขึ้น เพราะในทางปฏิบัติข้อมูลที่มาจากแหล่งต่างๆ อาจมีความขัดแย้งกันได้ ดังนั้น จึงจำเป็นทางหนึ่งในการป้องกันความลำเอียงของผู้ประเมินผลได้

2.3 การพัฒนาเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการประเมินหลักสูตร มีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายอย่าง ซึ่งผู้ประเมินผลควรพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสม ยกตัวอย่างเช่น การประเมินคุณภาพของผู้เรียนอาจประเมินในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน และความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาหรือหลักสูตรของผู้ปกครองด้วยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนโดยใช้แบบสังเกต การถามความคิดเห็นของครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์หรือแบบสอบถาม และการวัดความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้ประเมินผลอาจใช้การพิจารณาตัดสินจากผู้เชี่ยวชาญในการประเมินผล เช่น การประเมินผลวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้สอน อาจใช้วิธีเชิญผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยในการตรวจสอบและตัดสินใจ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจะต้องมีความเชื่อถือได้ (Reliability) และมีความเที่ยงตรงสูง (Validity) สูง

2.4 การกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน ผู้ประเมินควรตั้งเกณฑ์ในการประเมินที่เหมาะสมไว้ล่วงหน้า เพราะเกณฑ์การประเมินจะเป็นเครื่องบ่งชี้คุณภาพในส่วนของคุณลักษณะที่ถูกประเมิน เช่น ผู้ประเมินอาจตั้งเกณฑ์การประเมินไว้ว่า ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามหลักสูตร

โดยมีผลการเรียนในกลุ่มประสบการณ์ในระดับนำพึงพอใจร้อยละ 70 และผู้ปกครองของผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับดีมาก ร้อยละ 90 เป็นต้น

2.5 การกำหนดเวลา ผู้ประเมินควรกำหนดในเรื่องของเวลาในการดำเนินการประเมินผลในขั้นตอนต่างๆ เช่น การเตรียมการประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลงาน เป็นต้น โดยอาจกำหนดเป็นปฏิทินปฏิบัติงานเพื่อจะได้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหารในการใช้หลักสูตรนั้นๆ ผู้ประเมินควรวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในปลายปีการศึกษา หรือภายหลังจากการเรียนการสอนได้สิ้นสุดลง

3. ขั้นเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ประเมินผลเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบขอบข่ายและระยะเวลาที่กำหนดไว้ในปฏิทินปฏิบัติงานประเมินผล ถ้าผู้ประเมินผลต้องอาศัยผู้อื่นเป็นผู้ช่วยหรือเป็นลูกมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ก็จำเป็นต้องคำนึงถึงคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นลูกมือด้วย เพราะบุคคลเหล่านี้ก็มีส่วนช่วยให้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือมากน้อยแตกต่างกันไป

4. ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ประเมินผลกำหนดวิธีการจัดระบบข้อมูลโดยอาจจำแนกเป็นหมวดหมู่ และพิจารณาเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ที่เหมาะสม ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมินผลและลักษณะของข้อมูล จากนั้นจึงวิเคราะห์และ/หรือสังเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้น โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่

5. ขั้นรายงานผลการประเมิน ภายหลังจากที่วิเคราะห์ข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินผลจะต้องรายงานและเสนอผลการประเมินโดยพิจารณาตัดสินว่าจะให้ออกมาในรูปแบบใด เป็นความเรียงหรือในรูปของกราฟ เป็นต้น และรายงานผลการประเมินจะมุ่งเสนอข้อมูลที่บ่งชี้ให้เห็นว่าหลักสูตรนี้เมื่อนำไปปฏิบัติจริงแล้วมีคุณภาพหรือไม่เพียงใด มีส่วนใดบ้างที่ควรแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิก

สนิย์ ภูพันธ์ (2546: 256) ได้สรุปขั้นตอนการประเมินหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์และตีความวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้มองเห็นกระจ่างชัดในเชิงพฤติกรรม คือปฏิบัติได้จริง
2. คัดเลือกและสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับค้นหาหลักสูตร
3. ใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้นประเมินผลหลักสูตรตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
4. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้เรียนและลักษณะของการสอนเพื่อนำมาประกอบในการแปลผลของการประเมิน
5. แปลผลของการประเมิน เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตรและการสอนต่อไป

นอกจากนี้ สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2556: ออนไลน์) ได้สรุปขั้นตอนการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งแต่ละสถานศึกษาสามารถนำกระบวนการประเมินผลหลักสูตรไปปรับใช้ตามโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา โดยสรุปได้ดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา โดยทบทวนจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา การติดตามประเมินคุณลักษณะของผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา และการนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้ในกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา

2. กระบวนการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา มีขั้นตอนดังนี้

2.1 การวางแผนการประเมินหลักสูตร

2.2 การประเมินหลักสูตรก่อน ระหว่างและหลังการใช้หลักสูตร

2.3 การประเมินการสอน

2.4 การรายงานผลการประเมินหลักสูตร

3. การประเมินผลลัพธ์ โดยทำการประเมิน 2 รายการ คือ

3.1 สมรรถนะที่เกิดกับผู้เรียนในด้านต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3.2 ผลกระทบ คือ ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการในการพิจารณาคุณค่าของหลักสูตรโดยใช้กระบวนการที่เป็นลำดับขั้นตอน และควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตรให้ชัดเจน วางแผนออกแบบการประเมินผลให้ครอบคลุม หลังจากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และรายงานผลการประเมินเพื่อปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ประโยชน์ของการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งของการศึกษาทุกระดับ ก่อให้เกิดประโยชน์ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 197) ได้สรุปประโยชน์การประเมินหลักสูตร ดังนี้

1. ทำให้ทราบว่าหลักสูตรที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นนั้นมีจุดดีหรือจุดเสียอย่างไร ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนปรับปรุงได้อย่างถูกต้อง ส่งผลให้หลักสูตรมีคุณภาพดียิ่งขึ้น

2. ช่วยส่งเสริมและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลจะชี้ให้เห็นถึงข้อดีข้อเสียที่เกิดขึ้น จึงสามารถช่วยในการวางแผนการเรียนการสอน

3. ช่วยในการส่งเสริมการเรียนของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนสามารถทราบระดับการเรียนและการพัฒนาของตน ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนได้ทางหนึ่ง

4. ช่วยในการปรับปรุงการบริหารในสถานศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากร

5. ช่วยในการแนะแนวทั้งด้านการเรียนและอาชีพแก่ผู้เรียน

6. ช่วยชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของหลักสูตรที่ได้รับการประเมินและพัฒนาหลักสูตรแล้ว

นิรมล ศตวุฒิ (2548: 109) ได้สรุปประโยชน์ของการประเมินหลักสูตรมี ดังนี้

1. ทำให้ทราบคุณค่าของหลักสูตร โดยพิจารณาว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้นนั้นตอบสนองวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรต้องการหรือไม่ ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด โดยข้อมูลจากการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อนักพัฒนาหลักสูตรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรให้มีคุณภาพมากขึ้น

2. ช่วยตัดสินใจว่า การวางแผนและรูปแบบของระบบหลักสูตร ตลอดจนการบริหารงานจัดการหลักสูตรและการสอนเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้หรือไม่

3. ช่วยในการวัดผลผลิต โดยจะพิจารณาว่าผู้เรียนมีคุณภาพอย่างไร ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตร หลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่

4. ช่วยในการค้นหาความต้องการจำเป็น เพื่อเลือกแนวทางการสร้างหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มหรือสถาบัน โดยมีการประเมินเพื่อให้ได้ทางเลือกก่อนจะมีตัวหลักสูตร

5. ช่วยในการศึกษาความเป็นไปได้เพื่อนำหลักสูตรไปใช้ โดยประเมินระหว่างการใช้หลักสูตรและเมื่อใช้หลักสูตรเสร็จสิ้นแล้ว

สรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรมีประโยชน์ช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้ทราบถึงคุณภาพของหลักสูตรที่จัดขึ้นว่า สามารถตอบสนองต่อความต้องการของสังคม หรือผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด และยังสามารถแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานที่เกิดขึ้นได้อีกด้วย นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการดำเนินการว่าจะต้องปรับปรุง แก้ไข เปลี่ยนแปลงการดำเนินการให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

รูปแบบของการประเมินหลักสูตร

รูปแบบการประเมินหลักสูตร มีหลากหลายรูปแบบแตกต่างกันไป ซึ่งผู้ประเมินหลักสูตรสามารถเลือกใช้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร กัญจนา ลินทรัตนศิริกุล (2545: 171-183) ได้สรุปรูปแบบการประเมินหลักสูตร โดยแบ่งเป็น 11 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler)

ไทเลอร์ (Tyler) เป็นผู้วางรากฐานการประเมินหลักสูตร โดยเสนอแนะแนวคิดว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการเปรียบเทียบว่าพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ โดยการศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบของกระบวนการจัดการศึกษา 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายทางการศึกษา การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ไทเลอร์มีความเชื่อว่า จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างชัดเจนรัดกุมและจำเพาะเจาะจงจะเป็นแนวทางในการประเมินผลในภายหลัง บทบาทของการประเมินหลักสูตรจึงอยู่ที่การดูผลผลิตของหลักสูตรว่าตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดหรือไม่ แนวคิดของไทเลอร์เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรจึงยึดความสำเร็จของจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal attainment Model)

ไทเลอร์มีความเห็นว่าจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร คือ

1. เพื่อตัดสินว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ในรูปของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น ประสบผลสำเร็จหรือไม่ ส่วนใดที่ประสบผลสำเร็จก็อาจเก็บไว้ใช้ได้ต่อไป แต่ส่วนใดที่ไม่ประสบผลสำเร็จควรจะปรับปรุงแก้ไข

2. เพื่อประเมินค่าความก้าวหน้าทางการศึกษาของกลุ่มประชากรขนาดใหญ่ เพื่อให้สาธารณชนได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและเข้าใจปัญหาความต้องการของการศึกษา และเพื่อให้ข้อมูลนั้นเป็นแนวทางในการปรับปรุงนโยบายทางการศึกษาที่คนส่วนใหญ่เห็นด้วย

ด้วยเหตุนี้การประเมินหลักสูตรจึงเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนและของการประเมินคุณค่าของหลักสูตรด้วย ไทเลอร์ได้จัดลำดับขั้นตอนการเรียนการสอนและการประเมินผลดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายอย่างกว้างๆ โดยการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ในการกำหนดจุดมุ่งหมาย (Goal Screens) คือ นักเรียน สังคม และเนื้อหาสาระส่วนปัจจัยที่กำหนดขอบเขตของจุดมุ่งหมาย (Goal Screens) คือ จิตวิทยาการเรียนรู้ และปรัชญาการศึกษา

2. กำหนดจุดประสงค์เฉพาะหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจน ซึ่งจะเป็นพฤติกรรมที่ต้องการวัดหลังจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

3. กำหนดเนื้อหาหรือประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

4. เลือกรูปวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมที่จะทำให้เนื้อหาหรือประสบการณ์ที่วางไว้ประสบความสำเร็จ

5. ประเมินผลโดยการตัดสินใจด้วยการวัดผลทางการศึกษา หรือการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. หากหลักสูตรไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ก็จะต้องมีการตัดสินใจที่จะยกเลิก หรือปรับปรุงหลักสูตรนั้น แต่ถ้าบรรลุตามจุดมุ่งหมายก็อาจจะใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อปรับปรุงการกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลง หรือใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร

7. การประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของไทเลอร์ จะเห็นว่าเป็นการยึดความสำเร็จของผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน โดยอาศัยการวัดพฤติกรรมก่อนและหลังเรียน (Pre-Post Measurement) และมีการกำหนดเกณฑ์ไว้ก่อนล่วงหน้าว่าความสำเร็จระดับใดจึงจะประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การประเมินผลในลักษณะนี้จึงเป็นการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) มากกว่าการประเมินผลความก้าวหน้า (Formative Evaluation)

2. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ แฮมมอนด์ (Hammond)

แฮมมอนด์ (Hammond) มีแนวคิดในการประเมินหลักสูตรโดยยึดจุดประสงค์เป็นหลักคล้าย ไทเลอร์ แต่แฮมมอนด์ได้เสนอแนวคิดที่ต่างจากไทเลอร์ โดยที่แฮมมอนด์เสนอว่า โครงสร้างสำหรับการประเมินนั้นประกอบด้วยมิติ (Dimensions) ใหญ่ๆ หลายมิติด้วยกัน แต่ละมิติก็จะประกอบด้วย ตัวแปรสำคัญๆ อีกหลายตัวแปร ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหลักสูตร ขึ้นอยู่กับการปะทะสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างตัวแปรในมิติต่างๆ เหล่านี้ มิติทั้ง 3 ได้แก่ มิติด้านการเรียนการสอน มิติด้านสถาบัน และมิติด้านพฤติกรรม

1. มิติด้านการเรียน ประกอบด้วยตัวแปรสำคัญ 5 ตัวแปร คือ

1.1 การจัดชั้นเรียนและตารางสอน คือ การจัดครูและนักเรียนให้พบกัน และดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งการจัดในส่วนนี้จะต้องคำนึงถึงเวลาและสถานที่ด้วย

1.2 เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จะนำมาจัดการเรียนการสอน การจัดลำดับเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับคุณภาพของผู้เรียนและชั้นเรียนแต่ละระดับ

1.3 วิธีการหมายถึง หลักการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้ง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน

1.4 สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ หมายถึง สถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ พิเศษ ห้องปฏิบัติการ วัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ รวมถึงสิ่งที่ผลต่อการใช้หลักสูตร และการสอนด้านอื่นๆ

1.5 งบประมาณ หมายถึง เงินที่ใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน การซ่อมแซม เงินเดือนครู ค่าจ้างบุคลากรที่จะทำให้งานการใช้หลักสูตรประสบความสำเร็จ

2. มิติด้านสถาบัน ประกอบด้วยตัวแปรที่คำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร 5 ตัวแปร คือ

2.1 นักเรียน มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ อายุ เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา ความสนใจ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพและสุขภาพจิต ภูมิหลังทางครอบครัว

2.2 ครูมีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ อายุ เพศ วุฒิสูงสุดทางการศึกษา ประสบการณ์ทางการสอน เงินเดือน กิจกรรมที่ทำเวลาว่าง การอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในช่วงระยะเวลา 1-3 ปี และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

2.3 ผู้บริหาร มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ อายุ เพศ วุฒิสูงสุดทางการศึกษา ประสบการณ์ทางวิชาการบริหาร เงินเดือน ลักษณะทางบุคลิกภาพ การฝึกอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในช่วงระยะเวลา 1-3 ปี และความพึงพอใจในการ ปฏิบัติงานด้านราชการ

2.4 ผู้เชี่ยวชาญ มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ อายุ เพศ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ลักษณะของการให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือ ลักษณะทางบุคลิกภาพและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

2.5 ครอบครัว มีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ สถานภาพสมรส ขนาดของครอบครัว รายได้ สถานที่อยู่ การศึกษา การเป็นสมาชิกของสมาคม การโยกย้าย จำนวนบุตรที่อยู่ในโรงเรียนนี้ และจำนวนญาติที่อยู่ร่วมโรงเรียน

2.6 ชุมชนมีองค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึงในการประเมินหลักสูตร ได้แก่ สภาพชุมชน เป็นต้น

3. มิติด้านพฤติกรรม มีองค์ประกอบของพฤติกรรม 3 ด้าน คือ พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain) พฤติกรรมด้านทักษะ (Psychomotor Domain) และพฤติกรรมด้านเจตคติ (Affective domain) แนวคิดการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนต์ เริ่มด้วยการประเมินหลักสูตรที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้ได้ข้อมูลเป็นพื้นฐานที่จะนำไปสู่การตัดสินใจ แล้วจึงเริ่มกำหนดทิศทางและกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ขั้นตอนของการประเมินหลักสูตรมีดังนี้

1. กำหนดสิ่งที่ต้องการประเมิน ควรจะเริ่มต้นที่วิชาหนึ่งในหลักสูตร เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และจำกัดระดับชั้นเรียน

2. กำหนดตัวแปรในมิติการสอนและมิติสถาบันให้ชัดเจน

3. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยระบุถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงว่าประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนด เงื่อนไขของพฤติกรรมที่เกิดขึ้น เกณฑ์ของพฤติกรรมที่บอกให้รู้ว่านักเรียนประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ มากน้อยเพียงใด

4. ประเมินพฤติกรรมที่ระบุไว้ในจุดประสงค์มากน้อยเท่าใด กำหนดพิจารณาหลักสูตรที่ดำเนินการใช้อยู่เพื่อตัดสิน รวมทั้งการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

5. วิเคราะห์ผลภายในองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมแท้จริงที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นผลสะท้อนกลับสู่วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้ และเป็นการตัดสินว่าหลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด

6. พิจารณาสິงที่ควรเปลี่ยนแปลงปรับปรุง

แนวคิดในการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนต์ใช้แนวคิดของไทเลอร์เป็นพื้นฐานในการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และการใช้ข้อมูลจากการประเมินผลในการปรับปรุงจุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น แต่แฮมมอนต์ให้แนวคิดที่เป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ตัวแปรของมิติด้าน การสอน และมิติด้านสถาบันซึ่งอาจมีผลต่อความสำเร็จของหลักสูตรนั้นด้วย

3.รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ สเตก (Stake)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดเกณฑ์เป็นหลักโดยที่สเตกให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่าเป็นการบรรยายและตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ซึ่งเน้นเรื่องการบรรยายสิ่งที่จะถูกประเมินโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิในการตัดสินคุณค่า ซึ่งตามความเห็นของ สเตก (Stake) ที่ระบุว่า การประเมินควรเก็บรวบรวมข้อมูลจากหลายๆ แหล่ง และด้วยวิธีการหลายๆ วิธี ไม่ว่าจุดมุ่งหมายของการประเมินนั้นจะเพื่อบรรยายหรือเพื่อดีตัดสินอย่างใดอย่างหนึ่งก็ตาม กระบวนการประเมินนั้นมีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 3 ด้าน คือ สิ่งที่มีอยู่ก่อนหรือปัจจัยเบื้องต้น

(Antecedents) กระบวนการเรียนการสอน (Transactions) และผลผลิต (Outcomes) โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. สิ่งที่มีอยู่ก่อนหรือปัจจัยเบื้องต้น (Antecedents) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่เอื้อให้เกิดผลจากหลักสูตรและเป็นสิ่งที่มีอยู่ก่อนการใช้หลักสูตรอยู่แล้ว ประกอบด้วย 7 หัวข้อ คือ บุคลิกและนิสัยของนักเรียน บุคลิกและนิสัยของครู เนื้อหาในหลักสูตร วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน อาคารสถานที่ การจัดโรงเรียน และลักษณะของชุมชน

2. กระบวนการเรียนการสอน (Transactions) หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ครูกับผู้ปกครอง ฯลฯ เป็นขั้นของการใช้หลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย 5 หัวข้อ คือ การสื่อสาร การจัดแบ่งเวลา การลำดับเหตุการณ์ การให้กำลังใจ และบรรยากาศของสิ่งแวดล้อม

3. ผลผลิต (Outcomes) หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย 5 หัวข้อ คือ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เจตคติของนักเรียน ทักษะของนักเรียน ผลที่เกิดขึ้นกับครู และผลที่เกิดขึ้นกับสถาบัน

จากรูปแบบการประเมินหลักสูตรของสเดก (Stake) จะเห็นว่านอกจากจะพิจารณาข้อมูลทั้ง 3 ด้านแล้ว ผู้ประเมินยังต้องเก็บข้อมูล ดังกล่าวเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นการบรรยายและส่วนที่เป็นการตัดสินคุณค่าดังต่อไปนี้

ส่วนที่เป็นการบรรยายหรือที่เรียกว่า “ข้อมูลเชิงบรรยาย” (Descriptive Data) ประกอบด้วยข้อมูล 2 ชนิด คือ

1.1 ข้อมูลที่อธิบายสิ่งที่คาดหวังของหลักสูตรเกี่ยวกับสิ่งที่มีมาก่อน กระบวนการเรียนการสอน และผลผลิตของหลักสูตร

1.2 ข้อมูลที่อธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริงซึ่งสังเกตได้หรือทดสอบได้เกี่ยวกับสิ่งที่มีมาก่อน กระบวนการเรียนการสอน และผลผลิตของหลักสูตร

ผู้ประเมินจะต้องอธิบายความสัมพันธ์ (Congruence) ระหว่างสิ่งที่มีอยู่ก่อนหรือปัจจัยเบื้องต้น (Antecedents) กระบวนการเรียนการสอน (Transactions) และผลผลิต (Outcomes) ของหลักสูตรและศึกษาความสอดคล้อง (Contingency) ระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงของสิ่งที่มีมาก่อนกระบวนการเรียนการสอน และผลผลิตของหลักสูตรเพื่อจะได้ทราบว่าสิ่งที่คาดหวังจะให้เป็นอย่างนั้นเกิดขึ้นจริงหรือไม่

ส่วนที่เป็นการพิจารณาคัดสินคุณค่าของหลักสูตรหรือที่เรียกว่า “ข้อมูลเชิงตัดสิน” (Judgmental Data) ประกอบด้วยข้อมูล 2 ชนิด คือ

2.1 ข้อมูลที่เป็นเกณฑ์มาตรฐาน (Standards) ซึ่งเป็นแนวความคิดที่ผู้เชี่ยวชาญต่างๆ เช่น ครู ผู้บริหาร นักเรียน ผู้ปกครอง ฯลฯ เชื่อว่าควรจะใช้

2.2 ข้อมูลที่เป็นการตัดสินของบุคคลต่างๆ ซึ่งเป็นความรู้สึกนึกคิดตัดสินคุณภาพและความเหมาะสมของบุคคลต่างๆ

ผู้ประเมินจะต้องตัดสินคุณค่าของหลักสูตรโดยใช้ข้อมูลที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานและข้อมูลที่เป็นการตัดสินของบุคคลต่างๆ มาประกอบการพิจารณาตัดสินว่าหลักสูตรมีส่วนใดดีและส่วนใดไม่ดี

4.รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ สคริฟเวน (Scriven)

สคริฟเวน (Scriven) เป็นผู้คิดการประเมินผลโดยไม่ยึดเป้าหมาย โดยสคริฟเวนไม่เห็นด้วยกับการประเมินที่คำนึงถึงแต่จุดประสงค์ที่ตั้งไว้ก่อน เพราะจะก่อให้เกิดความลำเอียงในการประเมินว่าจะต้องตรวจสอบให้ตรงกับจุดประสงค์ให้ได้เท่านั้น ซึ่งจะทำให้การประเมินในสิ่งที่เกิดขึ้นจริงไม่ได้ครบถ้วนแน่นอน สคริฟเวน ได้เสนอว่าในการประเมินนั้นผู้ที่ทำการประเมินควรประเมินผลสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ และจะสังเกตพฤติกรรมและสภาพการณ์รวมทั้งผลต่างๆ ที่ได้รับผู้ประเมินจะมีความเป็นอิสระในการเก็บข้อมูลทุกชนิดที่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่สังเกตได้ และข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมักเป็นข้อมูลในลักษณะเชิงคุณภาพ ซึ่งอาจได้ข้อค้นพบต่างๆ มากมาย นอกเหนือจากการได้ข้อค้นพบเพียงว่าหลักสูตรได้บรรลุจุดประสงค์หรือไม่อย่างไร เช่น อาจได้คำตอบว่าหลักสูตรที่ประเมินนั้นคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่ ฯลฯ จุดเด่นสำคัญของแบบประเมินผลโดยไม่ยึดเป้าหมายของ สคริฟเวนคือ เป็นการประเมินผลทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากหลักสูตรทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวังไว้ เป็นการขยายแนวคิดของไทเลอร์ (Tyler) แต่สคริฟเวน ก็ไม่ได้เสนอแนะอะไรเกี่ยวกับวิธีการประเมินองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรว่าเป็นอย่างไร จึงเป็นเพียงแต่การเสนอรูปแบบรวมๆ ของการประเมินผลตามทัศนะของสคริฟเวนเท่านั้น

5.รูปแบบการประเมินหลักสูตรของครอนบาค (Cronbach)

ครอนบาค (Cronbach) มีความคิดเห็นว่าการปรับปรุงการศึกษาควรมุ่งมาที่หลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตรก็ควรนำผลจากการประเมินมาใช้ ครอนบาค จึงให้นิยามคำว่า “การประเมิน” ว่าหมายถึง การเก็บรวบรวมและใช้ข้อสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา ซึ่งหลักสูตรการศึกษาที่กล่าวมานี้ก็คือกิจกรรมการเรียนการสอนหรือประสบการณ์ของนักเรียน วัสดุอุปกรณ์การสอน ฯลฯ การประเมินที่ใช้กันโดยทั่วไปมักใช้วิธีการสอบ และเอาผลการสอบของนักเรียนแต่ละคนมาพิจารณา ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้ยังไม่เหมาะสมที่จะใช้เพื่อปรับปรุงหลักสูตรส่วนการประเมิน ผลที่เหมาะสมนั้นมีกิจกรรมต่างๆ มากมาย ในแต่ละเรื่องแต่ละสถานการณ์มีหลักเกณฑ์ยึดหยุ่นตามแต่ละสถานการณ์ไม่ตายตัว ส่วนกิจกรรมใดจะเหมาะสมหรือไม่นั้นนักประเมิน จะเป็นผู้พิจารณา ทั้งนี้ก็เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการพิจารณาตัดสินซึ่งมีด้วยกันหลายอย่าง ครอนบาค (Cronbach) เสนอว่าการประเมินที่จะนำไปสู่การตัดสินนั้นมี 3 กรณีคือ

1. การปรับปรุงหลักสูตรรายวิชา การประเมินจะช่วยตัดสินว่า วัสดุ อุปกรณ์การสอน และวิธีการสอนที่ใช้อยู่เป็นที่พึงพอใจแล้วหรือยัง มีส่วนใดบ้างที่ควรปรับปรุงแก้ไข
2. การพิจารณาตัวบุคคล การประเมินจะช่วยตัดสินว่า จะวางแผนการสอนอย่างไร จึงจะสอดคล้องกับความต้องการด้านต่างๆ ของนักเรียน จะทำการคัดเลือกหรือจัดกลุ่มนักเรียนด้วยคุณลักษณะอะไร จึงจะทำให้นักเรียนได้เข้าใจส่วนที่ดีและข้อบกพร่องของตนเอง

3. การจัดระบบการบริหาร การประเมินจะช่วยตัดสินว่า ควรจัดระบบหรือวิธีการบริหารให้เหมาะสมได้อย่างไร เช่น จะจัดระบบภายในโรงเรียนอย่างไรจึงจะดี หรือทำอย่างไรครูจึงจะเป็นครูที่ดี

ทั้งนี้ ครอนบาคได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรไว้ 4 วิธี กล่าวคือ การศึกษากระบวนการ การวัดความสามารถของนักเรียน การวัดเจตคติของนักเรียน และการติดตามผล โดยแต่ละวิธีมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษากระบวนการ (Process Studies) เป็นการศึกษาปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นศึกษาขั้นตอนต่างๆ ในระหว่างการทำนุการเรียนการสอน และมีจุดเน้นที่การปฏิบัติงานของครู การที่จะทราบว่าครูปฏิบัติงานอย่างไรนั้น ข้อมูลที่ได้จากนักเรียนจะดีกว่าข้อมูลที่ได้จากครู เช่น วิธีการสอนที่ครูใช้ เวลาที่กำหนดและปริมาณเนื้อหาที่ได้สอนในแต่ละหัวข้อ ความยากง่ายของแต่ละหัวข้อหรือเรื่องที่สอน ฯลฯ ข้อมูลต่างๆ เหล่านี้มีคุณค่าต่อการปรับปรุงหลักสูตรและการปรับปรุงการเรียนการสอน

2. การวัดความสามารถของนักเรียน (Proficiency Measurement) มีวิธีการและเทคนิคการวัดหลายวิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้แบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัด ซึ่งนับว่ามีประโยชน์มากสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร แต่การจัดคำถามสำหรับสอบนักเรียนแต่ละกลุ่มควรจัดให้แตกต่างกัน เช่น กลุ่มหนึ่งให้ตอบ 50 ข้อ อีกกลุ่มให้ตอบอีก 50 ข้อ ฯลฯ ลักษณะนี้จะทำให้ได้ข้อมูลที่กว้างขวางขึ้นส่วนแบบทดสอบความเรียงหรือแบบปลายเปิด ก็อาจนำมาใช้วัดความสามารถบางอย่างของนักเรียนได้ดี ถึงแม้ว่าการตรวจให้คะแนนค่อนข้างยากลำบากก็ตามในเรื่องของการวัดความสามารถของนักเรียนนี้ ครอนบาค ได้ให้ความสำคัญแก่คะแนนของแต่ละข้อมากกว่าคะแนนรวม ทั้งนี้เพราะคำถามแต่ละข้อนั้น ถามในเนื้อหาต่างๆ อันเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

จากแนวคิดนี้ การวัดความสามารถของนักเรียนสามารถทำการวัดได้ตลอดเวลา เช่น อาจวัดแต่ละบทเรียน เป็นต้น และการวัดแต่ละบทเรียนก็สามารถวัดได้หลายลักษณะหลายรายการ การวัดความสามารถของนักเรียนควรวัดทุกๆ ด้านที่คิดว่ามี ไม่ควรจำกัดเฉพาะภายในขอบเขตของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเท่านั้น

3. การวัดเจตคติ (Attitude Measurement) เจตคติหมายถึงความเชื่อ เจตคติเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือการศึกษา ซึ่งถือว่ามีความสำคัญ นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน นักเรียนก็จะมีคามสนใจและอยากเรียนวิชานั้นๆ การวัดเจตคติมีวิธีการวัดหลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม ฯลฯ คำถามที่ใช้เพื่อวัดเจตคติเป็นคำถามที่ถามตรงๆ หรือถามทางอ้อมก็ได้ความสำคัญอยู่ที่ว่าคำตอบที่ได้มีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด สำหรับแบบสอบถาม ถ้าหากคำถามที่ใช้ถามเป็นการถามตรงๆ คำถามที่ได้อาจบิดเบือนไปจากความเป็นจริงได้มาก และถ้าหากผู้ตอบมีจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่งเป็นการเฉพาะหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องด้วยแล้ว ก็จะมีคามบิดเบือนมากขึ้น ซึ่งวิธีการแก้ปัญหาอาจกระทำโดยการพิจารณาผลเฉลี่ยของกลุ่มที่ตอบและตีความหมาย แทนที่จะพิจารณาคำตอบของแต่ละบุคคล

4. การติดตามผล (Follow-up Studies) เป็นวิธีการหนึ่งของการศึกษาผลของการศึกษา วิธีการนี้ใช้เวลาค่อนข้างยาวนานกว่าวิธีการอื่น เพราะต้องรอคอยให้นักเรียนเรียนจบหลักสูตรหรือรายวิชา เสียก่อน เนื่องจากการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องใช้เวลานาน ดังนั้น การนำผลจากการวิเคราะห์มาติดตามปรับปรุงหลักสูตร จึงเป็นไปอย่างล่าช้าไม่ทันกับเหตุการณ์แวดล้อมที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป การติดตามผลแตกต่างจากการประเมินโดยทั่วๆ ไปก็คือ ควรจะดูผลของหลักสูตรหรือรายวิชานั้นในภาพรวมมากกว่าที่จะเปรียบเทียบหลักสูตรหรือรายวิชาต่างๆ ระหว่างกัน แต่การดูผลของหลักสูตรโดยภาพรวมนั้น ถ้าไม่มีการเปรียบเทียบผลที่ได้จากหลักสูตรกับข้อมูลพื้นฐานบางอย่างแล้วก็จะให้ประโยชน์ที่น้อย ในเรื่องของการติดตามผลนั้นข้อมูลจากกลุ่มควบคุมก็มีความสำคัญควรนำมาใช้เปรียบเทียบกับกลุ่มทดลอง

6. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของเวลช์ (Welch)

การประเมินหลักสูตรของเวลช์ (Welch) มุ่งจะหาข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจสั่งการ โดยในการประเมิน ทุกครั้งจะต้องตอบคำถาม 3 ข้อ กล่าวคือ

1. ทำไมต้องประเมิน หรือ ประเมินทำไม จากการตอบคำถามนี้ จะทำให้ผู้ประเมินทราบถึง (Formative Evaluation) การประเมินผลสรุปรวม (Summative Evaluation) หรือการประเมินเพื่อบริหาร (Administrative Evaluation)

2. ประเมิน อะไร จากการตอบคำถามนี้จะทำให้ผู้ประเมินทราบวัตถุประสงค์ของการประเมิน

3. ประเมินอย่างไร จากการตอบคำถามนี้ ผู้ประเมิน จะได้ทราบถึงวิธีการและขั้นตอนของการประเมิน เวลช์ได้เสนอขั้นตอนที่สำคัญเฉพาะของการประเมิน (Evaluation) ไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การรายงานผล

7. รูปแบบการประเมินของโพรวัส (Provus)

แมลคอล์ม โพรวัส (Malcolm Provus) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรที่เรียกว่า “การประเมินความไม่สอดคล้อง” (The Discrepancy of Evaluation) โดยได้นิยามการประเมินว่าเป็นกระบวนการค้นหาความไม่สอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับผลการปฏิบัติ ซึ่งแนวคิดของโพรวัสนี้ได้พัฒนามาจากการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลักตามแนวคิดของไทเลอร์ โดยในการประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของโพรวัสนี้จะทำการประเมินในองค์ประกอบ 5 ส่วนที่สำคัญ คือ การออกแบบ (Design) ทรัพยากรหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเริ่มใช้หลักสูตร (Installation) กระบวนการ (Processes) ผลผลิตของหลักสูตร (Products) และค่าใช้จ่ายหรือผลตอบแทน (Cost) ในแต่ละส่วนจะมีขั้นตอนการประเมินผลเหมือนกันโดยจะดำเนินการเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้ประเมินจะต้องกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน (Standard: S) ของสิ่งที่ต้องการวัดก่อน เช่นมาตรฐานด้านเนื้อหา เป็นต้น
2. ผู้ประเมิน ต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการปฏิบัติจริงของสิ่งที่ต้องการวัด (Performance: P)
3. ผู้ประเมิน นำข้อมูลที่ได้รวบรวมได้ในขั้นตอนที่ 2 มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ในขั้นตอนที่ 1 (Compare: C)
4. ผู้ประเมิน ศึกษาความแตกต่างหรือความไม่สอดคล้องระหว่างผลการปฏิบัติจริงกับเกณฑ์มาตรฐาน (Discrepancy: D)
5. ผู้ประเมิน ส่งผลการประเมินไปให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรว่าจะยกเลิกการใช้หลักสูตรที่ประเมิน หรือจะทำการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติหรือเกณฑ์มาตรฐานให้มี คุณภาพที่ดีขึ้น (Decision Making)

ทั้งนี้ โพรวิสได้เสนอว่ารูปแบบการประเมินความไม่สอดคล้องนี้ ผู้ประเมินสามารถทำการประเมิน โครงการหรือหลักสูตรที่กำลังดำเนินการอยู่ และสามารถประเมินในขั้นตอนใดก็ได้กล่าวคือ ตั้งแต่ขั้นการวางแผนจนถึงขั้นการนำไปใช้ นอกจากนี้ยังสามารถใช้ประเมินทั้งในระดับโรงเรียน จนถึงระดับชาติได้

8. รูปแบบการประเมินหลักสูตรโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบปุยแซงค์ (Puissance Analysis Technique)

วิธีการวิเคราะห์แบบปุยแซงค์ (Puissance Analysis Technique) เป็นวิธีการประเมินเอกสารหลักสูตรรูปแบบหนึ่งที่วิเคราะห์องค์ประกอบ 3 ส่วนของหลักสูตร คือ จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนการสอน โดยใช้ตารางวิเคราะห์ปุยแซงค์ แล้วใช้สูตรของปุยแซงค์ในการคิดคำนวณ เมื่อได้ตัวเลขหรือผลจากการคำนวณก็นำมาเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เพื่อตัดสินคุณภาพของหลักสูตรว่าอยู่ในระดับใด เฮนรี วอลเบสเซอร์ (Henry Walbesser) ได้นำแนวคิดของ ไทเลอร์ ที่เกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญในการสร้างหลักสูตรซึ่งมี 3 ส่วนที่สัมพันธ์กัน คือ จุดประสงค์ ประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ โดยนำองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วน มาวิเคราะห์โดยใช้ตารางวิเคราะห์ปุยแซงค์ (The Puissance Analysis Matrix) และนำหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของ กาเย่ (Gagne') มาสร้างเป็นตารางวิเคราะห์ปุยแซงค์ กาเย่ ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้ 8 ประเภท แต่ได้รับการดัดแปลงเพื่อให้เกิดความเหมาะสมเพียง 6 ประเภท คือ 1) ความรู้แบบลูกโซ่ 2) ความรู้แบบเชื่อมโยงโดยใช้คำพูด 3) ความรู้แบบผสมผสาน 4) ความรู้แบบแนวคิด 5) ความรู้แบบหลักการ และ 6) ความรู้แบบแก้ปัญหา รูปแบบทั้ง 6 ประเภท นี้จะเป็นความรู้ที่เรียงจากง่ายไปหายาก โดยความรู้แบบลูกโซ่จะง่ายที่สุด และความรู้แบบแก้ปัญหา จะเป็นความรู้ที่ยากที่สุด และเป็นรูปแบบความรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ในตารางวิเคราะห์ปุยแซงค์ จะมีการให้ค่าน้ำหนัก สำหรับการพิจารณาประเมินหลักสูตรตามความยากง่าย โดยให้ค่าน้ำหนักน้อยที่สุดคือ 1 แก่รูปแบบ

ความรู้ที่ง่ายที่สุดคือความรู้แบบลูกโซ่และเรียงลำดับค่าน้ำหนักมากขึ้นทีละ 1 แก่รูปแบบความรู้ที่ยากขึ้นตามลำดับ โดยรายละเอียดของรูปแบบความรู้ทั้ง 6 ประเภทซึ่งมีความต่อเนื่องกันได้เรียงลำดับจากง่ายไปยากดังต่อไปนี้

1. ความรู้แบบลูกโซ่ เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถทำอะไรได้เป็นลำดับขั้นตอนต่อเนื่องและระดับความยากสูงขึ้นตามลำดับ (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1)

2. ความรู้แบบเชื่อมโยงโดยใช้คำพูด เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องมาอธิบายความเชื่อมโยงให้เห็นความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของความรู้แต่ละขั้นตอนด้วยคำพูดได้ (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2)

3. ความรู้แบบผสมผสาน เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถผสมผสานความรู้ต่างๆ ที่เคยเรียนมา (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3)

4. ความรู้แบบแนวคิด เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้แบบผสมผสานมาทำให้เกิดแนวคิดหรือสามารถชี้ประเด็นหรือระบุสาระสำคัญของเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4)

5. ความรู้แบบหลักการ เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถผสมผสานแนวคิดหลายๆ แนวเข้าด้วยกัน จนทำให้เกิดเป็นหลักการใหม่ๆ ได้ (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5)

6. ความรู้แบบแก้ปัญหา เป็นความรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถผสมผสานความรู้ต่างๆ ที่ได้มาแก้ปัญหามีประสิทธิภาพ (มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 6)

9. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของซีเอสอี (CSE)

มาร์วิน ซี อัลคิน (Marvin C. Alkin) ผู้อำนวยการของศูนย์การศึกษาค้นคว้าเรื่องการประเมินของมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ที่เมืองลอสแอนเจลิส (The UCLA Center of the Study of Evaluation) ได้เสนอรูปแบบการประเมินหลักสูตรซีเอสอี (CSE) (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2543: 252) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระยะ โดยแต่ละระยะของการประเมิน จะประสานสัมพันธ์กันและจะเป็นส่วนช่วยส่งเสริมเกี่ยวกับการตัดสินใจต่อการประเมินหลักสูตรซึ่งแบ่งได้ดังนี้

ระยะที่ 1 การสำรวจความจำเป็นต่อสิ่งที่ประเมิน ได้แก่ การพยายามศึกษาความแตกต่างสิ่งที่มีหวังหรือโครงการ เปรียบเทียบกับสิ่งที่ปฏิบัติอยู่จริง ถ้ามีความแตกต่างกันมากย่อมแสดงว่าความต้องการจำเป็นมีอยู่สูงมาก และถ้าการปฏิบัติอยู่ใกล้เคียงกับโครงการเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าความต้องการจำเป็นมีน้อยข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้การประเมิน การตัดสินใจที่จะเลือกสิ่งที่จะประเมินได้ถูกต้อง

ระยะที่ 2 การวางแผนการประเมิน คือ การศึกษา ทบทวนสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ เป็นการรวบรวมข้อมูลข้อมูลต่างๆ มาเพื่อประกอบการตัดสินใจ และวางแผนรูปแบบและลักษณะของการประเมินที่ชัดเจน

ระยะที่ 3 เป็นการเปลี่ยนแปลงปรับแก้แผนที่จะประเมินว่าต้องมีสิ่งใดที่ขาดความสมบูรณ์ ไม่มีความชัดเจน ซึ่งจะต้องทำการวิเคราะห์แผนและศึกษาข้อมูล ให้ละเอียดเพื่อให้โปรแกรมการประเมินมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ระยะที่ 4 เป็นการประเมิน ความก้าวหน้าของแผนต่างๆ มีความสำเร็จแต่ละขั้นเป็นไปมากน้อยเพียงใด ตรงตามจุดประสงค์ของโครงการเกณฑ์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด การเก็บข้อมูลระยะนี้จะต้องมีความรอบคอบ มีความละเอียดเพื่อความถูกต้องของการวิเคราะห์

ระยะที่ 5 การประเมินผลผลิต คือ การยอมรับมาตรฐานของผลผลิตและสิ่งที่ประเมิน ได้ตอบจุดประสงค์ของการประเมินในระยะที่ 1 หรือไม่ ข้อค้นพบเหล่านี้จะมาเป็นส่วนช่วยส่งเสริมการตัดสินใจหรือเสนอแนะว่าโปรแกรมของหลักสูตรมีจุดอ่อนหรือจุดแข็งอย่างไร ควรจะแก้ไขสิ่งใด และเพิ่มเติมสิ่งใดที่ขาดหรือจะปรับขยายสิ่งใด

10. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของโกรว์ (Gow)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบโกรว์ (Gow) เป็นรูปแบบการประเมินเพื่อตัดสินคุณภาพของหลักสูตร กระบวนการดำเนินงานในการประเมินหลักสูตรมี 2 ขั้นตอน กล่าวคือ ขั้นตอนแรกเป็นการวิเคราะห์หลักสูตร โดยพิจารณาจากองค์ประกอบ 4 ประการ คือ โอกาสในการเรียนรู้ (Opportunity) สิ่งเร้า (Motivators) โครงสร้างของหลักสูตร (Structure) และสภาพการเรียนรู้การสอน (Instructional Events) และขั้นตอนที่สองเป็นการตัดสินคุณภาพของหลักสูตรโดยใช้ทฤษฎีทางการศึกษาและทฤษฎีทางจิตวิทยาเป็นหลักโดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หลักสูตร ในการวิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรทั้ง 4 องค์ประกอบนั้นจะทำการวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไปนี้

1.1 โอกาสในการเรียนรู้ (Opportunity) โดยพิจารณาจาก 1) โอกาสในการเรียนรู้เนื้อหาวิชา ซึ่งพิจารณาจากความคิด รวบรวม เนื้อหาและทักษะ และ 2) โอกาสในการเรียนรู้อื่นเนื่องมาจากการใช้หลักสูตร โดยพิจารณาจากความเข้มของเนื้อหาสาระของหลักสูตรและการสนองตอบต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

1.2 สิ่งเร้า (Motivators) โดยพิจารณาจาก 1) การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสนำทางตนเองเลือกสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง ประเมิน ผลตนเอง และมีการวางแผนการเรียนรู้ของตนเอง 2) การที่ผู้เรียนได้รับแรงเสริมทั้งภายนอกและภายในผู้เรียน และ 3) ความหลากหลายของรูปแบบวิธีการและกลวิธีในการสอน

1.3 โครงสร้างของหลักสูตร (Structure) โดยพิจารณาจาก 1) ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับลักษณะนิสัย และความต้องการของผู้เรียน 2) ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับบทเรียน 3) ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์และบทเรียน 4) ความเหมาะสมในการกำหนดและจัดลำดับของจุดประสงค์ เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย และ 5) ความเหมาะสมในการให้แนวทางกับครูสำหรับการวินิจฉัยและทำการสอนซ่อมเสริมให้แก่ผู้เรียน

1.4 สภาพการเรียนรู้การสอน (Instructional Events) โดยพิจารณาจาก 1) ความเหมาะสมของคู่มือในการให้แนวทางการสอนและให้ความรู้พื้นฐานจำเป็นสำหรับครู 2) ความเหมาะสมและความชัดเจนของเอกสารสำหรับผู้เรียนในการให้แนวทางแก่ผู้เรียน 3) ความสะดวกในการใช้รูปแบบต่างๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารการสอน และ 4) ความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างกลวิธีในการสอนกับลักษณะของผู้เรียน

2. การตัดสินคุณภาพของหลักสูตร หลังจากได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์คุณลักษณะต่างๆ ในองค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนมาแล้ว ก็นำข้อมูลเหล่านั้นมาพิจารณาเปรียบเทียบกับหลักการและทฤษฎีทางการศึกษาและทฤษฎีทางจิตวิทยาว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ หรือมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด การใช้หลักการและทฤษฎีทางการศึกษาและจิตวิทยาเป็นหลักในการพิจารณาตัดสินคุณภาพของหลักสูตรนี้จะทำให้การประเมิน หลักสูตรด้วยวิธีนี้มีความแตกต่างจากการประเมิน โดยรูปแบบอื่นที่มักจะใช้ความคิดเห็นของบุคคลผู้วิเคราะห์เป็นหลักสำคัญ

11. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของฟาย เดลตา แคปปา (Phi Delta Kappa)/ รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบชิป (CIPP)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของฟาย เดลตา แคปปา (Phi Delta Kappa) หรือที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในชื่อว่าการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ซึ่งย่อมาจาก “Context-Input-Process-Product Model” ซึ่งเป็นรูปแบบที่ของสตฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ได้เสนอไว้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 โดยได้นิยามการประเมินว่าเป็นกระบวนการรวบรวมและสกัดข้อมูลเพื่อสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ซึ่งสตฟเฟิลบีม เชื่อว่าถ้าผู้ใดมีสารสนเทศที่มีคุณภาพเพียงพอครบถ้วน จะช่วยให้ผู้นั้นสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ฉะนั้น จึงจัดว่าการประเมินรูปแบบนี้เป็นการประเมินเพื่อการตัดสินใจ ซึ่งการตัดสินใจนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ด้าน คือ การประเมินบริบท การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ และการประเมินผลผลิต (CIPP – Context – Input – Process – Product Model) อันเป็นการประเมินที่ครบถ้วนทุกองค์ประกอบของหลักสูตร ทำให้เราเห็นความต่อเนื่องของข้อมูลที่จะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ การวิเคราะห์ต่อเนื่องอย่างเป็นระบบช่วยให้ผลการประเมินมีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยแบ่งการประเมินเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) ประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อมเพื่อให้ได้ข้อมูลในการกำหนดจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ต่างๆ ของหลักสูตร โดยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ปัญหาและความต้องการต่างๆ เพื่อชี้ให้เห็นว่าควรกำหนดจุดมุ่งหมายอย่างไร จึงจะสนองความต้องการและแก้ปัญหาที่ประสบอยู่ ในกรณีที่มีการประเมินผลไม่ใช้อยู่ในขั้นวางแผน แต่ใช้มาระยะหนึ่งแล้ว และต้องการประเมินก็ต้องประเมินในเรื่องของจุดมุ่งหมายหรือจุดประสงค์ต่างๆ ของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร เพื่อตรวจสอบดูว่าสอดคล้องกับสภาวะหรือบริบท ปัญหาและความต้องการต่างๆ หรือไม่อย่างไร

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ได้แก่ บุคลากร นักเรียน อุปกรณ์ อาคารสถานที่ งบประมาณ เพื่อประเมินว่ามีความเหมาะสมเพียงใด มีผลหรือมีส่วนช่วยให้การใช้หลักสูตรในเชิงปฏิบัติบรรลุผลหรือไม่

3. การประเมินกระบวนการผลิต (Process Evaluation) เป็นการประเมินในขั้นปฏิบัติหรือกระบวนการใช้หลักสูตร เพื่อดูว่ากิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆ และการบริการในสภาพที่เป็นจริงเป็นอย่างไร มีปัญหาหรือข้อบกพร่องหรือไม่

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดจากการใช้หลักสูตรผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร โดยดูว่าผู้เรียนมีคุณสมบัติตามจุดมุ่งหมายหรือไม่เพียงใด

สอดคล้องกับ มาเรียม นิลพันธุ์ (2553: 31) ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบ CIPP Model เน้นการประเมินเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรใน 4 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้หลักการและเหตุผลมากำหนดจุดมุ่งหมาย การประเมินจะช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรรู้ว่าสภาพแวดล้อมดังกล่าวเป็นอย่างไร มีความต้องการ หรือปัญหาอะไรบางอย่างที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองหรือแก้ไข มีโอกาส และสรรพกำลังจำเป็นอะไรบางอย่างที่ยังไม่ถูกนำมาใช้ในการศึกษาและสืบเนื่องมาจากปัญหาอะไร ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับนโยบายขององค์กรการบริหาร การปกครองส่วนท้องถิ่น มูลนิธิ สมาคมความต้องการของชุมชน การตีตราของสังคม ความคาดหวังของผู้ปกครอง ผู้ใช้บัณฑิต แผน วิสัยทัศน์ จุดหมาย โครงสร้างหลักสูตร เป็นต้น

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลมาช่วยตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรหรือสรรพกำลังต่างๆ ที่มีอยู่เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างไร จะขอความช่วยเหลือด้านทรัพยากร และสรรพกำลังจากแหล่งภายนอกดีหรือไม่ อย่างไร ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับงบประมาณ อาคารสถานที่ คุณลักษณะ คุณวุฒิ คุณสมบัติ ประสิทธิภาพของผู้บริหาร จำนวนผู้สอน พื้นฐานความรู้ของผู้เรียน สื่อ วัสดุอุปกรณ์ หนังสือ ตำรา เอกสารการสอน เอกสารหลักสูตร การสนับสนุนของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เวลา และช่วงเวลา เป็นต้น

3. การประเมินกระบวนการผลิต (Process Evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสืบค้นจุดเด่น จุดอ่อน หรือจุดที่ควรพัฒนาของรูปแบบการดำเนินงานตามที่คาดหวังไว้ หรือประกอบการตัดสินใจในการเลือกวิธีการต่อไป ฉะนั้นจึงต้องมีการจัดบันทึกผลการประเมินกระบวนการนั้นจำเป็นต้องอาศัยวิธีการหลายๆ วิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตร การนิเทศ การกำกับติดตาม การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้นเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่คาดหวังไว้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถ ประสบการณ์ สมรรถนะจากการเรียนการสอนในหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติจริงได้หรือไม่อย่างไร อาจทำได้โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์สัมพันธกับหลักสูตรอื่นๆ ที่มีอยู่ก็ได้ ประเด็นการประเมินครอบคลุมเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผลการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจ เหมาะสม เห็นด้วย สอดคล้อง ทักษะความสามารถในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรม

การประเมินหลักสูตรโดยวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 4 ด้านซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการประเมินหลักสูตรทั้งระบบในรูปแบบ CIPP Model เป็นรูปแบบที่สามารถประเมินได้ทั้งระบบและต่อเนื่อง เพราะเป็นการประเมินตั้งแต่บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และผลผลิต รูปแบบนี้จึงสามารถให้ข้อมูลค่อนข้างละเอียดแก่ผู้บริหารในการตัดสินใจทำการเปลี่ยนแปลงหรือดำเนินการบริหารจัดการ และยังเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาหลักสูตร อีกทั้งยังเป็นกระบวนการที่มีหลักการและเหตุผลทำให้ทราบจุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตร ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สอดคล้องกับ สุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 266) ได้อธิบายรูปแบบการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ว่าเป็นกระบวนการบรรยายการหาข้อมูล และการให้ข้อมูล เพื่อการตัดสินใจหาทางเลือก ฉะนั้น รูปแบบการประเมินผลหลักสูตรตามแนวคิดของสตัฟเฟิลบีมจึงเป็นรูปแบบที่เหมาะสมแก่การช่วยตัดสินใจเพื่อการหาทางเลือกที่ดีที่สุด

สัจด์ อุทรานันท์ (2532: 289) กล่าวว่า การประเมินแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) เหมาะสมในการประเมินระบบหลักสูตร มิติที่นำมาสำหรับการประเมินส่วนต่างๆ คือ

1. การประเมินสภาพแวดล้อม เป็นการประเมินสภาพปัญหา ความต้องการของสังคม ปรัชญา และแนวคิดต่างๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมาย
2. การประเมินปัจจัยนำเข้า เป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยต่างๆ ได้แก่ อาคาร สถานที่ บุคลากร งบประมาณ เป็นต้น
3. การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินกระบวนการปฏิบัติการบริหารและบริหารหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น
4. การประเมินผลผลิต เป็นการประเมินว่าผลิตผลตรงกับเป้าหมายของหลักสูตรหรือความต้องการของสังคมเพียงใด

ทิตนา แคมมณี (2544: 134) ได้กล่าวถึง การประเมินหลักสูตรโดยใช้แบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ว่า Context Evaluation หมายถึง การประเมินผลวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายต่างๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตร Input Evaluation หมายถึง การประเมินผลระบบโครงสร้างของหลักสูตร รวมทั้งระบบการจัดการบริหารหลักสูตรต่างๆ ด้วย Process Evaluation หมายถึง การประเมินผลการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอน และ Product Evaluation หมายถึง การประเมินผลที่เกิดจากการใช้หลักสูตร

กล่าวโดยสรุป แบบจำลองซิปป์ (CIPP Model) เป็นรูปแบบที่สามารถประเมินได้ทั้งระบบและต่อเนื่อง เพราะเป็นการประเมินตั้งแต่บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต รูปแบบการประเมินนี้ จึงสามารถให้ข้อมูลค่อนข้างละเอียดแก่ผู้บริหารในการที่จะตัดสินใจทำการเปลี่ยนแปลงหรือดำเนินการ โครงการต่อไป จึงทำให้รูปแบบจำลองซิปป์ (CIPP Model) เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย

นอกจากนี้ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 207 - 208) ได้สรุปรูปแบบการประเมินหลักสูตรในระหว่างการใช้หลักสูตร มีรูปแบบการประเมินหลักสูตรแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ ได้ 4 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal Attainment Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่จะประเมินว่า หลักสูตรมีคุณค่ามากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาว่าผลที่ได้รับเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Ralph W. Tyler เป็นรูปแบบที่เน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากหลักสูตรโดยมีจุดเน้นอยู่ 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายของการศึกษา ประสบการณ์การเรียนรู้ และสัมฤทธิ์ผลการเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์กัน

2. รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ไม่ยึดเป้าหมาย (Goal Free Evaluation Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่ไม่นำความคิดของผู้ประเมินเป็นตัวกำหนดความคิดในโครงการประเมิน ผู้ประเมินจะประเมินเหตุการณ์ที่เกิดตามสภาพความเป็นจริง มีความเป็นอิสระในการประเมินและต้องไม่มีความลำเอียง เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Michael Seriven

3. รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก (Criterion Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่ต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการตัดสินคุณค่าของหลักสูตรโดยใช้เกณฑ์เป็นหลัก เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Robert E. Stake ซึ่งเป็นแนวคิดที่เน้นเกี่ยวกับชนิดของข้อมูลและประเภทของกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในโครงการเป็นสำคัญ โดยจำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือ

1) ข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive) ได้แก่ ข้อมูลที่อธิบายลักษณะความมุ่งหวังของโครงการ (Intents Sources) ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกตได้จากการปฏิบัติตามโครงการ (Observation Sources)

2) ข้อมูลเชิงตัดสิน (Judgemental) ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาคุณค่าของโครงการ ซึ่งใช้เกณฑ์ในการพิจารณา 2 ลักษณะ คือ เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Sources) และเกณฑ์การตัดสิน (Judgements Sources) สำหรับเกณฑ์มาตรฐานเป็นการนำเอามาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับมาเป็นเกณฑ์

สำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น คะแนนเฉลี่ยสะสมในการสอบ ส่วนเกณฑ์การตัดสินใจ ได้แก่ การนำผลของการดำเนินการในโครงการลักษณะเดียวกันมาเปรียบเทียบ

4. รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ช่วยในการตัดสินใจ (Decision Making Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการทำงานอย่างมีระบบเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการเสนอผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เป็นการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิตและด้านผลผลิต

จากรูปแบบการประเมินหลักสูตรสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรมีขอบเขตต่างๆ ที่ต้องทำการประเมินกว้างขวาง ดังนั้น วิธีการประเมินหลักสูตรจึงต้องได้รับการวิเคราะห์และออกแบบให้สามารถที่จะประเมินได้ครบถ้วนในขอบข่ายสาระทั้งหมด รูปแบบต่างๆ ที่จะใช้ประเมินผลมีอยู่หลากหลายรูปแบบ ผู้มีหน้าที่ในการประเมินผลจำเป็นต้องเรียนรู้ทำความเข้าใจให้กระจ่างชัด และจะต้องนำรูปแบบต่างๆ ไปใช้อย่างถูกต้องตรงตามจุดมุ่งหมายและลักษณะของขอบข่ายสาระแต่ละอย่าง ทั้งนี้ เป็นไปได้ว่าการประเมินผลของขอบข่ายสาระทั้งหมดของหลักสูตรจำเป็นต้องใช้วิธีการหลายวิธีหรือหลายๆ รูปแบบ จึงจะได้ข้อมูลที่มีความเชื่อมั่นในการที่จะนำไปพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณค่าเหมาะสมกับความต้องการของสังคม

การประกันคุณภาพหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

ความจำเป็นที่จะต้องมีการประกันคุณภาพหลักสูตร

ในการประกันคุณภาพหลักสูตร มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายและความจำเป็นที่จะต้องมีการประกันคุณภาพหลักสูตรไว้มากมาย ดังนี้

จิโรจ จิตตรนพงษ์ (2548: 4) กล่าวว่า การประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นกระบวนการบริหารจัดการและการดำเนินการกิจตามโครงสร้างหลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง การประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้ศึกษา ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม ซึ่งหากสถานศึกษามีการวางระบบการบริหารจัดการหลักสูตรที่ดีจะส่งผลให้สังคมมีความมั่นใจในคุณภาพของบัณฑิตต่อไป

จรัส สุวรรณเวลา (2539: 12 – 15) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาที่เห็นว่า มีความจำเป็นที่จะต้องมีการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาว่า วิกฤตการณ์คุณภาพของการศึกษาในมหาวิทยาลัยเมืองไทยมุ่งเน้นการสอนเนื้อหาวิชามากกว่าการสร้างวิจรณ์ญาณและความคิดสร้างสรรค์ ทำให้บัณฑิตต้องขวนขวายสร้างคุณลักษณะและความสามารถเหล่านี้ขึ้นเอง ยิ่งในระยะหลังนี้นักศึกษามีจำนวนมากขึ้นทำให้คุณภาพการศึกษายิ่งด้อยลงไปอีกและมีแนวโน้มที่จะด้อยลงอีก โดยอาจเกิดจากสาเหตุต่างๆ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยของไทยตั้งขึ้นในลักษณะที่เน้นการสอนเป็นหลัก ความสำคัญของการวิจัยและการสร้างองค์ความรู้ใหม่เพื่งมีการเริ่มดำเนินการในระยะหลัง

2. การขยายตัวเชิงปริมาณเกิดขึ้นอย่างมากและรวดเร็ว แต่การขยายของทรัพยากรและประสิทธิภาพของระบบขยายตัวช้ามาก

3. ปรัชญาการศึกษาแคบและคลาดเคลื่อน ทำให้มหาวิทยาลัยละเลยการทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน มุ่งเน้นแต่การสอนในชั้นเรียนเป็นหลัก

จากสาเหตุต่างๆ เหล่านี้ได้แสดงผลที่เกิดขึ้นหลายประการ เช่น บัณฑิตด้อยคุณภาพใช้งานได้จำกัด คุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยด้อยลง ขาดกำลังคนในระดับสูงที่มีความคิดวิจรรณญาณและความคิดสร้างสรรค์ บัณฑิตมีความสามารถน้อยในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และที่สำคัญเมื่อบัณฑิตที่เป็นผลของการผลิตในมหาวิทยาลัยเหล่านี้ได้ออกไปเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยก็ยิ่งทำให้มหาวิทยาลัยมีคุณภาพด้อยลงไปอีก

นอกจากนี้ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2541: 125 – 129) ได้ชี้ให้เห็นว่าการเรียนในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยมีความขาดตกบกพร่อง และไม่สอดคล้องกับชีวิตที่เป็นจริง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้บัณฑิตที่จบการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาขาดประสบการณ์การทำงาน มีการเรียนแบบท่องจำ ขาดการคิดสร้างสรรค์ ขาดภาวะผู้นำ ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ขาดการเห็นคุณค่าและความเข้าใจเชิงสหวิทยาการ ขาดทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ขาดความรู้รอบตัว ขาดการประยุกต์เนื้อหาวิชาให้เข้ากับการทำงานและการดำเนินชีวิต และขาดวินัยในการดำเนินชีวิตเมื่อบัณฑิตเกิดช่องว่างทางการศึกษาก็มีผลทำให้เกิดปัญหาในการศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต จึงได้เสนอวิธีพัฒนาการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ดังนี้ 1) ควรให้มีการทำวิทยานิพนธ์มากที่สุด 2) ควรเน้นการเรียนแบบสัมมนามากกว่าการถ่ายทอดข้อมูลอย่างเดียว 3) ควรเน้นการให้ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ

จากความสำคัญของการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และการเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาดังกล่าวมาแล้วข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ในการจัดการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพตลอดเวลา โดยประโยชน์ที่จะได้รับจากการประกันคุณภาพการจัดการศึกษานั้นอดุลย์ วิริยะเวชกุล (2541: 40) ได้กล่าวว่า หากบัณฑิตวิทยาลัยได้มีการควบคุมและประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับปริญญาโทและเอกแล้ว มหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตก็จะมีเชื่อมั่นใจว่าเมื่อจบจากมหาวิทยาลัยไปแล้วตนเองจะมีคุณภาพสูงตามมาตรฐานวิชาชีพ อันจะนำมาซึ่งชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ แอชเวิร์ทและฮาเวย์ (จตุพล ยงศร. 2553: 45; อ้างอิงจาก Ashworth & Harvey. 1994: 130) ได้สรุปประโยชน์ที่จะได้รับจากการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. นักศึกษาเกิดการพัฒนาแบบองค์รวม (Holistic development) ทั้งด้านวิชาการ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม
2. ผู้สอนได้รับการกระตุ้นให้ประเมินตนเองและเกิดการพัฒนาตนเองในที่สุด
3. กระบวนวิชาต่างๆ ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยตลอดเวลา
4. สังคมเกิดความมั่นใจในคุณภาพของหลักสูตร

5. บัณฑิตที่จบการศึกษามีความพร้อมที่จะสมัครเข้าทำงานในสถานที่ต่าง ๆ

สอดคล้องกับงานวิจัยของสมกุล ถาวรกิจ (2543: 19 – 21) ได้ศึกษาเรื่อง "รูปแบบของการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ" พบว่า ความสำคัญของคุณภาพการจัดการศึกษาแบ่งเป็น 5 ประเด็น ดังนี้

1. คุณภาพการศึกษามีความสำคัญต่อการสร้างและพัฒนาคน
2. คุณภาพการจัดการศึกษามีความสำคัญต่อการแข่งขันกับการสร้างคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันการศึกษา
3. คุณภาพการศึกษามีความสำคัญต่อความเชื่อมั่นของประชาชน
4. คุณภาพการศึกษามีความสำคัญต่อการจัดสรรงบประมาณ เพราะสถาบันที่มีมาตรฐานรัฐบาลก็สามารถจัดสรรงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. คุณภาพการศึกษามีความสำคัญต่อการสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการและสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

อาจสรุปได้ว่า เหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องมีการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการประกันคุณภาพหลักสูตรซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต เนื่องจากคุณภาพการศึกษามีความสำคัญและจำเป็นต่อการสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการและความเข้มแข็งทางวิชาการ รวมทั้งการพัฒนาคนและพัฒนามาตรฐานของสถาบันการศึกษา ดังนั้นการจัดจะต้องให้ความสำคัญต่อการประกันคุณภาพหลักสูตรให้มีคุณภาพตลอดเวลา โดยประโยชน์ที่ได้รับจากการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาจะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่ดียิ่งขึ้น

ขั้นตอนการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตร

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาไม่ได้มีการกำหนดรูปแบบ ขั้นตอนการประกันคุณภาพหลักสูตรไว้อย่างชัดเจน สถาบันการศึกษาต่าง ๆ จึงได้วางระบบการประกันคุณภาพหลักสูตรตามองค์ประกอบที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ให้ครอบคลุมการบริหารจัดการหลักสูตรแบบครบถ้วน เพื่อให้การประกันคุณภาพหลักสูตรให้เป็นที่ยอมรับของสังคมที่ผ่านมาได้สรุปขั้นตอนการประกันคุณภาพหลักสูตรไว้ (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2555: ออนไลน์) ดังนี้

กระบวนการประกันคุณภาพหลักสูตร มี 3 ขั้นตอนคือ

1. การควบคุมคุณภาพหลักสูตร เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพหลักสูตรของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาทุกหลักสูตรให้เข้าสู่มาตรฐาน
2. การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร เป็นการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

3. การประเมินหลักสูตร เป็นการประเมินหลักสูตรของสถานศึกษาโดยสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตร พบว่ามีสถาบันอุดมศึกษาที่ได้ดำเนินการเรื่องการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของมหาวิทยาลัยทักษิณ (2555: 3-5) ได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตร ไว้ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตร ซึ่งเป็นไปตามความในข้อ 23 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย พ.ศ. 2554

2. คณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรดำเนินการ ดังนี้

2.1 จัดทำข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพหลักสูตร พ.ศ. 2554

2.2 กำหนดตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับระบบประกันคุณภาพหลักสูตร และเกณฑ์การประเมิน

2.3 จัดทำคู่มือประกันคุณภาพหลักสูตร

3. คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพหลักสูตร

4. คณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหลักสูตร พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาและกิจกรรมในการดำเนินการประเมินหลักสูตร และแจ้งให้คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรทราบเพื่อเตรียมรับการประเมินหลักสูตร

5. คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรจัดทำรายงานการประเมินตนเอง

6. คณะอนุกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรจัดการเตรียมเอกสาร หรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ โดยเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกันที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเอง ตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุในรายงานการประเมินตนเอง

7. ส่วนงานวิชาการดำเนินการต่างๆ ดังนี้

7.1 รวบรวมเอกสารรายงานการประเมินตนเอง และหลักฐานอ้างอิงจากทุกหลักสูตร โดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้ พร้อมทั้งจัดส่งรายงานการประเมินตนเองของแต่ละหลักสูตรให้คณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรก่อนวันรับการตรวจเยี่ยมอย่างน้อย 2 สัปดาห์

7.2 จัดเตรียมห้องทำงานสำหรับคณะกรรมการประเมินหลักสูตร ดังนี้

- จัดเตรียมห้องทำงานและโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเอกสาร โดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงาน เพื่อความเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ

- จัดเตรียมคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงานและอุปกรณ์เสริมอื่นๆ ให้คณะกรรมการประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ

- จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็นไว้ในห้องทำงาน หรือบริเวณใกล้เคียง

- ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่าง อาหารกลางวัน ตลอดจนบริการสาธารณูปโภคอื่นๆ

- ควรประสานงานกับคณะกรรมการประเมิน เพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นใดเพิ่มเติม

7.3 ส่วนงานวิชาการจัดเตรียมบุคลากรจำนวน 1-2 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะกรรมการประเมินกับคณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรของแต่ละหลักสูตร ทั้งนี้ ผู้ประสานงานควรทำความเข้าใจทุกกิจกรรมการประเมินอย่างละเอียด รวมทั้งรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรือหลักสูตรใด หากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้ และทำหน้าที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ ตลอดช่วงเวลาการตรวจเยี่ยม

8. คณะกรรมการประเมินเข้าประเมินคุณภาพหลักสูตรของแต่ละส่วนงานวิชาการ

9. คณะกรรมการประเมินสรุปผลการประเมินและข้อเสนอแนะรายงานแก่คณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตร

10. คณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตรนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะสภาวิชาการ สำหรับหลักสูตรที่ไม่ผ่านการประเมินให้สภาวิชาการกำหนดแนวทางปรับปรุงแก้ไขก่อนรายงานต่อสภามหาวิทยาลัย

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการประกันคุณภาพหลักสูตรศึกษาต่างๆ สามารถดำเนินการให้ครอบคลุมการควบคุม ตรวจสอบ และประเมิน และควรดำเนินการตามองค์ประกอบที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ มีขั้นตอนการดำเนินการที่ชัดเจน มีแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบ มีการวางระบบและกลไกเพื่อเตรียมความพร้อมให้ครอบคลุมการบริหารจัดการหลักสูตรแบบครบถ้วน เพื่อให้การประกันคุณภาพหลักสูตรได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคม

ประโยชน์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษามีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อระบบการศึกษา ดังนี้

จิโรจ จิตตชนพงษ์. (2548: 5-6) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการประกันคุณภาพหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. การประกันคุณภาพหลักสูตรส่งผลประชาชนได้รับข้อมูลคุณภาพการศึกษาที่เชื่อถือได้ เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพของบัณฑิต และสามารถตัดสินใจเลือกใช้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน

2. การป้องกันการจัดการหลักสูตรที่ไม่มีคุณภาพ ซึ่งจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและเกิดความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง

3. ทำให้ผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษามุ่งบริหารจัดการหลักสูตรสู่คุณภาพและมาตรฐานอย่างจริงจัง ซึ่งมีผลให้การศึกษาที่มีพลังที่จะพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง

การประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้ผู้รับ บริการการศึกษา ทั้งยังเป็นการป้องกันการจัดการศึกษาที่ด้อยคุณภาพและสร้างสรรค์ การศึกษาให้เป็นกลไกที่มีพลังในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพสูงขึ้น

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546: 35 – 36) ได้ศึกษาถึงการประกันคุณภาพหลักสูตรว่ามีประโยชน์จะทำให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการและการพัฒนาการศึกษาทุกขั้นตอน ตั้งแต่การกำหนดเป้าหมาย/การวางแผน การทำตามแผน การประเมินหลักสูตร และการนำผลการประเมินหลักสูตรมาปรับปรุงการดำเนินงาน นอกจากนี้การประกันคุณภาพหลักสูตรยังเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องดังนี้

1. ผู้เรียนและผู้ปกครองมีหลักประกันและความมั่นใจว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

2. คณาจารย์ได้ทำงานอย่างมืออาชีพ ได้ทำงานที่เป็นระบบที่ดี มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ และเน้นวัฒนธรรมคุณภาพ ได้พัฒนาตนเองและผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทำให้เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครองและชุมชน

3. ผู้บริหารได้ใช้ภาวะผู้นำ และความรู้ความสามารถในการบริหารงานอย่างเป็นระบบ และมีความโปร่งใส เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและนิยมชมชอบของผู้ปกครองและชุมชนตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อให้เกิดความภาคภูมิใจและเป็นประโยชน์ต่อสังคม

4. หน่วยงานที่กำกับดูแลได้สถานศึกษาที่มีคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาด้านเอง ซึ่งจะช่วยแบ่งเบาภาระในการกำกับดูแลสถานศึกษา และก่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพหลักสูตรและคุณภาพของสถานศึกษา

5. ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคม และประเทศชาติได้เยาวชนและคนที่ดีมีคุณภาพและศักยภาพ

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพหลักสูตรเป็นการวางระบบในการรวบรวมและการวิเคราะห์ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ส่งผลให้ได้ทราบถึงคุณภาพ ข้อดี ข้อด้อย ข้อบกพร่องของหลักสูตรโดยอาศัย ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวม การวิเคราะห์ และรายงานอย่างเป็นระบบเพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร การเรียนการสอนให้มีคุณค่า มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สังคมได้มีความมั่นใจในคุณภาพของหลักสูตรต่อไป

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษา

ความหมายของตัวบ่งชี้

จากการศึกษานิยามหรือความหมายของตัวบ่งชี้ พบว่ามีผู้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ (Indicators) ไว้ในลักษณะต่างๆ ดังนี้

จอห์นสโตน (สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์. 2547: 18-19; อ้างอิงจาก Johnstone. 1981: 2-5) ได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ไว้ในหลายลักษณะ ดังนี้

1. ความหมายโดยทั่วไป เป็นการให้ความหมายที่ไม่จำเป็นต้องแม่นยำในสิ่งที่ใช้ตรวจสอบ เช่น บริษัทที่อยู่ถัดออกไปจากถนน 500 เมตร หรือระบุว่าให้เลี้ยวซ้ายแล้วเลี้ยวขวาและตรงขึ้นไปก็จะไม่หลงทาง เป็นเครื่องมือแสดงที่ชัดเจนเกี่ยวกับสภาพการณ์ของสถานการณ์ที่มีการติดตาม และถ้าหากว่าข้อมูลมีความเฉพาะ ก็ต้องอาศัยองค์ประกอบบางอย่างที่มีการวิเคราะห์ซ้ำจากสถานการณ์ตรงที่แสดงออกมา เช่น ตัวบ่งชี้ตัวหนึ่งของระบบการศึกษา เกี่ยวกับการจัดหาแหล่งทรัพยากรมนุษย์ ตัวบ่งชี้ที่วัดเป็นอัตราการมีส่วนร่วมของผู้เรียนจากทั้งสามระดับชั้น การสรรหาผู้สอนจากตลาดแรงงานโดยการใช้ตัวบ่งชี้ต้องมีการแปลผล และคุณค่าที่ได้จากการคำนวณก็จะสะท้อนให้เห็นถึงระบบการศึกษาทั้งหมด จึงไม่อาจใช้ข้อมูลจากผู้เรียนเพียงระดับเดียว

2. ความหมายที่แตกต่างจากตัวแปร ตัวบ่งชี้เป็นการอธิบายเชิงปริมาณทั้งหมดที่มีทิศทางตรงข้ามจากหลายแนวทางและนำมาใช้ประโยชน์ในการแสดง เช่น การรายงานข้อมูลเพียงบางส่วน ได้แก่ อัตราส่วนของผู้เรียนต่อผู้สอน สัดส่วนของคณาจารย์ที่ได้อำนาจเป็นอาชีพรอง และจำนวนผู้รับบำนาญคิดจากอายุและเพศ เป็นต้น ตัวแปรเหล่านี้ เป็นชุดที่มีความเฉพาะของสังคมและไม่มีการสรุปในภาพรวม แต่จะมีความเที่ยงตรง เมื่อนำลงมาสู่สภาพการณ์ทางการศึกษา ตลาดแรงงานกลุ่ม สังคม หรือระบบเศรษฐกิจ ถ้าจัดทำเป็นตัวบ่งชี้ ก็จะรวมเอาตัวแปรต่างๆ ที่มีแนวคิดสัมพันธ์กัน ดังนั้น ตัวบ่งชี้จึงไม่ต้องการตัวแปรเพียงตัวเดียว เราจึงอาจพบว่ามีตัวบ่งชี้ถึง 30 ตัว เช่น ตัวบ่งชี้ทางการศึกษา ตัวบ่งชี้ทางสุขภาพ ตัวบ่งชี้ทางสังคม เป็นต้น และตัวบ่งชี้อาจสรุปให้เห็นเป็นภาพของระบบที่ดีกว่าหรือมีความเฉพาะ

3. ความหมายที่เป็นคุณค่าชั่วคราว ตัวบ่งชี้อาจใช้บอกถึงคุณค่าได้เพียงช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น อาจบอกเป็นเฉพาะเดือน หรือภายในหนึ่งปี หรือช่วง 5 ปี ซึ่งจะสัมพันธ์กับการพัฒนาที่เกิดขึ้นในระยะเวลาหนึ่ง การแปลผลของตัวบ่งชี้จึงต้องมีจำนวนการสังเกตที่มากและชัดเจน

4. ความหมายเป็นหน่วยพื้นฐานของการพัฒนาเชิงทฤษฎี ตัวบ่งชี้ที่บอกในแง่ของงานวิจัยที่มีการสร้างเชิงทฤษฎี มีขั้นตอนดังนี้

1) ใช้ลักษณะของข้อความต่างๆ เช่น รายการหรือตารางแสดงถึงการพรรณนาเชิงทฤษฎี ประเด็นของแนวคิดหลักที่เกี่ยวกับทฤษฎีเฉพาะอย่างและนิยามปฏิบัติการของแนวคิดต่างๆ ที่สามารถวัดได้ แล้วนำมาวางแผนข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลและจัดทำโครงสร้างของตัวบ่งชี้

2) นำแนวคิดหลักมีการระบุประเด็นที่ใช้กับคนทั้งมวลมาสะท้อนถึงคุณลักษณะที่แสดงในเชิงทฤษฎี เช่น งานวิจัยที่บ่งบอกถึงข้อสังเกตทางสติปัญญา มโนภาพแห่งตนฐานะเศรษฐกิจความทันสมัย และการยึดศูนย์กลาง

3) นำแนวคิดหลักที่ชัดเจนมานิยามให้เป็นตัวแทนและให้มีจำนวนตัวแปรเฉพาะ เช่น สติปัญญา ใช้เป็นตัวแทนได้โดยการแปลงคะแนนจากแบบทดสอบ ความทันสมัย เป็นตัวแทนโดยใช้ระยะเวลาเมื่อการเรื่องอำนาจจากผู้นำแบบเดิมมาเป็นผู้นำสมัยใหม่ เป็นต้น

เบอร์นสไตน์ ไอค์ส และกิวตัน (จตุพล ยงศร. 2553: 26; อ้างอิงจาก Burnstein, Oakes and Guiton. 1992: 45) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ไว้ว่า เป็นค่าสถิติที่ให้สารสนเทศเกี่ยวกับสถานะคุณภาพ หรือผลการปฏิบัติของระบบการศึกษาซึ่งอาจเป็นค่าสถิติเฉพาะเรื่องหรือค่าสถิติรวมก็ได้ โดยจะต้องมีเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการตัดสินใจ นอกจากนี้ ยังจะต้องให้สารสนเทศที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดด้วย

พจนานุกรม Merriam Webster's Collegiate Dictionary (รัตน บัวสนธ์. 2550: 33-34; อ้างอิงจาก Merriam Webster's Collegiate Dictionary. 1996: 592) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึงสิ่งหนึ่งซึ่งไปยังสิ่งหนึ่ง หรือกลุ่มของค่าทางสถิติใดๆ ที่ช่วยแสดงให้เห็นถึงภาวะการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545: 13-14) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า ในภาษาอังกฤษคือ Indicator คำนี้มีความหมายใกล้เคียงกับดัชนี หรือคำว่า Index ในภาษาอังกฤษดิกชันนารี Webster's New Twentieth Century Dictionary of English Language : Unabridged ฉบับพิมพ์ครั้งที่สอง (1983) และดิกชันนารี Webster's Ninth New Collegiate Dictionary (1991) ให้คำอธิบายว่า Indicator มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน in = in, to + dicare = declare, point out หรือ indicare = to point out, to declare เริ่มใช้ในภาษาอังกฤษครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1660 และให้ความหมายว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง เครื่องมือ (Device) เครื่องวัดระบุปริมาณ (Gauge) หน้าปัด (Dial) เครื่องบันทึก (Register) หรือตัวชี้ (Pointer) ใด สำหรับวัด หรือบันทึก หรือแสดงอีกนัยหนึ่ง หมายถึง กลุ่มของค่าสถิติที่นำมารวมกันเพื่อระบุสภาพเศรษฐกิจ

วิสิษฐ์ พรหมบุตร (2549: 12-13) ได้ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ ที่สำคัญขององค์กร ซึ่งแสดงผลเป็นข้อมูลในรูปของตัวเลขเพื่อสะท้อนประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานขององค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กร

สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง สิ่งที่แสดงถึงสภาวะที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไป โดยอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ตัวบ่งชี้สามารถวินิจฉัย และช่วยชี้บ่งบาทหน้าที่ ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรประกอบต่างๆ เป็นค่าสถิติที่นำมาใช้วัดหรือชี้สภาพการเพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับสถานภาพ คุณภาพ และผลการดำเนินงานของระบบซึ่งอาจเป็นค่าสถิติเฉพาะเรื่องหรือค่าสถิติรวม ทั้งนี้ต้องให้สารสนเทศที่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ต้องการจะวัดด้วย

ประเภทของตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้มีหลายประเภทและหลายชนิด ในการจัดแยกประเภทของตัวบ่งชี้ต่างๆ สามารถแยกตามวิธีและเกณฑ์ที่ใช้ในการจัดแยก ซึ่งแบ่งได้เป็น 7 ประเภท (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา 2545: 21-27) ดังนี้

1. การจัดแยกประเภทตามทฤษฎีระบบแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ
 - 1) ตัวบ่งชี้ด้านปัจจัย (Input indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงปัจจัยป้อน
 - 2) ตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ (Process indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงวิธีการดำเนินงานขั้นตอนต่างๆ
 - 3) ตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต (Output indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงผลลัพธ์ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้น
2. การจัดแยกประเภทตามลักษณะนิยามของตัวบ่งชี้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ
 - 1) ตัวบ่งชี้แบบอัตนัย (Subjective indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่ใช้ในกรณีที่นักวิชาการยังมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาไม่มากนัก หรือใช้ในสถานการณ์ที่มีการให้นิยามตัวบ่งชี้ไว้หลวมๆ ยังไม่ชัดเจน ใช้ในการศึกษาเฉพาะเรื่องการนิยามตัวบ่งชี้แบบอัตนัยนี้มีส่วนที่นักวิชาการต้องใช้วิจารณญาณพิจารณาตัดสินใจ
 - 2) ตัวบ่งชี้แบบปรนัย (Objective indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่มีการให้นิยามไว้ชัดเจน และไม่มีส่วนที่ต้องใช้วิจารณญาณของนักวิชาการแต่อย่างใด
3. การจัดแยกประเภทตามวิธีการสร้าง แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ
 - 1) ตัวบ่งชี้แทน (Representative indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้นจากตัวแปรเพียงตัวเดียวให้เป็นตัวแทนตัวแปรอื่นๆ ที่บอกลักษณะหรือปริมาณของสภาพที่ต้องการศึกษาได้
 - 2) ตัวบ่งชี้แยก (Disaggregative indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่มีสถานะคล้ายกับตัวแปรหรือเป็นตัวบ่งชี้ย่อย โดยที่ตัวบ่งชี้ย่อยแต่ละตัวเป็นอิสระต่อกัน และบ่งชี้ลักษณะหรือปริมาณของสภาพที่ต้องการศึกษาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว
 - 3) ตัวบ่งชีรรวม หรือตัวบ่งชี้ประกอบ (Composite indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่เกิดจากการรวมตัวแปรหลายๆ ตัวเข้าด้วยกัน โดยให้น้ำหนักความสำคัญของตัวแปรตามที่เป็นจริง
4. การจัดแยกประเภทตามลักษณะตัวแปรที่ใช้สร้างตัวบ่งชี้ แยกได้เป็น 3 วิธี คือ
 - 1) การจัดแยกประเภทตัวบ่งชี้ตามระดับการวัดของตัวแปร วิธีนี้แยกได้เป็น 4 ประเภท คือ 1) ตัวบ่งชี้นามบัญญัติ (Nominal indicators) 2) ตัวบ่งชี้เรียงอันดับ (Ordinal indicators) 3) ตัวบ่งชี้ช่วง (Interval indicators) และ 4) ตัวบ่งชี้อัตราส่วน (Ratio indicators) ซึ่งถ้าตัวบ่งชี้สร้างจากตัวแปรระดับใด ตัวบ่งชี้ที่ได้จะมีระดับการวัดตามตัวแปรนั้นด้วย

2) การจัดแยกประเภทตัวบ่งชี้ตามประเภทของตัวแปร วิธีนี้แยกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) ตัวบ่งชี้สต็อก (Stock indicators) และ 2) ตัวบ่งชี้การเคลื่อนไหว (Flows indicators) ซึ่งตัวบ่งชี้สต็อกแสดงถึงภาวะหรือปริมาณ ณ จุดเวลาใดจุดหนึ่ง ส่วนตัวบ่งชี้เคลื่อนไหวแสดงถึงสถานะที่เป็นพลวัต ณ เวลาช่วงใดช่วงหนึ่ง

3) การจัดแยกประเภทตามคุณสมบัติทางสถิติของตัวแปร วิธีนี้แยกได้เป็น 2 ประเภท คือ 1) ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการแจกแจง (Distributive indicators) และ 2) ตัวบ่งชี้ไม่เกี่ยวกับการแจกแจง (Non-distributive indicators) ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการแจกแจงสร้างจากตัวบ่งชี้ที่เป็นค่าสถิติบอกลักษณะการกระจายของข้อมูล ส่วนตัวบ่งชี้ไม่เกี่ยวกับการแจกแจงสร้างจากตัวบ่งชี้ที่เป็นปริมาณหรือเป็นค่าสถิติบอกลักษณะค่ากลาง

5. การจัดแยกประเภทตามลักษณะค่าของตัวบ่งชี้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) ตัวบ่งชี้สัมบูรณ์ (Absolute indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่ค่าของตัวบ่งชี้บอกปริมาณที่แท้จริงและความหมายในตัวเอง

2) ตัวบ่งชี้สัมพัทธ์ หรือตัวบ่งชี้อัตราส่วน (Relative or ratio indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่ค่าของตัวบ่งชี้เป็นปริมาณเทียบกับค่าอื่น

6. การจัดแยกประเภทตามฐานการเปรียบเทียบในการแปลความหมายได้เป็น 3 ประเภท คือ

1) ตัวบ่งชี้อิงกลุ่ม (Norm-referenced indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่มีการแปลความหมายเทียบกับกลุ่ม

2) ตัวบ่งชี้อิงเกณฑ์ (Criterion-referenced indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่มีการแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3) ตัวบ่งชี้อิงตน (Self-referenced indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่มีการแปลความหมายเทียบกับสภาพเดิม ณ จุด หรือช่วงเวลาต่างกัน

7. การจัดแยกประเภทตามลักษณะการใช้ตัวบ่งชี้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) ตัวบ่งชี้แสดงความหมาย (Expressive indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่ใช้ประโยชน์เพื่อบรรยายสภาพ

2) ตัวบ่งชี้ทำนาย (Predictive indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่ใช้ประโยชน์เพื่อทำนายหรือพยากรณ์ปรากฏการณ์

นอกจากนี้ จอห์นสโตน (รุ้งรังษี วิบูลชัย. 2544: 23-24; อ้างอิงจาก Johnstone. 1981) ได้แบ่งวิธีการจำแนกประเภทของตัวบ่งชี้ในระบบการศึกษา โดยอาศัยแนวการใช้ตัวแปรต่างๆ มากำหนดเป็นตัวบ่งชี้ แบ่งได้เป็น 5 วิธี ดังนี้

1. พิจารณาจากตัวแปรที่เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างตัวบ่งชี้แบ่งได้ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ที่เป็นตัวแทน (Representative indicators) ตัวบ่งชี้ที่เป็นตัวแทนเป็นการเลือกตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งมาเป็นตัวแทน เพื่อช่วยชี้หรือสะท้อนให้เห็นแง่มุมของระบบการศึกษาใช้มากในงานวิจัย งานบริหารและงานวางแผนตัวแปรที่นำมาใช้เป็นตัวบ่งชี้ที่พบบ่อย คือ อัตราการเข้าเรียนของผู้เรียนระดับต้น ร้อยละของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (GNP) ที่ใช้เพื่อการศึกษาอัตราการอ่านออกเขียนได้ เป็นต้น ในระบบการศึกษา ถ้าใช้ตัวแปรเพียงตัวเดียวเป็นตัวแทนในการวัดระบบการศึกษา ซึ่งมีความยุ่งยากซับซ้อน เป็นเรื่องที่ไม่นำไปใช้ได้

2) ตัวบ่งชี้แยก (Disaggregative indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่นำข้อมูลมาจำแนกออกเป็นส่วนตัวๆ การอธิบายต้องอาศัยความหมายของแต่ละตัวแปร เพื่ออธิบายแต่ละส่วนหรือแต่ละองค์ประกอบของระบบการศึกษาแทนที่จะใช้ตัวแปรใดตัวแปรหนึ่ง อธิบายลักษณะหรือมิติหนึ่งๆ ตัวแปรที่กำหนดแต่ละตัวในแต่ละส่วนต้องเป็นอิสระจากตัวแปรอื่นๆ ทำให้ไม่สามารถนำไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะถ้านำไปใช้เพื่ออธิบายเพียงบางส่วนก็เกิดปัญหาในความไม่ถูกต้อง ลักษณะของตัวบ่งชี้ประเภทนี้จึงไม่ช่วยอธิบายลักษณะของระบบการศึกษาได้ถูกต้อง

3) ตัวบ่งชี้รวมหรือตัวบ่งชี้ผสม (Composite indicators) ลักษณะของตัวบ่งชี้ประเภทนี้ เป็นตัวบ่งชี้ที่รวมตัวแปรจำนวนหนึ่งเข้าด้วยกันกลายเป็นค่าออกมาตัวหนึ่ง สำหรับบอกคุณลักษณะของสิ่งนั้น มีการถ่วงน้ำหนักของตัวแปรแต่ละตัว เพราะตัวแปรแต่ละตัวอาจจะมีค่าน้ำหนักไม่เท่ากัน แล้วคำนวณค่าตัวบ่งชี้รวมออกมา ตัวบ่งชี้นี้อธิบายลักษณะหรือสถานการณ์ของการศึกษาได้ดีกว่าการใช้ตัวแปรเพียงตัวเดียว

2. พิจารณาจากวิธีการแปลผลค่าของตัวบ่งชี้แบ่งได้ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ที่มีการแปลผลแบบอิงกลุ่ม (Norm-reference comparison) เป็นตัวบ่งชี้เปรียบเทียบระบบการศึกษาต่างๆ ในระยะเวลาเดียวกันหรือเป็นการเปรียบเทียบกับกลุ่ม

2) ตัวบ่งชี้ที่มีการแปลผลแบบอิงตนเอง (Self-reference comparison) เป็นตัวบ่งชี้เปรียบเทียบในระบบการศึกษาเดียวกัน แต่แตกต่างกันในด้านระยะเวลา หรือเป็นการเปรียบเทียบกับตนเอง

3) ตัวบ่งชี้ที่มีการแปลผลแบบอิงเกณฑ์ (Criterion-reference comparison) เป็นตัวบ่งชี้ที่เปรียบเทียบกับระบบในอุดมคติ หรือจุดมุ่งหมายในแผน หรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. พิจารณาจากลักษณะสเกลการวัดแบ่งได้ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ที่วัดเป็นค่าสมบูรณ์ (Absolute measurement) เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงค่าเป็นจำนวนที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง ไม่มีการนำค่าไปเปรียบเทียบหรือสัมพันธ์กับค่าอื่นๆ เช่น จำนวนผู้เรียนที่ศึกษาต่อปริญญาโท จำนวนเด็กในสถานศึกษา เป็นต้น

2) ตัวบ่งชี้เป็นค่าสัมพัทธ์ (Relative measurement) เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงค่าที่มีการนำไปสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับค่าอื่น เช่น สัดส่วนของผู้เรียนที่ศึกษาต่อปริญญาโท อัตราการเจริญเติบโต เป็นต้น

4. พิจารณาตามช่วงเวลาแบ่งได้ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้แสดงค่าในเวลาใดเวลาหนึ่ง (Measurement of stocks) เป็นตัวบ่งชี้ที่ให้ค่าเป็นปริมาณที่แน่นอนในช่วงเวลาหนึ่ง

2) ตัวบ่งชี้แสดงการเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา (Measurement of Flows) เป็นตัวบ่งชี้ที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา ข้อมูลอธิบายอัตราการเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลา ทุกรายงานในรูปร้อยละต่อปี มีค่าเป็นบวกหรือลบก็ได้

5. พิจารณาตามระดับการวัดแบ่งได้ ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ที่วัดลักษณะสภาพรวมทุกระดับ (Measurement of overall level) เป็นตัวบ่งชี้ที่วัดคุณลักษณะรวมทุกระดับ อาจแสดงในรูปของค่าเฉลี่ย ตัวบ่งชี้ในลักษณะนี้จะไม่เห็นการกระจาย การนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับค่าอื่นอาจได้ข้อสรุปที่ไม่ถูกต้อง

2) ตัวบ่งชี้ที่วัดลักษณะการกระจาย (Measurement of distribution) เป็นตัวบ่งชี้ที่วัดลักษณะการกระจายของข้อมูลในรูปของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำให้เห็นว่าคุณลักษณะที่วัดได้ในกลุ่มมีความคล้ายคลึงกัน หรือแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า ในการจัดแยกประเภทของตัวบ่งชี้ สามารถจัดแยกตามวิธีและเกณฑ์ได้ 7 ประเภท คือ จัดแยกตามทฤษฎีระบบ จัดแยกตามลักษณะนิยามของตัวบ่งชี้ จัดแยกตามวิธีการสร้างจัดแยกตามลักษณะตัวแปรที่ใช้สร้างจัดแยกตามลักษณะค่าของตัวบ่งชี้ จัดแยกตามฐานการเปรียบเทียบในการแปลความหมาย และจัดแยกตามลักษณะการใช้ตัวบ่งชี้

ลักษณะของตัวบ่งชี้ทางการศึกษาที่ดี

ลักษณะของตัวบ่งชี้ทางการศึกษาที่ดี ควรมีลักษณะ ดังนี้

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2539: 3-4) ได้กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ความเป็นกลาง (Neutrality) หมายถึง ความไม่ลำเอียงของตัวบ่งชี้ ยกตัวอย่าง เช่น ตัวบ่งชี้ผลิตภาพของแรงงาน (labor productivity) ซึ่งวัดด้วยอัตราส่วนระหว่างรายได้ต่อค่าใช้จ่ายแรงงาน เมื่อนำตัวบ่งชี้ไปใช้ในหน่วยงาน ประเภทผลิตและประเภทบริการ จะทำให้ขาดความเป็นกลาง เพราะการปฏิบัติงานประเภทบริการนั้นต้องใช้บุคลากรจำนวนมาก ส่วนการปฏิบัติงานประเภทการผลิตใช้เครื่องจักรกลมากกว่าแรงงาน

2. ความเป็นวัตถุวิสัย (Objectivity) หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับค่าของตัวบ่งชี้มิได้เกิดจากการคิดเอาเองของผู้วิจัย แต่ขึ้นอยู่กับสถานะที่เป็นอยู่หรือที่เป็นรูปธรรม

3. มีความไวต่อความแตกต่าง (Sensitivity) หมายถึง ความสามารถของตัวบ่งชี้ที่จะวัดความแตกต่างระหว่างหน่วยวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง

4. ค่าของมาตรวัด หรือตัวบ่งชี้ที่ได้ควรมีความหมาย หรือตีความได้อย่างสะดวก (Meaningfulness & Interpretability) กล่าวคือ ค่าของมาตรวัดควรมีจุดสูงสุดและต่ำสุดที่ง่ายต่อความเข้าใจ เช่น มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 10 หรือระหว่าง 0 ถึง 100 ค่าของตัวบ่งชี้ที่ได้จากการวัด หากอยู่ที่

60 จะตีความได้สูงกว่าค่าเฉลี่ย (50) เพียงเล็กน้อย แต่หากค่าของมาตรวัดและตัวบ่งชี้ไม่มีค่าสูงสุด (หรือต่ำสุด) ที่แน่นอน เช่น วัดออกมาแล้วได้ 50 หรือ 120 ก็ไม่ทราบว่าเป็น 50 หรือ 120 นั้นจะตีความได้อย่างไร

5. ความถูกต้องในเนื้อหาของตัวบ่งชี้ที่นำมาใช้ (Content Validity) ในการศึกษาหรือพัฒนาตัวบ่งชี้จะต้องศึกษาให้แน่ชัดว่าเนื้อหาในเรื่องที่ศึกษานั้นๆ คืออะไร ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องมีความถูกต้องในเนื้อหาที่ต้องการวัด

6. ความถูกต้องในการพัฒนาตัวบ่งชี้ (Development Validity) การพัฒนาตัวบ่งชี้คือการนำเอาตัวแปรหลายๆ ตัวมารวมกัน ไม่ว่าจะเป็นนำมาบวกหรือคูณกัน ความถูกต้องในการพัฒนาจึงขึ้นอยู่กับความสามารถพิสูจน์ได้ในเชิงทฤษฎีสอดคล้องกับเชิงประจักษ์ตามที่ปรากฏ

อีเวลล์ (จตุพล ยงศร. 2553: 36; อ้างอิงจาก Ewell. 1987: 23 – 28) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติที่ดีของตัวบ่งชี้ที่ใช้สำหรับการประเมินไว้ 5 ข้อ ดังนี้

1. สามารถนำไปใช้ปฏิบัติในเชิงนโยบายได้
2. สามารถแปลความหมายได้ถูกต้อง
3. สามารถวัดได้ครอบคลุมทั้งหมด
4. มีเกณฑ์ในการเปรียบเทียบที่เหมาะสม
5. มีคุณสมบัติที่ดีในเรื่องของความตรงและความเชื่อมั่น

นอกจากนี้ นพดล เจนอักษร (2546: 31-32) ได้กล่าวถึงลักษณะของตัวบ่งชี้ที่ดีว่า ควรมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

1. ต้องมีนัยเชิงปริมาณ โดยอาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องระบุเป็นตัวเลขหรือสถิติข้อมูลใดๆ
2. ต้องเสนอข้อมูลที่พึงประสงค์ทั้งหมดให้ปรากฏชัดเจน
3. ต้องให้ความกระจ่างและข้อเท็จจริงทั้งหมดแก่ผู้เกี่ยวข้อง
4. ต้องมีลักษณะเป็นเครื่องมือที่สามารถจำแนกแยกแยะ ประเมินผล หรือเสนอวิสัยทัศน์

ตลอดจนความมุ่งหมายใหม่ๆ ได้

สอดคล้องกับ รุ่งรังษี วิบูลย์ (2544: 35) ที่ได้วิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมของคุณภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา พบว่า ลักษณะตัวบ่งชี้ที่ดีต้องมีความเป็นกลาง มีความไวในการจัดสถานะหรือผลการปฏิบัติงาน อีกทั้งเป็นที่ยอมรับของบุคคลในองค์กรหรือสถาบัน ขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ต้องมีความถูกต้องของเนื้อหาที่ต้องการวัด สามารถพิสูจน์ได้ทั้งข้อมูลเชิงประจักษ์และเชิงทฤษฎี

สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบหลักที่สำคัญคือ มีความเป็นกลาง เชื่อถือได้เที่ยงตรงตามเนื้อหาประเด็นที่ต้องการวัด มีความชัดเจนเข้าใจง่าย มีลักษณะเป็นเครื่องมือที่สามารถตัดสินหรือบรรยายค่าของตัวบ่งชี้จากสถานะที่เป็นอยู่หรือที่เป็นรูปธรรมได้ชัดเจน และมีความสอดคล้องกับพันธกิจขององค์กรหรือสถาบัน

ประโยชน์ของตัวบ่งชี้ทางการศึกษา

ตัวบ่งชี้มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งของการศึกษาทุกระดับ ก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

จอห์นสโตน (สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์. 2547: 25-26; อ้างอิงจาก Johnstone. 1981: 6-13) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของตัวบ่งชี้ไว้ดังนี้

1. การกำหนดนโยบาย (The statement policy) เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและให้ความหมายที่ดีกว่าว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในระบบและประเมินสภาพได้ว่า อะไรของระบบที่ทำได้สำเร็จ ซึ่งมีความเฉพาะเจาะจงและต้องทำให้การเปลี่ยนแปลงในระบบนั้น สามารถวัดได้และทำได้สำเร็จ จากแผนงานและความคาดหวังผลลัพธ์ ตัวอย่างเช่น เพื่อส่งเสริมการประสานงานในระบบอุดมศึกษาที่บ่งบอกถึงการศึกษาสอดคล้องกับความต้องการและมีมาตรฐานสากลของความเป็นเลิศ เมื่อนำมาจัดทำเป็นแผนเฉพาะเจาะจงและดูว่าอะไรจะเป็นความสำเร็จ ควรอยู่ในสภาพที่มีความแม่นยำว่ามีปริมาณการเปลี่ยนแปลงเท่าไร และอะไรเป็นระดับที่เป็นปริมาณที่ต้องการให้ไปถึงในปลายทางของแผนงาน ถ้ารายการต่างๆ ที่มีการให้สัญญา แต่ไม่มีการบ่งบอกในแผนผลลัพธ์ ก็จะเป็นการให้สัญญาในกระบวนการวางแผนที่ต้องมีข้อคำถาม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการใช้ตัวบ่งชี้ในการวัดระดับที่เป็นเป้าหมายของแผนว่า “สัมฤทธิ์ผล”

2. การกำกับระบบการศึกษา (Monitoring educational system) การเปลี่ยนแปลงการศึกษา เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลของธรรมชาติในระบบการศึกษาหรือเป็นผลของการปฏิบัติที่แน่นอน การนำตัวบ่งชี้มากำกับกับการเปลี่ยนแปลง จึงต้องให้มองเห็นภาพได้และมักใช้มุมแคบของการพัฒนาการศึกษา ด้วยวิธีการนำมาเป็นแนวทางใช้การพัฒนาระบบที่อาศัยแผนงานและนโยบายมาร่วมกันจัดทำเป็นตัวบ่งชี้ ซึ่งการใช้ตัวบ่งชี้วัดความครอบคลุม อาจใช้สถิติทั่วไปในรายงานบันทึกเหตุการณ์ที่จัดเตรียมไว้สำหรับผู้บริหารการศึกษา

3. การวิจัยศึกษาเพื่อพัฒนาระบบ (Researching educational system development) การใช้ตัวบ่งชี้เป็นตัวแทนคุณลักษณะของระบบการศึกษา ในการวิจัยการศึกษามี 2 ชนิด คือ ชนิดแรกใช้ในการวิเคราะห์ระหว่างประเทศ (Cross-national analysis) มากกว่าเน้นรูปแบบการศึกษาหรือความ สัมพันธ์ภายในระหว่างสังคมในตัวแปรย่อย และชนิดที่ 2 เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความยากในการใช้ตัวแทนทางคุณลักษณะของระบบการศึกษา โดยวัดการเปลี่ยนแปลงและรูปแบบการพัฒนาที่เป็นภายในของแต่ละเมือง

4. การจำแนกประเภทของระบบการศึกษา (Classifying educational system) การใช้ตัวบ่งชี้เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าของการดำเนินงานที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ การจำแนกประเภทของระบบการศึกษา จะให้ความยุติธรรมอย่างทั่วไประหว่างกลุ่มที่ใช้ และสามารถทำให้เกิดการจำแนกประเภทได้จากจำนวนเหตุผลที่มากมาย ทั้งนักการเมือง นักวิชาการ และนักวางแผน จะให้การพัฒนาอย่างมากกับเมืองต่างๆ

นอกจากนี้ นิตยา สำเร็จผล (2547: 124) ได้วิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต พบว่า ตัวบ่งชี้ทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีประโยชน์ ดังนี้

1. ใช้ในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา
2. ใช้ในการวางแผนการดำเนินงานทางการศึกษาเพื่อให้บรรลุผลตามต้องการ
3. ใช้ในการกำกับดูแล และประเมินระบบการศึกษา และการประกันคุณภาพ
4. ใช้ในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่ดีที่สุด (Benchmarking) เพื่อการ

เทียบเคียง

สอดคล้องกับ รุ่งรังษี วิบูลย์ชัย (2544: 36) ได้วิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมของคุณภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา พบว่า ตัวบ่งชี้จะให้สารสนเทศเป็นองค์รวมอย่างกว้างๆ แต่มีความชัดเจนเพียงพอที่จะใช้ในการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ หรือใช้ในการประเมินตัวบ่งชี้ มักถูกพัฒนาขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย คือ เพื่อกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์เพื่อกำกับหรือประเมินระบบการศึกษา ในปัจจุบันนักศึกษามักจะนำตัวบ่งชี้มาใช้เป็นสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา

สอดคล้องกับ วันเพ็ญ ผ่องกาย (2549: 32) ได้วิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า การนำตัวบ่งชี้มาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษาจะเกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการวางแผนของรัฐบาล และหน่วยงานงบประมาณ เพื่อจัดลำดับการจัดสรรงบประมาณการขยายโอกาสทางการศึกษาและคุณภาพการศึกษา
2. ใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสม เพื่อนำมาแก้ปัญหาทางการศึกษา โดยเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบคุณภาพ ประสิทธิภาพของการดำเนินงานภายในองค์กรในด้านต่างๆ เพื่อการพิจารณาให้การสนับสนุนองค์กรนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง
3. ช่วยลดความซ้ำซ้อนในเรื่องต่างๆ ด้วยการนำมาสรุปเป็นเงื่อนไขที่มีความชัดเจน มีเกณฑ์หรือระดับการวัดที่แน่นอนที่จะทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์
4. ช่วยสะท้อนให้เป็นภาพของการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบจากภายนอกทั้งในส่วนที่เป็นปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งประสิทธิภาพในการติดตามการจัดการศึกษาว่า สามารถดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ เหล่านี้ได้อย่างไร

สรุปได้ว่า ตัวบ่งชี้สามารถที่จะนำมาใช้ในการกำกับในสิ่งที่ต้องการจะวัด เพื่อการตอบคำถามหรืออธิบายสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สนใจ ซึ่งจะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมายของนโยบายทางการศึกษา เพื่อที่จะช่วยให้เห็นภาพของผลผลิตที่เกิดขึ้นนั้น ตลอดจนสามารถกำกับติดตาม และประเมินผลความสำเร็จของงานได้

เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวบ่งชี้

เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวบ่งชี้ มีนักวิชาการได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกตัวบ่งชี้ไว้ ดังนี้ ศิริชัย กาญจนวาสี (2544: 84-86) ได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกตัวบ่งชี้ไว้ ดังนี้

1. ความตรง (Validity) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องบ่งชี้ได้ตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ ซึ่งมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1) มีความตรงประเด็น (Relevant) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้ตรงประเด็น มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณลักษณะที่มุ่งวัด

2) ความเป็นตัวแทน (Representative) ตัวบ่งชี้ต้องมีความเป็นตัวแทนคุณลักษณะที่มุ่งวัด หรือมีมุมมองที่ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญของคุณลักษณะที่วัดอย่างครบถ้วน

2. ความเที่ยง (Reliability) ตัวบ่งชี้ที่ดีต้องมีคุณลักษณะที่มุ่งวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ คงเส้นคงวา หรือบ่งชี้ได้คงที่ เมื่อทำการวัดซ้ำในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1) ความเป็นปรนัย (Objectivity) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้อย่างเป็นปรนัย การตัดสินใจเกี่ยวกับค่าของตัวบ่งชี้ ควรขึ้นอยู่กับสถานะที่เป็นอยู่ หรือคุณสมบัติของสิ่งนั้นมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับความรู้สึกตามอัตวิสัย

2) มีความคลาดเคลื่อนต่ำ (Minimum error) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้อย่างมีความคลาดเคลื่อนต่ำ ค่าที่ได้จะต้องมาจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

3. ความเป็นกลาง (Neutrality) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องบ่งชี้ความเป็นกลาง ปราศจากความลำเอียง (bias) ไม่โน้มเอียงเข้าหาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ชี้นำโดยการเน้นการบ่งชี้เฉพาะ ลักษณะความสำเร็จ หรือความล้มเหลว หรือความไม่ยุติธรรม

4. ความไว (Sensitivity) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องมีความไวต่อคุณลักษณะที่มุ่งวัดความสามารถแสดงความผันแปร หรือความแตกต่างระหว่างหน่วยวิเคราะห์อย่างชัดเจน โดยตัวบ่งชี้จะต้องมีมาตรและหน่วยวัดที่มีความละเอียดเพียงพอ

5. สะดวกในการนำไปใช้ (Practicality) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องสะดวกในการนำไปใช้ ซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

1) เก็บข้อมูลง่าย (Availability) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องสามารถนำไปใช้วัด หรือเก็บข้อมูลได้สะดวก สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจ นับ วัด หรือสังเกตได้ง่าย

2) แปลความหมายง่าย (Interpretability) ตัวบ่งชี้ที่ดีควรได้ค่าการวัดที่มีจุดสูงสุดและต่ำ เข้าใจง่าย และสามารถสร้างเกณฑ์ตัดสินคุณภาพได้ง่าย

ฟิทซ์ – กิบบอน (Fitz – Gibbon. 1996: 160-165) ได้เสนอเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวบ่งชี้ผลการปฏิบัติงานทางการศึกษาเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

- สรุปได้ว่า เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวบ่งชี้ จะต้องคำนึงถึงความตรงตามคุณลักษณะที่ต้องการ วัด ความเที่ยงตามคุณลักษณะที่มุ่งวัดอย่างน่าเชื่อถือ ความเป็นกลางที่มีความยุติธรรม ความไวต่อคุณลักษณะที่มุ่งวัด ความสะดวกในการนำไปใช้ รวมทั้งประโยชน์ของการนำตัวบ่งชี้ไปใช้

ในการพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษานั้นมีแนวทางที่สำคัญ 3 วิธี (สรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์).

1. การพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการนำผลไปใช้ (Pragmatic reduction) การพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษาโดยแนวทางนี้ สามารถทำได้ 2 วิธีด้วยกัน คือ วิธีที่ 1 โดยการคัดเลือกตัวแปรที่ผู้พัฒนาพิจารณาแล้วมีความเหมาะสมมาจำนวนหนึ่ง นำมาใช้กำหนดเป็นตัวบ่งชี้ ซึ่งการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยวิธีนี้จะได้ตัวบ่งชี้ที่เป็นตัวแทน (Representative indicator) วิธีที่ 2 โดยการคัดเลือกตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน มาทำการรวมเข้าด้วยกัน (Combination) เพื่อลดจำนวนตัวแปรลง ซึ่งการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยวิธีนี้ จะได้ตัวบ่งชี้ที่มีความชัดเจนในการบ่งชี้ถึงคุณลักษณะของสถานการณ์นั้นๆ

2. การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยยึดหลักทฤษฎี (Theoretical method) เป็นวิธีการนำตัวแปรจำนวนหนึ่งที่ได้มาจากการคัดเลือกตามทฤษฎี มาพิจารณากำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวแปร จากนั้นนำมาคำนวณค่าตัวบ่งชี้รวมด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์

3. การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยวิธีเชิงประจักษ์ (Empirical method) เป็นวิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้ที่มีความใกล้เคียงกับการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยยึดหลักทฤษฎี ต่างกันแต่เพียงการกำหนดน้ำหนักของตัวแปร กล่าวคือ การกำหนดน้ำหนักของตัวแปรตามวิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยยึดหลักทฤษฎี เป็นการกำหนดน้ำหนักตามความสำคัญของตัวแปร ซึ่งอาจใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ส่วนการกำหนดน้ำหนักของตัวแปรตามวิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยวิธีเชิงประจักษ์นั้นเป็นการใช้วิธีการทาง

สถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) โดยวิเคราะห์จัดกลุ่ม (Cluster analysis) เป็นต้น

ปัญหาที่อาจพบได้จากการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยวิธีการเชิงประจักษ์ก็คือ ปัญหาเกี่ยวกับความชัดเจนของข้อมูลที่ใช้กำหนดคุณลักษณะของตัวบ่งชี้ และปัญหาความลำเอียงในการคัดเลือกตัวแปรองค์ประกอบ นอกจากนี้แล้วการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบ อาจพบปัญหาเกี่ยวกับความไม่เพียงพอของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา โดยเฉพาะในกรณีที่ตัวแปรที่นำมาศึกษามีเป็นจำนวนมาก เนื่องจากต้องการกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนอย่างน้อย 10 จำนวนตัวแปร

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2550: 14) ได้กล่าวถึง แนวทางในการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษาศาสนศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมีหลักการสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546
2. เป็นตัวบ่งชี้ที่ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ภายใต้หลักการสำคัญ คือ ไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่สถาบันอุดมศึกษา
3. เป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถประเมินได้ครบทุกมิติของระบบประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ สำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการจะกำหนดแนวปฏิบัติที่ดี พร้อมทั้งเสนอแนะตัวอย่างแนวทางการพัฒนาไว้ด้วย
4. เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการบริหารภายใน ด้านการเงินและบุคลากร และด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม
5. จำนวนตัวบ่งชี้และเกณฑ์กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น เป็นเพียงจำนวนและเกณฑ์ขั้นต่ำ สถาบันอุดมศึกษาสามารถเพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน
6. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภททั่วไปที่ใช้กับทุกสถาบันอุดมศึกษา และประเภทที่แยกใช้เฉพาะกับสถาบันที่มีจุดเน้นต่างกัน ได้แก่ สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเพียงอย่างเดียว ตามนิยามที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

นอกจากนี้ พรเทพ เมืองแมน (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท พบว่า การกำหนดดัชนีบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการศึกษา ได้ดัชนีบ่งชี้คุณภาพที่มีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด จำนวน 82 ดัชนี จำแนกแต่ละองค์ประกอบได้ดังนี้ องค์ประกอบด้านปรัชญาและวัตถุประสงค์ องค์ประกอบด้านอาจารย์ องค์ประกอบด้านนิสิตนักศึกษา องค์ประกอบด้านหลักสูตร องค์ประกอบด้านกระบวนการเรียนการสอน องค์ประกอบด้านทรัพยากรสนับสนุนทางวิชาการ องค์ประกอบด้านการวิจัย องค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ

สรุปได้ว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษานั้นมีแนวทางที่สำคัญ 3 วิธี คือ การพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อนำผลไปใช้ การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยยึดหลักทฤษฎี และการพัฒนาตัวบ่งชี้โดยวิธีเชิงประจักษ์ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษาพบว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษาที่มีวิธีการหลัก 3 วิธี คือ 1) การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ 2) การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และ 3) การพัฒนาตัวบ่งชี้โดยการใช้เทคนิคเดลฟาย เทคนิค EDFR การสัมภาษณ์ การระดมสมองและการจัดกลุ่มสนทนา ซึ่งเป็นวิธีการที่ใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

ในการวัดและประกันคุณภาพหลักสูตรนั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการตรวจวัด หรือควบคุมคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับต่างๆ ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2541: 25) ได้เสนอตัวบ่งชี้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ คำอธิบาย (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ปัจจัยนำออก (Output) และ ผลลัพธ์ (Outcome) โดยแต่ละด้านมีองค์ประกอบย่อยและตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. ด้านคำอธิบาย (Context) ประกอบด้วย ปรัชญา นโยบาย วัตถุประสงค์ ปณิธาน สภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ และสภาพการบริหารจัดการ
2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร นักศึกษา การเงิน และงบประมาณ สื่อและเครื่องมือ
3. ด้านกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย กระบวนการบริหารและการจัดการ กระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการประกันคุณภาพ
4. ด้านปัจจัยนำออก (Output) ประกอบด้วย ปริมาณและคุณภาพบัณฑิต ปริมาณและคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ปริมาณและคุณภาพนักวิจัย ปริมาณและคุณภาพงานบริการทางวิชาการ ปริมาณและคุณภาพงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. ด้านผลลัพธ์ (Outcome) ประกอบด้วย ศรัทธาของประชาชนต่อคณะและการสนองตอบด้านกำลังคนของประเทศ

นอกจากนี้ เมอริว ฟอร์ด และฮับบาร์ด (อาทิตยา ดวงมณี. 2540: 51; อ้างอิงจาก Mayhew Ford and Hubbard. 1990) ได้เสนอองค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องการบรรลุการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพหรือมีคุณภาพเป็นเลิศทางวิชาการนั้นจะต้องคำนึงถึง ดังนี้

1. หลักสูตรและการจัดการศึกษาทั่วไป การจัดหลักสูตรรายวิชาจะส่งผลต่อการพัฒนาเชาวน์ปัญญาของนักศึกษาอย่างแท้จริง

2. กิจกรรมนอกหลักสูตรหรืองานกิจกรรมนิสิต/นักศึกษา จะต้องช่วยส่งเสริมเชาวน์ปัญญาส่งเสริมบุคลิกภาพและทักษะทางสังคมให้กับนักศึกษาอย่างแท้จริง

3. คุณภาพอาจารย์ การที่จะทำให้อาจารย์สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องได้รับค่าตอบแทนที่ดี ภาระการสอนที่เหมาะสม สวัสดิการต่างๆ ต้องสูงพอเมื่อเทียบกับวิชาชีพอื่นๆ

4. การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ นอกจากการเรียนการสอนที่ทำให้นิสิต/นักศึกษามีพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาอย่างแท้จริงแล้ว อาจารย์ผู้สอนต้องเป็นแบบอย่างที่ดี และคอยขัดเกลาพฤติกรรมที่ดีให้กับนิสิต/นักศึกษา

5. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ผู้บริหารต้องมีระบบในการพัฒนาอาจารย์ ส่งเสริมให้อาจารย์มีการพัฒนาเชาวน์ปัญญา จัดบรรยากาศทางวิชาการ มีกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาด้วยกันและระหว่างอาจารย์ด้วยกัน และมีการสำรวจความต้องการของนักศึกษาในด้านต่างๆ ด้วย

เวสเตอร์ (จตุพล ยงศร. 2553: 59; อ้างอิงจาก Webster. 1995: 20 – 24) ได้กล่าวถึงวิธีการประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาว่า สามารถพิจารณาตรวจวัดได้จาก ความมีชื่อเสียง ความสำเร็จของอาจารย์ เช่น การได้รับรางวัล การอ้างอิงเอกสารทางวิชาการ ความสำเร็จในชีวิตของนักศึกษา คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยของนักศึกษาจากแบบทดสอบมาตรฐาน และปริมาณทรัพยากรของสถาบัน โดยเห็นว่า ผู้ประเมินคุณภาพควรใช้เกณฑ์หลายๆ เกณฑ์ประกอบกัน โดยให้คำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาและอาจารย์ ภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยและที่สำคัญให้คำนึงถึงเกณฑ์ที่ถือว่าช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นอันดับแรก

วันชัย ศิริชนะ (2537: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ 1) สมรรถภาพในการดำเนินงาน ประกอบด้วย จำนวนนักศึกษารวม นักศึกษาเข้าใหม่ ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้สมัครเข้าศึกษา จำนวนสาขาของหลักสูตรที่เปิดสอน จำนวนโครงการจัดการศึกษาพิเศษอื่นๆ อัตราการลาออก โอนย้ายของนักศึกษา จำนวนอาจารย์ คุณวุฒิของอาจารย์ อัตราการลาออก โอนย้ายของอาจารย์ อัตราการใช้ประโยชน์ของสถานที่ อัตราการใช้ห้องสมุด อัตราการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาประเภทต่างๆ และจำนวนโครงการร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก 2) สมรรถภาพการเงิน ประกอบด้วย อัตราส่วนเงินงบประมาณต่อเงินรายได้ อัตราส่วนงบลงทุนต่อการดำเนินการ อัตราส่วนการใช้จ่ายเงินงบประมาณ และเงินรายได้ต่อหัวนักศึกษา และความสามารถในการหา

รายได้จากการบริหาร และ 3) สมรรถภาพเชิงสัมฤทธิ์ผล ประกอบด้วยสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน สัมฤทธิ์ผลในการศึกษาต่อ สัมฤทธิ์ผลในการหางานทำ และสัมฤทธิ์ผลในการไปประกอบอาชีพ

ฮอดจ์ (จตุพล ยงศร. 2553: 60; อ้างอิงจาก Hodge. 2008) ได้ทำการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้หลัก ที่แสดงถึงประสิทธิภาพของวิทยาลัยชุมชนเบลล์เลวูว์ (Bellevue Community College) ได้ตัวบ่งชี้ คุณภาพ 13 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 1) การสำเร็จตามหลักสูตรและการได้รับปริญญา 2) ผลสำเร็จ ของนักศึกษาออนไลน์ 3) สถานะการคงอยู่ของนักศึกษา 4) ความต่อเนื่องของหลักสูตรระยะสั้นที่ เตรียมพร้อมไปสู่หลักสูตรหลักของวิทยาลัย 5) ความพึงพอใจของนายจ้างและความก้าวหน้าใน อาชีพของนักศึกษา 6) ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของวิทยาลัย 7) ประสิทธิภาพของการ ดำเนินงาน 8) ความหลากหลาย 9) ความก้าวหน้าของวิทยาลัย 10) การศึกษาต่อในชั้นสูงของ ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย 11) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการดำเนินงานของวิทยาลัย 12) ความพึงพอใจของบุคลากร 13) ความเป็นเลิศในการสอน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้เป็นเครื่องมือสำคัญในระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ คำอธิบาย (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ปัจจัยนำออก (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) โดยแต่ละด้านมีองค์ประกอบย่อยและตัว บ่งชี้ องค์ประกอบของคุณภาพการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องการบรรลุการจัดการศึกษาที่มี คุณภาพหรือมีความเป็นเลิศทางวิชาการนั้นจะต้องคำนึงถึงหลายปัจจัย เช่น การจัดหลักสูตร รายวิชาจะส่งผลต่อการพัฒนาเชาวน์ปัญญาของนักศึกษา กิจกรรมนอกหลักสูตรจะต้องช่วยส่งเสริม เชาวน์ปัญญาส่งเสริมบุคลิกภาพและทักษะทางสังคมให้กับนักศึกษา คุณภาพอาจารย์จะทำให้ อาจารย์สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหาร ผู้บริหารต้องมีระบบในการพัฒนาอาจารย์ ส่งเสริมให้อาจารย์มีการพัฒนา เชาวน์ปัญญา จัดบรรยากาศทางวิชาการ มีกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา ด้วยกันและระหว่างอาจารย์ด้วยกัน และมีการสำรวจความต้องการของนักศึกษา ดังนั้น หาก สถานศึกษามีการวางระบบองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน จะส่งผลให้การดำเนินงานของ มหาวิทยาลัยมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม

เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2556: ออนไลน์) ได้กำหนดองค์ของการประกันคุณภาพหลักสูตรไว้ในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ดังนี้

การรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การรับรองวิทยฐานะ และมาตรฐานการศึกษา และเพื่อให้การบริหารงานด้านวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงให้ออกประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548” ดังต่อไปนี้

1. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการนี้ เรียกว่า “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548”

2. ให้ใช้ประกาศกระทรวงนี้สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชาที่จะเปิดใหม่ และหลักสูตรเก่าที่จะปรับปรุงใหม่ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน และให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3. ให้ยกเลิก

1) ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2542” ลงวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2542

2) ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ระดับต้น พ.ศ. 2539” ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540

3) ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ระดับวิชาชีพ พ.ศ. 2539” ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540

4) ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ระดับวิชาชีพ (ต่อเนื่อง 2 ปี) พ.ศ. 2539” ลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540

4. ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและ มาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของสาขานั้นๆ โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้ง ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ หมั่นแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และสามารถติดต่อสื่อสาร กับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี รวมทั้งให้เป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม

5. ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาค การศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 14 สัปดาห์ สถาบันอุดมศึกษาที่ เปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ให้กำหนดระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิต โดยมีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้ กับการศึกษาภาคปกติ สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบไตรภาค หรือระบบจตุรภาคให้ถือ แนวทาง ดังนี้

ระบบไตรภาค 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษาปกติ มีระยะ เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 12 สัปดาห์

ระบบจตุรภาค 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ภาคการศึกษาปกติ 1 ภาคการศึกษา ปกติ มีระยะ เวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 10 สัปดาห์

สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาระบบอื่น ให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบ การศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน ด้วย

6. การคิดหน่วยกิต

- 1) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยาย หรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง ต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค
- 2) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค
- 3) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค
- 4) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาทำ โครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ไม่น้อยกว่า 45 ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิตระบบทวิภาค

7. จำนวนหน่วยกิตรวมและระยะเวลาการศึกษา

- 1) หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา
- 2) หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 10 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 15 ปี การศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา
- 3) หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 180 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 12 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 18 ปี การศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา
- 4) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน 4 ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน 6 ปี การศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) จะต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรปริญญาตรี และ จะต้องสะท้อนปรัชญาและเนื้อหาสาระของหลักสูตรปริญญาตรีนั้นๆ โดยครบถ้วนและให้ระบุคำว่า “ต่อเนื่อง” ในวงเล็บต่อท้ายชื่อหลักสูตร ทั้งนี้ ให้นับเวลาศึกษาจากวันที่เปิดภาคการศึกษาแรกที่ รับเข้าศึกษาในหลักสูตรนั้น

8. โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

1) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดวิชาศึกษาทั่วไปในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใดๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

อนึ่ง การจัดวิชาศึกษาทั่วไปสำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) อาจได้รับการยกเว้นรายวิชาที่ได้ศึกษามาแล้วในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือระดับอนุปริญญา ทั้งนี้ จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่ได้รับการยกเว้นดังกล่าว เมื่อนับรวมกับรายวิชาที่จะศึกษาเพิ่มเติมในหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ต้องไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

2) หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมดังนี้

2.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า 84 หน่วยกิต

2.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า 114 หน่วยกิต

2.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า 144 หน่วยกิต

2.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต

สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่ หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต

3) หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ตามที่ตนเองถนัดหรือสนใจ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาใดๆ ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

สถาบันอุดมศึกษาอาจยกเว้นหรือเทียบโอนหน่วยกิตรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ให้กับนักศึกษาที่มีความรู้ความสามารถที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นักศึกษาต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร และเป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่การศึกษาในระบบ และแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการเทียบโอนของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา

9. จำนวนและคุณสมบัติของอาจารย์ ต้องมีอาจารย์ประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น ซึ่งมีคุณสมบัติตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนไม่น้อยกว่า 5 คน และในจำนวนนั้นต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ อย่างน้อย 2 คน ทั้งนี้ อาจารย์ประจำในแต่ละหลักสูตรจะเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรในเวลาเดียวกันไม่ได้

10. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

10.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี 5 ปี และไม่น้อยกว่า 6 ปี) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

10.2 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า หรือระดับอนุปริญญา (3 ปี) หรือเทียบเท่า ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัยหรือตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา พ.ศ. 2548

11. การลงทะเบียนเรียน ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา และจะสำเร็จการศึกษาได้ดังนี้

11.1 หลักสูตรปริญญาตรี (4 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 6 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 14 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

11.2 หลักสูตรปริญญาตรี (5 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 8 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 17 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

11.3 หลักสูตรปริญญาตรี (ไม่น้อยกว่า 6 ปี) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 10 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 20 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

11.4 หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน 4 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน 8 ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา สำหรับการลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อนให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต หากสถาบันอุดมศึกษาใดมีเหตุผลและความจำเป็น การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิตแตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นก็อาจทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ ต้องเรียนให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร

12. เกณฑ์การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา ให้สถาบันอุดมศึกษากำหนดเกณฑ์การวัดผลเกณฑ์ขั้นต่ำของแต่ละรายวิชา และเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร โดยต้องเรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า จึงถือว่าเป็นจบหลักสูตรปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาที่ใช้ระบบการวัดผลและการสำเร็จการศึกษาที่แตกต่างจากนี้จะต้องกำหนดให้มีค่าเทียบเคียงกันได้

13. ชื่อปริญญา สถาบันอุดมศึกษาที่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาไว้แล้ว ให้ใช้ชื่อปริญญาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานั้นในกรณีที่ปริญญาใดยังมีได้กำหนดชื่อไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือกรณีที่สถาบันอุดมศึกษาใดไม่มีการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยปริญญาในสาขาวิชา และอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา ให้ใช้ชื่อปริญญาตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

14. การประกันคุณภาพของหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ชัดเจน ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นหลัก 4 ประเด็น คือ

14.1 การบริหารหลักสูตร

14.2 ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

14.3 การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา

14.4 ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

15. การพัฒนาหลักสูตร ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุกๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี

16. ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวได้ หรือมีความจำเป็นต้องปฏิบัติ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่จะพิจารณา และให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการอุดมศึกษานั้นเป็นที่สุด

สรุปได้ว่า เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ตามประกาศของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดสาระสำคัญด้านการประกันคุณภาพของหลักสูตร โดยกำหนดให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบการประกันคุณภาพของหลักสูตรให้ชัดเจน ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นหลัก 4 ประเด็น คือ การบริหารหลักสูตร ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา และความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือ

ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการด้านการบริหารจัดการหลักสูตรที่มีคุณภาพต่อไป

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ให้ความหมายกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติว่า หมายถึงกรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ การแบ่งสายวิชา ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับคุณวุฒิ ลักษณะของหลักสูตรใหม่ในแต่ละระดับคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ การเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ ได้กำหนดองค์ประกอบของการประกันคุณภาพหลักสูตรไว้ในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง องค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 2556: ออนไลน์) ดังนี้

หลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2556: ออนไลน์) ได้กำหนดหลักการสำคัญของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติไว้ 4 ข้อ ได้แก่

1. ยึดหลักความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ตลอดจนมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษา โดยมุ่งให้กรอบฯ เป็นเครื่องมือในการนำ แนวนโยบายในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษา ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะกรอบฯ มีแนวทางที่ชัดเจนในการนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรการปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอนของอาจารย์ การเรียนรู้ของนักศึกษา ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้มั่นใจว่า บัณฑิตจะบรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวังได้จริง

2. มุ่งเน้นที่มาตรฐานสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของบัณฑิต (Learning Outcomes) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพ เพื่อประกันและสื่อสารให้หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจและมั่นใจถึงกระบวนการผลิตบัณฑิต โดยเริ่มที่ผลลัพธ์และผลลัพธ์ของการศึกษา คือ กำหนดมาตรฐานผลการเรียนของบัณฑิตที่คาดหวังไว้ก่อน หลังจากนั้นจึงพิจารณาถึงองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องใน

กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะส่งเสริมให้บัณฑิตบรรลุถึงมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่าง สอดคล้องและส่งเสริมกันอย่างเป็นระบบ

3. มุ่งที่จะประมวลกฎเกณฑ์และประกาศต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการไว้แล้วเข้าไว้ด้วยกันและ เชื่อมโยงกันอยู่ในเอกสารฉบับเดียว ซึ่งจะสามารถอธิบายให้ผู้เกี่ยวข้องได้เข้าใจอย่างชัดเจน เกี่ยวกับความหมายและความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาของคุณวุฒิหรือปริญญาในระดับต่าง ๆ

4. มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันอุดมศึกษาใดๆ ของประเทศไทย เป็นที่ยอมรับ และเทียบเคียงกันได้ทั้งในสถาบันอุดมศึกษาของไทยและต่างประเทศ เนื่องจากกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิจะช่วยกำหนดความมีมาตรฐานในการจัดการศึกษาในทุกชั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเปิด โอกาสให้สถาบัน อุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตร ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่าง หลากหลาย โดยมั่นใจถึงผลผลิตสุดท้ายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของบัณฑิตจะมีมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ตามที่มุ่งหวัง สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขและภาคภูมิใจ เป็นที่พึงพอใจ ของผู้ใช้บัณฑิต และเป็นคนดีของสังคม ช่วยเพิ่มความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการพัฒนา ประเทศชาติได้

สรุปได้ว่า กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มีความสำคัญเป็นการประกัน คุณภาพหลักสูตรเพื่อให้สาธารณชนมั่นใจว่านักศึกษาที่เข้ามาเรียนในหลักสูตรนั้นๆ จะได้รับความรู้ ครบถ้วนตามกระบวนการเรียนการสอนของหลักสูตร ซึ่งกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติเปรียบเสมือนคู่มือของอาจารย์ในการสอนแต่ละรายวิชา เพราะเป็นการวางแนวทางการ สอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

วัตถุประสงค์ของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2556: ออนไลน์) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

1. เพื่อเป็นกลไกหรือเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การ ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการนำไปเป็นหลักในการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการ สอน และประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

2. เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตให้ชัดเจนโดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ ของบัณฑิตที่คาดหวังในแต่ละคุณวุฒิ/ปริญญาของสาขา/สาขาวิชาต่างๆ และเพื่อให้ สถาบันอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในสาขา/สาขาวิชาได้ใช้เป็นหลัก และเป็นแนวทางใน การวางแผน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการจัดการศึกษา เช่น การพัฒนาหลักสูตร การ ปรับเปลี่ยนกลวิธีการสอน วิธีการเรียนรู้ ตลอดจนกระบวนการวัดและประเมินผลนักศึกษา

3. เพื่อเชื่อมโยงระดับต่างๆ ของคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษาให้เป็นระบบ เพื่อบุคคลจะได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลายตามหลักการศึกษาตลอดชีวิต มีความชัดเจนและโปร่งใส สามารถเทียบเคียงกับมาตรฐานคุณวุฒิในระดับต่างๆ กับนานาชาติได้

4. เพื่อช่วยให้เกิดวัฒนธรรมคุณภาพในสถาบันอุดมศึกษาและเป็นกลไกในการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง และใช้เป็นกรอบอ้างอิงสำหรับผู้ประเมินของการประกันคุณภาพภายนอกเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต และการจัดการเรียนการสอน

5. เพื่อเป็นกรอบของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้างความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการชุมชน สังคมและสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับความหมายของคุณวุฒิ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะในการทำงาน รวมทั้งคุณลักษณะอื่นๆ ที่คาดว่าจะบัณฑิตจะมี

6. เพื่อประโยชน์ในการเทียบเคียงมาตรฐานคุณวุฒิระหว่างสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศในการโอนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษา การลงทะเบียนข้ามสถาบัน และการรับรองคุณวุฒิผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

7. เพื่อให้มีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเองของแต่ละสาขา/สาขาวิชา

8. เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอน/ระเบียบ (Deregulation) การดำเนินการให้กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็ง

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา

องค์ประกอบของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

การกำหนดองค์ประกอบของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาตินั้นมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งก่อให้เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญ (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2555: ออนไลน์) ดังนี้

1. ระดับและจุดเน้นทางการศึกษา แบ่งตามระดับการศึกษาได้ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษา และแบ่งตามระดับคุณวุฒิได้ 6 ระดับ ได้แก่ อนุปริญญา ปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง และปริญญาเอก ตามลำดับ ทั้งนี้ มีจุดเน้น 2 ส่วนสำคัญ คือ สายวิชาการ ซึ่งเน้นการวิจัยเป็นหลัก และสายวิชาชีพซึ่งเน้นความเชี่ยวชาญเชิงอาชีพด้านต่างๆ

2. หน่วยกิตและระยะเวลา เป็นการกำหนดปริมาณการเรียนรู้และระยะเวลาที่คาดหวังจะให้บัณฑิตบรรลุกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ของคุณวุฒิแต่ละระดับ โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

3. กลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่คาดหวังที่จะให้บัณฑิตเรียนรู้ และสามารถทำได้หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว ซึ่งต้องมีกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่สำคัญอย่างน้อย 5 ด้าน ได้แก่

3.1 การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

3.2 ความรู้

3.3 ทักษะทางเชาวน์ปัญญา

3.4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

3.5 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสาร

กรอบแนวคิดผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน จะเพิ่มขึ้นของระดับชั้นหรือความซับซ้อนของการเรียนรู้ที่คาดหวังในคุณวุฒิแต่ละระดับ ทั้งนี้ต้องมุ่งให้มีการสะสมความรู้ ทักษะและคุณลักษณะตามข้อกำหนดในแต่ละกลุ่มมาตรฐานฯ ที่เป็นการสะสม รายละเอียดปรากฏในคู่มือการนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิสู่การปฏิบัติ

4. การกำหนดชื่อปริญญาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญาของกระทรวงศึกษาธิการ

5. การรับรองผลการเรียนรู้และประสบการณ์ที่มีมาก่อนและการเทียบโอนผลการเรียน ในกรณีที่นักศึกษา มีการพัฒนาความรู้และทักษะมาแล้วจากการศึกษาตามอัธยาศัย จากการทำงาน จากการเรียนในระดับอาชีวศึกษา หรือจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น โดยมีผลการประเมินเป็นที่น่าสนใจ นักศึกษาสามารถยื่นความจำนงในการขอเทียบโอนผลการเรียนรู้ที่มีมาก่อนว่ามีความรู้และทักษะเพียงพอ สามารถเทียบเคียงกับผลการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ และได้รับอนุญาตให้เรียนต่อได้ ทั้งนี้โดยอาศัยหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนระดับปริญญาเข้าสู่วการศึกษาในระบบตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

6. ปัจจัยสู่ความสำเร็จ เป็นการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุถึงกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ข้างต้น ซึ่งต้องเริ่มจากการวางแผนการพัฒนาหลักสูตรแบบใหม่ คือ การจัดทำข้อกำหนดจำเพาะของหลักสูตรและรายวิชา (Program and Course Specifications) ซึ่งเป็นการจัดทำแผนการเรียนการสอนที่ผู้สอนแต่ละรายวิชาของหลักสูตรจะต้องร่วมกันกำหนด กลวิธีการสอนให้ส่งเสริมและสอดคล้องกัน โดยมุ่งเป้าหมายการจัดการเรียนการสอนไปที่กลุ่มมาตรฐานการเรียนรู้ของบัณฑิตที่กำหนดไว้และจะต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา รวมทั้งการประเมินหลักสูตรเพื่อให้มั่นใจว่าบัณฑิตบรรลุผลการเรียนรู้ตามกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนด ดังนั้น คณาจารย์ทุกคนในหลักสูตรจึงต้องปรับกลวิธีการสอนในแต่ละรายวิชาให้มีการบูรณาการให้สัมพันธ์สอดคล้องกัน ตลอดจนส่งเสริมซึ่งกันและกันในภาพรวมของหลักสูตร

ส่วน กฤตพร ชูแสง. (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ภายใต้แผนงานวิจัยคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดิเรก นักศึกษาและบัณฑิตให้ความสำคัญกับทักษะด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเป็นอันดับแรก ทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสารเป็นอันดับสอง และทักษะทางเชาว์ปัญญาเป็นอันดับสาม ผู้ปกครองให้ความสำคัญกับทักษะด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเป็นอันดับแรก ส่วนอาจารย์และผู้บริหารให้ความสำคัญกับทักษะด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเป็นอันดับแรก ทักษะพิสัยเป็นอันดับสอง และการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเป็นอันดับสาม

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย ระดับและจุดเน้นทางการศึกษา หน่วยกิตและระยะเวลา กลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม ความรู้ ทักษะทางเชาว์ปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการคิดวิเคราะห์และการสื่อสาร แต่ละด้านมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพนิสิตนักศึกษา การกำหนดชื่อปริญญา การรับรองผลการเรียนรู้และประสบการณ์ที่มีมาก่อนและการเทียบโอนผลการเรียน และปัจจัยการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุถึงกลุ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ ซึ่งทุกส่วนมีส่วนสำคัญสำหรับการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของสังคม

มาตรฐานของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

มาตรฐานของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 มี 2 ส่วน คือ การเรียนรู้ และมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับปริญญาตรี แต่ละส่วนแบ่ง 5 ด้าน ดังนี้ (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2555: ออนไลน์)

1. การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษากวอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้บัณฑิตมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตนและส่วนรวม ความสามารถในการปรับตัวชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามศีลธรรมทั้งในเรื่องส่วนตัวและสังคม

1.2 ด้านความรู้ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอ ข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงในหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่างๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้

1.3 ด้านทักษะทางปัญญา หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ และใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน

1.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2. มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับปริญญาตรี คือ ข้อกำหนดเฉพาะซึ่งเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นจากการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน ที่ได้รับการพัฒนาระหว่างการศึกษา จากการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้ทั้งในและนอกหลักสูตรและแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจและความสามารถจากการเรียนรู้เหล่านั้นได้อย่างเป็นที่เชื่อถือเมื่อเรียนจบในรายวิชาหรือหลักสูตรนั้นแล้วมีอย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรมและวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น ค่านิยมพื้นฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ แสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมจริยธรรม อาทิ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจโลก เป็นต้น

2.2 ด้านความรู้ มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ ตระหนักรู้หลักการและทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ มีความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้านในสาขาวิชา และตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการต่อยอด องค์ความรู้ ส่วนหลักสูตรวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติจะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์

2.3 ด้านทักษะทางปัญญา สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูลแนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และใช้ข้อมูลที่ได้ในการแก้ไขปัญหาและงานอื่นๆ ด้วยตนเอง สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อน และเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ทางภาคปฏิบัติและผลกระทบจากการตัดสินใจ สามารถใช้ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้ในเนื้อหาสาระ

ทางวิชาการและวิชาชีพ สำหรับหลักฐานวิชาชีพนักศึกษาสามารถใช้วิธีการปฏิบัติงานประจำและหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจนและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม รับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ

2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถศึกษาและทำความเข้าใจในประเด็นปัญหา สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้า และเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล แปลความหมาย และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศอย่างสม่าเสมอ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูด การเขียน สามารถเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 7 ได้กำหนดองค์ประกอบของการประกันคุณภาพหลักสูตร ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตร ระเบียบและกลไกในการบริหารหลักสูตร

2. การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน

2.1 การบริหารงบประมาณ

2.2 ทรัพยากรการเรียนการสอนที่มีอยู่เดิม ความพร้อมของทรัพยากรที่มีอยู่แล้ว โดยแสดงรายการทรัพยากรการเรียนการสอนที่จำเป็น เช่น ตำรา หนังสืออ้างอิง เอกสารหรืออุปกรณ์การเรียนการสอนอื่นๆ รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ เป็นต้น

2.3 การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม กระบวนการวางแผนและจัดหาตำรา หนังสืออ้างอิง เอกสารหรืออุปกรณ์การเรียนการสอนอื่นๆ รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

2.4 การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร กระบวนการติดตามและประเมินความพอเพียงของหนังสือ ตำรา วารสารและอุปกรณ์การเรียนการสอนตลอดจนทรัพยากรอื่นๆ ที่จำเป็น

3. การบริหารคณาจารย์

3.1 การรับอาจารย์ใหม่ ระบุกระบวนการย่อๆ ในการรับอาจารย์ใหม่ เพื่อให้มั่นใจว่า อาจารย์มีคุณสมบัติและประสบการณ์เพียงพอต่อความรับผิดชอบการสอน

3.2 การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการวางแผน การติดตามและทบทวนหลักสูตร อธิบายกระบวนการในการปรึกษาหารือร่วมกันและการมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการติดตามคุณภาพหลักสูตร การทบทวนประจำปีและการวางแผนสำหรับการปรับปรุงหลักสูตร

3.3 การแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษ สรุปร้อย ๆ ถึงนโยบายในการแต่งตั้งอาจารย์ที่สอนบางเวลาและอาจารย์พิเศษ เช่น วิธีการอนุมัติ กระบวนการเลือกสรร และสัดส่วนต่อคณาจารย์ในหลักสูตรทั้งหลักสูตร

4. การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน

4.1 การกำหนดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

4.2 การเพิ่มทักษะความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน เช่น การฝึกอบรม ทักษะศึกษา หรือการฝึกการทำวิจัยร่วมกับอาจารย์ เป็นต้น

5. การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา

5.1 การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และอื่นๆ แก่นักศึกษา อธิบายถึงการจัดการที่ได้ดำเนินการในการให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษา รวมถึงตารางการทำงานของอาจารย์และการแนะนำแผนการเรียนในหลักสูตร การเลือกและวางแผนสำหรับอาชีพ

5.2 การอุทธรณ์ของนักศึกษา แบนกฎระเบียบสำหรับการอุทธรณ์ของนักศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการรวมทั้งกระบวนการในการพิจารณาข้ออุทธรณ์เหล่านั้น

6. ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ให้อธิบายวงจรของการพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงหลักสูตร โดยต้องสำรวจความต้องการทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนติดตามความเปลี่ยนแปลงและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ระบุตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ใช้ในการติดตามประเมินและรายงานคุณภาพของหลักสูตรประจำปีในระดับ 1 – 6 ข้างต้น เช่น จำนวนนักศึกษาที่จบในเวลาที่กำหนด จำนวนนักศึกษาที่ต้อออก (Retire) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต การดำเนินงานตามการพัฒนา/ปรับปรุงที่กำหนด เป็นต้น โดยตัวบ่งชี้อย่างน้อยต้องสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพภายใน และการประเมินคุณภาพภายนอก

สรุปได้ว่า การเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในระดับปริญญาตรี ซึ่งมีอย่างน้อย 5 ด้าน เป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิตทุกคน ในแต่ละด้านจะมีระดับมาตรฐานผลการเรียนรู้ของระดับคุณวุฒิแต่ละสาขาวิชาที่แตกต่างกันและเป็นมาตรฐานที่กำหนดคุณภาพของบัณฑิตอย่างชัดเจน และได้กำหนดองค์ประกอบของการประกันคุณภาพหลักสูตร ดังนี้ การบริหารหลักสูตร การบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน การบริหารคณาจารย์ การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

การประกันคุณภาพหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจได้ก่อตั้งขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ปี พ.ศ. 2444 ณ มณฑลนครราชสีมา เรียกว่า “โรงเรียนนายร้อยตำรวจภูธร” ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายสถานที่ตั้ง ตามความเหมาะสมของนโยบายและสภาพการณ์ตามลำดับ (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ 2555: 14 - 18) ดังนี้

1. ยุคโรงเรียนนายร้อยตำรวจภูธร จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2444 – 2447 มีการจัดตั้งกองตำรวจภูธรขึ้นหลายแห่ง ทำให้มีนายตำรวจไม่เพียงพอ จึงได้จัดตั้งโรงเรียนนายร้อยตำรวจภูธรขึ้นด้วยการกราบบังคมทูลของสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยในเวลานั้น ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดตั้งโดยใช้กองตำรวจภูธรมณฑลนครราชสีมาเป็นที่ตั้งชั่วคราว

2. ยุคโรงเรียนนายร้อยตำรวจภูธร ห้วยจระเข้ม จังหวัดนครปฐม (พ.ศ. 2447 – 2458) สถานที่ตั้งโรงเรียนนายร้อยตำรวจภูธรที่จังหวัดนครราชสีมาอยู่ห่างไกล การคมนาคมไม่สะดวก สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยเห็นว่าที่ตำบลห้วยจระเข้ม อำเภอมือง จังหวัดนครปฐม มีความเหมาะสม จึงกราบบังคมทูลขอรับพระราชทานที่ดิน ซึ่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานที่ดินให้ตั้งโรงเรียนนายร้อยตำรวจภูธรขึ้น ณ ที่ดังกล่าว

3. ยุคโรงเรียนนายหมวด คลองไผ่สิงโต กรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2458 – 2464) ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 พลโท พระวรวัชเชอพระองค์เจ้าคำรบ อธิบดีกรมตำรวจ เป็นผู้ดำเนินการย้ายโรงเรียนนายร้อยตำรวจภูธร จากตำบลห้วยจระเข้ม ไปรวมกับโรงเรียนนายหมวดที่คลองไผ่สิงโต กรุงเทพมหานคร และเรียกชื่อว่า “โรงเรียนนายร้อยตำรวจ”

4. ยุคโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ตำบลห้วยจระเข้ม จังหวัดนครปฐม (พ.ศ. 2464 – 2476) ในปี พ.ศ. 2464 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้ย้ายกลับไปตั้งที่ตำบลห้วยจระเข้ม จังหวัดนครปฐมอีกครั้ง เนื่องจากจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้น และโรงเรียนนายหมวดมีพื้นที่คับแคบ

5. ยุคโรงเรียนนายร้อยทหารบก (ยศ.) (พ.ศ. 2476 – 2489) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ห้วยจระเข้มได้ย้ายไปรวมกับโรงเรียนทหารบกที่ถนนราชดำเนิน กรุงเทพมหานคร และศึกษารวมกับนักเรียนนายร้อยทหารบก

6. ยุคโรงเรียนนายร้อยตำรวจปทุมวัน (พ.ศ. 2489 – 2498) หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้โอนการผลิตนักเรียนนายร้อยตำรวจกลับคืนให้กรมตำรวจ โดยใช้บริเวณกองการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจปทุมวัน เป็นสถานที่ตั้งและเป็นที่ศึกษา

7. ยุคโรงเรียนนายร้อยตำรวจ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม (พ.ศ. 2499 – ปัจจุบัน) ในปี พ.ศ. 2495 สมัยพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ ได้พิจารณาย้ายสถานที่ตั้งโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มาอยู่ ณ ตำบลสามพราน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม บนเนื้อที่ 580 ไร่ริมแม่น้ำนครชัยศรี และในวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2499 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินเปิดโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัจจุบัน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เปิดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2551 ซึ่งนักเรียนนายร้อยตำรวจที่สำเร็จการศึกษา จะได้รับปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต นอกจากนี้ โรงเรียนนายร้อยตำรวจยังมีหน้าที่จัดการศึกษาอบรมให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ เพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ปรัชญาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางด้านวิชาชีพตำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบุคลากรในวิชาชีพตำรวจ ตามความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน การวิจัย การฝึกอบรม และการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยเน้นทักษะความเชี่ยวชาญด้านการบังคับใช้กฎหมายและวิชาชีพตำรวจเป็นสำคัญ (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. 2555: ออนไลน์)

วิสัยทัศน์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เป็นสถาบันหลักของประเทศในการผลิตบุคลากรในวิชาชีพตำรวจ ที่มีความเป็นเลิศด้านการบังคับใช้กฎหมายและวิชาชีพตำรวจ และมุ่งสู่สากล (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. 2555: ออนไลน์)

พันธกิจโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีพันธกิจ ดังนี้ (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. 2555: ออนไลน์)

1. ผลิตบุคลากรในวิชาชีพตำรวจ ตามความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. สร้างงานวิจัยองค์ความรู้ด้านวิชาชีพตำรวจและการบังคับใช้กฎหมายเป็นสำคัญ
3. บริการทางวิชาการแก่สังคม
4. ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
5. บริหารจัดการเพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล

ภารกิจหน้าที่ และการบริหารงานโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นส่วนราชการที่ให้การศึกษาเฉพาะทางด้านตำรวจ สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แบ่งหน้าที่ภารกิจออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครองและการฝึก ฝ่ายวิชาการ และมีหน่วยงานขึ้นตรงต่อโรงเรียนนายร้อยตำรวจอีกจำนวนหนึ่ง (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. 2555: 6 - 9) ดังนี้

1. ฝ่ายบริหาร รับผิดชอบด้านการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้แก่ การสรรหาและคัดเลือก การบริหารงานบุคคล การคลัง แผนและงบประมาณ นิติการ ยานพาหนะ อาคารสถานที่ พิพิธภัณฑสถาน โบชนาการ และการแพทย์ ได้แก่

1.1 กองบังคับการอำนวยการ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1.1.1 ดำเนินการบริหารด้านกำลังพล งบประมาณการเงิน และวัสดุอุปกรณ์ด้วยระบบฐานข้อมูลที่มีความแม่นยำ ง่าย และพัฒนาระบบงาน เพื่อรองรับความก้าวหน้าในการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคปัจจุบัน

1.1.2 ดำเนินการด้านการจัดทำแผนพัฒนา แผนปฏิบัติราชการ และแนวทางการปฏิบัติงานต่างๆ ของหน่วยงาน เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี

1.1.3 ดำเนินการด้านการใช้จ่ายเงินงบประมาณ เงินรายได้ และพัสดุให้เป็นไปอย่างประหยัด คุ่มค่า โปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุด

1.1.4 ดำเนินการด้านโภชนาการ การแพทย์พยาบาล อาคารสถานที่ ยานพาหนะ สื่อสาร การรักษาความสงบเรียบร้อย และพิพิธภัณฑสถานของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

1.1.5 ดำเนินการด้านวินัยด้วยความถูกต้อง เป็นธรรม และพิจารณาการร้องทุกข์เรื่องระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.1.6 ดำเนินการด้านการสรรหาและคัดเลือกให้ได้แก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ นักเรียนเตรียมทหาร ในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

2. ฝ่ายปกครอง รับผิดชอบด้านการปกครองบังคับบัญชา ให้คำปรึกษาแนะนำ สนับสนุนงานกิจกรรมต่างๆ ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ นักเรียนเตรียมทหารในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ นักเรียนอบรมหลักสูตรต่างๆ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ รวมทั้งจัดการฝึกในรูปแบบต่างๆ เช่น การฝึกแบบตำรวจ การฝึกยุทธวิธีตำรวจ การฝึกพลศึกษาและการต่อสู้ป้องกันตัว ประกอบด้วยส่วนราชการ ได้แก่

2.1 กองบังคับการปกครอง มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

2.1.1 ปกครองบังคับบัญชา อบรมบ่มนิสัย และให้คำปรึกษาแนะนำนักเรียนนายร้อยตำรวจ นักเรียนอบรม และนักเรียนเตรียมทหารในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้เป็นผู้ประพฤติอยู่ในระเบียบวินัย และจริยธรรม

2.1.2 ดำเนินการด้านกิจกรรมนักเรียน พัฒนาบุคลิกภาพและนันทนาการ จิตวิทยาและภาวะผู้นำแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ นักเรียนอบรบ และนักเรียนเตรียมทหารในส่วน ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพและภาวะผู้นำที่ดี มีทักษะชีวิต ทักษะสังคม และ ทักษะวิชาชีพตำรวจ

2.1.3 ส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนนายร้อยตำรวจ นักเรียนอบรบและนักเรียน เตรียมทหารในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการฝึกอบรมตามหลักสูตรปกติ และหลักสูตร พิเศษอื่นๆ

2.2 ศูนย์ฝึกตำรวจ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

2.2.1 ให้การศึกษา ฝึกอบรมนักเรียนนายร้อยตำรวจ ข้าราชการตำรวจ และ หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายอื่นภายในประเทศ

2.2.2 ดำเนินการเกี่ยวกับงานการฝึกแบบตำรวจ ฝึกหลักสูตรพิเศษ การฝึกหัด ปฏิบัติราชการ

2.2.3 ดำเนินการให้การศึกษา ฝึกอบรมเกี่ยวกับยุทธวิธีตำรวจ และการฝึกยิงปืน

2.2.4 ดำเนินการพัฒนาวิชาชีพ ให้การศึกษา ฝึกอบรม วิชาพลศึกษา และ วิทยาศาสตร์ การกีฬา การต่อสู้ป้องกันตัว

2.2.5 พัฒนาองค์กรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

3. ฝ่ายวิชาการ รับผิดชอบด้านการให้ความรู้ทางวิชาการต่างๆ เช่น การเรียนการสอน การวิจัย การฝึกอบรม และการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วยส่วนราชการ ได้แก่

3.1 คณะตำรวจศาสตร์ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

3.1.1 จัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพตำรวจและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

3.1.2 ร่วมมือและให้บริการทางวิชาชีพตำรวจและการบังคับบัญชากฎหมายแก่ หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ องค์การภาครัฐ และเอกชน รวมทั้งประชาชนทั่วไป

3.1.3 ส่งเสริมและสร้างงานวิจัย รวมทั้งพัฒนาองค์ความรู้ด้านวิชาชีพตำรวจ และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อสนับสนุนภารกิจของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.2 คณะนิติวิทยาศาสตร์ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

3.2.1 ผลิตบุคลากรในสาขาวิชาชีพนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อรองรับความต้องการ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

3.2.2 เป็นแหล่งรวม และพัฒนาองค์ความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ในด้านวิชาการ และการวิจัยในสาขานิติวิทยาศาสตร์

3.2.3 ให้บริการทางวิชาการทางด้านนิติวิทยาศาสตร์แก่สังคม

3.3 คณะสังคมศาสตร์ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

3.3.1 การผลิตและฝึกอบรมข้าราชการตำรวจและบัณฑิต

3.3.2 การส่งเสริมการวิจัย และผลงานทางวิชาการ

3.3.3 การให้บริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

3.4 ศูนย์บริการทางการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

3.4.1 ดำเนินการร่วมกับคณาจารย์หรือหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร วิธีการเรียน การสอน วิเคราะห์ประเมินผลการศึกษา

3.4.2 พัฒนา ผลิต และรวบรวมสื่อการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา

3.4.3 ผลิตเอกสารและตำราให้กับนักเรียนนายร้อยตำรวจ ครู อาจารย์ และผู้เข้าอบรม

3.4.4 ให้บริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ให้กับนักเรียนนายร้อยตำรวจ ครู อาจารย์ และผู้เข้าอบรม

3.4.5 จัดทำทะเบียนการศึกษา วิเคราะห์ ประเมินผลการศึกษา นักเรียนนายร้อยตำรวจ และนักเรียนอบรม

3.4.6 สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัย ด้วยการจัดและการให้บริการทรัพยากรสารสนเทศด้านวิชาชีพตำรวจ และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในรูปแบบต่างๆ แก่อาจารย์ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ข้าราชการตำรวจ ผู้เข้าอบรม และประชาชนทั่วไป

3.4.7 ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาด้านความร่วมมือทางวิชาการทั้งในประเทศและนอกประเทศ

3.4.8 พัฒนางค์กรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

4. หน่วยงานขึ้นตรงต่อโรงเรียนนายร้อยตำรวจ รับผิดชอบในงานเชิงรุกเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความรวดเร็ว และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบด้วยส่วนราชการ ได้แก่

4.1 สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ และวิทยบริการ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

4.1.1 พัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.1.2 บริหารจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพเพื่อการบริหารและการเรียนการสอน

4.1.3 ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงาน

4.1.4 การรักษาความปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้มีมาตรฐานและความปลอดภัยมากที่สุด

4.2 สำนักประกันคุณภาพการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

4.2.1 รับผิดชอบเกี่ยวกับงานมาตรฐานการศึกษา งานพัฒนาระบบ กลไกการประเมินคุณภาพการศึกษา

4.2.2 งานฝึกอบรมและงานวิชาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

4.2.3 งานตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา ทั้งการประเมินคุณภาพภายในและรองรับการตรวจประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

4.3 สำนักเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

งานธุรการ งานกิจการพิเศษ งานเลขานุการ งานประชาสัมพันธ์ และงานศิษย์เก่าสัมพันธ์

4.4 สำนักสภากาการศึกษาและส่งเสริมกิจการ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

สำนักสภากาการศึกษาและส่งเสริมกิจการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ต้องดำเนินการปรับแนวทางโดยให้บริการกรรมการสภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ คณะกรรมการส่งเสริมกิจการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และข้าราชการตำรวจโรงเรียนนายร้อยตำรวจเชิงรุก โดยมุ่งพัฒนาระบบข่าวสาร และระบบบริการเอกสารพ้องทั้งเร่งฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ทุกคนให้มีความรู้ในการให้บริการอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีการแบ่งหน้าที่ภารกิจออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายบริหาร มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 1 หน่วยงานคือ กองบังคับการอำนวยการ ฝ่ายปกครองและฝึก มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 2 หน่วยงานคือ กองบังคับการปกครอง และศูนย์ฝึกตำรวจ ฝ่ายวิชาการ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4 หน่วยงานคือ คณะตำรวจศาสตร์ คณะนิติวิทยาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และศูนย์บริการทางการศึกษา นอกจากนี้มีหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 4 หน่วยงานคือ สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและวิทยบริการ สำนักประกันคุณภาพการศึกษา สำนักเลขานุการ และสำนักสภากาการศึกษาและส่งเสริมกิจการ ซึ่งทุกหน่วยงานมุ่งผลิตบุคลากรในวิชาชีพตำรวจ ที่มีความเป็นเลิศด้านการบังคับใช้กฎหมายและวิชาชีพตำรวจและมุ่งสู่สากล

โครงสร้างหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

โครงสร้างหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 ปรับปรุง พ.ศ. 2551 (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. 2555: ออนไลน์) มีรายละเอียด ดังนี้

1. การกิจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการให้การศึกษาอบรมนักเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ในตำแหน่งรองสารวัตรหรือเทียบเท่าตามความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2. ปรัชญาการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาอบรมและดำเนินการฝึกนักเรียนนายร้อยตำรวจ ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาการตำรวจ และการบริหารงานตำรวจอย่างแท้จริง มีความรู้ความเข้าใจในตามกฎหมายสำหรับการปฏิบัติงานตำรวจ

อย่างลึกซึ้ง และมีความรอบรู้ในแขนงวิชาการชั้นอุดมศึกษาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิต และเอื้อต่อการนำไปประกอบวิชาชีพตำรวจ รวมทั้งการหล่อหลอมให้มีคุณลักษณะทางกาย และคุณธรรมประจำใจ เป็นผู้มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์มีบุคลิกภาพที่สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย กล่าวหาญ อดทน เชื้อมั่นในตนเอง มีวิจรรณญาณในการตัดสินใจที่ถูกต้อง ยึดถือหลักศีลธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพตำรวจเป็นแนวทางในการประพฤติตนและปฏิบัติงานสืบทอดแบบธรรมเนียมของตำรวจ ด้วยความสำนึกในเกียรติวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความซื่อสัตย์สุจริต พร้อมทั้งจะเสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมและยึดมั่นในการรักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อยของสังคม ด้วยความเสมอภาคและเป็นธรรม

3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อให้ภารกิจดังกล่าวข้างต้นสำเร็จสมความมุ่งหมาย จึงกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ในการให้การศึกษอบรมนักเรียนนายร้อยตำรวจไว้ดังต่อไปนี้

3.1 เพื่อให้ นักเรียนนายร้อยตำรวจที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถในด้านการสืบสวน การสอบสวน และการป้องกันและปราบปราม สำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งรองสารวัตรหรือเทียบเท่า

3.2 เพื่อหล่อหลอมจิตใจ อุปนิสัย และเสริมสร้างบุคลิกภาพ ตลอดจนพฤติกรรมของนักเรียนนายร้อยตำรวจที่สำเร็จการศึกษาให้เหมาะสมกับการเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่เพียบพร้อมไปด้วยคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต ความเสียสละ ความสำนึกในหน้าที่ และการบริการประชาชน เป็นที่ศรัทธาและความเชื่อถือของประชาชน

3.3 เพื่อให้ นักเรียนนายร้อยตำรวจที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความคิด ความประพฤติ และระเบียบวินัยเหมาะสมกับการเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรและบัณฑิตจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย

3.4 เพื่อให้ นักเรียนนายร้อยตำรวจที่สำเร็จการศึกษา มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ และเป็นผู้นำหน่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. แนวความคิดในการให้การศึกษอบรม เพื่อให้การศึกษอบรมนักเรียนนายร้อยตำรวจได้ผลสมความมุ่งหมายดังกล่าวข้างต้น จึงกำหนดแนวความคิดในการกำหนดหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจดังนี้ คือ

4.1 ด้านวิชาการตำรวจ ให้มีความรู้ในหลักการและสามารถปฏิบัติงานในด้านการสืบสวน การสอบสวน และการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในระดับตำแหน่งรองสารวัตรหรือเทียบเท่าได้

4.2 ด้านวิชาการบริหารงานตำรวจ ให้มีความรู้ในหลักการ และสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานอำนาจ การตำรวจ และสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการสืบสวน การสอบสวน และการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในระดับตำแหน่งรองสารวัตรหรือเทียบเท่าได้

4.3 ด้านวิชาการกฎหมาย ให้มีความรู้ในหลักการ และสามารถนำไปนำไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวน การสอบสวน และการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในระดับตำแหน่งรองสารวัตรหรือเทียบเท่าได้

4.4 ด้านวิชาสังคมศาสตร์และทั่วไป ให้มีความรู้ทางหลักการ และสามารถนำไปใช้สนับสนุนในการปฏิบัติ งานตำรวจ และมีความรู้ ความคิด ความประพฤติเหมาะสมกับการเป็นบัณฑิตจากวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย

4.5 ด้านจริยศึกษา มุ่งหล่อหลอมจิตใจ อุทิศตน และเสริมสร้างบุคลิกภาพ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่เพียบพร้อมไปด้วยคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ ความสำนึกในหน้าที่ และการบริการประชาชน เป็นที่ศรัทธาและเชื่อถือของประชาชน

4.6 ด้านพลศึกษา ให้มีความรู้และทักษะในด้านสุขภาพพลานามัย การกีฬา ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความแข็งแรง ทรหดอดทน และความเชื่อมั่นในตนเอง

5. โครงสร้างหลักสูตร แบ่งออกเป็น 3 ภาค คือ ภาควิชาการ ภาคการฝึก และภาคกิจกรรมเสริมหลักสูตร

5.1 ภาควิชาการ แบ่งเป็นด้านการศึกษาวิชาทั่วไป ด้านการศึกษาวิชาเฉพาะ และวิชาเลือกเสรี รวม 59 วิชา จำนวน 156 หน่วยกิต

5.1.1 ด้านการศึกษาวิชาทั่วไป ประกอบด้วยหมวดวิชาบังคับ 14 วิชา จำนวน 31 หน่วยกิต

5.1.2 ด้านการศึกษาวิชาเฉพาะ ประกอบด้วยหมวดวิชาบังคับ 38 วิชา จำนวน 104 หน่วยกิต และหมวดวิชาบังคับเลือก 5 วิชา จำนวน 15 หน่วยกิต

5.1.3 วิชาเลือกเสรี เรียน 2 วิชา จำนวน 6 หน่วยกิต

5.2 ภาคการฝึก แบ่งเป็นการฝึกตำรวจ 15 วิชา การฝึกพลศึกษา 7 วิชา และการฝึกหลักสูตรพิเศษ 7 หลักสูตร ไม่นับรวมหน่วยกิต

5.3 ภาคกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีทั้งหมด 14 ประเภท ไม่นับหน่วยกิต

สรุปได้ว่า โครงสร้างหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ประกอบด้วยมีการฝึกในการรับผิดชอบในการให้การศึกษานักเรียนนายร้อยตำรวจเพื่อบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร มีปรัชญาการศึกษาในการจัดการศึกษาอบรม และดำเนินการฝึกนักเรียนนายร้อยตำรวจให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาการตำรวจ มีวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนนายร้อยตำรวจที่สำเร็จการศึกษา มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหาอย่างมีระบบและเป็นผู้หน่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีแนวความคิดในการให้การศึกษารวม 6 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ตำรวจ ด้านวิชาการบริหารงานตำรวจ ด้านวิชาการกฎหมาย ด้านวิชาสังคมศาสตร์และทั่วไป ด้านจริยศึกษา และด้านพลศึกษา มีโครงสร้างหลักสูตรแบ่งออกเป็น 3 ภาค คือ ภาควิชาการ ภาคการฝึก และภาคกิจกรรมเสริมหลักสูตร

การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นสถาบันการศึกษาวิชาชีพตำรวจในระดับอุดมศึกษาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่จัดให้มีการเรียนการสอนในหลักสูตรปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต ภายใต้เป้าหมายที่ว่า “โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มุ่งมั่นผลิตและฝึกอบรมของนายตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้มีความเป็นเลิศในเชิงวิชาการตำรวจ ให้มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ และมีจิตวิญญาณของความเป็นตำรวจเพื่อประชาชน โดยเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลง” ดังนั้น เป้าหมายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ คือการจัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมให้นักเรียนนายร้อยตำรวจเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในวิชาการตำรวจซึ่งประกอบด้วยมีความรู้และความเข้าใจกฎหมายสำหรับปฏิบัติงานตำรวจอย่างลึกซึ้ง และมีความรอบรู้ในแขนงวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพตำรวจ เป็นผู้ที่มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ยึดถือหลักศีลธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพตำรวจ เพื่อนำไปสู่การเป็นตำรวจที่ดีมีจิตสำนึกในเกียรติวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความซื่อสัตย์ พร้อมที่จะเสียสละเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการรักษากฎหมายและความสงบเรียบร้อยของสังคม โรงเรียนนายร้อยตำรวจได้มีระบบการประกันคุณภาพหลักสูตร (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. 2556: 4-5) ดังนี้

1. การควบคุมคุณภาพภายใน (Internal Quality Control) โรงเรียนนายร้อยตำรวจจัดให้มีระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพภายในขององค์กรประกอบต่างๆ ที่จะมีผลต่อคุณภาพของบัณฑิต และต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการของการควบคุมคุณภาพที่เหมาะสม พร้อมทั้งการมีระบบตรวจสอบประเมินผลการดำเนินการภายในตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทุกปีการศึกษา และมีการประเมินคุณภาพภายนอกตามเกณฑ์สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ทุกรอบ 3-5 ปี ตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้

2. การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) โรงเรียนนายร้อยตำรวจได้มีการตรวจสอบผลการดำเนินการของระบบและกลไกควบคุมคุณภาพภายในที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจได้จัดให้มีขึ้นนั้น เป็นการตรวจสอบเชิงระบบ มุ่งเน้นการพิจารณาว่า โรงเรียนนายร้อยตำรวจได้มีระบบการควบคุมคุณภาพหรือไม่ได้ใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นเพียงใด และมีขั้นตอนการดำเนินการที่จะทำให้เชื่อถือได้หรือไม่ เพื่อให้การจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้ มุ่งเน้นการตรวจสอบในทุกหน่วยงานตามโครงสร้างของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นหลัก

3. การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีกระบวนการประเมินผลการดำเนินการของทุกหน่วยงานโดยภาพรวมว่าเมื่อได้มีการใช้ระบบการประกันคุณภาพ หรือระบบควบคุมคุณภาพแล้วได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ การตรวจสอบและประเมินคุณภาพนี้ โรงเรียนนายร้อยตำรวจได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยมีกฎเกณฑ์และแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน คือ เมื่อนักเรียนนายร้อยตำรวจได้สำเร็จ

การศึกษาจากไปแล้ว โรงเรียนนายร้อยตำรวจ จึงดำเนินการตามโครงการติดตามและประเมินผล นายตำรวจผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อประเมินความรู้ความสามารถของ ผู้สำเร็จการศึกษาว่าสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียน การสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจหรือไม่ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และการ จัดการสอนในโรงเรียนนายร้อยตำรวจต่อไป

การประเมินหลักสูตรตามโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้ มอบหมายให้ศูนย์บริการทางการศึกษาเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการด้านการประเมิน หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจในแต่ละรุ่นที่นักเรียนสำเร็จการศึกษา ซึ่งปีการศึกษา 2555 มีการ จัดโครงการติดตามและประเมินผลนายตำรวจผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจของ นักเรียนนายร้อยตำรวจ รุ่นที่ 60 ดำเนินการโดยกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา กองบังคับการวิชาการ ศูนย์บริการทางการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นหน่วยงานตรงที่รับผิดชอบประเมินผล นายตำรวจ นักเรียนนายร้อยตำรวจ รุ่นที่ 60 ที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่แล้ว เป็นระยะเวลา 1 ปี โครงการฯ ดังกล่าวเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเกี่ยวกับการนำความรู้ความสามารถที่ ได้รับจากการเรียนการสอนจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง เช่น ความรู้ ความสามารถทางวิชาการ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน การปลูกฝังด้าน คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งมีการประเมินสมรรถภาพของตัวเองด้วยว่ามีความความรู้ ทักษะ เจตคติ อย่างไรต่อความรู้ความสามารถที่ได้รับจากการเรียนการสอนจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ผลการวิจัยพบว่า จากการประเมินผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจของนักเรียนนาย ร้อยตำรวจ รุ่นที่ 60 จะเห็นได้ว่าจากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในรุ่นที่ 60 มีจำนวน 320 คน มีผู้ส่ง แบบประเมินกลับมาจำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 63 ผลการประเมินทั้ง 4 ด้านอยู่ในเกณฑ์ที่ดีคือ มีสัดส่วนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป โดยจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ด้านความรู้ที่ได้รับ และการนำความรู้ที่ ได้รับไปใช้ ความรู้ด้านวิชาการที่ได้รับ มีสัดส่วนที่เป็นไปในทางดีคือมีการนำไปใช้ในสัดส่วนที่ มากกว่าความรู้ที่ได้รับ แสดงให้เห็นถึงการเรียนการสอนที่เป็นไปในทิศทางเดียวกับความเป็นจริง ของการปฏิบัติงาน ความรู้ด้านวิชาชีพที่ได้รับ มีสัดส่วนที่เป็นไปในทิศทางที่ตรงกันข้ามคือ มีสัดส่วนการนำไปใช้น้อยกว่าความรู้ที่ได้รับ จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปได้ 2 แนวทาง คือ แสดงถึงการเรียนการสอนยังไม่ตรงประเด็นของการนำไปใช้จึงไม่สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ได้จริง หรือผู้สำเร็จการศึกษาไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนของงานวิชาชีพตำรวจ ซึ่งสอดคล้องกับ สัดส่วนของผู้ปฏิบัติงานด้านการสอบสวน และภาพรวมของการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อย ตำรวจ โดยพบว่า ปัญหาในภาพรวมของการบริหารหลักสูตร (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. 2555: 30) มีดังนี้

1. ด้านการวางแผนการประเมินหลักสูตร การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีระบบการวางแผนล่วงหน้าที่จะดำเนินการต่อเนื่อง แต่ขาดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร และข้อมูลการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่อเนื่อง เป็นต้น

2. ด้านเวลา โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีการกำหนดเวลาไม่เหมาะสม การประเมินหลักสูตรไม่เสร็จสิ้นตามระยะเวลาที่กำหนด ทำให้ได้ข้อมูลช้าไม่ทันต่อการนำมาปรับปรุงหลักสูตร

3. ด้านวิธีการประเมิน การประเมินหลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่ผ่านมาส่วนมากจะเป็นการประเมินเชิงปริมาณ ทำให้ได้ข้อมูลการประเมินไม่ครอบคลุมได้ข้อค้นพบที่ผิวเผินไม่ลึก เพราะการประเมินหลักสูตรเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ จึงมีความจำเป็นต้องใช้วิธีการประเมินเชิงปริมาณและคุณภาพควบคู่กันและผลที่ได้จะสมบูรณ์และได้ภาพที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4. ด้านเกณฑ์การประเมิน โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินหลักสูตรที่ไม่ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นเกณฑ์มาตรฐานสัมพันธ หรือมาตรฐานสัมบูรณ์ การได้มาซึ่งเกณฑ์ทั้งสองด้านขาดการศึกษาวิเคราะห์ที่ชัดเจน ส่งผลให้การประเมินไม่ครอบคลุมทั้งหมด จึงจำเป็นต้องศึกษารูปแบบที่เหมาะสม

5. ด้านการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ การประเมินหลักสูตรทั้งระบบมีการดำเนินการน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินเฉพาะด้าน เช่น ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านวิชาการเป็นหลักเท่านั้น มิติด้านอื่นๆ ยังไม่มีการประเมินอย่างครอบคลุม ในด้านหลักสูตร การบริหาร คณาจารย์ การบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน การสนับสนุนและให้คำแนะนำนักเรียน และความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

อาจสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจในแต่ละปีมีความหลากหลาย มีการประเมินทั้งทางกายภาพ ทางหลักสูตร ความต้องการของผู้บังคับบัญชา ผู้ใช้บัณฑิต จึงส่งผลให้มาตรฐานด้านการประเมินไม่ครอบคลุมทั้งระบบอย่างแท้จริง ทั้งนี้ควรกำหนดรูปแบบการประเมินให้ชัดเจน และวัดทั้งระบบตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา จะส่งผลให้การดำเนินงาน การบริหาร หลักสูตรนายร้อยตำรวจมีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรและการประกันคุณภาพหลักสูตร ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจทั้งในและต่างประเทศ

ชาญคณิต ก. สุริยะมณี. (2540: 62) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีปัจจัยด้านห้องเรียนที่มีความสะอาด มีจำนวนที่เพียงพอกับการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนนายร้อยตำรวจ แต่ควรปรับปรุงในด้านแสงสว่าง การระบายอากาศ และบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น นอกจากนี้ โรงเรียนนายร้อยตำรวจยังขาดการให้คำแนะนำปรึกษาในการศึกษา ห้องสมุดมีจำนวนเอกสารประกอบการเรียนการสอน และเอกสารทางวิชาการที่ใช้สำหรับศึกษา

ค้นคว้ายังมีจำนวนน้อย และควรจัดกิจกรรมทางวิชาการเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ของนักเรียนนายร้อยตำรวจเพิ่มมากขึ้น

สุวัฒน์ ชำรงศรีสกุล (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ความเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม พบว่า 1) คุณลักษณะของนายร้อยตำรวจที่ต้องการมากที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ และมีจริยธรรมในการทำงาน 2) การเสริมสร้างความรู้ให้กับนายตำรวจ และการเสริมสร้างความเชี่ยวชาญด้านยุทธวิธีต้องมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรงเพื่อให้งานในกระบวนการยุติธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ให้เสริมความรู้ทางกฎหมาย การบริหารงาน การประสานงาน 2) ด้านความรู้สึกรู้สึกนึกคิดคุณธรรมจริยธรรม สร้างจิตสำนึกในการทำงาน ซื่อสัตย์ รับผิดชอบ และจริงจังในการปฏิบัติงาน 3) ด้านความประพฤติปฏิบัติ ต้องตระหนักในหน้าที่ มีมารยาท สุภาพ รักษาคำพูด ตรงต่อเวลา สร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวกับหน่วยงานอื่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ในขณะที่ มีชัย สีเจริญ (2548: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาดัชนีรวมคุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า ดัชนีการจัดคุณภาพการศึกษา สำหรับโรงเรียนนายร้อยตำรวจประกอบด้วย 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน 2) กระบวนการเรียนการสอน 3) กิจกรรมการพัฒนานิสิต 4) การวิจัย 5) การบริการวิชาการแก่สังคม 6) การบริหารและจัดการ 7) การเงินและงบประมาณ และ 8) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

แซนเดอร์ (สุวัฒน์ ชำรงศรีสกุล. 2541: 67; อ้างอิงจาก Saunders. 1970: 72) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับตำรวจในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร เพื่อให้ทราบว่าการศึกษามีความพอเพียงหรือตรงกับความต้องการในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ หรืออีกนัยหนึ่งเป็นการประเมินความสำเร็จของหลักสูตรในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงวิชาที่เรียนให้มีความสอดคล้องกับการปฏิบัติหน้าที่จริงของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ทอลลี (ชาญคณิต ก.สุริยะมณี. 2540: 79; อ้างอิงจาก Talley. 1984: 64-65) ได้วิจัยเรื่องการติดตาม และประเมินหลักสูตรของโรงเรียนตำรวจโอคแลนด์ (Oakland Police Academy) พบว่า ขอบกพร่องของหลักสูตรในแต่ละด้าน มีดังนี้ หลักสูตรควรเพิ่มพูนความรู้ให้กับนักเรียนด้านการตรวจที่เกิดเหตุ (crime scene searches) การจับกุมและการคุมขัง (arrest and detention) การดำเนินการกับผู้เมาแล้วขับรถ (driving under the influence) และการป้องกันอาชญากรรม (crime prevention) นอกจากนั้น การศึกษาของทอลลี ยังได้พัฒนาการวิเคราะห์ลักษณะงานของตำรวจใหม่ (a task inventory) ทั้งหมด 304 งาน โดยให้ตำรวจที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาให้คะแนนในแต่ละลักษณะงานว่าตนเองมีความพร้อมในงานแต่ละด้านอย่างไร สอดคล้องกับ แบรดดี (ชาญคณิต ก.สุริยะมณี. 2540: 79; อ้างอิงจาก Bracci. 1994: 63) ได้วิจัย การศึกษาอบรมด้านการบังคับใช้กฎหมายของนักตำรวจ พบว่าด้านการศึกษาอบรมของตำรวจควรจะมีการฝึกวิเคราะห์ (critical

thinking) และทักษะการแก้ไขปัญหา (problem solving skills) ทักษะการสื่อสารทั้งทางด้านการเขียน และการพูด (effective verbal and written communication skills) ฟูลเลอร์ตัน (สวัณน์ ชำรงศรีสกุล. 2541: 68; อ้างอิงจาก Fullerton. 1984: 386) ได้วิจัยการสำรวจความต้องการพื้นฐานของความสามารถในการบังคับใช้กฎหมายจากโรงเรียนตำรวจของมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย (University of Pennsylvania) พบว่า หลักสูตรของมหาวิทยาลัยยังไม่ให้ทักษะแก่นักเรียนอย่างพอเพียงในด้านการเจรจาต่อรอง (hostile negotiation) การปราบปรามยาเสพติด (drug enforcement) อาชญาวิทยา (criminalistics) และเทคนิคการสะกดรอย (surveillance techniques) สอดคล้องกับ นิส (สวัณน์ ชำรงศรีสกุล. 2541: 69; อ้างอิงจาก Ness. 1991: 181-183) ได้วิจัยเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของการบังคับใช้กฎหมายขั้นพื้นฐานของหลักสูตรฝึกอบรมนายตำรวจของอิลลินอยส์ (the Illinois Local Government Law Enforcement Officers Training) พบว่า จากกลุ่มงานทั้งหมด 25 กลุ่ม มี 7 กลุ่มงานที่ได้รับคะแนนต่ำกว่าค่ามาตรฐานกลาง (mean score) ได้แก่ สมรรถภาพร่างกายและการป้องกันตัว (physical training and defensive tactics) การจัดการห้องคุมขัง (jail operation) การสอบสวน (criminal investigation) การฟ้องคดี (case prosecution) งานสายตรวจ (patrol operations) การควบคุมจราจร (traffic control) และการจับกุมและคุมขัง (arrest and detention)

มาริอัน (สวัณน์ ชำรงศรีสกุล. 2541: 64; อ้างอิงจาก Marion. 1998: 54-79) ได้ประเมินหลักสูตรของโรงเรียนตำรวจโอไฮโอ (Ohio Peace Officer's Training Academies) พบว่า หลักสูตรยังมีข้อบกพร่องในการสร้างทัศนคติที่เหมาะสมกับตำรวจใหม่ สอดคล้องกับ แบร์เซอร์ (ชาญคณิต ก.สุริยะมณี. 2540: 64; อ้างอิงจาก Birzer. 1999: 68) ได้วิจัยเรื่องการฝึกอบรมนายตำรวจในศตวรรษที่ 21 พบว่า สถาบันการศึกษาอบรมตำรวจควรให้ความสำคัญกับทักษะการสื่อสาร (communication skills) การจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความสามารถด้านการขจัดปัญหาที่มูลเหตุ (problem-solving) โดยเฉพาะรายวิชาจริยธรรม (ethics training) เป็นวิชาที่ถูกกละเลยไม่ให้ความสำคัญในโรงเรียนตำรวจ และภาพรวมนักเรียนตำรวจยังขาดความรู้ด้านความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม (cultural diversity) และการเจ็บป่วยทางจิต (mental illness)

อาจสรุปได้ว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจแต่ละโรงเรียนของเหล่าตำรวจในต่างประเทศมีความแตกต่างกัน โดยจะเน้นไปที่กระบวนการ และองค์ประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรเฉพาะทาง จึงมีความจำเป็นต้องมีการประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพหลักสูตรตามองค์ประกอบเฉพาะทางของเหล่าตำรวจ เพื่อเป็นการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจอันจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นในด้านหลักสูตรเฉพาะทางของโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่มีคุณภาพให้กับผู้เรียนและสังคมต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด เอกสาร ทฤษฎี หลักการจากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้วิจัยได้ศึกษาและประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ซึ่งย่อมาจาก “Context-Input-Process-Product Model” ซึ่งเป็นรูปแบบที่ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) แบ่งการประเมินเป็น 4 ด้าน คือ การประเมินบริบท การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ และการประเมินผลผลิต (CIPP – Context – Input – Process – Product Model) อันเป็นการประเมินที่ครบถ้วนทุกองค์ประกอบของหลักสูตร

จากแนวคิด ทฤษฎีดังกล่าว ได้นำมาประยุกต์ร่วมกับเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

1. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ได้กำหนดองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรไว้ในประกาศกระทรวงศึกษาธิการข้อ 14 ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารหลักสูตร 2) ด้านทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน 3) ด้านการสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา 4) ด้านความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2556: ออนไลน์)

2. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ได้กำหนดองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรไว้ในหมวดที่ 7 ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน 3) ด้านการบริหารคณาจารย์ 4) ด้านการบริหารบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน 5) ด้านการสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา 6) ด้านความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2556: ออนไลน์)

3. การประกันคุณภาพภายในตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพภายในที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพหลักสูตรมี 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก 2) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ 3) ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยและงานสร้างสรรค์ 4) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน 5) การบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน 6) ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร 7) ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2556: ออนไลน์)

4. การประเมินภายนอกตามเกณฑ์สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อประเมินคุณภาพภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพหลักสูตร มี 4 ตัวบ่งชี้ คือ 1) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพ

อิสระภายใน 1 ปี 2) คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ 3) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 4) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2556: ออนไลน์)

5. การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โรงเรียนนายร้อยตำรวจได้ประเมินคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 6 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 6) ด้านทักษะวิชาชีพตำรวจ (ดิฐภัทร บวรชัย; อิศราวุธ อ่อนนุ่ม; และมีชัย สีเจริญ. 2556: สัมภาษณ์)

6. องค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จากการศึกษาการประกันคุณภาพหลักสูตรจากแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยต่างๆ ได้กำหนดองค์ประกอบการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ 9 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านผู้เรียน 3) ด้านคณาจารย์ 4) ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ 5) ด้านการจัดการเรียนรู้ 6) ด้านการบริหารหลักสูตร 7) ด้านการให้คำปรึกษา 8) ด้านการติดตามและประเมินผล 9) ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด เอกสาร ทฤษฎี หลักการจากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาและประเมิน เพื่อนำมาสังเคราะห์และพัฒนาเป็นกรอบความคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ 1

- แนวคิดการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam)

- เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- การประกันคุณภาพภายในในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- การประเมินคุณภาพภายนอก สำนักงานรับรองมาตรฐานและ

ประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

- การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549

(ปรับปรุง พ.ศ.2551)

- องค์ประกอบประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

1. ด้านหลักสูตร

2. ด้านผู้เรียน

3. ด้านคณาจารย์

4. ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้

5. ด้านการจัดการเรียนรู้

6. ด้านการบริหารหลักสูตร

7. ด้านการให้คำปรึกษา

8. ด้านการติดตามและประเมินผล

9. ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ

หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียน
นายร้อยตำรวจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการในการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)

การศึกษาในขั้นตอนนี้เป็นการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่าตามแบบ CIPP Model และการสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติมจากอาจารย์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารหลักสูตรตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป เพื่อสอบถามถึงสภาพดำเนินการด้านบริบทเฉพาะของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) และการสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 กลุ่มที่ใช้ในขั้นตอนการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำจำนวน 96 คน นักเรียนนายร้อยตำรวจจำนวน 150 คน ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่าจำนวน 150 คน และศิษย์เก่าจำนวน 150 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 546 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970: 607-610) คำนวณที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)

สถานภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ	96	76
นักเรียนนายร้อยตำรวจ	150	108
ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า	150	108
ศิษย์เก่า	150	108
รวม	546	400

1.2 กลุ่มที่ใช้ในขั้นตอนการสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติม ได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 15 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 5 คน ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) เป็นผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ เกี่ยวกับเรื่องการบริหารหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยพิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรหรือผลงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และ
- 2) มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาหรือในโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่น้อยกว่า 5 ปี และ
- 3) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และ
- 4) ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1 ศึกษาแนวคิด เอกสาร ทฤษฎี หลักการจากตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการประเมินตามแบบ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1971: 218) 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต ตามกรอบแนวคิดในการประเมิน

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 2.1 มาสร้างเป็นแบบสอบถามการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ 4 ชุด สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และทำการวิเคราะห์เลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาใช้เป็นข้อคำถาม และปรับแก้การใช้ภาษาตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณา

2.5 นำผลที่ได้จากข้อ 2.4 มาสร้างเป็นแบบสอบถามโดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) (Likert. 1932: 1-55) จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่าง (ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ) จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) เป็นรายข้อด้วยการทดสอบที (Dependent sample t-test) (Ferguson. 1981: 180) โดยเลือกข้อคำถามที่มีนัยสำคัญทางสถิติได้ข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 74 ข้อ จากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (α - Coefficient) (Cronbach. 1984: 161) โดยแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.985

2.6 เมื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือและปรับแก้ไขแล้วจากข้อ 2.5 ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เพื่อใช้ในการศึกษาเพื่อการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)

3. ลักษณะของเครื่องมือ

3.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร รวมทั้งการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น 4 ชุด ตามรูปแบบการประเมินตามแบบ CIPP Model โดยแต่ละชุดสร้างให้สอดคล้องกับด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจ แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรด้านบริบท
- ตอนที่ 3 การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า
- ตอนที่ 4 การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต

แบบสอบถามชุดที่ 2 สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ประจำ แบ่งเป็น 5 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรด้านบริบท

ตอนที่ 3 การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า

ตอนที่ 4 การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต

แบบสอบถามชุดที่ 3 สำหรับผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต

แบบสอบถามชุดที่ 4 สำหรับศิษย์เก่า แบ่งเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรด้านบริบท

ตอนที่ 3 การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า

ตอนที่ 4 การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต

ตอนที่ 5 การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต

โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของแบบสอบถามทั้ง 4 ชุด ดังนี้

5 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง	ผู้ตอบเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมของแต่ละด้านให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นกับได้อย่างอิสระ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1 ขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อขอเก็บข้อมูลจากคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า

4.2 เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้บริหารและอาจารย์ประจำ จำนวน 76 คน นักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 108 คน ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า จำนวน 108 คน และศิษย์เก่า จำนวน 108 คน เพื่อการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

4.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความเรียบร้อยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4.4 สัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติมจากคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งมีประสบการณ์ด้านการบริหารหลักสูตรตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน เพื่อสอบถามถึงสภาพดำเนินการ บริบทเฉพาะของหลักสูตรฯ จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา ปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า โดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า ในการประเมินหลักสูตร 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.3 การวิเคราะห์ผลการประเมินหลักสูตรจากการสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติมจากคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจเป็นการเรียงเรียงเชิงบรรยาย

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

การศึกษาในขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ได้นำผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ และผลการสัมภาษณ์ ในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างเป็นแบบสนทนากลุ่มเพื่อการพัฒนาเป็นร่างตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งมีการดำเนินการ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 7 คน ดังนี้

1.1 กลุ่มที่ใช้เพื่อการศึกษาข้อคิดเห็นจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique) ของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 2 คน และ

1) เป็นผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องการบริหารหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยพิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรหรือผลงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และ

2) มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาหรือในโรงเรียนนายร้อยตำรวจไม่น้อยกว่า 5 ปี และ

3) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1 นำผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจและผลการสัมภาษณ์เพิ่มเติม ในขั้นตอนที่ 1 มาสังเคราะห์และดำเนินการสร้างเป็นแบบสนทนากลุ่มเพื่อใช้ในขั้นตอนการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยมีเนื้อหาและประเด็นที่เกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยแบ่งตัวบ่งชี้เป็น 9 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านคณาจารย์ ด้านทรัพยากรสนับสนุน การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการติดตามและประเมินผล และด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

2.2 นำแบบสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.3 นำแบบสนทนากลุ่มไปดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique) กับผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอก จำนวน 7 คน

2.4 ประมวลประเด็นสำคัญจากการดำเนินการสนทนากลุ่มมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาร่างตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

2.5 ได้ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจจากการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม และสร้างเป็นแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

2.6 นำแบบสอบถามฯ เสนอผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง เพื่อพิจารณาความครบถ้วนของประเด็น

2.7 นำแบบสอบถามฯ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อ นำข้อมูลไปเก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในขั้นตอนต่อไป

3. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ เป็นแบบสนทนากลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจและผลการสัมภาษณ์เพิ่มเติม โดยเป็นแบบสนทนากลุ่มที่เกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ แบ่งตัวบ่งชี้เป็น 9 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านคณาจารย์ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการติดตามและประเมินผล และด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา รวม 144 ตัวบ่งชี้ เพื่อใช้ในการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและผู้ทรงคุณวุฒิภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1 ขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเรียนเชิญสนทนากลุ่ม และออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนนายร้อยตำรวจเพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นเพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

4.2 ผู้วิจัยส่งข้อมูลสารสนเทศและประเด็นคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พร้อมด้วยหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อขอความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะด้วยการสนทนากลุ่ม จำนวน 7 คน พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลกขโดยการประมวลและสรุปผลที่ได้จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจและใช้เป็นแนวทางในการกำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร

นักเรียนนายร้อยตำรวจ

การศึกษาในขั้นตอนที่ 3 นี้เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่ใช้ในขั้นตอนการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจนี้เป็นผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 93 คน ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้ เป็นผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่มีความรู้ ประสบการณ์ และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ประจำของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1 นำตัวบ่งชี้ ที่ได้จากการสนทนากลุ่มในขั้นตอนที่ 2 มาสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Rating Scale) (Likert. 1932: 1-55) เพื่อใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

2.2 นำแบบสอบถามฯ ไปเก็บข้อมูลกับผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 93 คน เพื่อใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์หาค่าความเหมาะสมของตัวบ่งชี้โดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยกับเกณฑ์การคัดเลือกตัวบ่งชี้ ตามที่ผู้วิจัยกำหนด โดยใช้การทดสอบที (One sample t-test) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มาใช้เป็นตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

3. ลักษณะของเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ อายุ ราชการ วุฒิการศึกษา และส่วนราชการที่สังกัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยแบ่งออกเป็น 9 ด้าน 99 ตัวบ่งชี้ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert. 1932: 1-55) ซึ่งได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนตามระดับของความคิดเห็น ดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นกับได้อย่างอิสระ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1 ขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อให้ผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 93 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

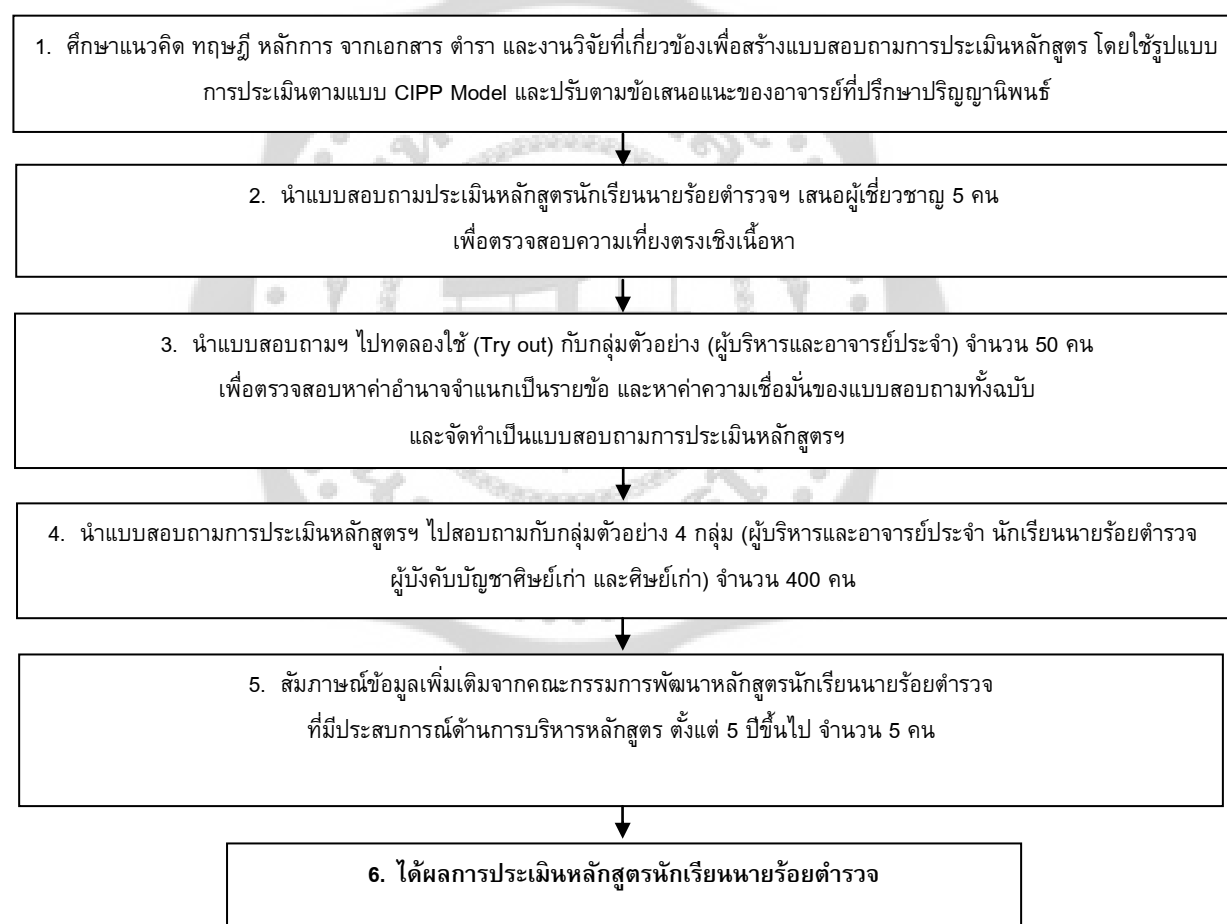
4.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 93 คน โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกและเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

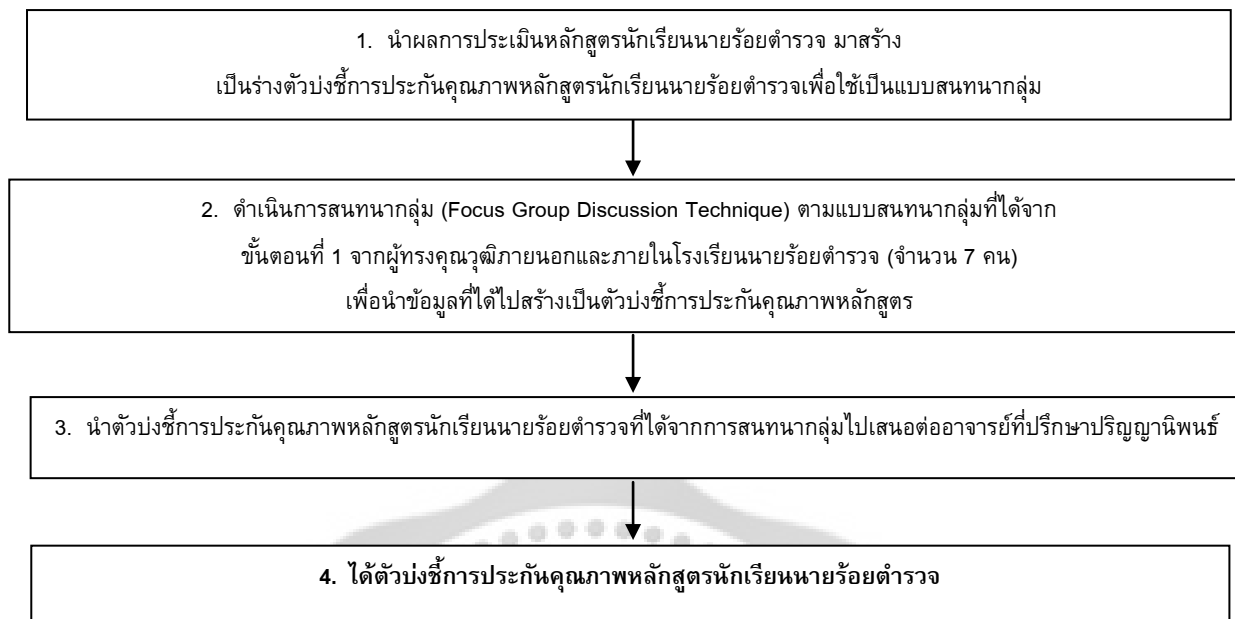
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่มีต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจวิเคราะห์ข้อมูลโดยเลือกตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3.51 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จากการทดสอบที (One sample t-test) (Ferguson. 1981: 180) มาสรุปเป็นตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

จากการดำเนินการทั้ง 3 ขั้นตอนดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปเป็นภาพประกอบได้ ดังภาพประกอบ

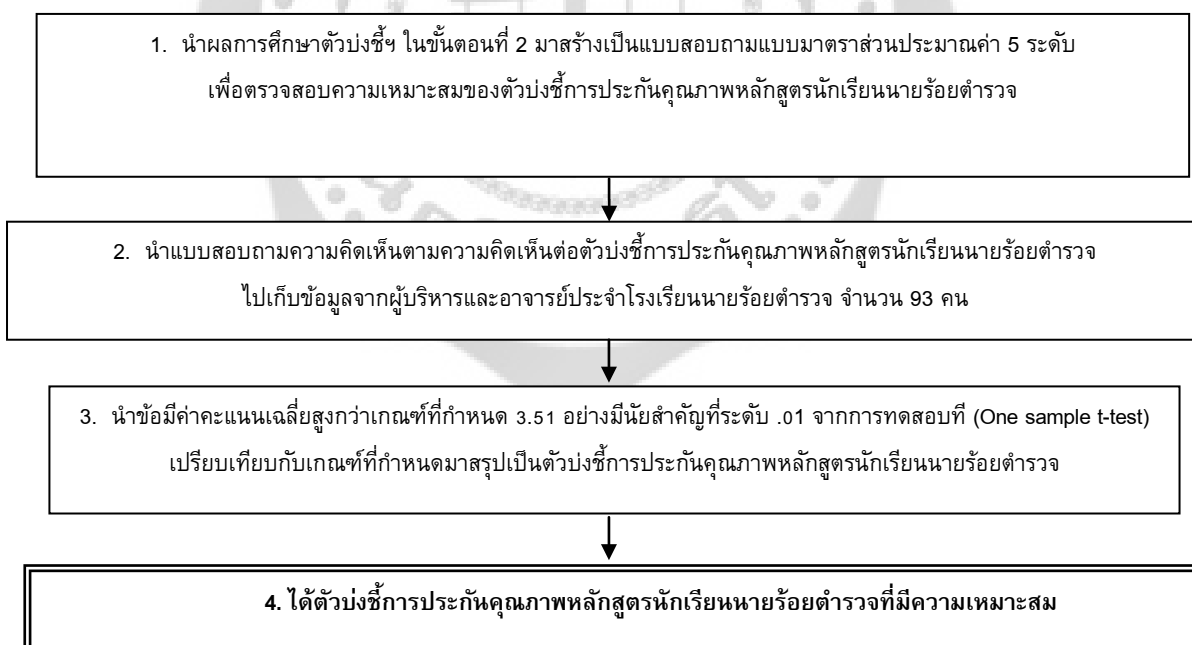
ขั้นตอนที่ 1 การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ภาพประกอบ 2 สรุปโครงสร้างขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกันผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นของการมีนัยสำคัญทางสถิติ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)

ตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร

นักเรียนนายร้อยตำรวจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลกระทำตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ตามความคิดเห็นของอาจารย์ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่าและศิษย์เก่า โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามจำนวน 400 คน ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

1.1 สรุปผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ดังแสดงในตาราง 2 – 6

ตาราง 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่าและศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตร นักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) เป็นรายด้านและโดยรวม

ด้าน ที่	รายการ	ผลการประเมิน												ผลการประเมิน ภาพรวม		
		ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ			นักเรียน นายร้อยตำรวจ			ผู้บังคับบัญชา ศิษย์เก่า			ศิษย์เก่า					
		n = 76			n = 108			n = 108			n = 108			$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม		
1	ด้านบริบท	3.67	0.63	มาก	3.64	0.71	มาก	-	-	-	3.98	0.68	มาก	3.77	0.67	มาก
2	ด้านปัจจัย นำเข้า	3.49	0.62	ปานกลาง	3.45	0.55	ปานกลาง	-	-	-	3.86	0.69	มาก	3.60	0.62	มาก
3	ด้าน กระบวนการ ผลิต	3.56	0.58	มาก	3.54	0.58	มาก	-	-	-	3.87	0.63	มาก	3.65	0.59	มาก
4	ด้านผลผลิต	-	-	-	-	-	-	4.00	0.58	มาก	4.06	0.59	มาก	4.03	0.58	มาก
รวม		3.57	0.61	มาก	3.54	0.61	มาก	4.00	0.58	มาก	3.94	0.65	มาก	3.76	0.61	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า เห็นว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) มีความเหมาะสมในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบริบท ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า เห็นว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยนำเข้า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ และนักเรียนนายร้อยตำรวจ เห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และศิษย์เก่า เห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการผลิต ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า เห็นว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิต ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า เห็นว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านบริบท เป็นรายข้อ

การประเมินหลักสูตร ด้านบริบท	ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ n = 76			นักเรียนนายร้อยตำรวจ n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน	3.53	0.82	มาก	3.55	0.90	มาก	3.99	0.92	มาก
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจใน ด้านกฎหมายการปฏิบัติงานของตำรวจ	3.70	0.78	มาก	3.70	0.82	มาก	4.05	0.79	มาก
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่	3.66	0.87	มาก	3.66	0.83	มาก	4.11	0.93	มาก
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิตและเอื้อต่อการนำไปประกอบวิชาชีพตำรวจ	3.91	0.78	มาก	3.68	0.86	มาก	4.03	0.75	มาก
5. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันใน วิชาชีพตำรวจ	3.59	0.83	มาก	3.60	0.79	มาก	3.85	0.84	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

การประเมินหลักสูตร ด้านบริบท	ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ n = 76			นักเรียนนายร้อยตำรวจ n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะ สม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะ สม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะ สม
6. หลักสูตรมีความเหมาะสม กับวิชาชีพตำรวจ และ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และ สังคม	3.53	0.84	มาก	3.51	0.94	มาก	3.94	0.93	มาก
7. หลักสูตรมุ่งผลิต ข้าราชการตำรวจเพื่อ ตอบสนองความต้องการของ สังคมตามภารกิจของ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ	3.55	0.79	มาก	3.63	0.88	มาก	3.88	0.86	มาก
8. หลักสูตรมุ่งผลิต ข้าราชการตำรวจเพื่อ ตอบสนองความต้องการของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	3.95	8.81	มาก	3.84	0.86	มาก	4.04	0.78	มาก
รวม	3.67	0.63	มาก	3.64	0.71	มาก	3.98	0.68	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า เห็นว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านบริบทมีความเหมาะสมในแต่ละข้อและโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านปัจจัยนำเข้า เป็นรายชื่อ

การประเมินหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า	ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ n = 76			นักเรียนนายร้อยตำรวจ n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะ สม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะ สม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะ สม
1. การกำหนดแผนการศึกษาสามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลา 4 ปี	3.86	0.87	มาก	3.52	0.75	มาก	4.10	0.83	มาก
2. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 220 หน่วยกิต มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ	3.26	1.08	ปานกลาง	2.81	0.99	ปานกลาง	3.82	1.03	มาก
3. ระยะเวลาการศึกษา 4 ปี มีความสอดคล้องกับการฝึกการเรียนภาควิชาการ และหลักสูตรเสริม	3.71	0.97	มาก	3.51	0.83	มาก	3.97	0.88	มาก
4. เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.51	0.73	มาก	3.53	0.75	มาก	3.86	0.83	มาก
5. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์วิชาชีพตำรวจ	3.62	0.81	มาก	3.72	0.74	มาก	3.88	0.79	มาก
6. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพตำรวจ	3.75	0.78	มาก	3.70	0.78	มาก	3.98	0.77	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การประเมินหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า	ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ n = 76			นักเรียนนายร้อยตำรวจ n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
7. เนื้อหารายวิชาของ หลักสูตร เป็นความรู้ที่ทันสมัย และทันต่อ สถานการณ์ปัจจุบัน	3.51	0.77	มาก	3.61	0.69	มาก	3.80	0.80	มาก
8. เนื้อหารายวิชาของ หลักสูตร สอดคล้องกับการ พัฒนาด้าน วิชาชีพตำรวจ และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	3.87	0.88	มาก	3.73	0.67	มาก	3.96	0.81	มาก
9. อาจารย์มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถตรงตามรายวิชา ที่สอน	3.83	0.77	มาก	3.94	0.73	มาก	4.15	0.81	มาก
10. อาจารย์มีการเตรียมการ สอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่ เหมาะสมกับรายวิชาภาคทฤษฎี	3.91	0.67	มาก	3.91	0.78	มาก	4.04	0.69	มาก
11. อาจารย์มีการเตรียมการ สอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่ เหมาะสมกับรายวิชาภาคปฏิบัติ	3.91	0.83	มาก	3.87	0.77	มาก	4.10	0.84	มาก
12. อาจารย์มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณใน วิชาชีพ	3.95	0.76	มาก	3.85	0.73	มาก	4.14	0.75	มาก
13. อาจารย์มีความรับผิดชอบ ใน งานที่สอน และมีเจตคติที่ดี ต่อ การปฏิบัติหน้าที่	3.82	0.72	มาก	3.80	0.68	มาก	4.11	0.76	มาก
14. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรง ตามคุณสมบัติที่โรงเรียนนาย ร้อยตำรวจกำหนด	3.70	0.80	มาก	3.59	0.74	มาก	4.09	0.86	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การประเมินหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า	ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ n = 76			นักเรียนนายร้อยตำรวจ n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
15. มีอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยี ประกอบการเรียนการสอน อย่างเพียงพอ	3.41	0.92	ปาน กลาง	3.53	0.84	มาก	3.77	0.95	มาก
16. มีอุปกรณ์และเครื่อง อำนวยความสะดวกใน ห้องเรียนที่เหมาะสม เพียงพอ กับ รายวิชา และมีการใช้จริง	3.03	0.95	ปาน กลาง	3.22	0.89	ปาน กลาง	3.54	1.08	มาก
17. มีจำนวนเครื่อง คอมพิวเตอร์ (PC) ใน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ อย่างเพียงพอ	2.74	0.95	ปาน กลาง	2.94	0.93	ปาน กลาง	3.56	1.27	มาก
18. มีระบบเครือข่าย Internet ที่ทันสมัยและรวดเร็ว	3.00	1.05	ปาน กลาง	2.91	0.96	ปาน กลาง	3.52	1.21	มาก
19. มีตำรา เอกสาร ประกอบการเรียนการสอน และเอกสาร อ้างอิงแต่ละ รายวิชาอย่างเพียงพอในแต่ละ รายวิชา	3.22	0.98	ปาน กลาง	3.19	0.83	ปาน กลาง	3.61	1.02	มาก
20. มีวารสารและนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิชา กฎหมาย และวิชาชีพตำรวจใน ห้องสมุดที่ทันสมัย และ เพียงพอ	3.22	0.96	ปาน กลาง	3.14	0.83	ปาน กลาง	3.71	1.06	มาก
21. มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้อง อินเทอร์เน็ต ซึ่งเปิดให้บริการ และอำนวยความสะดวกอย่าง เพียงพอ	3.16	0.93	ปาน กลาง	3.14	0.88	ปาน กลาง	3.71	1.11	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การประเมินหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า	ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ n = 76			นักเรียนนายร้อยตำรวจ n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
22. มีการจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน และสนามกีฬา อย่างเหมาะสม	3.05	1.15	ปานกลาง	2.99	0.98	ปานกลาง	3.54	1.25	มาก
23. มีการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอย่างเหมาะสม	3.29	0.89	ปานกลาง	3.40	0.79	ปานกลาง	3.81	1.02	มาก
รวม	3.49	0.62	ปานกลาง	3.45	0.55	ปานกลาง	3.86	0.69	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า เห็นว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านปัจจัยนำเข้าในแต่ละข้อและโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 2 ข้อ 15 ข้อ 16 ข้อ 17 ข้อ 18 ข้อ 19 ข้อ 20 ข้อ 21 ข้อ 22 และ ข้อ 23 ที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านกระบวนการผลิต เป็นรายชื่อ

การประเมินหลักสูตร ด้านกระบวนการผลิต	ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ n = 76			นักเรียนนายร้อยตำรวจ n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
1. โครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน	3.54	0.72	มาก	3.51	0.71	มาก	3.98	0.82	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

การประเมินหลักสูตร ด้านกระบวนการผลิต	ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ n = 76			นักเรียนนายร้อยตำรวจ n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
2. มีกระบวนการสอนที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษา ค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิด สร้างสรรค์และทำงาน ร่วมกัน	3.53	0.72	มาก	3.52	0.74	มาก	3.86	0.76	มาก
3. มีกิจกรรมเสริม หลักสูตรที่ส่งเสริมการนำ ความรู้และประสบการณ์ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน	3.63	0.74	มาก	3.63	0.71	มาก	3.87	0.72	มาก
4. มีการสอดแทรก คุณธรรม จริยธรรม ความ รับผิดชอบต่อสังคม และ แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	3.37	0.86	ปาน กลาง	3.57	0.84	มาก	3.75	0.89	มาก
5. มีการกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดความต้องการเรียนรู้ เพิ่มขึ้น	3.36	0.81	ปาน กลาง	3.59	0.86	มาก	3.57	0.82	มาก
6. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถนำความรู้ด้าน กฎหมายและวิชาชีพ ตำรวจไปประยุกต์ใช้ใน การปฏิบัติงานและพัฒนา ต่อ อาชีพในสภาพ ปัจจุบันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	3.64	0.82	มาก	3.65	0.82	มาก	3.86	0.79	มาก
7. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียน มี ประสบการณ์ตรงทั้ง ภาควิชาการ และวิชาชีพ ตำรวจทั้งในและนอก ห้องเรียน	3.57	0.85	มาก	3.58	0.68	มาก	3.90	0.89	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

การประเมินหลักสูตร ด้านกระบวนการผลิต	ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ n = 76			นักเรียนนายร้อยตำรวจ n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
8. มีการจัดอาจารย์ผู้สอนที่ มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับแต่ละ รายวิชา ในหลักสูตร	3.53	0.87	มาก	3.51	0.84	มาก	3.79	0.97	มาก
9. อาจารย์ที่ปรึกษามี จำนวนเพียงพอกับจำนวน ผู้เรียน	3.67	0.79	มาก	3.35	0.84	ปาน กลาง	3.87	0.78	มาก
10. มีการจัดอาจารย์ที่ ปรึกษาให้คำแนะนำด้าน การเรียนรู้และกิจกรรมและมี การกำหนดช่วงเวลาในการ ให้คำปรึกษาที่เหมาะสม	3.38	0.83	ปาน กลาง	3.21	0.94	ปาน กลาง	3.69	0.83	มาก
11. อาจารย์เอาใจใส่ ให้ ความช่วยเหลือ เปิดโอกาส ให้ซักถามและรับฟังความ คิดเห็นของผู้เรียน	3.61	0.73	มาก	3.51	0.81	มาก	3.86	0.80	มาก
12. มีการจัดการสอบ ประมวลความรู้ในวิชาชีพ ตำรวจในช่วงเวลาที่ เหมาะสม	3.51	0.85	มาก	3.52	0.83	มาก	3.87	0.90	มาก
13. การวัดผลแต่ละ รายวิชา มีความสอดคล้อง กับเนื้อหาของวิชาที่เรียน มีความ เทียบตรง และ สามารถ ตรวจสอบได้	3.67	0.75	มาก	3.64	0.66	มาก	3.94	0.77	มาก
14. มีวิธีการวัดผลและ ประเมินผลมีความชัดเจน ตามหลักเกณฑ์	3.64	0.79	มาก	3.57	0.80	มาก	3.93	0.85	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

การประเมินหลักสูตร ด้านกระบวนการผลิต	ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ n = 76			นักเรียนนายร้อยตำรวจ n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
15. ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การ วัดผลและประเมินผล การศึกษา และการประเมิน กิจกรรมการเรียนการสอน	3.57	0.78	มาก	3.54	0.79	มาก	3.94	0.88	มาก
16. อาจารย์ใช้วิธีการ วัดผลและประเมินผลตาม จุดประสงค์ การเรียนรู้ของ หลักสูตรที่หลากหลาย และเหมาะสมกับเนื้อหา วิชาทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ	3.72	0.68	มาก	3.58	0.65	มาก	4.08	0.77	มาก
17. อาจารย์ได้นำผลการ วัด และประเมินกระบวนการ การเรียนการสอนมา วิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและ พัฒนาคุณภาพ การเรียน การสอน	3.59	0.69	มาก	3.56	0.64	มาก	3.88	0.75	มาก
18. อาจารย์มีวิธีการวัด และ ประเมินผลตามความ เป็น จริงและการใช้ผลการ ประเมินไปพัฒนาการเรียน การสอน ได้อย่างเหมาะสม	3.66	1.00	มาก	3.70	0.71	มาก	4.06	0.94	มาก
รวม	3.56	0.58	มาก	3.54	0.58	มาก	3.87	0.63	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า เห็นว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านกระบวนการผลิตในแต่ละข้อและโดยรวมอยู่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 10 ที่อาจารย์ เห็นว่าเหมาะสมในระดับปานกลาง ส่วน ข้อ 9 และข้อ 10 นักเรียนนายร้อยตำรวจเห็นว่าเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา
ศิษย์เก่า และศิษย์เก่าที่มีต่อหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)
ด้านผลผลิต เป็นรายชื่อ

การประเมินหลักสูตร ด้านผลผลิต	ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
ท่านเห็นด้วยกับคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้สำเร็จ การศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ในระดับใด						
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ที่ ได้รับมอบหมาย	4.06	0.76	มาก	4.11	0.78	มาก
2. ยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยที่เหนือกว่า ประโยชน์ ส่วนตนและการไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน	3.91	0.80	มาก	3.94	0.52	มาก
3. มีความรู้ความเข้าใจทางด้านสังคม มานุษยวิทยา และ พฤติกรรมศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับการเสริมสร้างเจตคติ และ ความเข้าใจมนุษย์และสังคม	4.07	0.72	มาก	4.12	0.74	มาก
4. มีความรู้ความเข้าใจหลักการบริหารทั่วไป และการ บริหารงานด้านวิชาชีพตำรวจ	3.94	0.78	มาก	3.96	0.80	มาก
5. มีความรู้และทักษะในด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจที่ ถูกต้อง	4.08	0.83	มาก	3.96	0.80	มาก
6. มีความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์ไป วิเคราะห์แก้ปัญหาและตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบอย่างมี เหตุผลจากการศึกษาในหลักสูตร	3.94	0.80	มาก	4.04	0.88	มาก
7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานที่ปฏิบัติ	3.82	0.91	มาก	3.93	0.91	มาก
8. มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์และตรงตามความต้องการของ ชุมชน สังคม และประเทศชาติ	3.98	0.78	มาก	4.05	0.77	มาก
9. มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม/องค์ความรู้ใน วิชาชีพตำรวจ	4.06	0.83	มาก	4.14	0.77	มาก
10. มีการให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ	3.94	0.78	มาก	4.05	0.77	มาก
11. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี	4.06	0.77	มาก	4.17	0.75	มาก
12. มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และวิจารณ์อย่าง มี เหตุผล	3.98	0.74	มาก	4.09	0.76	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

การประเมินหลักสูตร ด้านผลผลิต	ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า n = 108			ศิษย์เก่า n = 108		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
13. มีระเบียบวินัยตามแบบธรรมเนียมของวิชาชีพตำรวจ	4.19	0.79	มาก	4.19	0.75	มาก
14. มีการยื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และ ถูกต้องตามกฎหมาย	4.10	0.84	มาก	4.09	0.82	มาก
15. มีความเสียสละและอุทิศเวลาให้กับส่วนรวม	4.06	0.83	มาก	4.09	0.80	มาก
16. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	4.06	0.77	มาก	4.07	0.83	มาก
17. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการสืบสวนและ สอบสวนไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	4.06	0.68	มาก	4.09	0.70	มาก
18. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	3.81	0.81	มาก	3.96	0.79	มาก
19. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการบริหารงาน ตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	3.99	0.77	มาก	3.95	0.68	มาก
20. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการจราจรไปใช้ ในการปฏิบัติหน้าที่	3.86	0.82	มาก	4.01	0.82	มาก
21. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์ และจิตวิทยาตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	4.00	0.74	มาก	4.08	0.72	มาก
22. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านยุทธวิธีตำรวจ ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	4.01	0.79	มาก	4.15	0.74	มาก
23. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการต่อสู้ป้องกัน ตัว/พลศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	3.96	0.84	มาก	4.04	0.80	มาก
24. มีความสามารถในการนำความรู้ ไปใช้ปฏิบัติงานใน ตำแหน่งรองสารวัตร	4.01	0.75	มาก	4.16	0.72	มาก
25. มีบุคลิกภาพและศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสม กับตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร	4.16	0.71	มาก	4.26	0.72	มาก
รวม	4.00	0.58	มาก	4.06	0.59	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า เห็นว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ด้านผลผลิตในแต่ละข้อและโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

1.2 สรุปผลการสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติมของคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อย ตำรวจ จำนวน 5 คน พบว่า

1.2.1 ด้านบริบท พบว่า มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของนักเรียนนายร้อยตำรวจไว้อย่างชัดเจน โดยได้มุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถในการสืบสวน การสอบสวน และการป้องกันและปราบปราม และได้หล่อหลอมจิตใจ อุปราณ และเสริมสร้างบุคลิกภาพ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่มีคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต ความเสียสละ ความสำนึกในหน้าที่ มีความรู้ ความคิด ความประพฤติ ระเบียบวินัยเหมาะสม

นอกจากนี้ มีบางด้านที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมเท่าที่ควร ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ โรงเรียนนายร้อยตำรวจผลิตนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรออกมารับใช้ประชาชนทั่วประเทศ แต่จากสภาพสังคมปัจจุบันแต่ละภูมิภาคมีบริบทที่แตกต่างกัน จึงทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้อย่างแท้จริง ดังนั้น จึงควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนได้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อนำผลมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรในครั้งต่อไป

1.2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเข้าใจแผนการจัดการศึกษาที่ต้องมีการฝึกการเรียนภาควิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีบุคลากรที่มีความพร้อมด้านการจัดอาหารรายวิชาต่างๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์วิชาชีพตำรวจที่ทันสมัยและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับการพัฒนาด้านวิชาชีพตำรวจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจเป็นหลักสูตรเฉพาะทางในด้านการบังคับใช้กฎหมายและวิชาชีพตำรวจ จึงมีลักษณะเฉพาะทางที่ต้องมุ่งเน้นเพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง อาจารย์ผู้สอนโรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถตรงตามรายวิชาที่มีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ด้านความรู้พื้นฐานของผู้สอน ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้สอนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด จึงถือเป็นความได้เปรียบที่สามารถคัดเลือกผู้ที่มีคุณภาพเข้าศึกษาในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

นอกจากนี้ โครงสร้างหลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป ดังนั้น แนวทางการพัฒนา คือ ควรลดจำนวนหน่วยกิตลงโดยปรับรายวิชาเพื่อให้เหมาะสม และในบางรายวิชาที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกันควรบูรณาการเนื้อหาวิชาเป็นรายวิชาเดียวกัน อีกทั้ง ยังพบว่า ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ดังนั้น แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ควรแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามกลุ่มวิชา หรือจัดกลุ่มระดับพื้นฐานความรู้ความสามารถ หรือมีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อปรับพื้นฐานก่อนเปิดภาคการศึกษา นอกจากนี้ โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต และสนามกีฬา ที่มีความพร้อมของอุปกรณ์และมีความเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนดี แต่นักเรียนมี

เวลาในการใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ค่อนข้างจำกัด ดังนั้น จึงควรกำหนดช่วงเวลาให้นักเรียนใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในช่วงเวลาที่เหมาะสม

1.2.3 ด้านกระบวนการผลิต พบว่า การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีการสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และประสบการณ์ ด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาต่ออาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างดี มีการอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับแต่ละรายวิชาในหลักสูตร เอาใจใส่ เปิดโอกาสให้ซักถามและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน

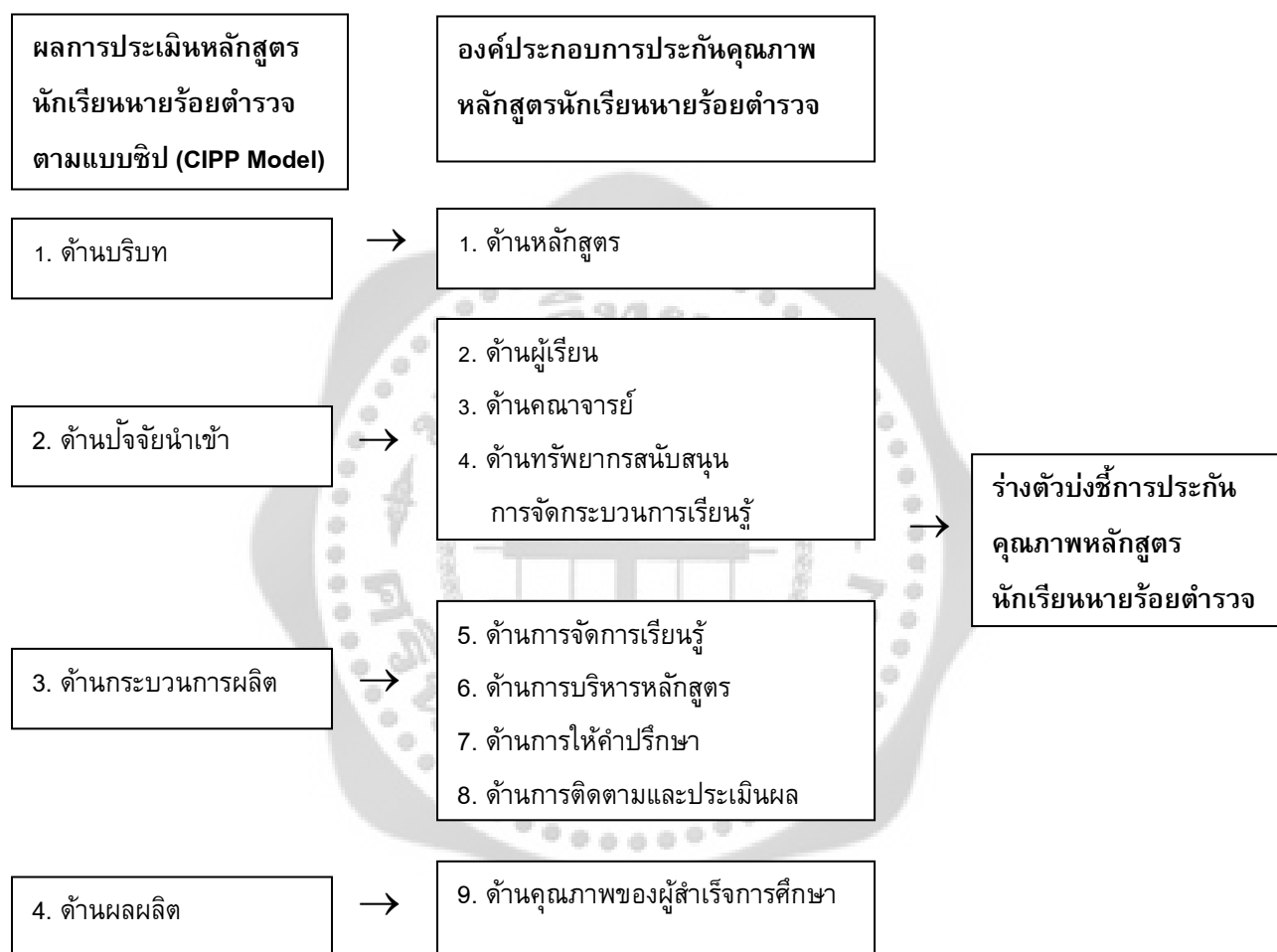
นอกจากนี้ แนวการจัดการกิจกรรมเสริมหลักสูตรบางกิจกรรมจัดในช่วงเวลาไม่เหมาะสม ไม่เป็นระบบทำให้นักเรียนสับสน ขาดความชัดเจนในการปฏิบัติ และมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนในบางช่วงเวลา แนวทางการแก้ปัญหา คือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบควรชี้แจงทำความเข้าใจกับนักศึกษาล่วงหน้า อย่างน้อย 1 ภาคการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาเตรียมความพร้อม นอกจากนี้ การจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษายังขาดความชัดเจนและไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ดังนั้น จึงควรทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงความสำคัญของอาจารย์ที่ปรึกษา และควรจัดระบบการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษาให้สอดคล้องกับความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในแต่ละด้าน

1.2.4 ด้านผลผลิต พบว่า ภาพรวมของผู้ที่สำเร็จในโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีความรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้ความเข้าใจหลักการบริหารทั่วไป และการบริหารงานด้านวิชาชีพตำรวจ มีความรู้และทักษะในด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจที่ถูกต้อง มีความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์ไปวิเคราะห์แก้ปัญหาและตัดสินใจในงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัยตามแบบธรรมเนียมของวิชาชีพ มีความเสียสละและอุทิศเวลาให้กับส่วนรวม มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการสืบสวนและสอบสวน ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ด้านการบริหารงานตำรวจด้านการจราจร ด้านมนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยาตำรวจ ด้านยุทธวิธีตำรวจ และนำความรู้ด้านการต่อสู้ป้องกันตัว/พลศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ และมีศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร

นอกจากนี้ หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจเป็นหลักสูตรที่สอนให้นักเรียนได้เรียนรู้แบบสหวิชาการ ทุกคนที่สำเร็จการศึกษาจะเรียนรายวิชาต่างๆ ที่เหมือนกัน ตามนโยบายของโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่กำหนดให้นักเรียนทุกคนต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ทุกตำแหน่งที่สังกัด จึงส่งผลให้นักเรียนขาดความชำนาญเฉพาะด้านที่โดดเด่น เช่น การป้องกันปราบปราม การสืบสวนสอบสวน งานด้านยุทธวิธีตำรวจ หรือภาษาต่างประเทศเพื่อการประกอบอาชีพ ดังนั้น แนวทางการแก้ปัญหา คือ ควรจัดตัวเสริมหลักสูตรในเนื้อหาสาระที่สำคัญและหลากหลาย โดยเปิด

โอกาสให้นักเรียนที่สนใจได้มีโอกาสได้เลือกเรียนเสริมในงานที่แต่ละคนสนใจ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ที่สำคัญในด้านต่างๆ

จากผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) และสัมภาษณ์เพิ่มเติมเพื่อนำข้อมูลที่ผ่านการสังเคราะห์ไปเชื่อมโยงสร้างเป็นตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 การเชื่อมโยงผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) และสัมภาษณ์เพิ่มเติมกับการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

จากการสนทนากลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 7 คน โดยใช้แบบการสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้น ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการสนทนากลุ่มได้ ดังนี้ (ภาคผนวก ค)

1. นำผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ มาสร้างเป็นร่างตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจเพื่อใช้เป็นแบบสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย 9 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านคณาจารย์ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการติดตามและประเมินผล และด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 144 ตัวบ่งชี้

2. ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique) โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 7 คน ได้ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ทั้ง 9 ด้าน มีจำนวนทั้งสิ้น 99 ตัวบ่งชี้ ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 การเปรียบเทียบจำนวนตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ก่อนการสนทนากลุ่ม และหลังการสนทนากลุ่ม

ด้านที่	ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ	จำนวนตัวบ่งชี้ ก่อนการสนทนา กลุ่ม	จำนวนตัวบ่งชี้ หลังการสนทนา กลุ่ม
1	ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร	13	12
2	ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน	7	6
3	ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	20	16
4	ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้	13	8
5	ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้	34	15
6	ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร	11	11
7	ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา	10	8
8	ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล	9	8
9	ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	27	15
รวม		144	99

จากตาราง 7 จำนวนตัวบ่งชี้ก่อนการสนทนากลุ่มมีจำนวน 144 ตัวบ่งชี้ เมื่อสนทนากลุ่มแล้ว พบว่า จำนวนตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ มีจำนวน 99 ตัวบ่งชี้

ตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่ใช้ในการศึกษาเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยเลือกตัวบ่งชี้ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3.51 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จากการทดสอบที (One sample t-test) (Ferguson. 1981: 180) มาสรุปเป็นตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ดังแสดงในตาราง 8 – 18

ตาราง 8 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพและส่วนราชการที่สังกัด

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพ		
1.1 ผู้บริหาร	6	6.52
1.2 อาจารย์ประจำ	86	93.48
รวม	92	100.00
2. ส่วนราชการที่สังกัด		
2.1 คณะตำรวจศาสตร์	57	61.96
2.2 คณะนิติวิทยาศาสตร์	13	14.13
2.3 คณะสังคมศาสตร์	22	23.91
รวม	92	100.00

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำมากที่สุด (ร้อยละ 93.48) เมื่อพิจารณาส่วนราชการที่สังกัดพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในคณะตำรวจศาสตร์ (ร้อยละ 61.96)

ตาราง 9 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อ
ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ กับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) เป็นราย
ด้าน และโดยรวมทุกด้าน

ด้านที่	ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร	4.03	0.45	11.06*	.001
2	ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน	4.21	0.49	13.66*	.001
3	ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	3.98	0.52	8.59*	.001
4	ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัด กระบวนการเรียนรู้	3.90	0.59	6.40*	.001
5	ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้	4.02	0.48	10.27*	.001
6	ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร	4.11	0.49	11.69*	.001
7	ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา	4.07	0.55	9.78*	.001
8	ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล	4.07	0.46	11.74*	.001
9	ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	4.08	0.47	11.71*	.001
	รวม	4.05	0.42	12.28*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจรายด้านและโดยรวมทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อ
เทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 นอกจากนี้ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ จำนวน 24 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เห็นว่า
การพิจารณาจำนวนของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจควรมีจำนวนตัว
บ่งชี้ไม่มากเกินไปและควรมีจำนวนที่เหมาะสมกับองค์ประกอบตามบริบทของโรงเรียนนายร้อย
ตำรวจ ควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ปรัชญา วัฒนธรรมของสถาบัน และควรสะท้อนการดำเนินงาน
ตามภารกิจของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ตาราง 10 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อ
ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ กับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51)
ด้านหลักสูตรเป็นรายข้อ

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
1	มีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมและครอบคลุมบริบทของวิชาชีพตำรวจ	4.05	0.56	9.29*	.001
2	มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมาย และการปฏิบัติงานของตำรวจ	4.16	0.60	10.47*	.001
3	มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่	4.18	0.63	10.31*	.001
4	มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิต และเอื้อต่อการนำไปประกอบวิชาชีพตำรวจ	4.11	0.72	8.00*	.001
5	มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในด้านวิชาชีพตำรวจ	3.93	0.66	6.18*	.001
6	มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน	3.87	0.68	5.05*	.001
7	มีการกำหนดแผนการศึกษาที่สามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด	4.30	0.61	12.56*	.001
8	มีการกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ	3.74	0.72	3.03*	.003

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
9	มีการกำหนดระยะเวลาการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับการเรียนด้านวิชาการ การฝึกยุทธวิธีตำรวจ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.83	0.72	4.21*	.001
10	มีการกำหนดเนื้อหาวิชาที่มุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม	4.00	0.61	7.69*	.001
11	มีการกำหนดเนื้อหาวิชาที่มุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	3.99	0.54	8.44*	.001
12	มีการกำหนดรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ. 3 และ มคอ. 4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	4.18	0.59	10.94*	.001
รวม		4.03	0.45	11.06*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ด้านหลักสูตรรายข้อและโดยรวมทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อ
 ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51)
 ด้านผู้เรียน เป็นรายข้อ

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
1	มีระบบการคัดเลือกนักเรียนที่ต้องการเข้าศึกษา ต่อโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้เป็นไปตาม นโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	4.32	0.53	14.49*	.001
2	ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติตาม นโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	4.09	0.61	9.15*	.001
3	มีระบบในการพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจที่ รับเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนายร้อยตำรวจตาม แผนการรับ	4.11	0.70	8.17*	.001
4	ผู้เรียนมีความพร้อมด้านสมรรถนะร่างกายที่ สมบูรณ์ แข็งแรง พร้อมรับการฝึกวิชาชีพตำรวจ ตามคุณสมบัติที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด	4.27	0.67	10.99*	.001
5	ผู้เรียนมีรูปร่าง ลักษณะท่าทาง และขนาด ร่างกายเหมาะแก่การเป็นตำรวจ ไม่เป็นโรค ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบว่าด้วย การรับราชการตำรวจ	4.32	0.68	11.39*	.001
6	ผู้เรียนมีความประพฤติดี ไม่บกพร่องในศีลธรรม เลื่อมใสในระบอบการปกครอง แบบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	4.17	0.69	9.24*	.001
รวม		4.21	0.49	13.66*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านผู้เรียนรายข้อและโดยรวมทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 12 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ กับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านคณาจารย์ เป็นรายข้อ

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
1	มีการกำหนดคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติตามสาขาวิชาตามข้อบังคับโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	4.16	0.67	9.38*	.001
2	มีระบบการคัดเลือกอาจารย์ที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ	4.20	0.73	9.01*	.001
3	อาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	4.03	0.76	6.57*	.001
4	มีการกำหนดสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำที่เหมาะสม	3.93	0.61	6.70*	.001
5	มีการกำหนดสัดส่วนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำที่เหมาะสม	3.84	0.72	4.39*	.001

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
6	มีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณาจารย์ พิเศษที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เช่น ระดับคุณวุฒิ การศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และผลงาน ซึ่งได้รับการยอมรับทางวิชาการ/วิชาชีพ โดย ต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ ปรึกษาหลักสูตรหรือผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง	3.96	0.73	5.91*	.001
7	อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่สอน	4.15	0.65	9.55*	.001
8	อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์ และความชำนาญ ด้านวิชาชีพตำรวจ	4.11	0.72	8.00*	.001
9	อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนและมีเทคนิค วิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาภาคทฤษฎี/ ภาคปฏิบัติ	4.16	0.60	10.47*	.001
10	อาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพ	4.30	0.66	11.57*	.001
11	มีแนวทางการพัฒนาอาจารย์ใหม่ทุกคน ให้ได้รับ การปฐมนิเทศ หรือคำแนะนำด้านปรัชา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร บทบาทความ รับผิดชอบต่อหลักสูตร และรูปแบบการจัดการ เรียนการสอน	3.88	0.77	4.63*	.001
12	มีแนวทางการพัฒนาอาจารย์ใหม่ทุกคน ให้ได้รับ การอบรมด้านการสอน ยกเว้นกรณีที่มี ประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษาที่มากกว่า 2 ปี	3.85	0.77	4.21*	.001

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
13	มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอน ได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	3.74	0.82	2.67*	.009
14	มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.79	0.76	3.56*	.001
15	มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำ โครงการหรือกิจกรรมด้านการบริการวิชาการสู่ สังคมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.79	0.75	3.63*	.001
16	มีการจัดประชุมอาจารย์ผู้สอนภาคการศึกษาละ 1-2 ครั้ง เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตาม แผนงานประจำปี	3.75	0.72	3.20*	.001
รวม		3.98	0.52	8.59*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์รายข้อและโดยรวมทุกข้อมีความเหมาะสม
อยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 13 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อ
 ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51)
 ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัด กระบวนการเรียนรู้	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
1	มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียน การสอนวิชาชีพตำรวจที่หลากหลาย เช่น ศาล จำลอง ห้องศึกษาศถานการณ์จำลอง เป็นต้น	3.70	0.71	2.52*	.014
2	มีแหล่งการเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนที่ หลากหลาย นอกสถานศึกษาหรือห้องเรียนของ นักเรียนนายร้อยตำรวจแต่ละชั้นปี เช่น สนามยิง ปืน ศูนย์ศึกษาการป้องกันตัว ศูนย์ฝึกยุทธวิธี เป็นต้น	4.08	0.65	8.35*	.001
3	มีตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน และ เอกสารอ้างอิงของแต่ละรายวิชาอย่างเพียงพอ	3.92	0.72	5.56*	.001
4	มีแหล่งศึกษาค้นคว้า วารสาร นิตยสาร หนังสือ และตำราเกี่ยวกับวิชากฎหมายและวิชาชีพ ตำรวจในห้องสมุดที่ทันสมัยและเพียงพอ	3.87	0.77	4.46*	.001
5	มีครุภัณฑ์ เครื่องมือ อุปกรณ์ และสื่อเทคโนโลยี สารสนเทศประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัย และเพียงพอ	3.85	0.74	4.38*	.001
6	มีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกในสถาบัน เช่น อาคารสถานที่ ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน สนามกีฬา และหอพักนักเรียนนายร้อยตำรวจ อย่างเหมาะสม	3.95	0.83	5.03*	.001

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัด กระบวนการเรียนรู้	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
7	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อ ทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคการฝึกปฏิบัติทุกปีการศึกษา	4.04	0.66	7.74*	.001
8	มีการนำผลการประเมินทรัพยากรสนับสนุนการ เรียนรู้มาปรับปรุงเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของ การจัดการเรียนการสอน	3.84	0.73	4.29*	.001
รวม		3.90	0.59	6.40*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้รายข้อและ
โดยรวมทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสม
อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 14 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อ
ตัวบ่งชี้ การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51)
ด้านการจัดการเรียนรู้ เป็นรายข้อ

ข้อที่	ด้านการจัดการเรียนรู้	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
1	มีกระบวนการเรียนรู้ด้านวิชาการที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ	4.00	0.66	7.09*	.001

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการจัดการเรียนรู้	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
2	มีกระบวนการเรียนรู้ด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.03	0.62	8.09*	.001
3	มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน	3.96	0.66	6.47*	.001
4	มีการจัดบรรยายพิเศษเสริมด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจ โดยผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละปีการศึกษา	3.95	0.67	6.25*	.001
5	มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และ สามารถถ่ายทอดประสบการณ์เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน นายร้อยตำรวจในรายวิชาต่างๆ	4.04	0.61	8.39*	.001
6	มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อ สังคม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	4.10	0.68	8.29*	.001
7	มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมาย และวิชาชีพตำรวจไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและ พัฒนาอาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.09	0.62	8.89*	.001
8	มีการบูรณาการนำความรู้ที่ได้จากการวิจัย/บริการ วิชาการสู่สังคมไปใช้กับการเรียนการสอน	3.93	0.69	5.89*	.001
9	มีการจัดกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความรู้และพัฒนา นักเรียนนายร้อยตำรวจด้านวิชาการ	3.96	0.57	7.48*	.001
10	มีการจัดกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความรู้และพัฒนา นักเรียนนายร้อยตำรวจด้านวิชาชีพตำรวจ	4.03	0.62	8.09*	.001
11	มีการจัดกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความรู้และพัฒนา นักเรียนนายร้อยตำรวจด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.03	0.70	7.14*	.001

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการจัดการเรียนรู้	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
12	มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อ คุณภาพการสอนของอาจารย์ทุกภาคการศึกษา	4.25	0.71	10.07*	.001
13	มีการประเมินผลเวลาที่ใช้ในการศึกษาด้านการ ฝึกยุทธวิธีตำรวจต่อระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ตลอดหลักสูตร	4.01	0.67	7.16*	.001
14	มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อ ทรัพยากร/สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ด้านการฝึก ยุทธวิธีตำรวจ	4.02	0.78	6.26*	.001
15	มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม/โครงการ ส่งเสริมความรู้และพัฒนานักเรียนนายร้อย ตำรวจเพื่อนำผลการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงการ ดำเนินงาน	3.96	0.69	6.17*	.001
รวม		4.02	0.48	10.27*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านการจัดการเรียนรู้รายข้อและโดยรวมทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่
ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อ
 ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51)
 ด้านการบริหารหลักสูตร เป็นรายข้อ

ข้อที่	ด้านการบริหารหลักสูตร	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
1	มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	3.93	0.68	6.03*	.001
2	มีการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร	4.25	0.59	12.11*	.001
3	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร	4.25	0.62	11.40*	.001
4	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรที่มีคุณสมบัติและจำนวนตามเกณฑ์ของ สกอ.	4.27	0.63	11.58*	.001
5	มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหลักสูตรที่เป็นไปตามข้อบังคับของสภาการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจ	4.18	0.55	11.70*	.001
6	มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นนักวิชาการ/วิชาชีพจากภายนอกเป็นกรรมการในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร	4.28	0.65	11.37*	.001
7	มีการจัดมาตรฐานการเรียนและคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี และ กพ. ให้การรับรอง	4.16	0.60	10.47*	.001
8	มีระบบควบคุมสัดส่วนจำนวนนักเรียนนายร้อยตำรวจต่ออาจารย์ประจำ	3.95	0.70	5.96*	.001
9	มีการพัฒนาและเผยแพร่หลักสูตรให้สาธารณชนรับทราบผ่านช่องทางต่างๆ	3.77	0.70	3.60*	.001

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการบริหารหลักสูตร	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
10	มีการจัดระบบและกลไกการประกันคุณภาพการ เรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจตาม เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของ สกอ./สมศ.	3.98	0.71	6.32*	.001
11	มีการประเมินหลักสูตรและปรับปรุงการ ดำเนินงานของหลักสูตรทุก 5 ปี	4.14	0.70	8.60*	.001
รวม		4.11	0.49	11.69*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านการบริหารหลักสูตรรายข้อและโดยรวมทุกข้อมีความเหมาะสม
อยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 16 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อ
ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51)
ด้านการให้คำปรึกษา เป็นรายข้อ

ข้อที่	ด้านการให้คำปรึกษา	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
1	มีระบบและกลไกอาจารย์ที่ปรึกษา	4.27	0.60	12.28*	.001
2	มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดูแลให้ คำปรึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพตำรวจแก่ นักเรียนนายร้อยตำรวจ	4.37	0.62	13.21*	.001

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านการให้คำปรึกษา	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
3	มีการกำหนดสัดส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาด้าน วิชาการและวิชาชีพตำรวจต่อจำนวนผู้เรียนที่ เหมาะสม	4.18	0.61	10.61*	.001
4	มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้าน กิจกรรมแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ	4.04	0.69	7.37*	.001
5	มีการกำหนดช่วงเวลาการให้คำปรึกษาที่ เหมาะสม	3.91	0.74	5.25*	.001
6	มีแนวทางสนับสนุนให้อาจารย์ที่ปรึกษาเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ซักถามและแสดงความคิดเห็น	3.90	0.80	4.71*	.001
7	มีการจัดระบบแนะแนวและการให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการวางแผนในการประกอบวิชาชีพ ตำรวจ	3.82	0.76	3.88*	.001
8	มีการจัดระบบการสอนเสริมให้แก่แก่นักเรียนนาย ร้อยตำรวจที่ต้องการความช่วยเหลือด้านการ เรียนในบางรายวิชา	4.08	0.67	8.14*	.001
รวม		4.07	0.55	9.78*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ด้านการให้คำปรึกษารายข้อและโดยรวมทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่
ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 17 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อ
 ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51)
 ด้านการติดตามและประเมินผลเป็นรายข้อ

ข้อที่	ด้านการติดตามและประเมินผล	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
1	มีระบบและกลไกในการพัฒนากระบวนการ ติดตามและประเมินผลการเรียนของนักเรียน	4.00	0.65	7.27*	.001
2	มีการจัดการสอบประมวลความรู้วิชาชีพตำรวจ ในช่วงเวลาที่เหมาะสม	4.05	0.54	9.63*	.001
3	มีการวัดผลแต่ละรายวิชาซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหา ของวิชาที่เรียนมีความเที่ยงตรง และสามารถ ตรวจสอบได้	4.14	0.57	10.70*	.001
4	มีวิธีประเมินผลการสอนของอาจารย์ผู้สอนที่มี ความชัดเจนตามหลักเกณฑ์	4.15	0.59	10.41*	.001
5	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการศึกษา ทุกภาคการศึกษา	4.02	0.61	8.04*	.001
6	มีการกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผล และประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของ หลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสม กับเนื้อหาวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.09	0.53	10.49*	.001
7	อาจารย์ผู้สอนได้นำผลการวัดและประเมิน กระบวนการเรียนการสอนมาวิเคราะห์ เพื่อ ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	4.10	0.58	9.80*	.001
8	มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตาม มาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ. 3 และ มคอ. 4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชา ที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	4.02	0.61	8.04*	.001
รวม		4.07	0.46	11.74*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ด้านการติดตามและประเมินผลรายข้อและโดยรวมทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 18 การเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำที่มีต่อ ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ กับเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา เป็นรายข้อ

ข้อที่	ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
1	มีระบบและกลไกในการพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษา จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้มีมาตรฐานผลการ เรียนรู้ตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนด	4.02	0.68	7.23*	.001
2	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีผลการ ประเมินตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ในเกณฑ์ ร้อยละ 80 ขึ้นไป	4.10	0.65	8.71*	.001
3	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้านวิชาการอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดี มาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด	4.12	0.51	11.46*	.001
4	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้านการฝึกวิชาชีพตำรวจอยู่ใน เกณฑ์ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียน นายร้อยตำรวจกำหนด	4.10	0.59	9.49*	.001
5	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีระดับคะแนน ภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่ โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด	3.87	0.65	5.31*	.001

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
6	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีระดับคะแนนความ ประพฤติ คุณธรรมจริยธรรม และการสร้าง ชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนนายร้อยตำรวจอยู่ใน เกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจ กำหนด	4.04	0.63	8.16*	.001
7	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีระดับคะแนนด้านการ ทดสอบสมรรถภาพร่างกายอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด	4.27	0.56	13.12*	.001
8	มีการกำหนดระเบียบและเกณฑ์การวัดและ ประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน มีมาตรฐาน โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้	4.29	0.59	12.86*	.001
9	มีจำนวนนักเรียนนายร้อยตำรวจปัจจุบันและศิษย์ เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 3 ปีที่ผ่านมาได้รับ การประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพตำรวจ คุณธรรมจริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมใน ระดับชาติหรือนานาชาติ	3.99	0.70	6.54*	.001
10	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้านวิชาการไปใช้ในการปฏิบัติ หน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียน นายร้อยตำรวจกำหนด	4.09	0.67	8.21*	.001
11	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้านวิชาชีพไปใช้ในการปฏิบัติ หน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียน นายร้อยตำรวจกำหนด	4.11	0.56	10.19*	.001

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	ผู้บริหารและ อาจารย์ประจำ (n = 92)		t	p
		$\bar{X}$	S.D.		
12	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านวิชาชีพตำรวจ	4.10	0.63	8.95*	.001
13	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านความประพฤติและคุณธรรมจริยธรรม	4.00	0.66	7.09*	.001
14	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านเจตคติที่มีต่อจิตสาธารณะ/จิตบริการ	3.98	0.70	6.46*	.001
15	มีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านบุคลิกภาพและศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร	4.09	0.69	8.02*	.001
รวม		4.08	0.46	11.71*	.001

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 แสดงว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษารายข้อและโดยรวมทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ จำนวน 6 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เห็นว่า การพิจารณาจำนวนของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจควรให้ความสำคัญและคำนึงถึงความเหมาะสมในการประเมินด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)
2. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
3. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร

นักเรียนนายร้อยตำรวจ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) แบบ CIPP Model โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า จำนวน 400 คน และสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติมจากคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 5 คน เพื่อนำผลการประเมินหลักสูตรและผลการสัมภาษณ์มาจัดทำเป็นร่างตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ นำผลการศึกษาจากขั้นตอนที่ 1 มากำหนดเป็นประเด็นในการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 7 คน เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยนำตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จากขั้นตอนที่ 2 มาสร้างเป็นแบบสอบถามความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 93 คน และนำข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3.51 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จากการทดสอบที่มาสรุปเป็นตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า พบว่า หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) มีความเหมาะสมในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริบท ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า เห็นว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านปัจจัยนำเข้า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ และนักเรียนนายร้อยตำรวจ เห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และศิษย์เก่า เห็นว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการผลิต ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า เห็นว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิต ผู้บังคับบัญชา ศิษย์เก่า และศิษย์เก่า เห็นว่ามีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จากการสนทนากลุ่มกับผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า มีตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจจำนวนทั้งสิ้น 99 ตัวบ่งชี้ ใน 9 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร 12 ตัวบ่งชี้ ด้านผู้เรียน 6 ตัวบ่งชี้ ด้านคณาจารย์ 16 ตัวบ่งชี้ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ 8 ตัวบ่งชี้ ด้านการจัดการเรียนรู้ 15 ตัวบ่งชี้ ด้านการบริหารหลักสูตร 11 ตัวบ่งชี้ ด้านการให้คำปรึกษา 8 ตัวบ่งชี้ ด้านการติดตามและประเมินผล 8 ตัวบ่งชี้ และด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา 15 ตัวบ่งชี้

3. ผลความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้รายด้านและโดยรวมทุกด้านเทียบกับเกณฑ์การคัดเลือกตัวบ่งชี้ พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่าตัวบ่งชี้รายด้านและโดยรวมทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์ พบว่า ทุกด้านและโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านคณาจารย์ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการติดตามและประเมินผล และด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่ารายด้านและโดยรวมทุกด้าน สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ด้านบริบท ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า เห็นว่าหลักสูตรในด้านบริบทมีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน ครอบคลุมตามภารกิจของชุมชนและสังคมโดยได้มุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถในการสืบสวน การสอบสวน และการป้องกันและปราบปราม และได้หล่อหลอมจิตใจ อุปลินัย และเสริมสร้างบุคลิกภาพ ตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่มีคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต ความเสียสละ ความสำนึกในหน้าที่ และการบริการประชาชนอย่างเป็นที่ศรัทธาและมีความน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีความรู้ ความคิด ความประพฤติ ระเบียบวินัยเหมาะสม และมีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์แก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ และสามารถเป็นผู้นำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542: 23-24) ที่ได้เห็นว่า หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการเรียนการสอนซึ่งจะนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษาตามที่วางไว้ หลักสูตรจึงมีความสำคัญเพราะเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของผู้สอนที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ทักษะ ความประพฤติ มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรีนทร์ (Print. 1999: 32) ที่กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ดีนั้น ควรสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชาติ สอดคล้องกับวัฒนธรรม และต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ต้องเน้นและส่งเสริมคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้เรียน ต้องเน้นและส่งเสริมคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้เรียนให้มีความเจริญงอกงามหลายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวลักษณ์ กลิ่นหอม (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า อาจารย์ผู้สอนมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาเห็นด้วยในระดับมากกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โครงสร้างและเนื้อหาวิชาควรมีความเหมาะสม ครอบคลุมและนำไปปฏิบัติได้จริง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย รัตนกุล (2548: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตเห็นด้วยระดับมากกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรควรมีความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล และมหาวิทยาลัยนเรศวร และควรตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตร

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า เห็นว่าหลักสูตรในด้านปัจจัยนำเข้ามีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการกำหนดแผนการศึกษา และระยะเวลาการศึกษาอย่างชัดเจน ซึ่งโรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นโรงเรียนประจำ ผู้เรียนต้องพักอาศัยอยู่ประจำภายในโรงเรียน จึงเข้าใจแผนการจัด

การศึกษาที่ต้องมีการฝึกการเรียนภาควิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านเนื้อหารายวิชา มีบุคลากรที่มีความพร้อมด้านการจัดเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์วิชาชีพตำรวจที่ทันสมัยและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับการพัฒนาด้านวิชาชีพตำรวจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจเป็นหลักสูตรเฉพาะทางในด้านการบังคับใช้กฎหมายและวิชาชีพตำรวจ จึงมีลักษณะเฉพาะทางที่ต้องมุ่งเน้นเพื่อให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ด้านอาจารย์ผู้สอนโรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความรับผิดชอบในงานที่สอน และมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่ ด้านความรู้พื้นฐานของผู้สอน ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นผู้สอนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด จึงถือเป็นความได้เปรียบของโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่สามารถคัดเลือกผู้ที่มีคุณภาพเข้าศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2541: 3) ได้เห็นว่า หลักสูตรเป็นแนวทางกำหนดประสบการณ์ทั้งหมดที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับจากการศึกษาทั้งในแง่วิชาการ และพัฒนาการทุกด้าน และยังครอบคลุมไปถึงจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการฝึกอบรม การใช้สื่อการเรียนการสอน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ปทีป เมธาคูณวุฒิ (2545: 1) ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรต้องมีการกำหนดแผนการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายทางการศึกษา วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย การพิจารณาการคัดเลือก จัดรวบรวมและเรียบเรียงเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ ตลอดจนการประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีสติปัญญาและคุณธรรม สามารถเสริมสร้างองค์ความรู้ คิดวิเคราะห์ได้และนำความรู้มาแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ในส่วนวิชาการ วิชาชีพ และการดำรงชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย รัตนกุล (2548: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการประเมินหลักสูตรการศึกษابัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ พบว่า นายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตเห็นด้วยระดับมากกับการพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรควรคำนึงในด้านจุดมุ่งหมาย โครงสร้างและรูปแบบการจัดเนื้อหาวิชา ความพร้อมและความเหมาะสมของอาจารย์ นิสิต สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และบรรยากาศทางวิชาการ

1.3 ด้านกระบวนการผลิต ผลการประเมินพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำนักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า เห็นว่าหลักสูตรในด้านกระบวนการผลิตมีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะด้านการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีการสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และประสบการณ์ ด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาต่ออาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างดี ด้านการจัดอาจารย์ผู้สอน และการจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ในด้านการจัดอาจารย์ผู้สอนได้จัดอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ

เหมาะสมกับแต่ละรายวิชาในหลักสูตร เอาใจใส่ เปิดโอกาสให้ซักถามและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ส่วนในการจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษานั้น ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ และนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง ในขณะที่ศิษย์เก่าเห็นความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความจำกัดในด้านจำนวนและภารกิจของอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านการวัดและประเมินผล โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีการจัดการสอบประมวลความรู้ในวิชาชีพตำรวจในช่วงเวลาที่เหมาะสม มีการวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลาย และเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการศึกษา และกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้ มีการนำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียนการสอนมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การเรียนการสอน รวมทั้งอาจารย์มีวิธีการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงและมีการใช้ผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุจิร ภูสาระ (2551: 9) ที่ได้นิยามว่า หลักสูตรเป็นกระบวนการเรียน แผนการเรียน เป้าหมาย จุดประสงค์เฉพาะที่จะนำเสนอและจัดการเนื้อหา ซึ่งจะรวมถึงแบบการเรียนการสอน ตามจุดประสงค์และท้ายที่สุดจะต้องมีการประเมินผลลัพธ์ของการเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ชำรง บัวศรี (2542: 8 - 9) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญและความจำเป็นของหลักสูตร ประกอบด้วยจุดประสงค์และนโยบายการศึกษา จุดหมายของหลักสูตร รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชา เนื้อหา จุดประสงค์ของการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์การเรียน การสอนการประเมินผล และวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐินี นวลสกุล (2548: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2535 ของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่า อาจารย์ นักศึกษา และบัณฑิตเห็นด้วยในระดับมากกับการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารหลักสูตรเป็นกระบวนการสำคัญในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ

1.4 ด้านผลผลิต ผลการศึกษาพบว่า ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่าและศิษย์เก่า เห็นว่าหลักสูตรในด้านผลผลิตมีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะภาพรวมของผู้ที่สำเร็จในโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้ความเข้าใจหลักการบริหารทั่วไป และการบริหารงานด้านวิชาชีพตำรวจ มีความรู้และทักษะในด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจที่ถูกต้อง มีความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์ไปวิเคราะห์แก้ปัญหาและตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบอย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัยตามแบบธรรมเนียมของวิชาชีพ มีความเสียสละและอุทิศเวลาให้กับส่วนรวม มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้านการสืบสวนและสอบสวน ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ด้านการบริหารงานตำรวจด้านการจราจร ด้านมนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยาตำรวจ ด้านยุทธวิธีตำรวจ และนำความรู้ด้านการต่อสู้ป้องกันตัว/พลศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ มีความสามารถในการนำความรู้ ไปใช้ปฏิบัติงานใน ตำแหน่งรองสารวัตร และผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีบุคลิกภาพ และศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรซึ่งสอดคล้องกับ

แนวคิดของ วรวรรณ เสนาวงค์ (2542: 123 - 124) ที่กล่าวว่า ในการประเมินหลักสูตรโดยทั่วๆ ไป มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อติดตามผลการผลิตจากหลักสูตรคือผู้เรียนว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากผ่านกระบวนการศึกษามาแล้วตามหลักสูตรเป็นไปตามความมุ่งหวังหรือไม่ และประเมินความสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนรวมถึงการสอบด้วย และประเมินผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาออกไปว่าหางานทำได้หรือไม่ ทำแล้วเกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมมากน้อยเพียงใด สังคมยอมรับในผลผลิตที่ออกไปจากสถาบันนั้นหรือไม่ และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุณีย์ ภูพันธ์ (2546: 250-251) ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรเป็นแนวทางติดตามผลผลิตจากหลักสูตรคือ ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากการผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วตามหลักสูตรว่าเป็นไปตามความมุ่งหวังหรือไม่ เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่างๆ ในหลักสูตร และช่วยในการตัดสินใจว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปหรือควรปรับปรุงพัฒนาในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเพื่อยกเลิกการใช้หลักสูตรนั้นหมด การประเมินผลในลักษณะนี้จะดำเนินการหลังจากที่ใช้หลักสูตรแล้วระยะหนึ่ง แล้วจึงประเมินเพื่อสรุปผลตัดสินใจว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่ดี บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้มากน้อยเพียงใด สนองความต้องการของสังคมเพียงใดและเหมาะสมกับการนำไปใช้ต่อไปหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวลักษณ์ กลิ่นหอม (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า อาจารย์ผู้สอน มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาเห็นด้วยในระดับมากถึงมากที่สุดกับคุณลักษณะของมหาบัณฑิตต้องเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และมหาบัณฑิตต้องมีคุณภาพในการปฏิบัติงาน

2. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จากการสนทนากลุ่มของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 7 คน พบว่า มีตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 9 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านคณาจารย์ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการติดตามและประเมินผล และด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 99 ตัวบ่งชี้ และผลการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ประจำเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้รายด้านและโดยรวมทุกด้านเทียบกับเกณฑ์การคัดเลือกตัวบ่งชี้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 จากผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจรายด้านและโดยรวมทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่า ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพ และประเมินคุณภาพหลักสูตร เพื่อสะท้อนการดำเนินงานได้ชัดเจนกว่าที่ผ่านมา ซึ่งในอดีตโรงเรียนนายร้อยตำรวจยังขาดบุคลากรที่มีความรู้

ความเชี่ยวชาญในเรื่องการประเมินหลักสูตรที่จะมาร่วมพัฒนาตัวบ่งชี้ที่จะประเมินหลักสูตรให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบ การประเมินหลักสูตรที่ผ่านมาจึงมีการประเมินหลักสูตรได้ไม่ครอบคลุมทุกด้าน ดังนั้น คณะผู้บริหารจึงเห็นความสำคัญของการประเมินคุณภาพหลักสูตรและมีความต้องการให้มีการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อใช้ประเมินหลักสูตรอย่างครอบคลุมทุกองค์ประกอบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารและอาจารย์ประจำมีความเข้าใจในการประกันคุณภาพหลักสูตรโดยมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ ปรัชญา ปณิธาน บริบท ตามอัตลักษณ์ของสถาบัน ดังที่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2557: ออนไลน์) ได้ระบุว่า สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการตามภารกิจ เป้าหมายและอัตลักษณ์ของสถาบัน เพื่อให้การขับเคลื่อนสถาบันเป็นไปอย่างมีทิศทางตามพันธกิจที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประอร สุนทรวาท (2543: 79-105) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเหล่าทัพ พบว่า คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในของโรงเรียนเหล่าทัพมีความพึงพอใจกับองค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในโรงเรียนเหล่าทัพในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยใกล้เคียงกับงานวิจัยของ พรเทพ เมืองแมน (2546: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษา ระดับปริญญาโทสาขาเทคโนโลยีการศึกษา พบว่า ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาเห็นว่า ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมสำหรับการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ มีชัย สีเจริญ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา การพัฒนาดัชนีการจัดการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่า ดัชนีการจัดการศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการจัดการศึกษาภายในตามแนวทางของโรงเรียนนายร้อยตำรวจระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุพล ยงศรี (2553: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนนายเรืออากาศ พบว่า คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนายเรืออากาศเห็นว่าตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ชัย พิบูลย์รัตน์ (2546: 59) ที่ศึกษา การประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในหลักสูตรทางทหาร พบว่า โรงเรียนเหล่าทัพควรมีการกำหนดมาตรฐาน องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นของตนเองเพื่อใช้ในการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพภายในของแต่ละสถาบันให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

2.2 ด้านหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านหลักสูตรมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างน้อยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะตัวบ่งชี้การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ

เห็นว่า โรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางที่เน้นด้านวิชาการและยุทธวิธี เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการบังคับใช้กฎหมายและยุทธวิธีตำรวจควบคู่กัน อาจารย์และครูฝึกจึงต้องมีความชำนาญและมีความเชี่ยวชาญสูง และมีลักษณะของความเป็นผู้นำที่ดี เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจได้ ดังนั้น การผลิตบุคคลพลเรือนเพื่อรับราชการตำรวจเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการฝึกยุทธวิธี และการพัฒนาภาวะผู้นำที่มีวินัยและความรับผิดชอบ เนื่องจากนักเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วต้องไปเป็นผู้บังคับบัญชาในระดับหมวดที่มีประสิทธิภาพได้ แต่ทั้งนี้การตรวจสอบและประเมินว่าการฝึกยุทธวิธีของผู้เรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใด จึงต้องมีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอนของอาจารย์ หรือครูฝึกเพื่อจะได้ข้อมูลมาปรับและประยุกต์ใช้ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพ เนื่องจากหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา เป็นเป้าหมายและแนวทางดำเนินงานจัดการศึกษา เสริมสร้างทักษะ ถ่ายทอดความรู้ วัฒนธรรม และปลูกฝังเจตคติ ค่านิยม และพัฒนาการให้แก่ผู้เรียนในทุกๆ ด้านทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชำรง บัวศรี (2542: 8-9) ที่กล่าวว่า หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญ เป็นการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนแต่ละวัยแต่ละระดับการศึกษามีคุณภาพทัดเทียมกัน ซึ่งหมายความว่าจัดการศึกษามีแนวทางกำหนดไว้ว่าผู้เรียนควรเรียนรู้ในวิชาอะไร มีเนื้อหาอย่างน้อยแค่ไหน ควรได้รับการฝึกอบรมให้มีทักษะด้านใด และควรมีพัฒนาการในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างไร และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ รุจิร ภูสาระ (2551: 16) ที่กล่าวว่า หลักสูตรเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ และเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาวัลย์ รุณเลิศ (2552: 7) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนากิเชก พบว่า จุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตรควรมีหลายระดับ ในแต่ละระดับควรประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ โดยที่จุดประสงค์รายวิชาจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ใหญ่ โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรควรมีหลายระดับ การนำหลักสูตรไปใช้เป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยมีครูเป็นกุญแจดอกที่สำคัญที่สุด และการประเมินผล หลักสูตรและการจัดการที่ดีควรมีความสอดคล้องกับสภาพสังคม ชุมชน และเหมาะสมกับผู้เรียน ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน มีความยืดหยุ่น สามารถนำไปใช้ได้สะดวก และที่สำคัญต้องสอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติและเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรระดับอุดมศึกษา

2.3 ด้านผู้เรียน ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านผู้เรียนมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะตัวบ่งชี้ผู้เรียนมีรูปร่าง ลักษณะท่าทาง และขนาดร่างกายเหมาะแก่การเป็น

ตำรวจ ไม่เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการรับราชการตำรวจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานเบื้องต้นของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะคัดเลือกนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีความพร้อมทั้งด้วยวิชาการ และวิชาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการฝึกยุทธวิธี จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการคัดเลือกผู้เรียนที่มีรูปร่าง ลักษณะท่าทาง และขนาดร่างกาย เหมาะแก่การเป็นตำรวจ ไม่เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการรับราชการตำรวจ ดังนั้น กระบวนการในการคัดเลือกนักเรียนที่สนใจเข้าศึกษาต่อในสังกัดนักเรียนนายร้อยตำรวจจึงมีการทดสอบสมรรถภาพความพร้อมของร่างกายเพื่อคัดเลือกผู้ที่มีความเหมาะสมที่เปรียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถทางวิชาการ วิชาชีพ และคุณลักษณะความเป็นผู้นำดังที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจ (โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. 2555: ออนไลน์) ได้กำหนดอัตลักษณ์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไว้ว่า ผลิตกาลกรในวิชาชีพตำรวจตามความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีความรู้ด้านการบังคับใช้กฎหมายและวิชาชีพตำรวจซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สงัด อุทราพันธ์ (2532: 290) ที่กล่าวว่า การประเมินระบบหลักสูตร ในด้านความพร้อมของผู้เรียนเป็น การตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยในเบื้องต้น เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อให้สามารถวางรูปแบบการเรียนรู้ได้ตามแนวทางที่สถาบันการศึกษาได้กำหนด และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2545: 5) ที่ได้กล่าวถึง การประเมินหลักสูตรจะต้องมีการกำหนดแนวทางการพิจารณาแนวทางการคัดเลือกผู้เรียน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเป็นกระบวนการสำคัญในการวางระบบในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถศึกษาต่อ และนำความรู้มาใช้แก้ปัญหาในการปฏิบัติงานและการดำรงชีวิตได้ และยังสอดคล้องกับม้งานวิจัยของ สุวัฒน์ ชำรงศรีสกุล (2541: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ความเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม พบว่า คุณลักษณะของนายร้อยตำรวจที่ต้องการมากที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ และมีจริยธรรมในการทำงาน การเสริมสร้างความรู้ให้กับนายตำรวจ และการเสริมสร้างความเชี่ยวชาญด้านยุทธวิธีต้องมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง เพื่อให้ทำงานในกระบวนการยุติธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ให้เสริมความรู้ทางกฎหมายการบริหารงาน การประสานงาน 2) ด้านความรู้สึนึกคิดคุณธรรมจริยธรรม สร้างจิตสำนึกในการทำงาน ซื่อสัตย์รับผิดชอบ และจริงจังในการปฏิบัติงาน 3) ด้านความประพฤติปฏิบัติ ต้องตระหนักในหน้าที่ มีมารยาท สุภาพ รักษาคำพูด ตรงต่อเวลา สร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวกับหน่วยงานอื่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

2.4 ด้านคณาจารย์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านคณาจารย์มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะตัวบ่งชี้อาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์และครูฝึกมีความสำคัญจึงจำเป็นต้องมีความ

ชำนาญและมีความเชี่ยวชาญสูง และมีลักษณะของความเป็นผู้นำที่ดี เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียน นายร้อยตำรวจได้ ดังนั้น การกำหนดคุณลักษณะอาจารย์ให้มีการพัฒนาด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ จึงเป็นหัวใจสำคัญที่อาจารย์จะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อจะได้นำมาปลูกฝังให้นักเรียนนายร้อยตำรวจต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542: 39) ได้กล่าวถึง หลักสูตรที่ดีควรเน้นด้านผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง หลักสูตร และควรกำหนดการจัดประสบการณ์ วิธีการ การวัดและประเมินผลให้ชัดเจนว่าผู้เรียนจะมี คุณลักษณะอย่างไรและผลผลิตจากหลักสูตรมีคุณภาพอย่างไร สอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุพล ยงศรี (2553: 149) ที่ได้ทำการวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนนายเรืออากาศ พบว่า คณะกรรมการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนนายเรืออากาศเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านการฝึกศึกษาวิชาทหารและภาวะผู้นำเกี่ยวกับการมี กระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของครูฝึก หรือจรรยาบรรณของนายทหารปกครอง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระสมพ บุกประโคน (2544) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยสงฆ์ จังหวัด เลย กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนควรให้ความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอนควรให้มีการ พัฒนาความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนทั้งด้านวิชาการ และด้านคุณธรรมจริยธรรมให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีความสุข นอกจากนี้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรี ชันธรักษ์วงศ์ (2548: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง แผนการพัฒนาอาจารย์ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข พบว่า การพัฒนาอาจารย์เป็นการส่งเสริมอาจารย์ได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับภาระหน้าที่และบทบาทของอาจารย์ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุ วัตถุประสงค์ขององค์กรร่วมกัน ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนควรตระหนักถึงความสำคัญในด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อถ่ายทอดแก่ผู้เรียนที่มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ วิชาชีพที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

2.5 ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้าน ทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์ พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะตัว บ่งชี้มีแหล่งการเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนที่หลากหลาย นอกสถานศึกษาหรือห้องเรียนของ นักเรียนนายร้อยตำรวจแต่ละชั้นปี เช่น สนามยิงปืน ศูนย์ศึกษาการป้องกันตัว ศูนย์ฝึกยุทธวิธี เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความพร้อมของแหล่งการเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทั้งนอกสถานศึกษาหรือห้องเรียนของนักเรียนนายร้อยตำรวจแต่ละชั้นปี เช่น สนามยิงปืน ศูนย์ ศึกษาการป้องกันตัว ศูนย์ฝึกยุทธวิธี มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน นายร้อยตำรวจได้มีโอกาสได้ฝึกปฏิบัติเตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติหน้าที่จริง ดังนั้น การผลิต

บุคคลพลเรือนเพื่อรับราชการตำรวจเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการฝึกยุทธวิธีเป็นอย่างสูง เนื่องจากนักเรียนนายร้อยตำรวจเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วต้องไปปฏิบัติหน้าที่ในชุมชนต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพได้ แต่ทั้งนี้การตรวจสอบและประเมินว่าการฝึกยุทธวิธีของผู้เรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใด จึงต้องมีการประเมินผลแหล่งการเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนทั้งในด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ เนื่องจากการฝึกยุทธวิธีเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา เป็นเป้าหมายและแนวทางดำเนินงานของวิชาชีพตำรวจอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิไลวรรณ วิภาจักษณกุล (2551: 10) ที่กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรที่ดีต้องคำนึงถึงตั้งแต่การเตรียมการหลักสูตร การดำเนินการหลักสูตร และการประเมินหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมีความพร้อมของแหล่งการเรียนรู้การเรียนการสอนที่หลากหลายทั้งในห้องเรียนและนอกสถานศึกษา และควรวางระบบการบริหารจัดการให้เป็นระบบเพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเหมาะสมกับผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน เพื่อสร้างบรรยากาศและสังคมทางวิชาการให้เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการประเมินและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ทันความเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้การดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชำรง บัวศรี (2542: 340) ที่กล่าวว่า หลักสูตรที่ดีควรมีความพร้อมในด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และควรมีการประเมินเพื่อพิจารณาการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ให้ตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จตุพล ยงศรี (2553: 148) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนนายเรืออากาศ พบว่า คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนายเรืออากาศเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านการฝึกศึกษาวิชาทหารและภาวะผู้นำ ในตัวบ่งชี้การจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ด้านการฝึกศึกษาวิชาทหารและภาวะผู้นำที่หลากหลาย และตัวบ่งชี้มีศูนย์ฝึก หรือศูนย์พัฒนา หรือแหล่งการเรียนรู้สำหรับการฝึกศึกษาวิชาการทหารและภาวะผู้นำที่หลากหลาย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.6 ด้านการจัดการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่าตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะตัวบ่งชี้ที่มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์ทุกภาคการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวบ่งชี้นี้ดังกล่าวเป็นการแสดงถึงคุณภาพในการจัดการเรียนรู้ของอาจารย์ผู้สอน ซึ่งจะทำให้กระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามที่ตั้งไว้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน อาจารย์และครูฝึกจึงต้องมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพมาก ดังนั้น การผลิตบุคคลพลเรือนเพื่อรับราชการตำรวจเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการสอนของอาจารย์ผู้สอน และควรมีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์ทุกภาคการศึกษา เพื่อจะได้ข้อมูลมาปรับและประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ดั่งที่ สมศักดิ์ คงเทียน และอัญชลี โพธิ์ทอง (2542 : 154) ได้กล่าวถึงการประเมินความพึงพอใจเป็นผลรวมความรู้สึกของบุคคลเกี่ยวกับระดับความชอบหรือไม่ชอบต่อสภาพต่างๆ เป็นผลของทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ และเป็นผลมาจากการปฏิบัติงานที่ดี สำเร็จจนเกิดความภาคภูมิใจ และได้ผลตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ตามที่หวังไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พ้ามุ่ย สุกันต์สี (2548 : 25) ที่ได้ศึกษา ความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักงานเลขานุการคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า การประเมินความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประอร สุนทรวิภาต (2543: 109) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเหล่าทัพ พบว่า การประเมินการสอนของอาจารย์จะทำให้ได้นำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการฝึกศึกษาให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการผลิตนายทหารที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของเหล่าทัพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ได้รอบด้าน

2.7 ด้านการบริหารหลักสูตร ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านการบริหารหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะตัวบ่งชี้การเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นนักวิชาการ/วิชาชีพจากภายนอกเป็นกรรมการในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นนักวิชาการ/วิชาชีพจากภายนอกเป็นกรรมการในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรมีความสำคัญมาก เพราะจะเป็นการเปิดโอกาสให้ได้รับข้อเสนอแนะและมุมมองด้านอื่นๆ ที่หลากหลายเพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นที่ยอมรับของสังคมได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ กรมยุทธวิธีทหาร (2550: 2 (12)) ได้กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการหลักสูตรของกองทัพไว้ คือ มีการแต่งตั้งคณะผู้ทรงคุณวุฒิของกองทัพเพื่อดำเนินการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ และประเมินการจัดการศึกษาหลักสูตรของกองทัพให้มีคุณภาพต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539: 195) ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร โดยทั่วไปจะเปิดโอกาสให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประสบการณ์จากภายนอกได้สะท้อนมุมมองความคิดของหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นได้ทันทั่วทั้งที่ เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การนิเทศกำกับดูแล การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประอร สุนทรวิภาต (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเหล่าทัพ พบว่า ยุทธวิธีในการทำประกันคุณภาพของโรงเรียนเหล่าทัพได้แก่ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การจัดตั้งสำนักงาน กำหนดองค์ประกอบและเกณฑ์ จัดทำคู่มือเผยแพร่ความเข้าใจ ควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผล ทำรายงานและพร้อมรับการตรวจสอบจากภายนอก

2.8 ด้านการให้คำปรึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านการให้คำปรึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะตัวบ่งชี้มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดูแลให้คำปรึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพตำรวจแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดูแลให้คำปรึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพตำรวจเป็นหัวใจสำคัญที่จะช่วยแนะนำให้คำปรึกษา ทั้งด้านวิชาการ และด้านอื่นๆ เพื่อให้ให้นักเรียนนายร้อยตำรวจประสบความสำเร็จในด้านการเรียนตามระยะเวลาที่กำหนด สอดคล้องกับแนวคิดของ สถาบันคลังสมองของชาติ (2549: 12-13) ได้เสนอลักษณะของกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการ ปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน คือ การวางระบบอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอน และให้คำปรึกษาจำเป็นจะต้องมีความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่จะถ่ายทอด ให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ ผู้เรียนให้มีคุณภาพต่อไป และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรันดร์ กุลทรัพย์ (2542: บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบบทบาทและหน้าที่ของครูที่ปรึกษาทางวิชาการระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า บทบาทครูที่ปรึกษาทางวิชาการ ส่วนใหญ่พบนิสิตในที่ปรึกษาเป็นกลุ่ม ประมาณภาคเรียนละครึ่ง การมาพบที่ปรึกษารายบุคคลด้วยเหตุผลที่ต้องการให้ครูลงนามในการลงทะเบียนเรียน การเพิ่ม ถอน วิชาเรียน และออกหนังสือรับรองต่างๆ จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทหน้าที่ที่ปฏิบัติจริงกับบทบาทหน้าที่ที่คาดหวัง ตามทัศนคติของครูที่ปรึกษาทางวิชาการและนิสิต อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณวิไล รักวิโรจน์สุข (2546: บทสรุป) ได้ทำการวิจัย แนวทางการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาของศรีธนาพาณิชยการ เทคโนโลยีเชียงใหม่ พบว่า การส่งเสริมและช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้รู้จักตนเองเข้าใจสิ่งแวดล้อมสามารถเลือกตัดสินใจแก้ปัญหาและปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เป็นคนได้โดยสมบูรณ์และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข แนวคิดของการแนะแนว ซึ่งสามารถสรุปได้ใน 6 ประเด็น คือ บุคคลแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกัน ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์สติปัญญา ตลอดจนความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และเจตคติ ดังนั้น การให้คำปรึกษาที่ดีจะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังอย่างมีคุณภาพ

2.9 ด้านการติดตามและประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านการติดตามและประเมินผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะตัวบ่งชี้มีวิธีประเมินผลการสอนของอาจารย์ผู้สอนที่มีความชัดเจนตามหลักเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์และครูฝึกต้องมีความชำนาญและมีความเชี่ยวชาญสูง และมีลักษณะของความเป็นผู้นำที่ดี เพื่อเป็นตัวอย่างแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจได้ ดังนั้น การผลิตบุคคลพลเรือนเพื่อรับราชการตำรวจเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการสอนของอาจารย์ผู้สอน และควร

มีความชัดเจนตามหลักเกณฑ์ โปร่งใส และตรวจสอบได้ แต่ทั้งนี้การตรวจสอบและประเมินผล การสอนของอาจารย์ผู้สอน จึงต้องมีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการสอนของอาจารย์ หรือครูฝึกเพื่อจะได้ข้อมูลมาปรับและประยุกต์ใช้ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพ เนื่องจากการสอนเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา เป็นเป้าหมายและแนวทาง ดำเนินงานจัดการ ศึกษา เสริมสร้างทักษะ ถ่ายทอดความรู้ วัฒนธรรม และปลูกฝังเจตคติ ค่านิยม และพัฒนาการให้แก่ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งเป็นไป ทางเดียวกับโรงเรียน นายร้อยตำรวจ (2556: บทสรุป) ที่รายงานผลการประเมินโรงเรียนนายร้อย ตำรวจประจำปีการศึกษา 2556 พบว่า โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรจัดประเมินคุณภาพการสอนของ อาจารย์ และครูฝึกอย่างต่อเนื่องทุกปี และประมวลผลเพื่อเสนอผู้เกี่ยวข้อง และแจ้งกลับอาจารย์และครูฝึก เพื่อปรับปรุงพัฒนา การสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป สอดคล้องกับแนวคิดของ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 7) ที่กล่าวว่า หลักสูตรอย่างน้อยควรมีการกำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหา การนำหลักสูตรไป ใช้และการประเมินผล ซึ่งการประเมินผลควรมีการประเมินทุกมิติ ทั้งกระบวนการจัดการเรียน การสอน ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์และคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2542: 39) ได้กล่าวถึงหลักสูตรที่ดีควรเน้นด้านผู้สอนและผู้เกี่ยวข้อง หลักสูตร และควรกำหนดการจัดประสบการณ์ วิธีการ การวัดและประเมินผลให้ชัดเจนว่าผู้เรียนจะมี คุณลักษณะอย่างไรและผลผลิตจากหลักสูตรมีคุณภาพอย่างไร และยังสอดคล้องกับกรมยุทธศึกษา ทหาร (2551: 18) ที่ศึกษาการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก สถาบันการศึกษาของกองทัพ ปีงบประมาณ 2550 – 2551 พบว่า โรงเรียนนายเรืออากาศควรจัดให้ มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อกระบวนการเรียนการสอนของผู้สอนเป็นรายบุคคลและ ควรจัดเก็บข้อมูลเป็นความลับเพื่อให้ได้ข้อมูลโดยตรง และผู้สอนที่ได้รับการประเมินสามารถทราบ ข้อมูลได้สะดวกก่อให้เกิดการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

2.10 ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ ประจำ เห็นว่า ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจด้านคุณภาพของผู้สำเร็จ การศึกษามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์พบว่า ทุกตัวบ่งชี้มีความเหมาะสม อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะตัวบ่งชี้การกำหนดระเบียบและเกณฑ์ การวัดและประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน มีมาตรฐาน โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้ ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะ การกำหนดระเบียบและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน มีมาตรฐาน โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้เป็นสิ่งสำคัญ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน นายร้อยตำรวจมีความหลากหลายในการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ จึงมีความ จำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางระเบียบและเกณฑ์ การวัดและประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิดของ วิไลวรรณ วิภาจักษณกุล (2551: 12-13) ที่กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร สิ่งสำคัญเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนว่าเป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตรหรือไม่มาก น้อยเพียงใด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา แคมมณี (2544: 13) ที่กล่าวว่า จุดมุ่งหมายสำคัญ

ของการประเมินหลักสูตรเพื่อวัดดูว่าผลผลิตคือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร เพื่อต้องการทราบคุณภาพของผู้เรียน ซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่อย่างไร และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพล ยงศร (2553 : 160) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนนายเรืออากาศ พบว่า คณะกรรมการตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนายเรืออากาศเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพนายทหารสัญญาบัตรที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายเรืออากาศ ในตัวบ่งชี้การกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียน มีมาตรฐาน โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 จากผลการศึกษาที่พบว่า การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) ทั้ง 4 ด้าน ที่ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า เห็นว่า หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) มีความเหมาะสมในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น หากโรงเรียนนายร้อยตำรวจจะนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ และวางแนวทางการประเมินหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรทำการบูรณาการข้อคำถามการประเมินหลักสูตรทั้ง 4 ด้าน 74 ข้อคำถามใหม่อีกครั้ง โดยการจัดกลุ่มและปรับจำนวนข้อคำถามให้เหมาะสมและครอบคลุมการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ทั้งนี้ จะทำให้สะท้อนผลการดำเนินงานได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 จากการศึกษาที่พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจเห็นว่าการประเมินหลักสูตรด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรมีความเหมาะสมกับวิชาชีพตำรวจและสอดคล้องตามความต้องการของชุมชน และสังคมมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกภาคส่วนได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อนำผลมาประกอบการพิจารณาประเมินหลักสูตร และควรวางแผนทางพัฒนากลยุทธ์เชิงรุก เพื่อวางแผนในการประเมินหลักสูตรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และตรงกับความต้องการของชุมชนและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในขณะนี้

1.3 จากการศึกษาที่พบว่า นักเรียนนายร้อยตำรวจเห็นว่าการประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้าที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด และอุปกรณ์สนับสนุนด้านการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรเปิดโอกาสให้โรงเรียนต่างๆ ที่สนใจส่งนักเรียนเข้าสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจมีโอกาสได้เรียนรู้วัฒนธรรม และรูปแบบการเรียนการ

สอนของโรงเรียนเพื่อเป็นการขยายโอกาสให้แก่ผู้ที่มีความรู้ความสามารถสมัครเข้าเป็นนักเรียนนายร้อย และเป็นการประชาสัมพันธ์กระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และควรปรับปรุงความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตทั้งภาควิชาการ และภาคฝึกปฏิบัติ รวมทั้งควรปรับปรุงอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีประกอบ การเรียนการสอน อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน และในห้องสมุด รวมทั้ง การจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ ให้มีอย่างเพียงพอ และควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมในสถาบันที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น

1.4. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่าการประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิตที่เกี่ยวข้องกับการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และการจัดอาจารย์ที่ปรึกษามีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอุดมศึกษาใกล้เคียงเพื่อแลกเปลี่ยนอาจารย์ และใช้ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอนอื่นๆ เช่น ศาลจำลอง ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์เพื่อเรียนรู้กรณีศึกษาทางนิติวิทยาศาสตร์ และควรจัดกิจกรรมที่ปลูกฝังในด้านการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความเป็นพลเมืองที่ดี และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและเรียนรู้ให้มากขึ้น และควรปรับปรุงการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน และการกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาด้านการเรียนและกิจกรรมที่เหมาะสม

1.5. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่าเห็นว่าการประเมินหลักสูตรด้านผลผลิตที่เกี่ยวข้องกับความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานที่ปฏิบัติ และการยึดประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว และการไม่มัวผลประโยชน์ทับซ้อนมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรพัฒนาความแข็งแกร่งในบางประเด็นให้มากขึ้น เช่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานที่ปฏิบัติ และการยึดประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว และการไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันเตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติงานจริง และควรมีการประเมินคุณภาพบัณฑิตจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องและนำผลการประเมินมาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพหลักสูตร และพัฒนาศักยภาพของผู้สำเร็จการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของสังคมยิ่งขึ้น

2. จากผลการศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

2.1. จากผลการศึกษาจากการสนทนากลุ่มและสอบถามความคิดเห็นที่พบว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ทั้ง 9 ด้าน ที่ผู้บริหารและอาจารย์ประจำของโรงเรียนนายร้อยตำรวจพบว่ามีความเหมาะสมที่จะใช้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีจำนวนทั้งสิ้น 99 ตัวบ่งชี้ ดังนั้น หากโรงเรียนนายร้อยตำรวจหรือสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางที่มีภารกิจดำเนินงานและรูปแบบการจัดการศึกษาที่ตรงกับโรงเรียนนายร้อยตำรวจจะนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพสำหรับการประกัน

คุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ และควรบูรณาการตัวบ่งชี้ ทั้ง 9 ด้าน 99 ตัวบ่งชี้ใหม่อีกครั้งให้มีความเหมาะสมและสะท้อนผลการดำเนินงานได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

2.2. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจเมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้อื่นๆ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรหาแนวทางให้ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่า หากมีตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการตรวจสอบความเหมาะสมของการกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ จะเป็นการกระตุ้นสนับสนุนให้ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องศึกษา ทบทวน วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน และวางแผนการ ศึกษาให้มีความเหมาะสมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพและบริบทของการผลิตนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมต่อไป นอกจากนี้ อาจมอบหมายให้อาจารย์ในแต่ละสาขาวิชา หรือคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจได้กำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพในการพิจารณาจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจที่เห็นว่าเหมาะสมกับสภาพและบริบทการดำเนินงานของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งจะเป็นการแสดงผลประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านหลักสูตรต่อไป

2.3. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้อื่นๆ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรหาแนวทางให้ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่า หากมีตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติแล้ว จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการสำคัญในการกำหนดความรู้พื้นฐานของนักเรียนนายร้อยตำรวจที่ชัดเจน และจะทำให้ได้รับการยอมรับจากภายนอกในเรื่องที่เกี่ยวกับการกำหนดแนวทางรับผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อไป

2.4. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้อื่นๆ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรหาแนวทางให้ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่า หากมีตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่ง จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนา คณาจารย์ทั้งภาควิชาการและวิชาชีพที่ชัดเจน จะเป็นการสะท้อนถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านคุณภาพของคณาจารย์ต่อไป

2.5. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาชีพตำรวจที่หลากหลาย เช่น ศาลจำลอง ห้องศึกษาสถานการณ์จำลอง เป็นต้น เมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้อื่นๆ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรหาแนวทางให้ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่า หากมีตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาชีพตำรวจที่หลากหลาย เช่น ศาลจำลอง ห้องศึกษาสถานการณ์จำลอง เป็นต้น จะเป็นการแสดงให้เห็นถึงกระบวนการสำคัญในการกำหนดความพร้อมด้านการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาชีพตำรวจที่ชัดเจน จะเป็นการสะท้อนถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านคุณภาพของนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีคุณภาพต่อไป

2.6. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการนำความรู้ที่ได้จากการวิจัย/บริการวิชาการสู่สังคมไปใช้กับการเรียนการสอนต้นเมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้อื่นๆ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรมีการพิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะใช้ตรวจสอบการบูรณาการนำความรู้ที่ได้จากการวิจัย/บริการวิชาการสู่สังคมไปใช้กับการเรียนการสอนให้มีการจำนวนเพิ่มมากขึ้น เช่น ตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงระบบการจัดสรรและแสวงหาทุนหรือเงินงบประมาณสนับสนุนการทำวิจัยและบริการวิชาการ เพื่อเป็นการกระตุ้นและสนับสนุนให้อาจารย์ได้ผลิตผลงานวิจัยและการบริการวิชาการให้กับสถาบัน นอกจากนี้ โรงเรียนนายร้อยตำรวจอาจมอบหมายให้อาจารย์แต่ละสาขาวิชาทำวิจัยและบริการวิชาการตามที่เห็นว่าเหมาะสมและนำผลที่ได้จากการวิจัยและบริการวิชาการสู่สังคม ไปบูรณาการกับการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจต่อไป

2.7. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรเมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้อื่นๆ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรมีการพิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะใช้ตรวจสอบระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรให้มีความชัดเจน โดยอาจแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการดำเนินการพัฒนาและบริหารหลักสูตร กำหนดคู่มือการประเมินหลักสูตร รวมทั้งกำหนดแนวทางในการติดตามประเมินหลักสูตรให้เป็นระบบ เพื่อให้การพัฒนาและบริหารหลักสูตรเป็นไปตามแผนที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

2.8. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบแนะแนวและการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนในการประกอบวิชาชีพตำรวจเมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้อื่นๆ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรมีการพิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะใช้ตรวจสอบการจัดระบบแนะแนวและการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนในการประกอบวิชาชีพตำรวจให้มีระบบที่ชัดเจนมากขึ้น โดยอาจมอบหมายแต่งตั้งอาจารย์แนะแนวและการให้คำปรึกษา และกำหนดช่วงระยะเวลาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาอย่างชัดเจน นอกจากนี้ โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรวางแผนการแนะแนวและ

การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนในการประกอบวิชาชีพตำรวจก่อนสำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2.9. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับระบบและกลไกในการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลการเรียนของนักเรียนเมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้อื่นๆ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรหาแนวทางให้ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่า หากมีตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับระบบและกลไกในการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลการเรียนของนักเรียน โดยอาจมอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลการเรียน วางระบบร่วมกับอาจารย์แต่ละสาขา และผู้เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทาง ระบบและกลไกในการติดตามและประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่ชัดเจน เพื่อสร้างมาตรฐานด้านกระบวนการติดตามและประเมินผลการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.10. จากการศึกษาที่พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่าตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีระดับคะแนนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนดเมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้อื่นๆ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ดังนั้น โรงเรียนนายร้อยตำรวจควรหาแนวทางให้ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเห็นว่า หากมีตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาในตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวกับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีระดับคะแนนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนดจะเป็นการสะท้อนถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลด้านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษของคณาจารย์ รวมทั้งเป็นความคาดหวังของสังคมและเป็นภาพลักษณ์ในการสื่อสารที่ดีเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม และสร้างความมั่นใจด้านกระบวนการยุติธรรมให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจกับโรงเรียนเหล่าทัพอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการประกันคุณภาพหลักสูตรแต่ละด้านให้ครอบคลุมภารกิจของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

2. ควรศึกษาการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพหลักสูตรรูปแบบอื่นๆ โดยศึกษาทุกมิติของตัวแปรทุกด้าน และควรศึกษาทิศทางการพัฒนาการประกันคุณภาพหลักสูตร และนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรให้มีความชัดเจนมากขึ้น

3. ควรนำผลการประกันคุณภาพหลักสูตรไปศึกษาเพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) และศึกษาเปรียบเทียบ (Benchmarking) กับโรงเรียนที่มีลักษณะและบริบทการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกับโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ทั้งในและต่างประเทศ

4. ควรนำตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายในตามเกณฑ์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในรอบถัดไป

5. ควรนำตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจไปศึกษาวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ที่เหมาะสมตรงตามบริบทของโรงเรียนนายร้อยตำรวจต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมยุทธศึกษาทหาร. (2550). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาศาสนสถานการศึกษาของกองทัพ พ.ศ.2550. กรุงเทพฯ: กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย.
- _____. (2551). การวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก ศาสนสถานการศึกษาของกองทัพ ปีงบประมาณ 2550-2551. กรุงเทพฯ: กรมยุทธศึกษาทหาร กองบัญชาการกองทัพไทย.
- กาญจนา ลินทรตันศิริกุล. (2545). รูปแบบการประเมินหลักสูตรใน ประมวลสาระชุดวิชา การประเมินหลักสูตรและการเรียนการสอน. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- กาญจนา โตรุ่ง. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้และการศึกษาคุณภาพการจัดการศึกษาของวิทยาลัย ชุมชน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยทางการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กฤตพร ชูแสง. (2554). คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย. กรุงเทพฯ: คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- เกษม วัฒนชัย. (2544, 20 กรกฎาคม). บทบาทของมหาวิทยาลัยกับการพัฒนาเศรษฐกิจ. วารสารจุฬารัตน์. 20(4): 4-5).
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). มหาวิทยาลัยที่ทางแยก : จุดประกายวิสัยทัศน์อุดมศึกษาไทยในอนาคต. กรุงเทพฯ : ชัสเชสมิเดีย.
- จตุพล ยงศร. (2553). การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียน นายเรืออากาศ. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2539). รื้อปรับระบบสถาบันอุดมศึกษา กรณีศึกษา: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2545). อุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิโรจ จิตตชนพงษ์. (2548). การประกันคุณภาพหลักสูตร. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตน์พงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: อลิ้นไพล.
- ชฎาวัลย์ รุณเลิศ. (2552). การประเมินผลหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป ของวิทยาลัยเทคโนโลยีทาง การแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก. นนทบุรี: วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสาธารณสุข กาญจนภิเษก.

- ชมพันธ์ ญูชรรณ อยุธยา. (2540). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ข่าวทหารอากาศ.
- ชาญคณิต ก. สุริยมณี; และคนอื่นๆ. (2540). ปัจจัยบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนายร้อยตำรวจ. นครปฐม: โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- ชูศรี สุวรรณโชติ. (2542). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: กิจศึกษาเทรดดิ้ง.
- ณัฐินี นวลสกุล. (2548). การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2535 ของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ดิฐภัทร บวรชัย เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, จักรกฤษณ์ โปณะทอง เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อ 6 มีนาคม 2556.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). ประมวลเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัยและหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2543. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิสนา แคมมณี. (2544). รวบรวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทียนฉาย กิระนันท์. (2544, 20 กรกฎาคม). บทบาทของมหาวิทยาลัยกับการพัฒนาเศรษฐกิจ. วารสารจุฬารัตน์. 20(40): 9.
- ธำรง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: ธนรัชการพิมพ์.
- นพดล เจนอักษร. (2546). "วิธีวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและชุมชนเชิงปริมาณ." ใน ประมวลสาระชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการศึกษา เอกสารประกอบการสอน หน่วยที่ 1-5. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิตยา สำเร็จผล. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิรมล ศตวุฒิ. (2548). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิรันดร์ กุลทรัพย์. (2542). การศึกษารูปแบบบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เนาวลักษณ์ กลิ่นหอม. (2547). การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปทีป เมธาคุณวุฒิ. (2545). หลักสูตรอุดมศึกษา: การประเมินและการพัฒนา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ประสิทธิ์ชัย พิบุลย์รัตน์. (2546). การประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในหลักสูตรทางทหาร. กรุงเทพฯ: เอกสารวิจัยส่วนบุคคล วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2542). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ประอร สุนทรวิภาต. (2543). การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับโรงเรียนเหล่าทัพ. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. (2546). พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- พรเทพ เมืองแมน. (2546). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีทางการศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณวิไล รักวิโรจน์สุข. (2546). รายงานวิจัยแนวทางการปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาของศรีธนาพาณิชยการเทคโนโลยีเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พระสมพ บุกประโคน. (2544). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยสงฆ์ จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). เลย: สถาบันราชภัฏเลย. ถ่ายเอกสาร.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย; วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา; และ ทิพย์รัตน์ สีเพชรเหลือง. (2543). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- ฟ้ามยุ สุกตศิลป์. (2548). ความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักงานเลขานุการคณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยทักษิณ. (2555). คู่มือการประกันคุณภาพหลักสูตรมหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2555. เชียงใหม่: กองแผนงาน มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2555). คู่มือการประกันคุณภาพหลักสูตรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2555. เชียงใหม่: สำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มาเรียม นิลพันธ์. คู่มือการประเมินคุณภาพหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร.

- มีชัย สีเจริญ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, จักรกฤษณ์ โปณะทอง เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่คณะตำราวจศาสตร์
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อ 6 มีนาคม 2556.
- _____. (2548). การพัฒนาดัชนีรวมคุณภาพการจัดการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2550). ทิศทางและอาณาบริเวณการประเมิน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุจิร ภูสาระ. (2551). การพัฒนาหลักสูตรตามแนวปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
บุ๊คพอยท์.
- รุ่งรังษี วิบูลชัย. (2544). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมของคุณภาพการสอนในระดับอุดมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ศ.ด. (อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. (2555). ข้อมูลทั่วไปโรงเรียนนายร้อยตำรวจ. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน
2555, จาก <http://www.rpca.ac.th/index.html>
- _____. (2556). รายงานผลการประเมินโรงเรียนนายร้อยตำรวจประจำปีการศึกษา 2556.
นครปฐม: โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- วรวรรณ เสนาวงศ์. (2542). หลักสูตรและการพัฒนารายวิชา. เชียงใหม่: คณะวิชาศึกษาทั่วไป
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ.
- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วันชัย ศิริชนะ. (2537). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา
ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ศ.ด. (อุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ ผ่องกาย. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการประกัน
คุณภาพการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศ.ด. (การวัดผลและ
ประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวชช์. (2542). การพัฒนาหลักสูตรสานต่อที่ท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: บริษัทเลฟ
แอนด์ลิฟเพรส จำกัด.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2543). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วิสิทธิ์ พรหมบุตร. (2549). *KPI Principle to Practics: วิธีสร้างดัชนีชี้วัดที่ได้ผลจริง*. กรุงเทพฯ:
ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- วิไลวรรณ วิชาจักษณะกุล. (2551). การประเมินหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
เพชรบูรณ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). *ทฤษฎีการประเมิน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงบ ลักษณะ. (2540). *การวิจัยหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สงัด อุทรานันท์. (2532). *พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันคลังสมองของชาติ. (2549). *ยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านอุดมศึกษากับต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สถาบันคลังสมองของชาติ.
- สมกุล ถาวรกิจ. (2543). *รูปแบบของการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมศักดิ์ คงเทียน และอัญชลี โพธิ์ทอง. (2542). *การบริหารบุคคลและทรัพยากรมนุษย์*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมชาย ธัญชนกุล. (2548). *การประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2539, สิงหาคม-กันยายน). *ตัวบ่งชี้ผลการปฏิบัติงาน*. *ข่าวสารการศึกษา*. 19 (6): 3-4.
- สุทนต์ ศรีไธย์. (2539). *การวางแผนการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธรรม อารีกุล. (2543). *รูปแบบและภารกิจอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แสงศิลป์.
- สุรพงศ์ เอื้อศิริพรฤทธิ์. (2547). *การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมความเป็นองค์แห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขึ้นพื้นฐานในจังหวัดภาคใต้*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรี ชันธรักขวงศ์. (2548). *แผนการพัฒนาอาจารย์ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวัฒน์ ชำรงศรีสกุล. (2541). *การวิเคราะห์หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ: ความเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.

- เสริมศรี ไชยศรี ; สุรพล บัวพิมพ์; และ สุนทรี คนเที่ยง. (2543). *หลักเกณฑ์และรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่พึงประสงค์ในระดับปริญญาตรี*. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). *คู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). *รายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการบริหารและการจัดการเขตพื้นที่การศึกษา*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2556). *คู่มือการประกัน คุณภาพภายนอก รอบ 3 ระดับอุดมศึกษา*. สืบค้นเมื่อ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.onesqa.or.th>.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552*. สืบค้นเมื่อ 1 กุมภาพันธ์ 2556, จาก <http://www.mua.go.th>.
- _____. (2555). *มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2555, จาก <http://www.mua.go.th>
- อดุลย์ วิริยะเวชกุล. (2541). *ดัชนีบ่งชี้คุณภาพบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.
- _____. (2546). *การประเมินเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: ภาพการพิมพ์.
- อาทิตยา ดวงมณี. (2540). *การพัฒนาดัชนีบ่งชี้ร่วมสำหรับความเป็นเลิศทางวิชาการของสาขาวิจัยทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร จามรมาน. (2541). *การประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- อิสราวุธ อ่อนน้อม เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, จักรกฤษณ์ โปณะทอง เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่คณะตำรวจศาสตร์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เมื่อ 6 มีนาคม 2556.
- Allan, C. Ornstein and, Francis P. Hunkins (1993). *Curriculum- Foundation, Principles, and Issues*. 2nd.ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Conbach, Lee Joseph. (1984). *Essential of Psychology and Education*. New York: McGraw Hill.
- Ferguson, George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed. Tokyo: McGraw – Hill.
- Fitz-gibbon, C.T. (1996). *Monitoring Education: Indicators, Quality and Effectiveness*. London and New York: Cassell.

- Likert, R.A. (1932, May). "Technique for the Measurement of Attitudes," *Arch Psychological*. 25(140): 1 – 55.
- Krejcie, Robert V; & Morgan, Daryle W. (1970, Autumn). "Determining Sample Size for Research Activities," *Educational and Psychological Measurement*. 30 (3): 607-610.
- McNeil, John D. (1981). *Curriculum: A Comprehensive Instruction*. Boston: Little Brown And Company.
- Print, M. (1999). *Curriculum Development and Design*. 2nd ed. Sydney: Australia By dbooks.
- Salor, J. Galen, William M. Alexander; & Arthur J. Lewis. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and Learning*. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Stufflebeam, Daniel L. (1971). *Educational evaluation and decision making*. บริษัท นิพนธ์ จำกัด กรุงเทพฯ. Copyright 1971, by Phi Delta Kappa, Incorporated Eighth and Union Ploomington, Indiana, All rights reserved Library of Congress.
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum: Theory and Practice* 29 (3). Javanovich: Harcourt, Brace.
- Tuckman, Bruce W. (1985). *Evaluating Instructional Programs*. 2nd. ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Wilma, Longstreet S; & Harold, G. Shane (1993). *Curriculum for a New Millennium*. Needham Heights, Simon & Schuster Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการศึกษาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ.2551)

แผนการศึกษาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ.2551)

หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ชั้นปีที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัส	รายวิชาหมวดวิชาบังคับ	21 หน่วยกิต
สท.(SG) 1101	จิตวิทยาทั่วไป	2 (2-0-0)
สท.(SG) 1102	หลักรัฐศาสตร์	2 (2-0-0)
สท.(SG) 1103	หลักเศรษฐศาสตร์	2 (2-0-0)
สท.(SG) 1105	การใช้ภาษาอังกฤษ 1	2 (1-2-0)
สท.(SG) 1104	แหล่งเรียนรู้และการศึกษาค้นคว้า	1 (1-0-0)
กม.(LA) 1101	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมาย	3 (3-0-0)
กม.(LA) 1102	กฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายเลือกตั้ง	3 (3-0-0)
กม.(LA) 1103	กฎหมายอาญา 1	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 1101	หลักอาชญวิทยาและงานยุติธรรม	3 (3-0-0)
ตร.(PT) 1101	การฝึกแบบตำรวจ 1	- (0-2-0)
ตร.(PT) 1109	การยิงปืน 1	- (1-1-0)
พล.(PE) 1101	พลศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา 1	- (2-2-0)
รวมทั้งสิ้น		<u>21 หน่วยกิต</u>

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัส	รายวิชาหมวดวิชาบังคับ	24 หน่วยกิต
สท.(SG) 1209	จริยธรรมตำรวจ	3 (3-0-0)
สท.(SG) 1210	สังคมวิทยา	3 (3-0-0)
สท.(SG) 1211	ภาษาไทย	3 (3-0-0)
สท.(SG) 1206	การใช้ภาษาอังกฤษ 2	2 (1-2-0)
บร.(PA) 1201	เทคโนโลยีสารสนเทศ 1	2 (1-2-0)
กม.(LA) 1204	กฎหมายอาญา 2	3 (3-0-0)
กม.(LA) 1207	กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 1	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 1202	การปฏิบัติต่อเยาวชนและครอบครัว	2 (2-0-0)
กม.(LA) 1209	กฎหมายสิทธิมนุษยชน	3 (3-0-0)
ตร.(PT) 1205	การฝึกยุทธวิธีตำรวจ 1	- (1-2-0)
ตร.(PT) 1210	การยิงปืน 2	- (1-1-0)
พล.(PE) 1202	การกีฬา	- (2-2-0)
รวมทั้งสิ้น		<u>24 หน่วยกิต</u>

หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ชั้นปีที่ 2

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัส	รายวิชาหมวดวิชาบังคับ	24 หน่วยกิต
สท.(SG) 2107	การใช้ภาษาอังกฤษ 3	2 (1-2-0)
กม.(LA) 2105	กฎหมายอาญา 3	3 (3-0-0)
กม.(LA) 2108	กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ 2	3 (3-0-0)
กม.(LA) 2110	กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 1	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 2103	ปัญหาอาชญากรรมและการควบคุมแหล่งอบายมุข	3 (3-0-0)
สส.(CI) 2101	นิติวิทยาศาสตร์ 1	3 (3-0-0)
สส.(CI) 2102	นิติวิทยาศาสตร์ 2	3 (3-0-0)
บร.(PA) 2102	การบริหารงานตำรวจ 1	2 (2-0-0)
สท.(SG) 2113	หลักรัฐประศาสนศาสตร์	2 (2-0-0)
ตร.(PT) 2102	การฝึกแบบตำรวจ 2	- (0-2-0)
ตร.(PT) 2111	การยิงปืน 3	- (1-1-0)
พล.(PE) 2103	การต่อสู้ป้องกันตัว 1 (ยูโด)	- (2-2-0)

รวมทั้งสิ้น

24 หน่วยกิต

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัส	รายวิชาหมวดวิชาบังคับ	24 หน่วยกิต
สท.(SG) 2208	การใช้ภาษาอังกฤษ 4	2 (1-2-0)
กม.(LA) 2206	กฎหมายอาญา 4	3 (3-0-0)
กม.(LA) 2211	กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 2	3 (3-0-0)
สส.(CI) 2205	การสอบสวน 1	3 (3-0-0)
สส.(CI) 2209	การสืบสวน 1	3 (3-0-0)
บร.(PA) 2205	เทคโนโลยีสารสนเทศ 2	2 (2-0-0)
สส.(CI) 2203	นิติวิทยาศาสตร์ 3	3 (3-0-0)
สส.(CI) 2204	นิติวิทยาศาสตร์ 4	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 2204	ยุทธวิธีตำรวจ 1	2 (2-0-0)
ตร.(PT) 2206	การฝึกยุทธวิธีตำรวจ 2	- (0-2-0)
ตร.(PT) 2212	การยิงปืน 4	- (1-1-0)
พล.(PE) 2204	การต่อสู้ป้องกันตัว 2 (มวย)	- (2-2-0)
รวมทั้งสิ้น		<u>24 หน่วยกิต</u>

หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ชั้นปีที่ 3

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัส	รายวิชาหมวดวิชาบังคับ	22 หน่วยกิต
บร.(PA) 3106	การจราจร	3 (2-1-2)
สส.(CI) 3106	การสอบสวน 2	3 (2-2-0)
สส.(CI) 3110	การสืบสวน 2	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 3106	การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม 1	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 3105	ยุทธวิธีตำรวจ 2	2 (2-0-0)
บร.(PA) 3103	การบริหารงานตำรวจ 2	2 (2-0-0)
กม.(LA) 3112	พระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา	3 (3-0-0)
กม.(LA) 3113	กฎหมายลักษณะพยาน	3 (3-0-0)
ตร.(PT) 3103	การฝึกแบบตำรวจ 3	- (0-2-0)
ตร.(PT) 3113	การยิงปืน 5	- (1-1-0)
พล.(PE) 3105	การต่อสู้ป้องกันตัว 3	- (2-2-0)
หมวดวิชาเลือกเสรี (1 วิชา)		3 หน่วยกิต

เลือกเรียนรายวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาเลือกเสรีของแต่ละกลุ่มงานที่เปิดสอน ตามหลักสูตรที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด จำนวน 1 รายวิชา

รวมทั้งสิ้น

25 หน่วยกิต

ภาคการศึกษาที่ 2

รหัส	รายวิชาหมวดวิชาบังคับ	20 หน่วยกิต
กม.(LA) 3214	กฎหมายปกครอง	3 (3-0-0)
สส.(CI) 3207	การสอบสวน 3	3 (2-2-0)
สส.(CI) 3208	การสอบสวน 4	3 (2-2-0)
ปป.(CP) 3207	การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม 2	2 (2-1-0)
บร.(PA) 3204	การบริหารงานตำรวจ 3	2 (2-0-0)
บร.(PA) 3207	อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์	2 (2-0-0)
สท.(SG) 3214	มนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยาสำหรับตำรวจ	3 (3-0-0)
สท.(SG) 3215	สถิติเพื่อการวิจัยและการทำเอกสารการวิจัย	2 (2-1-0)
ตร.(PT) 3207	การฝึกยุทธวิธีตำรวจ 3	- (0-2-0)
ตร.(PT) 3214	การยิงปืน 6	- (1-1-0)
พล.(PE) 3206	การต่อสู้ป้องกันตัว 4	- (2-2-0)
หมวดวิชาเลือกเสรี (1 วิชา)		3 หน่วยกิต

เลือกเรียนรายวิชาต่างๆ ในหมวดวิชาเลือกเสรีของแต่ละกลุ่มงานที่เปิดสอน ตามหลักสูตรที่โรงเรียน
นายร้อยตำรวจกำหนด จำนวน 1 รายวิชา

รวมทั้งสิ้น

23 หน่วยกิต

หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ชั้นปีที่ 4

ภาคการศึกษาที่ 1

รหัส	รายวิชาหมวดวิชาบังคับ	0 หน่วยกิต
ตร.(PT) 4104	การฝึกแบบตำรวจ 4	- (0-2-0)
ตร.(PT) 4115	การยิงปืน 7	- (1-1-0)
พล.(PE) 4107	พลศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา 2	- (2-2-0)
ตร.(PT) 4108	การฝึกยุทธวิธีตำรวจ 4	- (0-2-0)

หมวดวิชาบังคับเลือก แบ่งเป็น 4 กลุ่ม เลือกเรียน 1 กลุ่ม 15 หน่วยกิต

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

ปป.(CP) 4108	การตำรวจชุมชน	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 4109	การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 4110	อาชญากรรมพิเศษ	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 4111	ยุทธวิธีตำรวจชั้นสูง	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 4112	การรักษาความปลอดภัย	3 (3-0-0)
สส.(CI) 4111	การสอบสวนคดีเศรษฐกิจ	3 (3-0-0)
สส.(CI) 4112	การสอบสวนคดีทรัพย์สินทางปัญญา	3 (3-0-0)
สส.(CI) 4113	การสืบสวนคดีพิเศษ	3 (3-0-0)
สส.(CI) 4114	วิทยาการตำรวจก้าวหน้า	3 (3-0-0)
สส.(CI) 4115	การสอบสวนคดีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3 (3-0-0)
บร.(PA) 4108	วิศวกรรมจราจร	3 (3-0-0)

บร.(PA) 4109	เทคนิคการตรวจจับและการตั้งด่าน	3 (3-0-0)
บร.(PA) 4110.	อุบัติเหตุจราจร	3 (3-0-0)
บร.(PA) 4111	การบังคับใช้กฎหมายจราจร	3 (3-0-0)
บร.(PA) 4112	เทคโนโลยีสำหรับการปฏิบัติงานจราจร	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 4113	อาชญากรรมข้ามชาติ	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 4114	การข่าวและสถานการณ์โลกปัจจุบัน	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 4115	การต่อต้านการก่อการร้ายสากล	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 4116	อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ	3 (3-0-0)
ปป.(CP) 4117	การจัดการภัยใต้สภาวะวิกฤต	3 (3-0-0)

รวมทั้งสิ้น

15 หน่วยกิต

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.ทิวลิป เครือมา

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ประจำคณะตำรวจศาสตร์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ประสบการณ์ - ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา

- คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

2. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.โสรัตน์ กลับลีลา

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ประสบการณ์ - ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา

- คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. หญิง สมหวัง โอซารส

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ประสบการณ์ - ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา

- คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

4. รองศาสตราจารย์วัฒนา สุนทรธัย

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สถานที่ทำงาน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ประสบการณ์ - ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการ
อุดมศึกษา

- ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

- ผู้อำนวยการศูนย์คอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

- ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและประเมินผล มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

- คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

- คณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

5. ดร.ประภาศรี พรหมประกาย

ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำ
สถานที่ทำงาน	สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ประสบการณ์	- ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา - ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ - คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ - คณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ - คณะอนุกรรมการดำเนินกิจกรรมการสอนที่มุ่งเน้นความรู้คู่คุณธรรมและการสอดแทรกจริยธรรมในการสอน เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคกลางเพื่อพัฒนาบัณฑิตอุดมคติไทย

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ และสรุปผลการวิเคราะห์

*** แบบสอบถาม***

สำหรับผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัยจำนวน 5 ท่าน
(การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม)
(IOC : Index of Item Objective Congruence)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Title Development of Quality Assurance Key Performance Indicators of
Royal Thai Police Cadet Curriculum, The Royal Police Cadet Academy

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนางรงค์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ผู้วิจัย

นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง
นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนเป็นผู้ตอบ สร้างขึ้นจากการสังเคราะห์
แนวคิด เอกสาร ตำรา งานวิจัย เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549
(ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โดยการนำข้อมูลต่างๆ ที่ได้สังเคราะห์มาสร้างเป็นแบบสอบถามฯ ให้ผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาตอบ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาคะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับเนื้อหาของข้อคำถามซึ่งตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน 0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าเนื้อหาของข้อคำถามซึ่งตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ
ให้คะแนน -1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยว่าเนื้อหาของข้อคำถามไม่ตรงกับนิยามเชิงปฏิบัติการ *
ในกรณีให้คะแนน -1 (ไม่เห็นด้วย) ขอความอนุเคราะห์ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในข้อนั้น*

**โปรดทำเครื่องหมาย ✗ ลงในช่องว่างที่ตรงตามระดับความคิดเห็นของท่าน **

ตอนที่ 1 การประเมินหลักสูตรด้านบริบท

การประเมินหลักสูตรด้านบริบท	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	-1	0	+1	
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน				
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจใน ด้านกฎหมายการปฏิบัติงานของตำรวจ				
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติ วินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่				
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้าน วิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิต และเอื้อต่อการนำไป ประกอบวิชาชีพตำรวจ				
5. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในวิชาชีพตำรวจ				
6. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับวิชาชีพตำรวจ และ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสังคม				
7. หลักสูตรมุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความ ต้องการของสังคมตามภารกิจของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ				
8. หลักสูตรมุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความ ต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ				
9. ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับ สถานการณ์ปัจจุบันในวิชาชีพตำรวจ				
10. ความเหมาะสมของปรัชญาการศึกษาของหลักสูตรที่มุ่งให้ ความรู้ความเข้าใจในด้านการกฎหมายการปฏิบัติงานของตำรวจ				

ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า

การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	-1	0	+1	
1. การกำหนดแผนการศึกษาสามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลา 4 ปี				
2. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 220 หน่วยกิต มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ				
3. ระยะเวลาการศึกษา 4 ปี มีความสอดคล้องกับการฝึกการเรียนภาควิชาการ และหลักสูตรเสริม				
4. เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร				
5. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์วิชาชีพตำรวจ				
6. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพตำรวจ				
7. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน				
8. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรสอดคล้องกับการพัฒนาด้านวิชาชีพตำรวจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี				
9. อาจารย์มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน				
10. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาภาคทฤษฎี				
11. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาภาคปฏิบัติ				
12. อาจารย์มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ				
13. อาจารย์มีความรับผิดชอบในงานที่สอน และมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่				
14. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด				
15. มีอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ				

การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	-1	0	+1	
16. มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนที่เหมาะสม เพียงพอกับรายวิชา และมีการใช้จริง				
17. มีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ (PC) ในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ				
18. มีระบบเครือข่าย Internet ที่ทันสมัยและรวดเร็ว				
19. มีตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน และเอกสารอ้างอิงแต่ละรายวิชาอย่างเพียงพอในแต่ละรายวิชา				
20. มีวารสารและนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิชากฎหมาย และวิชาชีพตำรวจในห้องสมุดที่ทันสมัยและเพียงพอ				
21. มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ซึ่งเปิดให้บริการและอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ				
22. มีการจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม				
23. มีการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอย่างเหมาะสม				
24. ระยะเวลาการศึกษา 4 ปี มีความสอดคล้องกับการฝึกการเรียนภาควิชาการ และหลักสูตรเสริม (จำนวนหน่วยกิต 220 หน่วยกิต)				
25. การแบ่งภาคการศึกษามีความเหมาะสม (มี 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1 เริ่ม เม.ย.- ส.ค. ภาคการศึกษาที่ 2 เริ่ม ต.ค. – ก.พ.ของปีถัดไป)				

ตอนที่ 3 การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต

การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	-1	0	+1	
1. โครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน				
2. มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน				
3. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน				
4. มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคมและแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง				
5. มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้น				
6. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาต่ออาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
7. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงทั้งภาควิชาการและวิชาชีพตำรวจทั้งในและนอกห้องเรียน				
8. มีการจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับแต่ละรายวิชาในหลักสูตร				
9. อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน				
10. มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนและกิจกรรม และมีการกำหนดเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสม				
11. อาจารย์เอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ซักถาม และรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน				
12. มีการจัดการสอบประเมินผลความรู้ในวิชาชีพตำรวจในช่วงเวลาที่เหมาะสม				
13. การวัดผลแต่ละรายวิชามีความสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน มีความเที่ยงตรง และสามารถตรวจสอบได้				
14. มีวิธีการวัดผลและประเมินผลมีความชัดเจนตามหลักเกณฑ์				

การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	-1	0	+1	
15. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการศึกษาและการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน				
16. อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ				
17. อาจารย์ได้นำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียนการสอนมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียน การสอน				
18. อาจารย์มีวิธีการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงและการใช้ผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม				
19. การใช้ผลการประเมินพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้เรียน				
20. การจัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรทุก 5 ปี				

ตอนที่ 4 การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต

การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	-1	0	+1	
ท่านเห็นด้วยกับคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ในระดับใด				
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย				
2. ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและการไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน				
3. มีความรู้ความเข้าใจทางด้านสังคม มานุษยวิทยา และพฤติกรรมศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับการเสริมสร้างเจตคติและความเข้าใจมนุษย์และสังคม				
4. มีความรู้ความเข้าใจหลักการบริหารทั่วไป และการบริหารงานด้านวิชาชีพตำรวจ				
5. มีความรู้และทักษะในด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจที่ถูกต้อง				
6. มีความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์ไปวิเคราะห์ แก้ปัญหาและตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบอย่างมีเหตุผลจากการศึกษาในหลักสูตร				
7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานที่ปฏิบัติ				
8. มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์และตรงตามความต้องการของชุมชนสังคม และประเทศชาติ				
9. มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม/องค์ความรู้ในวิชาชีพตำรวจ				
10. มีการให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ				
11. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี				
12. มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และวิจารณ์อย่างมีเหตุผล				
13. มีระเบียบวินัยตามแบบธรรมเนียมของวิชาชีพตำรวจ				
14. มีการยึดมั่นทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกต้องตามกฎหมาย				

การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	-1	0	+1	
15. มีความเสียสละและอุทิศเวลาให้กับส่วนรวม				
16. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่				
17. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการสืบสวนและสอบสวนไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่				
18. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่				
19. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการบริหารงานตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่				
20. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการจราจรไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่				
21. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยาตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่				
22. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านยุทธวิธีตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่				
23. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการต่อสู้ป้องกันตัว/พลศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่				
24. มีความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงานในตำแหน่งรองสารวัตร				
25. มีบุคลิกภาพและศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร				
26. การนำความรู้ด้านยุทธวิธีตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร				
27. สามารถสร้างนวัตกรรมองค์ความรู้ใหม่ในวิชาชีพตำรวจ				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

**** ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงครับ****

*** สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม***

ของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือเพื่อการวิจัยจำนวน 5 ท่าน

(การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม)

(IOC : Index of Item Objective Congruence)

(1 = เห็นด้วย, 0 = ไม่แน่ใจ, -1 = ไม่เห็นด้วย)

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Title Development of Quality Assurance Key Performance Indicators of
Royal Thai Police Cadet Curriculum, The Royal Police Cadet
Academy

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข

รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนารงค์

อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ผู้วิจัย

นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ ดร.ประภาศรี พรหมประกาย
2. รองศาสตราจารย์วัฒนา สุนทรชัย
3. พ.ต.อ. ดร.ทิวลิป เครือมา
4. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.โสรัตน์ กลั้ววิลลา
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. หญิง สมหวัง โอชารส

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาที่มีตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาใช้เป็นข้อคำถาม โดยกำหนดเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ค่า IOC	ความหมาย
ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป	ข้อคำถามมีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา
น้อยกว่า 0.50	ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา

ตอนที่ 1 การประเมินหลักสูตรด้านบริบท

ข้อคำถาม	ผลการวิเคราะห์		ข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญ
	ค่า IOC	/ คงไว้ X ตัดออก	
การประเมินหลักสูตรด้านบริบท			
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน	1.00	/	
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจใน ด้านกฎหมายการปฏิบัติงานของตำรวจ	1.00	/	
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติ วินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่	1.00	/	
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้าน วิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิต และเอื้อต่อการนำไป ประกอบวิชาชีพตำรวจ	0.80	/	
5. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในวิชาชีพตำรวจ	1.00	/	
6. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับวิชาชีพตำรวจ และ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสังคม	1.00	/	
7. หลักสูตรมุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความ ต้องการของสังคมตามภารกิจของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ	1.00	/	
8. หลักสูตรมุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความ ต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	1.00	/	

ข้อคำถาม	ผลการวิเคราะห์		ข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญ
	ค่า IOC	/ คงไว้ X ตัดออก	
9. ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับ สถานการณ์ปัจจุบันในวิชาชีพตำรวจ	0.20	X	มีความซ้ำซ้อน กับข้อ 2 และ 3
10. ความเหมาะสมของปรัชญาการศึกษาของหลักสูตรที่มุ่งให้ ความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายการปฏิบัติงานของ ตำรวจ	0.40	X	วัดยาก / เข้าใจ ยาก
การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า			
1. การกำหนดแผนการศึกษาสามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จ การศึกษาได้ภายในระยะเวลา 4 ปี	1.00	/	
2. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 220 หน่วยกิต มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ	0.80	/	
3. ระยะเวลาการศึกษา 4 ปี มีความสอดคล้องกับการฝึก การเรียนภาควิชาการ และหลักสูตรเสริม	1.00	/	
4. เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร	1.00	/	
5. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความ เข้าใจ และประสบการณ์วิชาชีพตำรวจ	1.00	/	
6. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพตำรวจ	1.00	/	
7. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อ สถานการณ์ปัจจุบัน	0.80	/	
8. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรสอดคล้องกับการพัฒนาด้าน วิชาชีพตำรวจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	1.00	/	
9. อาจารย์มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถตรงตามรายวิชา ที่สอน	1.00	/	

ข้อคำถาม	ผลการวิเคราะห์		ข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญ
	ค่า IOC	/ คงไว้ X ตัดออก	
10. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาภาคทฤษฎี	1.00	/	
11. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาภาคปฏิบัติ	1.00	/	
12. อาจารย์มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ	1.00	/	
13. อาจารย์มีความรับผิดชอบในงานที่สอน และมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่	1.00	/	
14. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติที่โรงเรียน นายร้อยตำรวจกำหนด	1.00	/	
15. มีอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนอย่าง เพียงพอ	0.80	/	
16. มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนที่ เหมาะสม เพียงพอกับรายวิชา และมีการใช้จริง	1.00	/	
17. มีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ (PC) ในห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ	1.00	/	
18. มีระบบเครือข่าย Internet ที่ทันสมัยและรวดเร็ว	1.00	/	
19. มีตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน และ เอกสารอ้างอิงแต่ละรายวิชาอย่างเพียงพอในแต่ละรายวิชา	1.00	/	
20. มีวารสารและนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิชา กฎหมาย และวิชาชีพตำรวจในห้องสมุดที่ทันสมัยและ เพียงพอ	0.80	/	
21. มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ซึ่งเปิดให้บริการและอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	1.00	/	
22. มีการจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม	1.00	/	
23. มีการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอย่างเหมาะสม	1.00	/	

ข้อคำถาม	ผลการวิเคราะห์		ข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญ
	ค่า IOC	/ คงไว้ X ตัดออก	
24. ระยะเวลาการศึกษา 4 ปี มีความสอดคล้องกับการฝึก การเรียนภาควิชาการ และหลักสูตรเสริม (จำนวนหน่วยกิต 220 หน่วยกิต)	0.20	X	ข้อคำถามไม่ ชัดเจน อาจทำให้มี ตอบเข้าใจผิด
25. การแบ่งภาคการศึกษามีความเหมาะสม (มี 2 ภาค การศึกษา ภาคการศึกษาที่ 1 เริ่ม เม.ย.- ส.ค. ภาคการศึกษาที่ 2 เริ่ม ต.ค. - ก.พ.ของปีถัดไป)	0.40	X	ข้อคำถามไม่ ชัดเจนและไม่สื่อถึง ผลที่ได้
การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต			
1. โครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสอดคล้องกับ เนื้อหาวิชาที่เรียน	1.00	/	
2. มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน	1.00	/	
3. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และ ประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน	0.80	/	
4. มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อ สังคมและแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	1.00	/	
5. มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	0.80	/	
6. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายและ วิชาชีพตำรวจไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาต่อ อาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.00	/	
7. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงทั้งภาควิชาการ และวิชาชีพตำรวจทั้งในและนอกห้องเรียน	0.80	/	
8. มีการจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับ แต่ละรายวิชาในหลักสูตร	0.80	/	
9. อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	1.00	/	
10. มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนและ กิจกรรม และมีการกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษา ที่เหมาะสม	1.00	/	

ข้อคำถาม	ผลการวิเคราะห์		ข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญ
	ค่า IOC	/ คงไว้ X ตัดออก	
11. อาจารย์เอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ซักถาม และรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน	0.60	/	
12. มีการจัดการสอบประมวลความรู้ในวิชาชีพตำรวจในช่วงเวลาที่เหมาะสม	1.00	/	
13. การวัดผลแต่ละรายวิชามีความสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน มีความเที่ยงตรง และสามารถตรวจสอบได้	0.80	/	
14. มีวิธีการวัดผลและประเมินผลมีความชัดเจนตามหลักเกณฑ์	1.00	/	
15. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา และการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน	1.00	/	
16. อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	0.80	/	
17. อาจารย์ได้นำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียน การสอนมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การเรียน การสอน	1.00	/	
18. อาจารย์มีวิธีการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงและ การใช้ผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	0.80	/	
19. การใช้ผลการประเมินพัฒนาดตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ของผู้เรียน	0.40	X	ไม่ชัดเจนใน คำถามเพราะ ภาพรวมกว้าง มาก
20. การจัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรทุก 5 ปี	0.20	X	ไม่สื่อความหมาย เข้าใจยาก วกวน

ข้อคำถาม	ผลการวิเคราะห์		ข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญ
	ค่า IOC	/ คงไว้ X ตัดออก	
การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต			
ท่านเห็นด้วยกับคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ในระดับใด	1.00	/	
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย			
2. ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติที่เหนือกว่าประโยชน์ส่วนตนและการไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน	1.00	/	
3. มีความรู้ความเข้าใจทางด้านสังคม มานุษยวิทยา และพฤติกรรมศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับการเสริมสร้างเจตคติและความเข้าใจมนุษย์และสังคม	1.00	/	
4. มีความรู้ความเข้าใจหลักการบริหารทั่วไป และการบริหารงานด้านวิชาชีพตำรวจ	1.00	/	
5. มีความรู้และทักษะในด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจที่ถูกต้อง	1.00	/	
6. มีความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์ไปวิเคราะห์ แก้ปัญหาและตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบอย่างมีเหตุผลจากการศึกษาในหลักสูตร	1.00	/	
7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานที่ปฏิบัติ	1.00	/	
8. มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์และตรงตามความต้องการของชุมชนสังคม และประเทศชาติ	1.00	/	
9. มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม/องค์ความรู้ในวิชาชีพตำรวจ	1.00	/	
10. มีการให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ	1.00	/	
11. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี	0.80	/	
12. มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และวิจารณ์อย่างมีเหตุผล	1.00	/	

ข้อคำถาม	ผลการวิเคราะห์		ข้อเสนอแนะ ผู้เชี่ยวชาญ
	ค่า IOC	/ คงไว้ X ตัดออก	
13. มีระเบียบวินัยตามแบบธรรมเนียมของวิชาชีพตำรวจ	1.00	/	
14. มีการยึดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกต้องตามกฎหมาย	0.80	/	
15. มีความเสียสละและอุทิศเวลาให้กับส่วนรวม	0.80	/	
16. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	0.80	/	
17. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการสืบสวนและสอบสวนไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	1.00	/	
18. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	1.00	/	
19. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการบริหารงานตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	1.00	/	
20. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการจราจรไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	1.00	/	
21. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยาตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	1.00	/	
22. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านยุทธวิธีตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	0.80	/	
23. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการต่อสู้ป้องกันตัว/พลศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่	1.00	/	
24. มีความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงานในตำแหน่งรองสารวัตร	1.00	/	
25. มีบุคลิกภาพและศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร	1.00	/	
26. การนำความรู้ด้านยุทธวิธีตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่และมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร	0.40	X	มีความซ้ำซ้อน
27. สามารถสร้างนวัตกรรมองค์ความรู้ใหม่ในวิชาชีพตำรวจ	0.40	X	ข้อคำถามกว้างไป

สรุปการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามโดยการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาใช้เป็นข้อคำถาม ได้จำนวนทั้งสิ้น 74 ข้อ ดังนี้

สรุปจำนวนรวมทั้งหมด	
/ คงไว้ (ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป)	X ตัดออก (ค่า IOC น้อยกว่า 0.50)
74	6

ภาคผนวก ง
แบบประเมินหลักสูตรและแบบสัมภาษณ์
เรื่อง "การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)"

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง "การประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)"
(สำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจ)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
(สำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจ)

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
 การอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ
 ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โดยแบ่งเป็น 2
 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
 พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้
 ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการผลิต

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านครั้งนี้มีความสำคัญและจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการ
 พัฒนาคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้
 ข้อมูลตามความเป็นจริงและครบถ้วน โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม ซึ่งจะไม่มี
 ผลกระทบใดๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง
 นิสิตปริญญาเอก
 สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นความจริง และกรอกข้อความลงใน

ช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ 1. ☐ ชาย 2. ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ท่านเลือกเรียนหลักสูตรนี้ เพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. ☐ ชื่อเสียงของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ 2. ☐ ชื่อเสียงอาจารย์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
 3. ☐ ชอบศึกษาและมีความรักในวิชาชีพตำรวจ 4. ☐ ต้องการทำงานในสายงานของวิชาชีพตำรวจ
 5. ☐ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา 6. ☐ ต้องการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์
 7. ☐ ผู้ปกครองต้องการให้ศึกษา 8. ☐ สถานที่เรียนใกล้บ้าน/ที่ทำงาน
 9. ☐ อื่นๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับมาก
3	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับน้อย
1	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับน้อยที่สุด

การประเมินหลักสูตรด้านบริบท	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน					
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจใน ด้านกฎหมายการปฏิบัติงานของตำรวจ					
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติ วินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่					
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้าน วิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิต และเอื้อต่อการนำไป ประกอบวิชาชีพตำรวจ					
5. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในวิชาชีพตำรวจ					
6. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับวิชาชีพตำรวจ และ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสังคม					
7. หลักสูตรมุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความ ต้องการของสังคมตามภารกิจของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ					
8. หลักสูตรมุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความ ต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. การกำหนดแผนการศึกษาสามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จ การศึกษาได้ภายในระยะเวลา 4 ปี					
2. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 220 หน่วยกิต มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ					
3. ระยะเวลาการศึกษา 4 ปี มีความสอดคล้องกับการฝึก การเรียนภาควิชาการ และหลักสูตรเสริม					
4. เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร					
5. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความ เข้าใจ และประสบการณ์วิชาชีพตำรวจ					
6. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพตำรวจ					
7. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อ สถานการณ์ปัจจุบัน					
8. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรสอดคล้องกับการพัฒนาด้าน วิชาชีพตำรวจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี					
9. อาจารย์มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน					
10. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่ เหมาะสมกับรายวิชาภาคทฤษฎี					
11. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่ เหมาะสมกับรายวิชาภาคปฏิบัติ					
12. อาจารย์มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
13. อาจารย์มีความรับผิดชอบในงานที่สอน และมีเจตคติที่ดีต่อ การปฏิบัติหน้าที่					
14. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติที่โรงเรียน นายร้อยตำรวจกำหนด					
15. มีอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนอย่าง เพียงพอ					

การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
16. มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนที่เหมาะสม เพียงพอกับรายวิชา และมีการใช้จริง					
17. มีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ (PC) ในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ					
18. มีระบบเครือข่าย Internet ที่ทันสมัยและรวดเร็ว					
19. มีตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน และเอกสารอ้างอิงแต่ละรายวิชาอย่างเพียงพอในแต่ละรายวิชา					
20. มีวารสารและนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิทยา กฎหมาย และวิชาชีพตำรวจในห้องสมุดที่ทันสมัยและ เพียงพอ					
21. มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ซึ่งเปิดให้บริการและอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ					
22. มีการจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม					
23. มีการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอย่างเหมาะสม					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
1. โครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
2. มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน					
3. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน					
4. มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง					
5. มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้น					
6. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาต่ออาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
7. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงทั้งภาควิชาการ และวิชาชีพตำรวจทั้งในและนอกห้องเรียน					
8. มีการจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับแต่ละรายวิชาในหลักสูตร					
9. อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
10. มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนและ กิจกรรม และมีการกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสม					
11. อาจารย์เอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ซักถาม และรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน					
12. มีการจัดการสอบประเมินผลความรู้ในวิชาชีพตำรวจในช่วงเวลาที่เหมาะสม					
13. การวัดผลแต่ละรายวิชามีความสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน มีความเที่ยงตรง และสามารถตรวจสอบได้					
14. มีวิธีการวัดผลและประเมินผลมีความชัดเจนตามหลักเกณฑ์					

การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
15. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา และการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน					
16. อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
17. อาจารย์ได้นำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียน การสอนมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้ การสอน					
18. อาจารย์มีวิธีการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงและ การใช้ผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่าง เหมาะสม					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

*** ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ***

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
(สำหรับผู้บริหารและอาจารย์ประจำ)

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชา
 การอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ
 ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โดยแบ่งเป็น 2
 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
 พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้
 ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการผลิต

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านครั้งนี้มีความสำคัญและจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการ
 พัฒนาคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้
 ข้อมูลตามความเป็นจริงและครบถ้วน โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม ซึ่งจะไม่มี
 ผลกระทบใดๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง
 นิสิตปริญญาเอก
 สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นความจริง และกรอกข้อความลงใน

ช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ 1. ☐ ชาย 2. ☐ หญิง
2. สถานภาพ 1. ☐ ผู้บริหาร 2. ☐ อาจารย์ประจำ
3. ประสบการณ์ในการทำงาน
 1. ☐ น้อยกว่า 10 ปี 2. ☐ ระหว่าง 10-20 ปี
 3. ☐ ระหว่าง 21-30 ปี 4. ☐ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป
4. วุฒิทางการศึกษาสูงสุด
 1. ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ☐ ปริญญาตรี
 3. ☐ ปริญญาโท 4. ☐ ปริญญาเอก
5. ส่วนราชการที่สังกัด

1. ☐ คณะตำรวจศาสตร์	2. ☐ คณะนิติวิทยาศาสตร์
3. ☐ คณะสังคมศาสตร์	4. ☐ ศูนย์บริการทางการศึกษา
5. ☐ กองบังคับการอำนวยการ	6. ☐ กองบังคับการปกครอง
7. ☐ ศูนย์ฝึกตำรวจ	8. ☐ สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศ
9. ☐ สำนักประกันคุณภาพการศึกษา	10. ☐ สำนักเลขานุการ
11. ☐ สำนักสภการศึกษาและส่งเสริมกิจการ	12. ☐ อื่นๆ

(ระบุ).....

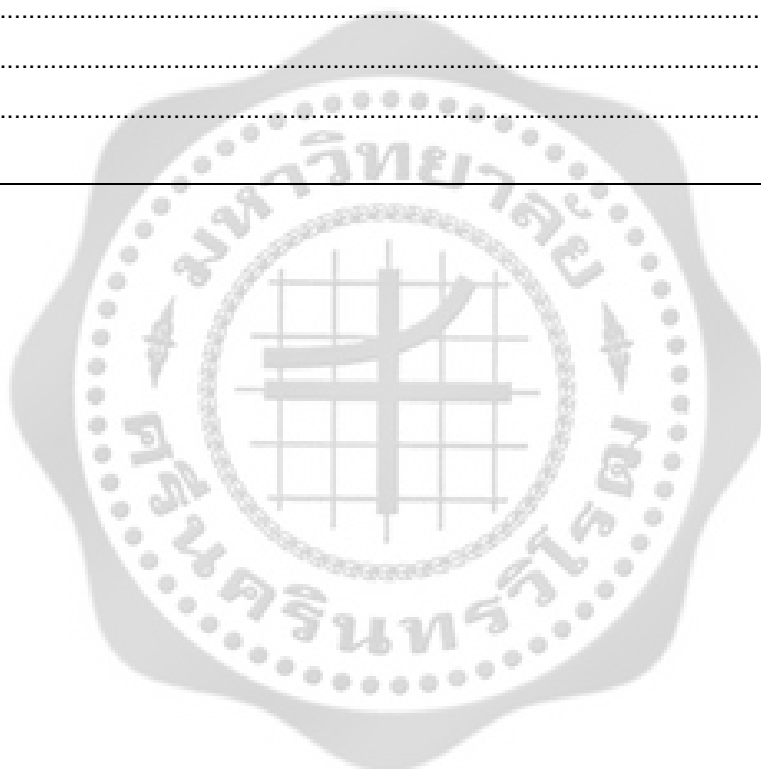
**ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549
(ปรับปรุง พ.ศ. 2551)**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยผู้วิจัยได้กำหนด
ค่าน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับมาก
3	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับน้อย
1	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับน้อยที่สุด

การประเมินหลักสูตรด้านบริบท	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน					
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจใน ด้านกฎหมายการปฏิบัติงานของตำรวจ					
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติ วินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่					
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้าน วิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิต และเอื้อต่อการนำไป ประกอบวิชาชีพตำรวจ					
5. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในวิชาชีพตำรวจ					
6. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับวิชาชีพตำรวจ และ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสังคม					
7. หลักสูตรมุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความ ต้องการของสังคมตามภารกิจของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ					

การประเมินหลักสูตรด้านบริบท	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
8. หลักสูตรมุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. การกำหนดแผนการศึกษาสามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จ การศึกษาได้ภายในระยะเวลา 4 ปี					
2. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 220 หน่วยกิต มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ					
3. ระยะเวลาการศึกษา 4 ปี มีความสอดคล้องกับการฝึก การเรียนภาควิชาการ และหลักสูตรเสริม					
4. เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร					
5. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความ เข้าใจ และประสบการณ์วิชาชีพตำรวจ					
6. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพตำรวจ					
7. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อ สถานการณ์ปัจจุบัน					
8. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรสอดคล้องกับการพัฒนาด้าน วิชาชีพตำรวจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี					
9. อาจารย์มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน					
10. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่ เหมาะสมกับรายวิชาภาคทฤษฎี					
11. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่ เหมาะสมกับรายวิชาภาคปฏิบัติ					
12. อาจารย์มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
13. อาจารย์มีความรับผิดชอบในงานที่สอน และมีเจตคติที่ดีต่อ การปฏิบัติหน้าที่					
14. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติที่โรงเรียน นายร้อยตำรวจกำหนด					
15. มีอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนอย่าง เพียงพอ					
16. มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนที่ เหมาะสม เพียงพอกับรายวิชา และมีการใช้จริง					

การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
17. มีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ (PC) ในห้องปฏิบัติการ คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ					
18. มีระบบเครือข่าย Internet ที่ทันสมัยและรวดเร็ว					
19. มีตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน และ เอกสารอ้างอิงแต่ละรายวิชาอย่างเพียงพอในแต่ละรายวิชา					
20. มีวารสารและนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิชา กฎหมาย และวิชาชีพตำรวจในห้องสมุดที่ทันสมัยและ เพียงพอ					
21. มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ซึ่งเปิดให้บริการและอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ					
22. มีการจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม					
23. มีการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอย่างเหมาะสม					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
1. โครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
2. มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน					
3. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน					
4. มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง					
5. มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้น					
6. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาต่ออาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
7. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงทั้งภาควิชาการ และวิชาชีพตำรวจทั้งในและนอกห้องเรียน					
8. มีการจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับแต่ละรายวิชาในหลักสูตร					
9. อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
10. มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนและ กิจกรรม และมีการกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสม					
11. อาจารย์เอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ซักถาม และรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน					
12. มีการจัดการสอบประเมินผลความรู้ในวิชาชีพตำรวจในช่วงเวลาที่เหมาะสม					
13. การวัดผลแต่ละรายวิชามีความสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน มีความเที่ยงตรง และสามารถตรวจสอบได้					
14. มีวิธีการวัดผลและประเมินผลมีความชัดเจนตามหลักเกณฑ์					
15. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา และการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน					

การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
16. อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
17. อาจารย์ได้นำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียน การสอนมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การเรียน การสอน					
18. อาจารย์มีวิธีการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงและ การใช้ผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่าง เหมาะสม					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

*** ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ***

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย (สำหรับศิษย์เก่า)

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชา การอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ ผู้เกี่ยวข้องับหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้
ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้าน

ผลผลิต

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านครั้งนี้มีความสำคัญและจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการ พัฒนาคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้ ข้อมูลตามความเป็นจริงและครบถ้วน โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม ซึ่งจะไม่มี ผลกระทบใดๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง

นิสิตปริญญาเอก

สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นความจริง และกรอกข้อความลงใน

ช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ 1. ☐ ชาย 2. ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ปัจจุบันปฏิบัติงานด้าน
 1. ☐ สอบสวน 2. ☐ สืบสวน
 3. ☐ ป้องกันปราบปราม 4. ☐ จราจร
 5. ☐ ธุรการ 6. ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....
4. สังกัดหน่วยงาน.....
5. สำเร็จการศึกษานักเรียนนายร้อยตำรวจรุ่น.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับมาก
3	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับน้อย
1	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับน้อยที่สุด

การประเมินหลักสูตรด้านบริบท	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียน					
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจใน ด้านกฎหมายการปฏิบัติงานของตำรวจ					
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติ วินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่					
4. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้าน วิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิต และเอื้อต่อการนำไป ประกอบวิชาชีพตำรวจ					
5. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ในวิชาชีพตำรวจ					
6. หลักสูตรมีความเหมาะสมกับวิชาชีพตำรวจ และ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสังคม					
7. หลักสูตรมุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความ ต้องการของสังคมตามภารกิจของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ					
8. หลักสูตรมุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความ ต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
1. การกำหนดแผนการศึกษาสามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จ การศึกษาได้ภายในระยะเวลา 4 ปี					
2. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 220 หน่วยกิต มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ					
3. ระยะเวลาการศึกษา 4 ปี มีความสอดคล้องกับการฝึก การเรียนภาควิชาการ และหลักสูตรเสริม					
4. เนื้อหารายวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร					
5. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความ เข้าใจ และประสบการณ์วิชาชีพตำรวจ					
6. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ผู้เรียนสามารถ นำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพตำรวจ					
7. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรเป็นความรู้ที่ทันสมัยและทันต่อ สถานการณ์ปัจจุบัน					
8. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรสอดคล้องกับการพัฒนาด้าน วิชาชีพตำรวจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี					
9. อาจารย์มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถตรงตามรายวิชาที่สอน					
10. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่ เหมาะสมกับรายวิชาภาคทฤษฎี					
11. อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่ เหมาะสมกับรายวิชาภาคปฏิบัติ					
12. อาจารย์มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
13. อาจารย์มีความรับผิดชอบในงานที่สอน และมีเจตคติที่ดีต่อ การปฏิบัติหน้าที่					
14. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติที่โรงเรียน นายร้อยตำรวจกำหนด					
15. มีอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนอย่าง เพียงพอ					

การประเมินหลักสูตรด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
16. มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนที่เหมาะสม เพียงพอกับรายวิชา และมีการใช้จริง					
17. มีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ (PC) ในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ					
18. มีระบบเครือข่าย Internet ที่ทันสมัยและรวดเร็ว					
19. มีตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน และเอกสารอ้างอิงแต่ละรายวิชาอย่างเพียงพอในแต่ละรายวิชา					
20. มีวารสารและนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิทยา กฎหมาย และวิชาชีพตำรวจในห้องสมุดที่ทันสมัยและ เพียงพอ					
21. มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ซึ่งเปิดให้บริการและอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ					
22. มีการจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม					
23. มีการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบันอย่างเหมาะสม					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
1. โครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
2. มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน					
3. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน					
4. มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง					
5. มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้น					
6. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาต่ออาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
7. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงทั้งภาควิชาการ และวิชาชีพตำรวจทั้งในและนอกห้องเรียน					
8. มีการจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับแต่ละรายวิชาในหลักสูตร					
9. อาจารย์ที่ปรึกษามีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
10. มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนและ กิจกรรม และมีการกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสม					
11. อาจารย์เอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ซักถาม และรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน					
12. มีการจัดการสอบประเมินผลความรู้ในวิชาชีพตำรวจในช่วงเวลาที่เหมาะสม					
13. การวัดผลแต่ละรายวิชามีความสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน มีความเที่ยงตรง และสามารถตรวจสอบได้					
14. มีวิธีการวัดผลและประเมินผลมีความชัดเจนตามหลักเกณฑ์					

การประเมินหลักสูตรด้านกระบวนการผลิต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
15. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา และการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน					
16. อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสมกับ เนื้อหาวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
17. อาจารย์ได้นำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียน การสอนมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพ การเรียน การสอน					
18. อาจารย์มีวิธีการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงและ การใช้ผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่าง เหมาะสม					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
ท่านเห็นด้วยกับคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้สำเร็จ การศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ในระดับใด					
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรับผิดชอบต่อ หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					
2. ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติที่เหนือกว่า ประโยชน์ส่วนตนและการไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน					
3. มีความรู้ความเข้าใจทางด้านสังคม มานุษยวิทยา และ พฤติกรรมศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับการเสริมสร้างเจตคติ และความเข้าใจมนุษย์และสังคม					
4. มีความรู้ความเข้าใจหลักการบริหารทั่วไป และ การบริหารงานด้านวิชาชีพตำรวจ					
5. มีความรู้และทักษะในด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจ ที่ถูกต้อง					
6. มีความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์ไปวิเคราะห์ แก้ปัญหาและตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบอย่างมีเหตุผลจาก การศึกษาในหลักสูตร					
7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานที่ปฏิบัติ					
8. มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์และตรงตามความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศชาติ					
9. มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม/องค์ความรู้ในวิชาชีพ ตำรวจ					
10. มีการให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ					
11. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี					
12. มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และวิจารณ์อย่าง มีเหตุผล					
13. มีระเบียบวินัยตามแบบธรรมเนียมของวิชาชีพตำรวจ					

การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
14. มีการยื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกต้อง ตามกฎหมาย					
15. มีความเสียสละและอุทิศเวลาให้กับส่วนรวม					
16. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
17. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการสืบสวนและ สอบสวนไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
18. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ ในการปฏิบัติหน้าที่					
19. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการบริหารงานตำรวจ ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
20. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการจราจรไปใช้ในการ ปฏิบัติหน้าที่					
21. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์และ จิตวิทยาตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
22. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านยุทธวิธีตำรวจไปใช้ใน การปฏิบัติหน้าที่					
23. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการต่อสู้ป้องกันตัว/ พลศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
24. มีความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงานใน ตำแหน่งรองสารวัตร					
25. มีบุคลิกภาพและศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับ ตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
(สำหรับผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า)

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการ
 การอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของ
 ผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โดยแบ่งเป็น 2
 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
 พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) โดยแบ่งเป็น 1 ด้าน คือ
 ด้านผลผลิต

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านครั้งนี้มีความสำคัญและจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการ
 พัฒนาคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้
 ข้อมูลตามความเป็นจริงและครบถ้วน โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม ซึ่งจะไม่
 ผลกระทบใดๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง

นิสิตปริญญาเอก

สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นความจริง และกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ 1. ☐ ชาย

2. ☐ หญิง

2. อายุราชการ.....ปี

3. ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่ง

1. ☐ สารวัตร

2. ☐ สารวัตรใหญ่

3. ☐ รองผู้กำกับการ

4. ☐ ผู้กำกับการ

5. ☐ ชุกรการ

6. ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ปัจจุบันปฏิบัติงานด้าน

1. ☐ สอบสวน

2. ☐ สืบสวน

3. ☐ ป้องกันปราบปราม

4. ☐ จราจร

5. ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. สังกัดหน่วยงาน.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับมาก
3	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับน้อย
1	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับน้อยที่สุด

การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปาน กลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อย ที่สุด (1)
ท่านเห็นด้วยกับคุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้สำเร็จ การศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ในระดับใด					
1. มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรับผิดชอบต่อ หน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					
2. ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติที่เหนือกว่า ประโยชน์ส่วนตนและการไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน					
3. มีความรู้ความเข้าใจทางด้านสังคม มานุษยวิทยา และ พฤติกรรมศาสตร์ที่จำเป็นสำหรับการเสริมสร้างเจตคติ และความเข้าใจมนุษย์และสังคม					
4. มีความรู้ความเข้าใจหลักการบริหารทั่วไป และ การบริหารงานด้านวิชาชีพตำรวจ					
5. มีความรู้และทักษะในด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจ ที่ถูกต้อง					
6. มีความสามารถในการนำความรู้และประสบการณ์ไปวิเคราะห์ แก้ปัญหาและตัดสินใจในงานที่รับผิดชอบอย่างมีเหตุผลจาก การศึกษาในหลักสูตร					
7. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานที่ปฏิบัติ					
8. มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์และตรงตามความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศชาติ					
9. มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม/องค์ความรู้ในวิชาชีพ ตำรวจ					
10. มีการให้บริการแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ					
11. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี					
12. มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และวิจารณ์อย่าง มีเหตุผล					
13. มีระเบียบวินัยตามแบบธรรมเนียมของวิชาชีพตำรวจ					

การประเมินหลักสูตรด้านผลผลิต	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อย ที่สุด
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
14. มีการยื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกต้อง ตามกฎหมาย					
15. มีความเสียสละและอุทิศเวลาให้กับส่วนรวม					
16. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
17. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการสืบสวนและ สอบสวนไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
18. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ ในการปฏิบัติหน้าที่					
19. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการบริหารงานตำรวจ ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
20. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการจราจรไปใช้ในการ ปฏิบัติหน้าที่					
21. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์และ จิตวิทยาตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
22. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านยุทธวิธีตำรวจไปใช้ใน การปฏิบัติหน้าที่					
23. มีความสามารถในการนำความรู้ด้านการต่อสู้ป้องกันตัว/ พลศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่					
24. มีความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงานใน ตำแหน่งรองสารวัตร					
25. มีบุคลิกภาพและศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับ ตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร					
ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

*** ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ***

**แบบสัมภาษณ์ผู้แทนคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
(สำหรับงานวิจัยขั้นตอนที่ 1)**

เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ของการวิจัยครั้งนี้

2. ข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่
ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ข้อคำถามในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 1 ข้อคำถามที่เกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ข้อที่ 1 นโยบายของการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

.....

.....

ข้อที่ 2 โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีกระบวนการหรือมีวิธีการดำเนินการอย่างไรในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

.....

.....

ข้อที่ 3 สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง และจะมีวิธีการอย่างไรในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

.....

.....

ข้อที่ 4 ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ควรเน้นปัจจัย 9 องค์ประกอบ ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านคณาจารย์ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการติดตามและประเมินผล และด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา อย่างไรก็ตาม และมีแนวทางหรือวิธีการพัฒนาอย่างไร

1. องค์ประกอบด้านหลักสูตร

.....

.....

แนวทาง / วิธีการพัฒนา

.....

.....

2. องค์ประกอบด้านผู้เรียน

.....

.....

แนวทาง / วิธีการพัฒนา

3. องค์ประกอบด้านคณาจารย์

แนวทาง / วิธีการพัฒนา

4. องค์ประกอบด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้

แนวทาง / วิธีการพัฒนา

5. องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้

แนวทาง / วิธีการพัฒนา

6. องค์ประกอบด้านการบริหารหลักสูตร

แนวทาง / วิธีการพัฒนา

7. องค์ประกอบด้านการให้คำปรึกษา

แนวทาง / วิธีการพัฒนา

8. องค์ประกอบด้านการติดตามและประเมินผลกระบวนการติดตาม

แนวทาง / วิธีการพัฒนา

9. องค์ประกอบด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

แนวทาง / วิธีการพัฒนา

ข้อที่ 5 ท่านคิดว่าโรงเรียนนายร้อยตำรวจจะได้ประโยชน์อะไรจากการประกันคุณภาพ
หลักสูตร

ข้อที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนาย
ร้อยตำรวจ

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ

นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง
นิสิตปริญญาเอก
สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก จ
รายนามกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

รายนามกลุ่มตัวอย่าง เข้าร่วมการสนทนากลุ่มสำหรับการพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. พล.ต.อ. ศุภวุฒิ สังข์อ่อง

ตำแหน่ง คณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ

สถานที่ทำงาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- ประสบการณ์ - รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 - ผู้ประเมินคุณภาพภายนอกสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. หญิง ณัฐกฤตา ภักธิษฐานนท์

ตำแหน่ง ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสังคมศาสตร์

สถานที่ทำงาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- ประสบการณ์ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 - คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

1. ศาสตราจารย์ พล.ต.ต. ดร.โสภณ ศรีวิภรณ์

ตำแหน่ง คณบดีคณะตำรวจศาสตร์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

- ประสบการณ์ - ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ที่ปรึกษาคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

2. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.โสรัตน์ กลั้ววิลลา

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

- ประสบการณ์
- ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 - คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

3. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.ดร.พงษ์พิชญ์ ภักดีณรงค์

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ประจำคณะนิติวิทยาศาสตร์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

- ประสบการณ์
- ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 - คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.มีชัย สีเจริญ

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะตำรวจศาสตร์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

- ประสบการณ์
- ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 - คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
 - ผู้ประเมินคุณภาพภายนอกสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

5. พ.ต.ท. ดร.ดิษฐภัทร บวรชัย

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะตำรวจศาสตร์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

- ประสบการณ์
- ผู้ประเมินคุณภาพภายในสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 - คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ภาคผนวก ฉ
แบบสหศึกษากลุ่ม และสรุปผลการสหศึกษากลุ่ม

แบบการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Form)

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

อาจารย์ ดร.อรรณพ	โพธิสุข	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา	วัฒนาณรงค์	กรรมการ
อาจารย์ ดร.จตุพล	ยงศร	กรรมการ

ผู้วิจัย นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสอบถามเพื่อการศึกษาข้อคิดเห็นจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique) ของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 7 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1) เป็นผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องการบริหารหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยพิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรหรือผลงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และ

2) มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาหรือในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และ

3) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เพื่อพิจารณาและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สำหรับการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตร นักเรียนนายร้อยตำรวจ ใน 9 ด้าน ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์ ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล และ ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

ประเด็นการสนทนากลุ่ม

1. ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร

- การประกันคุณภาพหลักสูตรด้านหลักสูตร สมควรจะกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจจะอะไรบ้าง จึงจะมีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มากที่สุด ?

2. ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน

- การประกันคุณภาพหลักสูตรด้านผู้เรียน สมควรจะกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจจะอะไรบ้างจึงจะมีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มากที่สุด ?

3. ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์

- การประกันคุณภาพหลักสูตรด้านคณาจารย์ สมควรจะกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจจะอะไรบ้าง จึงจะมีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มากที่สุด ?

4. ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้

- การประกันคุณภาพหลักสูตรด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ สมควรจะกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจจะอะไรบ้าง จึงจะมีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มากที่สุด ?

5. ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้

- การประกันคุณภาพหลักสูตรด้านการจัดการเรียนรู้ สมควรจะกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจจะอะไรบ้าง จึงจะมีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มากที่สุด ?

6. ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร

- การประกันคุณภาพหลักสูตรด้านการบริหารหลักสูตร สมควรจะกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจอะไรบ้าง จึงจะมีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มากที่สุด ?

7. ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา

- การประกันคุณภาพหลักสูตรด้านการให้คำปรึกษา สมควรจะกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจอะไรบ้าง จึงจะมีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มากที่สุด ?

8. ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล

- การประกันคุณภาพหลักสูตรด้านการติดตามและประเมินผล สมควรจะกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจอะไรบ้าง จึงจะมีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มากที่สุด ?

9. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

- การประกันคุณภาพหลักสูตรด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา สมควรจะกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจอะไรบ้าง จึงจะมีความเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มากที่สุด ?

แบบการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Form)
เพื่อใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ผู้ร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสอบถามเพื่อการศึกษาข้อคิดเห็นจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique) ของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 7 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และผู้ทรงคุณวุฒิภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

- 1) เป็นผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องการบริหารหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยพิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรหรือผลงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และ
- 2) มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาหรือในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และ
- 3) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

เพื่อพิจารณาและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้สำหรับการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ใน 9 ด้าน ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์ ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล และตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง
 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สรุป (ร่าง) จำนวนตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ลำดับ	ตัวบ่งชี้	จำนวนตัวบ่งชี้
1.	ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร	13
2.	ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน	7
3.	ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	20
4.	ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้	13
5.	ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้	34
6.	ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร	11
7.	ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา	10
8.	ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล	9
9.	ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	27
รวม		144

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น หากท่านไม่เห็นด้วยกับ (ร่าง) ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจโปรดให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.1 มีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมและครอบคลุมบริบทของวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
1.2 มีการกำหนดแผนการศึกษาที่สามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
1.3 มีการกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
1.4 มีการกำหนดระยะเวลาการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับการฝึกการเรียนภาควิชาการ และหลักสูตรเสริม		
ข้อเสนอแนะ:		
1.5 มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน		
ข้อเสนอแนะ:		

1. ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.6 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายการปฏิบัติงานของตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
1.7 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่		
ข้อเสนอแนะ:		
1.8 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิต และเอื้อต่อการนำไปประกอบวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
1.9 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันในวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
1.10 มีการกำหนดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับวิชาชีพตำรวจ และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสังคม		
ข้อเสนอแนะ:		
1.11 มีการกำหนดหลักสูตรที่มุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมตามภารกิจของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
1.12 มีการกำหนดหลักสูตรที่มุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ		
ข้อเสนอแนะ:		

1. ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.13 มีการกำหนดรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของ ประสพการณ์ ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ. 3 และ มคอ. 4 อย่างน้อยก่อนการ เปิด สอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา		
ข้อเสนอแนะ:		
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เพิ่มเติม) เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร		

2. ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
2.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจที่รับเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนายร้อยตำรวจตามแผนการรับและสอดคล้องกับเป้าหมายเชิงคุณภาพที่สภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
2.2 มีระบบการคัดเลือกนักเรียนที่ต้องการเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้เป็นไปตามข้อบังคับโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่สภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
2.3 มีการกำหนดวิธีรับนักเรียนนายร้อยตำรวจโดยใช้ระบบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ		
ข้อเสนอแนะ:		

3. ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
3.1 มีการกำหนดคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติตามสาขาวิชา ตามระเบียบของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา		
ข้อเสนอแนะ:		
3.2 มีระบบการคัดเลือกอาจารย์ที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
3.3 อาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร		
ข้อเสนอแนะ:		
3.4 มีแนวทางการพัฒนาอาจารย์ใหม่ทุกคน ให้ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านปรัชญา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร บทบาทความรับผิดชอบต่อหลักสูตร และรูปแบบการจัดการเรียนการสอน		
ข้อเสนอแนะ:		
3.5 มีแนวทางการพัฒนาอาจารย์ใหม่ทุกคน ให้ได้รับการอบรมด้านการสอน ยกเว้นกรณีที่มีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ปี		
ข้อเสนอแนะ:		
3.6 มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง		
ข้อเสนอแนะ:		

3. ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
3.7 มีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เช่น ระดับคุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และผลงานซึ่งได้รับการยอมรับทางวิชาการ/วิชาชีพ โดยต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาหลักสูตรหรือผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง		
ข้อเสนอแนะ:		
3.8 มีนโยบายในการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และสามารถถ่ายทอดประสบการณ์/เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนนายร้อย ตำรวจในรายวิชาต่างๆ		
ข้อเสนอแนะ:		
3.9 มีการรายงานสัดส่วนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ		
ข้อเสนอแนะ:		
3.10 มีการรายงานสัดส่วนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ		
ข้อเสนอแนะ:		
3.11 อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่สอน		
ข้อเสนอแนะ:		
3.12 อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาภาคทฤษฎี/ภาคปฏิบัติ		
ข้อเสนอแนะ:		
3.13 อาจารย์มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ		
ข้อเสนอแนะ:		

3. ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
3.14 อาจารย์มีความรับผิดชอบในงานที่สอน และมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่		
ข้อเสนอแนะ:		
3.15 อาจารย์มีประสบการณ์ และความชำนาญด้านวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
3.16 มีกระบวนการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์		
ข้อเสนอแนะ:		
3.17 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์		
ข้อเสนอแนะ:		
3.18 มีการจัดประชุมอาจารย์ภาคการศึกษาละ 1-2 ครั้ง เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงานประจำปี		
ข้อเสนอแนะ:		
3.19 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน		
ข้อเสนอแนะ:		
3.20 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำโครงการหรือกิจกรรมด้านการบริการวิชาการสู่สังคมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน		
ข้อเสนอแนะ:		
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เพิ่มเติม) เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์		

4. ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
4.1 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคการฝึกปฏิบัติ		
ข้อเสนอแนะ:		
4.2 มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาชีพรายวิชาที่หลากหลาย เช่น ศาลจำลอง ห้องศึกษาศถานการณ์จำลอง เป็นต้น		
ข้อเสนอแนะ:		
4.3 มีอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัย และเพียงพอ		
ข้อเสนอแนะ:		
4.4 มีแหล่งการเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนที่หลากหลาย นอกสถานศึกษาหรือห้องเรียนของนักเรียนนายร้อยตำรวจในแต่ละชั้นปี เช่น สนามยิงปืน ศูนย์ศึกษาการป้องกันตัว ศูนย์ฝึกยุทธวิธี เป็นต้น		
ข้อเสนอแนะ:		

4. ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
4.5 มีเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการเรียนรู้ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
4.6 มีวัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และอุปกรณ์การศึกษาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเพียงพอกับรายวิชา และมีการใช้จริง		
ข้อเสนอแนะ:		
4.7 มีตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน และเอกสารอ้างอิงแต่ละรายวิชาอย่างเพียงพอในแต่ละรายวิชา		
ข้อเสนอแนะ:		
4.8 มีวารสารและนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิชากฎหมาย และวิชาชีพตำรวจในห้องสมุดที่ทันสมัยและเพียงพอ		
ข้อเสนอแนะ:		
4.9 มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ซึ่งเปิดให้บริการและอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ		
ข้อเสนอแนะ:		
4.10 มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจและศิษย์เก่า		
ข้อเสนอแนะ:		
4.11 มีการนำผลการประเมินทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้มาปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน		
ข้อเสนอแนะ:		

5. ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
5.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร		
ข้อเสนอแนะ:		
5.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
ข้อเสนอแนะ:		
5.3 มีการกำหนดเนื้อหารายวิชาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร		
ข้อเสนอแนะ:		
5.4 มีการกำหนดเนื้อหารายวิชาของหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ทันสมัย และมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
5.5 มีการกำหนดเนื้อหารายวิชาของหลักสูตรที่สอดคล้องกับการพัฒนาด้านวิชาชีพตำรวจ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี		
ข้อเสนอแนะ:		
5.6 มีการปรับปรุงและพัฒนาประมวลการสอน หรือแผนการสอนให้ทันสมัย		
ข้อเสนอแนะ:		
5.7 มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์		
ข้อเสนอแนะ:		
5.8 มีการประเมินผลเวลาที่ใช้ในการศึกษาต่อระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตลอดหลักสูตร		
ข้อเสนอแนะ:		

5. ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
5.9 มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน		
ข้อเสนอแนะ:		
5.10 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรด้านการฝึกยุทธวิธีวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
5.11 มีกระบวนการเรียนรู้ด้านการฝึกยุทธวิธีวิชาชีพตำรวจที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ		
ข้อเสนอแนะ:		
5.12 มีการกำหนดแผนการฝึกยุทธวิธีวิชาชีพตำรวจของนักเรียนนายร้อยตำรวจในแต่ละชั้นปี		
ข้อเสนอแนะ:		
5.13 มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาด้านการฝึกยุทธวิธีวิชาชีพตำรวจแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
5.14 มีการปรับปรุงและพัฒนาแผนด้านการฝึกยุทธวิธีวิชาชีพตำรวจให้ทันสมัย		
ข้อเสนอแนะ:		
5.15 มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อทรัพยากร/สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ด้านการฝึกยุทธวิธีวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		

5. ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
5.16 มีการประเมินผลเวลาที่ใช้ในการศึกษาด้านการฝึกยุทธวิธีวิชาชีพตำรวจต่อระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตลอดหลักสูตร		
ข้อเสนอแนะ:		
5.17 มีการนำผลการประเมินด้านการฝึกยุทธวิธีวิชาชีพตำรวจไปปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน		
ข้อเสนอแนะ:		
5.18 มีการจัดบรรยายพิเศษเสริมด้านการฝึกยุทธวิธีวิชาชีพตำรวจโดยผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละปีการศึกษา		
ข้อเสนอแนะ:		
5.19 มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน		
ข้อเสนอแนะ:		
5.20 มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง		
ข้อเสนอแนะ:		
5.20 มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง		
ข้อเสนอแนะ:		
5.21 มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาอาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
ข้อเสนอแนะ:		

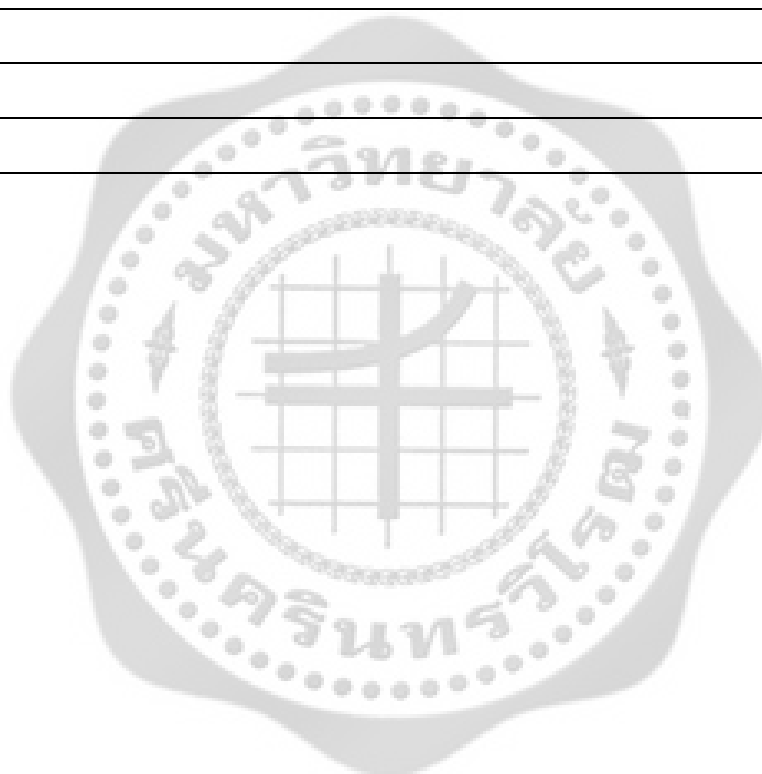
5. ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
5.23 มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน		
ข้อเสนอแนะ:		
5.24 มีการจัดโครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน		
ข้อเสนอแนะ:		
5.25 มีการจัดกิจกรรม/โครงการเพื่อพัฒนาศักยภาพ และกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
5.26 มีกระบวนการส่งเสริมกิจกรรมนักเรียนนายร้อยตำรวจที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา		
ข้อเสนอแนะ:		
5.27 มีการจัดกิจกรรม/โครงการที่พัฒนาภาวะความเป็นผู้นำทางวิชาชีพตำรวจ และปลูกฝังจิตวิญญาณของวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
5.28 มีการจัดกิจกรรม/โครงการด้านการส่งเสริมความรู้ด้านกฎหมาย และหรือทักษะทางวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
5.29 มีการจัดกิจกรรม/โครงการด้านการส่งเสริมความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษกับวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		

5. ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้ (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
5.30 มีการจัดกิจกรรม/โครงการด้านการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมทางวิชาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
5.31 มีการจัดกิจกรรม/โครงการด้านการส่งเสริมสุขภาพ ร่างกายและสุขภาพจิตเพื่อการดำรงชีวิต		
ข้อเสนอแนะ:		
5.32 มีการจัดกิจกรรม/โครงการด้านการส่งเสริมกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		
ข้อเสนอแนะ:		
5.33 มีการจัดกิจกรรม/โครงการด้านการส่งเสริมกิจกรรมด้านการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม		
ข้อเสนอแนะ:		
5.34 มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม/โครงการ เพื่อนำผลการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงการดำเนินงาน		
ข้อเสนอแนะ:		
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เพิ่มเติม) เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้		

6. ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
6.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร		
ข้อเสนอแนะ:		
6.2 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรที่มีคุณสมบัติและจำนวนตามเกณฑ์ของ สกอ.		
ข้อเสนอแนะ:		
6.3 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหลักสูตรที่เป็นไปตามข้อบังคับของ สภาการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
6.4 มีระบบและกลไกการเปิด/ปิดหลักสูตร		
ข้อเสนอแนะ:		
6.5 มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร		
ข้อเสนอแนะ:		
6.6 มีการจัดมาตรฐานการเรียนและคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี และ กพ. ให้การรับรอง		
ข้อเสนอแนะ:		
6.7 มีการจัดระบบควบคุมจำนวนนักเรียนนายร้อยตำรวจต่ออาจารย์ประจำ		
ข้อเสนอแนะ:		
6.8 มีการพัฒนาและเผยแพร่หลักสูตร		
ข้อเสนอแนะ:		

7. ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
7.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา		
ข้อเสนอแนะ:		
7.2 มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดูแลให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการและวิชาชีพตำรวจแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
7.3 มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน		
ข้อเสนอแนะ:		
7.4 มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
7.5 มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านกิจกรรมแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
7.6 มีการกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมในการเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา		
ข้อเสนอแนะ:		
7.7 มีแนวทางสนับสนุนให้อาจารย์เอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามและรับฟังความคิดเห็น		
ข้อเสนอแนะ:		
7.8 มีการจัดระบบแนะแนวเกี่ยวกับการวางแผนแนวทางสำหรับอาชีพตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
7.9 มีการจัดระบบการสอนเสริมให้แก่เรียนนายร้อยตำรวจที่ต้องการความช่วยเหลือด้านการเรียนบางรายวิชา		
ข้อเสนอแนะ:		

7. ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
7.10 มีการจัดตัวพิเศษให้แก่ผู้ที่ติดกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน นายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เพิ่มเติม) เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา		

8. ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
8.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียน		
ข้อเสนอแนะ:		
8.2 มีการจัดการสอบประมวลความรู้ในวิชาชีพตำรวจในช่วงเวลาที่เหมาะสม		
ข้อเสนอแนะ:		
8.3 มีการวัดผลแต่ละรายวิชาซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน มีความ เที่ยงตรง และสามารถตรวจสอบได้		
ข้อเสนอแนะ:		
8.4 มีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่มีความชัดเจนตามหลักเกณฑ์		
ข้อเสนอแนะ:		
8.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา และการประเมิน กิจกรรมการเรียนการสอน		
ข้อเสนอแนะ:		
8.6 มีการกำหนดให้อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลตามจุดประสงค์ การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทั้ง ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ		
ข้อเสนอแนะ:		
8.7 อาจารย์ได้นำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียนการสอนมา วิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน		
ข้อเสนอแนะ:		

8. ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
8.8 อาจารย์มีวิธีการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงและใช้ผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม		
ข้อเสนอแนะ:		
8.9 มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ. 3 และ มคอ. 4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา		
ข้อเสนอแนะ:		
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เพิ่มเติม) เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล		

9. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
9.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียน นายร้อยตำรวจให้มีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คณะกรรมการการ อุดมศึกษากำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.2 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลการประเมินคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ในเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป		
ข้อเสนอแนะ:		
9.3 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน วิชาการอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.4 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการ ฝึกวิชาชีพตำรวจอยู่ในเกณฑ์ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจ กำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.5 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีระดับคะแนนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.6 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีระดับคะแนนความประพฤติ คุณธรรม จริยธรรม และการสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนนายร้อยตำรวจอยู่ใน เกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		

9. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
9.7 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีระดับคะแนนด้านการทดสอบสมรรถภาพร่างกายอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.8 มีการกำหนดระเบียบและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน มีมาตรฐาน โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้		
ข้อเสนอแนะ:		
9.9 มีจำนวนนักเรียนนายร้อยตำรวจปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 3 ปีที่ผ่านมาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพตำรวจ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ (คน)		
ข้อเสนอแนะ:		
9.10 มีจำนวนผลงานของนักเรียนนายร้อยตำรวจที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือนานาชาติภายในรอบ 3 ที่ผ่านมา (ชิ้นงาน)		
ข้อเสนอแนะ:		
9.11 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการมีความสามารถในการนำความรู้ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.12 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการมีความสามารถในการนำความรู้ด้านการสืบสวนและสอบสวนไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		

9. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
9.13 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการมีความสามารถในการนำความรู้ด้านนิติวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.14 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการมีความสามารถในการนำความรู้ด้านการบริหารงานตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.15 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการมีความสามารถในการนำความรู้ด้านการจราจรไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.16 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการมีความสามารถในการนำความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยาตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.17 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการมีความสามารถในการนำความรู้ด้านยุทธวิธีตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		

9. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
9.18 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการมีความสามารถในการนำความรู้ด้านยุทธวิธีตำรวจไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.19 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการมีความสามารถในการนำความรู้ด้านการต่อสู้ป้องกันตัว/พลศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด		
ข้อเสนอแนะ:		
9.20 มีการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตของหน่วยงานต้นสังกัดในด้านการบังคับใช้กฎหมายของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
9.21 มีการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตของหน่วยงานต้นสังกัดในด้านวิชาชีพตำรวจของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
9.22 มีการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตของหน่วยงานต้นสังกัดในด้านความประพฤติและคุณธรรมจริยธรรมของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
9. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
9.23 มีการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตของหน่วยงานต้นสังกัดในด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		

9. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
9.24 มีการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตของหน่วยงานต้นสังกัดในด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
9.25 มีการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตของหน่วยงานต้นสังกัดในด้านบุคลิกภาพและศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
9.26 มีการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิตของหน่วยงานต้นสังกัดในด้านความสามารถในการนำความรู้ ไปใช้ปฏิบัติงานใน ตำแหน่งรองสารวัตรของผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ		
ข้อเสนอแนะ:		
9.27 มีระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต		
ข้อเสนอแนะ:		
ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (เพิ่มเติม) เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา		

** ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ***

สรุปผลการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique)
เพื่อประกอบการพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
ของ นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
วันพฤหัสบดีที่ 27 กุมภาพันธ์ 2557 เวลา 13.00 – 16.30 น.
ณ ห้องประชุมคณะสังคมศาสตร์ ชั้น 3 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

กำหนดการสนทนากลุ่ม

- เวลา 13.00 น. - ผู้ทรงคุณวุฒิพร้อมกัน ณ ห้องประชุมคณะสังคมศาสตร์ ชั้น 3 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- ผู้วิจัยแนะนำตัว คณาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมสนทนากลุ่ม
 - ผู้วิจัยสรุปภาพรวมการดำเนินการวิจัยพอสังเขป และรายงานสรุปผลการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551)
- เวลา 13.30 น. - ดำเนินการสนทนากลุ่มตาม (ร่าง) ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ตามองค์ประกอบพร้อมขอข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
- เวลา 16.30 น. - ผู้วิจัยสรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจจากการสนทนากลุ่ม
- ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และปิดการสนทนากลุ่ม

รายนามผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม
ปริญญานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
วันพฤหัสบดีที่ 27 กุมภาพันธ์ 2557 เวลา 13.00 – 16.30 น.
ณ ห้องประชุมคณะสังคมศาสตร์ ชั้น 3 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

1. พล.ต.อ. ศุภวุฒิ สังข์อ่อง
2. ศาสตราจารย์ พล.ต.ต. ดร.โสภณ ศรีวิภรณ์
3. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.โสรัตน์ กลั้ววิล
4. รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.พงษ์พิเชฐ ภัคดีณรงค์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. หญิง ณัฐกฤตา ภัทรนิชาภานต์
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.มีชัย สีเจริญ
7. พ.ต.ท. ดร.ดิษฐภัทร บวรชัย

รายนามอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

1. อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข
2. อาจารย์ ดร. จตุพล ยงศรี

รายนามผู้ที่ร่วมการสนทนากลุ่ม

1. นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง (ผู้วิจัย)
2. อาจารย์ดารินทร์ นันทวงศ์ (ผู้บันทึกการสนทนากลุ่ม)

เริ่มการสนทนากลุ่ม เวลา 13.00 น.

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องแจ้งที่ประชุมทราบ

วาระที่ 1.1 การขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ผู้วิจัยแจ้งที่ประชุมว่า สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้อนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ” โดยมี อาจารย์ ดร.อรรถพร โพธิสุข รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์ ดร. จตุพล ยงศรี เป็นคณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ เพื่อให้การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัยมีคุณภาพ ขั้นตอนการวิจัยจึงจำเป็นต้องจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique) ขึ้นเพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้ได้มาซึ่งตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยผู้วิจัยได้เรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกและภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 7 ท่านเป็นผู้พิจารณา และได้ดำเนินการทำจดหมายขอความอนุเคราะห์เพื่อทำการวิจัยมายังผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจเพื่อขออนุมัติการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique) ในครั้งนี้

สรุปผล ที่ประชุมรับทราบ

วาระที่ 1.2 การแจ้งผลการประเมินหลักสูตร

ผู้วิจัยแจ้งที่ประชุมว่า ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ. 2551) เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการร่างตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ตามแบบชิปปี้ (CIPP Model) ประเมินใน 4 ด้าน คือ การประเมินบริบท การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ และการประเมินผลผลิต กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารและอาจารย์ประจำ จำนวน 76 คน นักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 108 คน ศิษย์เก่า จำนวน 108 คน และผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า จำนวน 108 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านบริบท อาจารย์ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า มีความเห็นโดยรวมว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยอาจารย์ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่ามีความคิดเห็นโดยรวมว่า มีความเหมาะสมในระดับมาก 2) ด้านปัจจัยนำเข้า อาจารย์ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า มีความเห็นโดยรวมว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยอาจารย์และนักเรียนนายร้อยตำรวจ มีความคิดเห็นโดยรวมในระดับปานกลาง ส่วนศิษย์เก่าเห็นว่ามี ความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก 3) ด้านกระบวนการผลิต อาจารย์ นักเรียนนายร้อยตำรวจ และศิษย์เก่า มีความเห็นโดยรวมว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยทั้งหมดให้ความเห็นตรงกันในระดับมาก) ด้านผลผลิต ผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่า และศิษย์เก่า มีความเห็นโดยรวมว่า หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเหมาะสมในระดับมาก เช่นเดียวกัน

โดยทุกกลุ่มเห็นว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจมีความเหมาะสมในระดับมาก จึงกล่าวได้ว่าในการประเมินหลักสูตรครั้งนี้ อาจารย์ นักเรียนนายร้อยตำรวจ ศิษย์เก่า และผู้บังคับบัญชาศิษย์เก่ามีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. 2549 (ปรับปรุง พ.ศ.2551) มีความเหมาะสมในระดับมาก

สรุปผล ที่ประชุมรับทราบ

วาระที่ 1.3 วัตถุประสงค์ และวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Technique) เพื่อประกอบการทำปฏิญานิพนธ์

ผู้วิจัยแจ้งที่ประชุมว่า ปฏิญานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ มีวัตถุประสงค์และวิธีการ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่ม เพื่อพิจารณาและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ใน 9 ด้าน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านผู้เรียน ด้านคณาจารย์ ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการติดตามและประเมินผล และด้านคุณภาพบัณฑิต

ผู้ร่วมสนทนากลุ่มเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 2 คน และผู้ทรงคุณวุฒิภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 5 คน ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

1) เป็นผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องการบริหารหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยพิจารณาจากผลงานทางวิชาการและประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรหรือผลงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และ

2) มีประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาหรือในโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ไม่น้อยกว่า 5 ปี และ

3) มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

สรุปผล ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2 เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

วาระที่ 2.1 การแต่งตั้งประธานในที่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ผู้วิจัย เสนอต่อที่ประชุมว่า เพื่อให้การประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อประกอบการทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจของนายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ มีความสมบูรณ์จึงต้องมีผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ดังนั้น จึงขอเสนอให้ที่ประชุมได้พิจารณาผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมครั้งนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยทำหน้าที่เลขานุการในครั้งนี้

สรุปผล ที่ประชุมมีมติให้ ศาสตราจารย์ พล.ต.ต. ดร.โสภณ ศรีวณิชย์ คณบดีคณะตำรวจศาสตร์ทำหน้าที่เป็นประธานการสนทนากลุ่มในครั้งนี้

วาระที่ 2.2 การพิจารณาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ผู้วิจัย เสนอต่อที่ประชุมว่า เพื่อให้การทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นไปตามขั้นตอนการวิจัยตามที่คุณวิจัยได้กำหนดไว้ จึงขอเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้โปรดพิจารณา (ร่าง) ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจตามที่คุณวิจัยได้เสนอมาด้วย ในครั้งนี้

จากนั้น ที่ประชุมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ได้ทำการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจร่วมกันแล้วมีข้อสรุป ดังนี้

ลำดับ	ตัวบ่งชี้	จำนวนตัวบ่งชี้ ก่อนการ สนทนากลุ่ม	จำนวนตัว บ่งชี้ หลังการ สนทนากลุ่ม
1.	ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร	13	14
2.	ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน	7	6
3.	ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	20	19
4.	ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้	13	13
5.	ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้	34	29
6.	ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร	11	11
7.	ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา	10	8
8.	ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล	9	8
9.	ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	27	18
รวม		144	126

ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

1. ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร

- 1.1 มีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมและครอบคลุมบริบทของวิชาชีพตำรวจ
- 1.2 มีการกำหนดแผนการศึกษาที่สามารถ ทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด
- 1.3 มีการกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ
- 1.4 มีการกำหนดระยะเวลาการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับการฝึกการเรียนด้านวิชาการ และหลักสูตรเสริม
- 1.5 มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในด้านวิชาชีพตำรวจ
- 1.6 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายการปฏิบัติงานของตำรวจ
- 1.7 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติวินัย และความรับผิดชอบต่อหน้าที่
- 1.8 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิต และเอื้อต่อการนำไปประกอบวิชาชีพตำรวจ
- 1.9 มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน
- 1.10 มีการกำหนดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับวิชาชีพตำรวจ
- 1.11 มีการกำหนดหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และสังคม
- 1.12 มีการกำหนดหลักสูตรที่มุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม
- 1.13 มีการกำหนดหลักสูตรที่มุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 1.14 มีการกำหนดรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ. 3 และ มคอ. 4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา

2. ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน

- 2.1 มีระบบในการพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจที่รับเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนายร้อยตำรวจตามแผนการรับ
- 2.2 มีระบบการคัดเลือกนักเรียนที่ต้องการเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้เป็นไปตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 2.3 ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2.4 ผู้เรียนมีความพร้อมด้านสมรรถนะร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง พร้อมรับการฝึกวิชาชีพ ดำรงตามคุณสมบัติที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด

2.5 ผู้เรียนมีรูปร่าง ลักษณะท่าทาง ขนาดร่างกายเหมาะแก่การเป็นตำรวจ ไม่เป็นโรค ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการรับราชการตำรวจ

2.6 ผู้เรียนมีความประพฤติดี ไม่บกพร่องในศีลธรรม เลื่อมใสในระบอบการปกครอง แบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3. ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์

3.1 มีการกำหนดคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติตามสาขาวิชา ตามข้อบังคับโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่สภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด และตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

3.2 มีระบบการคัดเลือกอาจารย์ที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

3.3 อาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

3.4 มีแนวทางการพัฒนาอาจารย์ใหม่ทุกคน ให้ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านปรัชญา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร บทบาทความรับผิดชอบต่อหลักสูตร และรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

3.5 มีแนวทางการพัฒนาอาจารย์ใหม่ทุกคน ให้ได้รับการอบรมด้านการสอน ยกเว้นกรณีที่มีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ปี

3.6 มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

3.7 มีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เช่น ระดับคุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และผลงานซึ่งได้รับการยอมรับทางวิชาการ/วิชาชีพ โดยต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาหลักสูตรหรือผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง

3.8 มีนโยบายในการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และสามารถถ่ายทอดประสบการณ์/เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจในรายวิชาต่างๆ

3.9 มีการรายงานสัดส่วนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

3.10 มีการรายงานสัดส่วนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ

3.11 อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่สอน

3.12 อาจารย์มีประสบการณ์ และความชำนาญด้านวิชาชีพตำรวจ

3.13 อาจารย์มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชา
ภาคทฤษฎี/ภาคปฏิบัติ

3.14 อาจารย์มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ

3.15 อาจารย์มีความรับผิดชอบในงานที่สอน และมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่

3.16 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์

3.17 มีการจัดประชุมอาจารย์ภาคการศึกษาละ 1-2 ครั้ง เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตาม
แผนงานประจำปี

3.18 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

3.19 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำโครงการหรือกิจกรรมด้านการบริการ
วิชาการสู่สังคมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

4. ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้

4.1 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎี
และภาคการฝึกปฏิบัติ

4.2 มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาชีพตำรวจที่หลากหลาย
เช่น ศาลจำลอง ห้องศึกษาศถานการณ์จำลอง เป็นต้น

4.3 มีอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัย และเพียงพอ

4.4 มีแหล่งการเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนที่หลากหลาย นอกสถานศึกษาหรือ
ห้องเรียนของนักเรียนนายร้อยตำรวจในแต่ละชั้นปี เช่น สนามยิงปืน ศูนย์ศึกษาการป้องกันตัว ศูนย์
ฝึกยุทธวิธี เป็นต้น

4.5 มีเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายที่ทันสมัยและเพียงพอต่อการเรียนรู้ของ
นักเรียนนายร้อยตำรวจ

4.6 มีวัสดุ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และอุปกรณ์การศึกษาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่หลากหลาย
และเพียงพอกับรายวิชา และมีการใช้จริง

4.7 มีตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน และเอกสารอ้างอิงแต่ละรายวิชาอย่าง
เพียงพอในแต่ละรายวิชา

4.8 มีวารสารและนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิชากฎหมาย และวิชาชีพตำรวจใน
ห้องสมุดที่ทันสมัยและเพียงพอ

4.9 มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ซึ่งเปิดให้บริการและอำนวยความสะดวก
อย่างเพียงพอ

4.10 มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ

4.11 มีการนำผลการประเมินทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้มาปรับปรุงพัฒนา
ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน

4.12 มีการจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม

4.13 มีการจัดสภาพแวดล้อมในสถาบัน อาคารสถานที่ สถานที่พักผ่อน หอพักนักเรียน นายร้อยตำรวจ อย่างเหมาะสม

5. ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้

- 5.1 มีกระบวนการเรียนรู้ด้านวิชาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 5.2 มีกระบวนการเรียนรู้ด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 5.3 มีการกำหนดเนื้อหาวิชาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 5.4 มีการกำหนดเนื้อหาวิชาของหลักสูตรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่ทันสมัย และมีประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพตำรวจ
- 5.5 มีการกำหนดเนื้อหาวิชาของหลักสูตรที่สอดคล้องกับการพัฒนาด้านวิชาชีพตำรวจ
- 5.6 มีการปรับปรุงและพัฒนาประมวลการสอน หรือแผนการสอนให้ทันสมัย
- 5.7 มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์
- 5.8 มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน
- 5.9 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจ
- 5.10 มีการกำหนดแผนการฝึกยุทธวิธีตำรวจของนักเรียนนายร้อยตำรวจในแต่ละชั้นปี
- 5.11 มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ
- 5.12 มีการปรับปรุงและพัฒนาแผนด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจให้ทันสมัย
- 5.13 มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อทรัพยากร/สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจ
- 5.14 มีการประเมินผลเวลาที่ใช้ในการศึกษาด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจต่อระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตลอดหลักสูตร
- 5.15 มีการนำผลการประเมินด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจไปปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน
- 5.16 มีการจัดบรรยายพิเศษเสริมด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจโดยผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละปีการศึกษา
- 5.17 มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน
- 5.18 มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

5.19 มีการบูรณาการนำความรู้ที่ได้จากการวิจัย/บริการวิชาการสู่สังคมไปใช้กับการเรียนการสอน

5.20 มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาอาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.21 มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพตำรวจทั้งในและนอกห้องเรียน

5.22 มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

5.23 มีการจัดโครงการ/กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

5.24 มีการจัดกิจกรรม/โครงการเพื่อพัฒนาศักยภาพ และกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนนายร้อยตำรวจ

5.25 มีกระบวนการส่งเสริมกิจกรรมนักเรียนนายร้อยตำรวจที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา

5.26 มีการจัดกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมความรู้และพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจด้านวิชาการ

5.27 มีการจัดกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมความรู้และพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจด้านวิชาชีพตำรวจ

5.28 มีการจัดกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมความรู้และพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

5.29 มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม/โครงการ เพื่อนำผลการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงการดำเนินงาน

6. ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร

- 6.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- 6.2 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรที่มีคุณสมบัติและจำนวนตามเกณฑ์ของ สกอ.
- 6.3 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหลักสูตรที่เป็นไปตามข้อบังคับของสภาการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- 6.4 มีการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร
- 6.5 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร
- 6.6 มีการจัดมาตรฐานการเรียนและคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี และ กพ. ให้การรับรอง
- 6.7 มีระบบควบคุมสัดส่วนจำนวนนักเรียนนายร้อยตำรวจต่ออาจารย์ประจำ
- 6.8 มีการพัฒนาและเผยแพร่หลักสูตรหลักสูตรให้สาธารณะชนรับทราบผ่านช่องทางต่างๆ
- 6.9 มีการประเมินและปรับปรุงการดำเนินงานของหลักสูตร
- 6.10 มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นนักวิชาการ/วิชาชีพจากภายนอกเป็นกรรมการในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร
- 6.11 มีการจัดระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของ สกอ./สมศ.

7. ตัวบ่งชี้การให้คำปรึกษา

- 7.1 มีระบบและกลไกอาจารย์ที่ปรึกษา
- 7.2 มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดูแลให้คำปรึกษาทางด้านวิชาการและวิชาชีพตำรวจแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ
- 7.3 มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน
- 7.4 มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านกิจกรรมแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ
- 7.5 มีการกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสมในการเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา
- 7.6 มีแนวทางสนับสนุนให้อาจารย์เอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามและรับฟังความคิดเห็น
- 7.7 มีการจัดระบบแนะแนวและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนสำหรับอาชีพตำรวจ
- 7.8 มีการจัดระบบการสอนเสริมให้แก่นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ต้องการความช่วยเหลือด้านการเรียนบางรายวิชา

8. ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล

- 8.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลการเรียนของนักเรียน
- 8.2 มีการจัดการสอบประมวลความรู้วิชาชีพตำรวจในช่วงเวลาที่เหมาะสม
- 8.3 มีการวัดผลแต่ละรายวิชาซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน มีความเที่ยงตรง และสามารถตรวจสอบได้
- 8.4 มีวิธีประเมินผลการสอนของอาจารย์ที่มีความชัดเจนตามหลักเกณฑ์
- 8.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการศึกษา
- 8.6 มีการกำหนดให้อาจารย์ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ
- 8.7 อาจารย์ได้นำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียนการสอนมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
- 8.8 มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ. 3 และ มคอ. 4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา

9. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

- 9.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้มีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
- 9.2 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลการประเมิน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ในเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป
- 9.3 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาการอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด
- 9.4 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฝึกวิชาชีพตำรวจอยู่ในเกณฑ์ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด
- 9.5 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีระดับคะแนนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด
- 9.6 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีระดับคะแนนความประพฤติ คุณธรรมจริยธรรม และการสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนนายร้อยตำรวจอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด
- 9.7 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่มีระดับคะแนนด้านการทดสอบสมรรถภาพร่างกายอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด

9.8 มีการกำหนดระเบียบและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน มีมาตรฐาน โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้

9.9 มีจำนวนนักเรียนนายร้อยตำรวจปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 3 ปีที่ผ่านมาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพตำรวจ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ (คน)

9.10 มีจำนวนผลงานของนักเรียนนายร้อยตำรวจที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือนานาชาติภายในรอบ 3 ที่ผ่านมา (ชิ้นงาน)

9.11 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาการไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด

9.12 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาชีพไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด

9.13 มีการประเมินความพึงพอใจผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านวิชาชีพตำรวจ

9.14 มีการประเมินความพึงพอใจผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านความประพฤติและคุณธรรมจริยธรรม

9.15 มีการประเมินความพึงพอใจผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านเจตคติที่มีต่อจิตสาธารณะ/จิตบริการ

9.16 มีการประเมินความพึงพอใจผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

9.17 มีการประเมินความพึงพอใจผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านบุคลิกภาพและศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร

9.18 มีระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

สรุปผล ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ

ระเบียบวาระที่ 3 เรื่องอื่นๆ

วาระที่ 3.1 การขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ประธานแจ้งที่ประชุมว่า เพื่อให้การปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ” ภายหลังจากแก้ไขตามมติของที่ประชุมแล้ว ขอให้ผู้วิจัยเสนอให้ผู้แทนผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน ช่วยพิจารณาการใช้ภาษาและความเหมาะสมอีกครั้งก่อนนำไปศึกษาความเหมาะสมในขั้นตอนต่อไป โดยมอบหมายให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ. ดร.มีชัย สีเจริญ และ พ.ต.ท. ดร.ดิษฐภัทร บวรชัย เป็นผู้แทนพิจารณา

สรุปผล ที่ประชุมรับทราบ

เลิกการสนทนากลุ่มเวลา 16.30 น.

1. นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง (ผู้วิจัย)
2. อาจารย์ดาริห์ นันทวงศ์ (ผู้บันทึกการสนทนากลุ่ม)

ภาพประกอบการสนทนากลุ่ม

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ

หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

แบบสอบถาม
สำหรับผู้บริหาร และอาจารย์ประจำ
เพื่อใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ
หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ
 โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.อรณพ	โพธิสุข	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา	วัฒนาณรงค์	กรรมการ
อาจารย์ ดร. จตุพล	ยงศรี	กรรมการ

ผู้วิจัย

นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง
 นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โดยลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้ผู้บริหารและอาจารย์ประจำเป็นผู้ตอบ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อให้ผู้ตอบได้ให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นกับเรื่องดังกล่าวอย่างเสรี

ข้อมูลที่ได้รับจากท่านครั้งนี้มีความสำคัญและจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ ดังนั้น จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดให้ข้อมูลตามความเป็นจริงและครบถ้วน โดยผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม ซึ่งจะไม่มีการระบุชื่อใด ๆ ต่อผู้ให้ข้อมูล และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นความจริง และกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ 1. ☐ ชาย 2. ☐ หญิง

2. สถานภาพ 1. ☐ ผู้บริหาร 2. ☐ อาจารย์ประจำ

3. ประสบการณ์ในการทำงาน
 1. ☐ น้อยกว่า 10 ปี 2. ☐ ระหว่าง 10-20 ปี
 3. ☐ ระหว่าง 21-30 ปี 4. ☐ มากกว่า 30 ปีขึ้นไป

4. วุฒิทางการศึกษาสูงสุด
 1. ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ☐ ปริญญาตรี
 3. ☐ ปริญญาโท 4. ☐ ปริญญาเอก

5. ส่วนราชการที่สังกัด
 1. ☐ คณะตำรวจศาสตร์ 2. ☐ คณะนิติวิทยาศาสตร์
 3. ☐ คณะสังคมศาสตร์

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามเพื่อใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกัน
คุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยผู้วิจัยได้กำหนด
ค่าน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ท่านเห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านเห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ท่านเห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านเห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ท่านเห็นว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1. ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.1 มีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมและครอบคลุมบริบทของวิชาชีพตำรวจ					
1.2 มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมาย และการปฏิบัติงานของตำรวจ					
1.3 มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสำนึกในเกียรติวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่					
1.4 มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิต และเอื้อต่อการนำไปประกอบวิชาชีพตำรวจ					
1.5 มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในด้านวิชาชีพตำรวจ					
1.6 มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
1.7 มีการกำหนดแผนการศึกษาที่สามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด					
1.8 มีการกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรที่มีความเหมาะสมกับการศึกษาวิชาชีพตำรวจ					
1.9 มีการกำหนดระยะเวลาการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับการเรียนด้านวิชาการ การฝึกยุทธวิธีตำรวจ และกิจกรรมเสริมหลักสูตร					

1. ตัวบ่งชี้ด้านหลักสูตร (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.10 มีการกำหนดเนื้อหารายวิชาที่มุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม					
1.11 มีการกำหนดเนื้อหารายวิชาที่มุ่งผลิตข้าราชการตำรวจเพื่อตอบสนองความต้องการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ					
1.12 มีการกำหนดรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ. 3 และ มคอ. 4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา					

2. ตัวบ่งชี้ด้านผู้เรียน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2.1 มีระบบการคัดเลือกนักเรียนที่ต้องการเข้าศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้เป็นไปตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ					
2.2 ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานตรงตามคุณสมบัติตามนโยบายของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ					
2.3 มีระบบในการพัฒนานักเรียนนายร้อยตำรวจที่รับเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนายร้อยตำรวจตามแผนการรับ					
2.4 ผู้เรียนมีความพร้อมด้านสมรรถนะร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง พร้อมรับการฝึกวิชาชีพตำรวจตามคุณสมบัติที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด					
2.5 ผู้เรียนมีรูปร่าง ลักษณะท่าทาง และขนาดร่างกายเหมาะแก่การเป็นตำรวจ ไม่เป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการรับราชการตำรวจ					
2.6 ผู้เรียนมีความประพฤติดี ไม่บกพร่องในศีลธรรม เลื่อมใสในระบอบการปกครอง แบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข					

3. ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.1 มีการกำหนดคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติตามสาขาวิชาตามข้อบังคับโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรีของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา					
3.2 มีระบบการคัดเลือกอาจารย์ที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ					
3.3 อาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร					
3.4 มีการกำหนดสัดส่วนคุณสมบัติของอาจารย์ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำที่เหมาะสม					
3.5 มีการกำหนดสัดส่วนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์หรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำที่เหมาะสม					
3.6 มีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณาจารย์พิเศษที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เช่น ระดับคุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และผลงานซึ่งได้รับการยอมรับทางวิชาการ/วิชาชีพ โดยต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาหลักสูตรหรือผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง					
3.7 อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิตรงตามสาขาวิชาที่สอน					
3.8 อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์ และความชำนาญด้านวิชาชีพตำรวจ					
3.9 อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาภาคทฤษฎี/ภาคปฏิบัติ					
3.10 อาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ					
3.11 มีแนวทางการพัฒนาอาจารย์ใหม่ทุกคน ให้ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านปรัชญา วัตถุประสงค์ของหลักสูตร บทบาทความรับผิดชอบต่อหลักสูตร และรูปแบบการจัดการเรียนการสอน					
3.12 มีแนวทางการพัฒนาอาจารย์ใหม่ทุกคน ให้ได้รับการอบรมด้านการสอน ยกเว้นกรณีที่มีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษาที่มากกว่า 2 ปี					
3.13 มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง					

3. ตัวบ่งชี้ด้านคณาจารย์ (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.14 มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน					
3.15 มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำโครงการหรือกิจกรรมด้านการบริการวิชาการสู่สังคมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน					
3.16 มีการจัดประชุมอาจารย์ผู้สอนภาคการศึกษาละ 1-2 ครั้ง เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนงานประจำปี					

4. ตัวบ่งชี้ด้านทรัพยากรสนับสนุนการจ้ดกระบวนการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.1 มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาชีพตำรวจที่หลากหลาย เช่น ศาลจำลอง ห้องศึกษาศถานการณ์จำลอง เป็นต้น					
4.2 มีแหล่งการเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนที่หลากหลายนอกสถานศึกษาหรือห้องเรียนของนักเรียนนายร้อยตำรวจแต่ละชั้นปี เช่น สนามยิงปืน ศูนย์ศึกษาการป้องกันตัว ศูนย์ฝึกยุทธวิธี เป็นต้น					
4.3 มีตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน และเอกสารอ้างอิงของแต่ละรายวิชาอย่างเพียงพอ					
4.4 มีแหล่งศึกษาค้นคว้า วารสาร นิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิชากฎหมายและวิชาชีพตำรวจในห้องสมุดที่ทันสมัยและเพียงพอ					
4.5 มีครุภัณฑ์ เครื่องมือ อุปกรณ์ และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัย และเพียงพอ					
4.6 มีการจัดสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกในสถาบัน เช่น อาคารสถานที่ ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน สนามกีฬา และหอพักนักเรียนนายร้อยตำรวจ อย่างเหมาะสม					
4.7 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคการฝึกปฏิบัติทุกปีการศึกษา					
4.8 มีการนำผลการประเมินทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้มาปรับปรุงเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน					

5. ตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5.1 มีกระบวนการเรียนรู้ด้านวิชาการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
5.2 มีกระบวนการเรียนรู้ด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
5.3 มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน					
5.4 มีการจัดบรรยายพิเศษเสริมด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจโดยผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละปีการศึกษา					
5.5 มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และสามารถถ่ายทอดประสบการณ์/เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจในรายวิชาต่างๆ					
5.6 มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง					
5.7 มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายและวิชาชีพตำรวจไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาอาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
5.8 มีการบูรณาการนำความรู้ที่ได้จากการวิจัย/บริการวิชาการสู่สังคมไปใช้ในการเรียนการสอน					
5.9 มีการจัดกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความรู้และพัฒนาให้นักเรียนนายร้อยตำรวจด้านวิชาการ					
5.10 มีการจัดกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความรู้และพัฒนาให้นักเรียนนายร้อยตำรวจด้านวิชาชีพตำรวจ					
5.11 มีการจัดกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความรู้และพัฒนาให้นักเรียนนายร้อยตำรวจด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร					
5.12 มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์ทุกภาคการศึกษา					
5.13 มีการประเมินผลเวลาที่ใช้ในการศึกษาด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจต่อระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตลอดหลักสูตร					
5.14 มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อทรัพยากร/สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ด้านการฝึกยุทธวิธีตำรวจ					
5.15 มีการประเมินผลการจัดกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความรู้และพัฒนาให้นักเรียนนายร้อยตำรวจเพื่อนำผลการจัดกิจกรรมมาปรับปรุงการดำเนินงาน					

6. ตัวบ่งชี้ด้านการบริหารหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
6.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร					
6.2 มีการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ประจำหลักสูตร					
6.3 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร					
6.4 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรที่มีคุณสมบัติและจำนวนตามเกณฑ์ของ สกอ.					
6.5 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหลักสูตรที่เป็นไปตามข้อบังคับของสภาการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจ					
6.6 มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นนักวิชาการ/วิชาชีพจากภายนอกเป็นกรรมการในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร					
6.7 มีการจัดมาตรฐานการเรียนและคุณภาพการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรี และ กพ. ให้การรับรอง					
6.8 มีระบบควบคุมสัดส่วนจำนวนนักเรียนนายร้อยตำรวจต่ออาจารย์ประจำ					
6.9 มีการพัฒนาและเผยแพร่หลักสูตรให้สาธารณชนรับทราบผ่านช่องทางต่างๆ					
6.10 มีการจัดระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของ สกอ./สมศ.					
6.11 มีการประเมินหลักสูตรและปรับปรุงการดำเนินงานของหลักสูตรทุก 5 ปี					

7. ตัวบ่งชี้ด้านการให้คำปรึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
7.1 มีระบบและกลไกอาจารย์ที่ปรึกษา					
7.2 มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดูแลให้คำปรึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพตำรวจแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ					
7.3 มีการกำหนดสัดส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการและวิชาชีพตำรวจต่อจำนวนผู้เรียนที่เหมาะสม					
7.4 มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านกิจกรรมแก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ					
7.5 มีการกำหนดช่วงเวลาการให้คำปรึกษาที่เหมาะสม					
7.6 มีแนวทางสนับสนุนให้อาจารย์ที่ปรึกษาเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามและแสดงความคิดเห็น					
7.7 มีการจัดระบบแนะแนวและการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนในการประกอบวิชาชีพตำรวจ					
7.8 มีการจัดระบบการสอนเสริมให้แก่แก่นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ต้องการความช่วยเหลือด้านการเรียนในบางรายวิชา					

8. ตัวบ่งชี้ด้านการติดตามและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
8.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผล การเรียนของนักเรียน					
8.2 มีการจัดการสอบประมวลความรู้วิชาชีพตำรวจในช่วงเวลา ที่เหมาะสม					
8.3 มีการวัดผลแต่ละรายวิชาซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน มีความเที่ยงตรง และสามารถตรวจสอบได้					
8.4 มีวิธีประเมินผลการสอนของอาจารย์ผู้สอนที่มีความชัดเจน ตามหลักเกณฑ์					
8.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการศึกษาทุกภาคการศึกษา					
8.6 มีการกำหนดให้อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการวัดผลและประเมินผล ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสม กับเนื้อหาวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
8.7 อาจารย์ผู้สอนได้นำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียนการสอน มาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน					
8.8 มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่ กำหนดใน มคอ. 3 และ มคอ. 4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของ รายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา					

9. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
9.1 มีระบบและกลไกในการพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้มีมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด					
9.2 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีผลการประเมินตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ในเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป					
9.3 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาการอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด					
9.4 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฝึกวิชาชีพตำรวจอยู่ในเกณฑ์ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด					
9.5 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีระดับคะแนนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด					
9.6 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีระดับคะแนนความประพฤติ คุณธรรม จริยธรรม และการสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียนนายร้อยตำรวจอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด					
9.7 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษามีระดับคะแนนด้านการทดสอบสมรรถภาพร่างกายอยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด					
9.8 มีการกำหนดระเบียบและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการเรียนที่ชัดเจน มีมาตรฐาน โปร่งใส ยุติธรรม และตรวจสอบได้					
9.9 มีจำนวนนักเรียนนายร้อยตำรวจปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 3 ปีที่ผ่านมาได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพตำรวจ คุณธรรมจริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ					
9.10 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาการไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมาก ตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด					

9. ตัวบ่งชี้ด้านคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา (ต่อ)	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
9.11 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาชีพไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเกณฑ์ ดี – ดีมากตามที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนด					
9.12 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านวิชาชีพตำรวจ					
9.13 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านความประพฤติและคุณธรรมจริยธรรม					
9.14 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านเจตคติที่มีต่อจิตสาธารณะ/จิตบริการ					
9.15 มีการประเมินความพึงพอใจของผู้สำเร็จการศึกษาโดยหน่วยงานต้นสังกัดในด้านบุคลิกภาพและศักยภาพในการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับตำแหน่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อให้ผู้ตอบได้ให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นกับเรื่องดังกล่าวอย่างเสรี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*** ขอขอบพระคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ***

ภาคผนวก ข

จดหมายเชิญผู้เชี่ยวชาญ และจดหมายขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๐๕๑๘.๑๐.๐๑/ ๐๔๐๔

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตลิ่งชัน ๒๓ กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์เพื่อทำวิจัย

เรียน ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ด้วย นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อยู่ระหว่างเตรียมข้อมูลเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ”

สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ จึงใคร่ขอลความอนุเคราะห์ขอข้อมูลจากหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการทำวิจัย และเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง ได้เก็บข้อมูล และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ประพันธ์ศิริ สุเสารัง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาการอุดมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘๑-๔๔๑๕๔๖๕

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะศึกษาศาสตร์ รร.นรต.
ที่ ๐๐๙๔.๔๖/๕๗

โทร. ๐๓๔-๓๑๒๐๒๕

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอกำหนดคุณลักษณะเพื่อทำการวิจัย

เรียน ผบ.รร.นรต. (ผ่าน คณบดี ศศ.รร.นรต.)

เลขที่	421
วันที่	26/7/55
เวลา	16.15 น.

๑.เรื่องเดิม

ด้วย นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (เป็นผู้ประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ.ที่อบรมมาด้วยกันกับกระผม) และเป็นคณะผู้ประเมินภายนอก ระดับอุดมศึกษา รอบสอง และ ประเมินคุณภาพภายใน ของ รร.นรต.ในปัจจุบัน ได้เดินทางมาพบและปรึกษางานทางวิชาการด้วยกันมาโดยตลอดอย่างต่อเนื่องกับกระผม โดยทาง นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง มีความมุ่งมั่นและตั้งใจและประสงค์ทำปริญญาโท เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ฯ

๒.ข้อเท็จจริง

๒.๑ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้มีหนังสือมาเรียนขอความอนุเคราะห์เพื่อทำการศึกษาวินิจฉัยเรื่องดังกล่าว ผ่านทางกระผม รายละเอียดแจ้งมาแล้วนั้น

๒.๑ นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นอาจารย์ที่มีคุณภาพและมีความมุ่งมั่นตั้งใจในการพัฒนาคุณภาพทางวิชาการให้กับทาง รร.นรต. เป็นอย่างมาก และจากการอบรมเป็นผู้ประเมินภายนอกของ สมศ.ด้วยกันกับกระผม เมื่อประมาณ ๔ ปีที่ผ่านมา นายจักรกฤษณ์ ฯ มีผลการอบรมและทดสอบความรู้การเป็นผู้ประเมินภายนอกจาก สมศ.เป็นลำดับที่ ๑ ของผู้เข้ารับการอบรมทั้งหมด ส่วนกระผมมีผลการอบรมและทดสอบความรู้การเป็นผู้ประเมินภายนอกจาก สมศ.ติดอันดับ ๑ ใน ๑๐ เท่านั้น

๓.ข้อพิจารณา

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร นรต. ฯ มีคุณภาพ ได้มาตรฐานสากลในระดับอุดมศึกษาและสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF:HEd) ตอบโจทย์ การประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นการเตรียมความพร้อมรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

รอบสาม(พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๕) รวมตลอดจน เป็นการเตรียมความพร้อมการพัฒนาหลักสูตรการศึกษา
โรงเรียนนายร้อยตำรวจสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ.๒๕๕๘ เห็นควรนำเรียนขอความอนุเคราะห์จาก
ผบช.ร.ร.นรต.ดังต่อไปนี้

๓.๑ เห็นควรสนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินหลักสูตรตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ ของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ฯ ดังกล่าวข้างต้น

๓.๒ เห็นควรสนับสนุนงบประมาณด้านการวิจัยเล็กน้อย (หากเป็นไปได้ เนื่องจาก ร.ร.นรต.
ได้ประโยชน์อย่างมากและสามารถนำผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การ
ประกันคุณภาพภายในและการเตรียมความพร้อมรองรับการตรวจประเมินภายนอกกรอบสามของ ร.ร.นรต.จาก
สมศ.ได้อย่างเต็มศักยภาพ)

๔.ข้อเสนอแนะ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและสั่งการตามข้อ ๓.๑-๓.๒ หรือเห็นควรประการใดแล้วแต่
ผบช.ร.ร.นรต.สั่งการตามความเหมาะสม พร้อมกันนี้ได้แนบ หนังสือจากคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ นำเรียน ผบช.ร.ร.นรต. เพื่อขอความอนุเคราะห์ทำการศึกษาวิจัย ฯ ผ่านมาทางกรมด้วยแล้ว จำนวน
๑ รายการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

พ.ต.ท.

(มีชัย สีเจริญ)

ผศ(สบ ๓) กลุ่มงานคณาจารย์ คณะตำรวจศาสตร์ ร.ร.นรต.

สำนักเลขานุการ
รับงานเสนอ ผบช.ร.ร.นรต.
๒๗ ก.ค. ๒๕๕๕
๑๓-๕๐ น.

ส่ง ผบช.ร.ร.นรต.
เลขรับ 3256
วันที่ 27 ก.ค. 2555
เวลา 16.48 น.

ที่ ๐๐๓๕.๔๒๔/๑๗๗/๓
เรียน ผบช.ร.ร.นรต.

- เพื่อโปรดพิจารณาตามหนังสือ ศส.ร.ร.นรต.ที่ ๐๐๓๕.๔๑/๔๒๑
ลง ๒๖ ก.ค.๒๕๕๕ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อทำการวิจัย ฯ
- เพื่อโปรดพิจารณาตามข้อ ๓ หรือเห็นควรประการใดกรมสั่งการ

พล.ต.ต.

(โสภณ ศรีวิภรณ์)

ศ.(สบ ๖) ฯ รกน.คณบดี ศส.ร.ร.นรต.
๒๗ ก.ค.๒๕๕๕

- มีข้อเสนอในสภามหาวิทยาลัย
- ดำเนินคดีในคณะ: เชื้อต
เพิ่มผลผลิตตาม ๓.๑-๓.๒
แล้วส่งต่อไป .

พล.ต.ท.

(อารีย์ อ่อนจิต)

ผบช.ร.ร.นรต.

๒๗ ก.ค.๒๕๕๕

ที่ ศธ 0519.12/๔๕๑๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

31 ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เนื่องด้วย นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ” โดยมี อาจารย์ ดร.อรรถพร โพธิ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร.อจธรา วัฒนามรงค์ และ อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ พ.ต.อ. ดร.ทิวลิป เครือมา รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.โสรัตน์ กลั้ววิลลา และ รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.หญิง สมหวัง โอชาโรส เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 081-441-5465

ที่ ศธ 0519.12/๕๕๓๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3) ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยกรุงเทพ

เนื่องด้วย นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ” โดยมี อาจารย์ ดร.อรรถพร โพธิ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร.อัครา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์ ดร.จตุพล ยงคร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุนทรชัย และ ดร.ประภาศรี พรหมประกาย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0-2649-5064

ที่ ศธ 0519.12/4596

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3/ ตุลาคม 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เนื่องด้วย นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ” โดยมี อาจารย์ ดร.อรณพ โพธิ์สุ รองศาสตราจารย์ ดร.อังฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่เพื่อใช้แบบสัมภาษณ์กับผู้แทน คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 5 คน ในระหว่างช่วง เดือนธันวาคม 2556

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-441-5465

ที่ ศธ 0519.12/๘๖3

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1) กุมภาพันธ์ 2557

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน พล.ต.ท.ศุภวุฒิ สังข์อ่อง

เนื่องด้วย นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ” โดยมี อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 13.00 น. ณ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเข้าร่วมสนทนากลุ่มตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-441-5465

ที่ ศธ 0519.12/๙๖๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒) กุมภาพันธ์ 2557

เรื่อง ขอเชิญเข้าร่วมสนทนากลุ่ม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.อ.หญิง ณัฐกฤตา ภักธนิชากานต์

เนื่องด้วย นายจักรกฤษณ์ ไปณะทอง นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ” โดยมี อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมสนทนากลุ่ม ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 13.00 น. ณ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเข้าร่วมสนทนากลุ่มตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-441-5465

ที่ ศธ ๐๕๑๘.๑๐.๐๑/ ๐๗๒

สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้บุคลากรในสังกัดให้ข้อมูลเพื่อทำปฏิญานินพนธ์

เรียน ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ด้วย นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้รับอนุมัติทำปฏิญานินพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ" โดยมีอาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนางรงค์ และอาจารย์ ดร.จตุพล ยงคร เป็นคณะกรรมการควบคุมปฏิญานินพนธ์

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอความอนุเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อการพัฒนาเครื่องมือการวิจัยและการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงใคร่ขออนุญาตให้บุคลากรในสังกัดท่านได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อการทำปฏิญานินพนธ์ของนิสิต ทั้งนี้ นิสิตขอประสานงานเพื่อขอรับข้อมูลต่างๆ กับ พ.ต.ท. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มีชัย สีเจริญ ในตลอดระยะเวลาของการดำเนินการจัดทำปฏิญานินพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดของท่านให้ข้อมูลเพื่อการทำปฏิญานินพนธ์แก่นิสิต ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.อรรณพ โพธิ์สุข)

หัวหน้าสาขาวิชาการอุดมศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สาขาวิชาการอุดมศึกษา

โทรศัพท์ ๐๘-๑๔๔๑-๕๔๖๕

ที่ ศธ 0519.12/198

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

3 มีนาคม 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เนื่องด้วย นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ” โดยมี อาจารย์ ดร.อรรถพร โพธิ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร.อัครา วัฒนานรงค์ และ อาจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอใช้สถานที่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้บริหาร และอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ จำนวน 96 คน ตอบแบบสอบถามเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพ หลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ในระหว่างเดือนมีนาคม - เดือน เมษายน 2557

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-441-5465

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
BANGKOK UNIVERSITY

ที่ มกท/กบส ๐๐๖๘/๒๕๕๗

๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เนื่องด้วย กระผม นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ" โดยมี อาจารย์ ดร.อรรถนพ โพธิ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร.อจันรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์ ดร. จตุพล ยงคร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวแล้ว โดยก่อนหน้านี้ ผู้วิจัยได้ผ่านขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ฯ ตามกระบวนการวิจัยแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นผู้ให้ข้อมูล

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารและอาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ทุกท่าน ตอบแบบสอบถามการศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ" ในระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะขอรับแบบสอบถามความเหมาะสมฯ ภายในวันศุกร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง)

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ ๐-๒๓๕๐-๓๕๐๐ ต่อ ๑๘๑๒

มือถือ ๐-๘๑๔๔๑-๕๔๖๕

โทรสาร ๐-๒๒๕๐-๑๘๑๔

119 Rama 4 Road
Klong Toey, Bangkok 10110
Thailand
www.bu.ac.th

CITY CAMPUS
Tel: +662 350 3500
Fax: +662 240 1516
+662 249 6274

RANGSIT CAMPUS
Tel: +662 902 0299
Fax: +662 516 8553

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
BANGKOK UNIVERSITY

ที่ มกท/กบส ๐๐๗๐/๒๕๕๗

๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เนื่องด้วย กระผม นายจักรกฤษณ์ โปะทอง นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ" โดยมี อาจารย์ ดร.อรรถพร โพธิ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์ ดร. จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้รับอนุมัติจากผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวแล้ว โดยก่อนหน้านี้ ผู้วิจัยได้ผ่านขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ฯ ตามกระบวนการวิจัยแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นผู้ให้ข้อมูล

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารและอาจารย์ประจำคณะสังคมศาสตร์ทุกท่าน ตอบแบบสอบถามการศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ" ในระหว่างเดือนมีนาคม ๑๕๕๗ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะขอรับแบบสอบถามความเหมาะสมฯ ภายในวันศุกร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจักรกฤษณ์ โปะทอง)

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ ๐-๒๓๕๐-๓๕๐๐ ต่อ ๑๘๑๒

มือถือ ๐-๘๑๔๔๑-๕๕๖๕

โทรสาร ๐-๒๒๔๐-๑๘๑๘

119 Rama 4 Road
Klong-Toey, Bangkok 10110
Thailand
www.bu.ac.th

CITY CAMPUS
Tel: +662 350 3500
Fax: +662 240 1516
+662 249 6274

RANGSIT CAMPUS
Tel: +662 902 0299
Fax: +662 516 8553

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
BANGKOK UNIVERSITY

ที่ มกท/กบส ๐๐๗/๑/๒๕๕๗

๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะนิติวิทยาศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เนื่องด้วย กระผม นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ" โดยมี อาจารย์ ดร.อรรถพร โพธิ์สุข รองศาสตราจารย์ ดร.อจธรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์ ดร. จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการโรงเรียนนายร้อยตำรวจให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าวแล้ว โดยก่อนหน้านี้ ผู้วิจัยได้ผ่านขั้นตอนการพัฒนาตัวบ่งชี้ฯ ตามกระบวนการวิจัยแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นการศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งได้กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหารและอาจารย์ประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจเป็นผู้ให้ข้อมูล

ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารและอาจารย์ประจำคณะนิติวิทยาศาสตร์ทุกท่าน ตอบแบบสอบถามการศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพหลักสูตรนักเรียนนายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ" ในระหว่างเดือนมีนาคม ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะขอรับแบบสอบถามความเหมาะสมฯ ภายในวันศุกร์ที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ จักขอบคุนยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง)

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โทรศัพท์ ๐-๒๓๕๐-๓๕๐๐ ต่อ ๑๘๑๒

มือถือ ๐-๘๑๔๔๑-๕๔๖๕

โทรสาร ๐-๒๒๔๐-๑๘๑๗

119 Rama 4 Road
Klong-Toey, Bangkok 10110
Thailand
www.bu.ac.th

CITY CAMPUS
Tel: +662 350 3500
Fax: +662 240 1516
+662 249 6274

RANGSIT CAMPUS
Tel: +662 902 0299
Fax: +662 516 8553

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล

นายจักรกฤษณ์ โปณะทอง

วันเดือนปีเกิด

26 กรกฎาคม 2518

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

777/19 หมู่บ้านเรือนหลวงพาร์ควิลล์ ตำบลแพรกษา
อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 10280

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (Bangkok University)

119 ถนนพระราม 4 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย

กรุงเทพมหานคร 10110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2533

มัธยมศึกษาตอนต้น

จาก โรงเรียนสุโขทัย-ลก จังหวัดนราธิวาส

พ.ศ.2536

มัธยมศึกษาตอนปลาย

จาก โรงเรียนราชดำริ กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.2540

เศรษฐศาสตรบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ)

จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

พ.ศ.2544

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ.2557

การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การอุดมศึกษา)

จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ